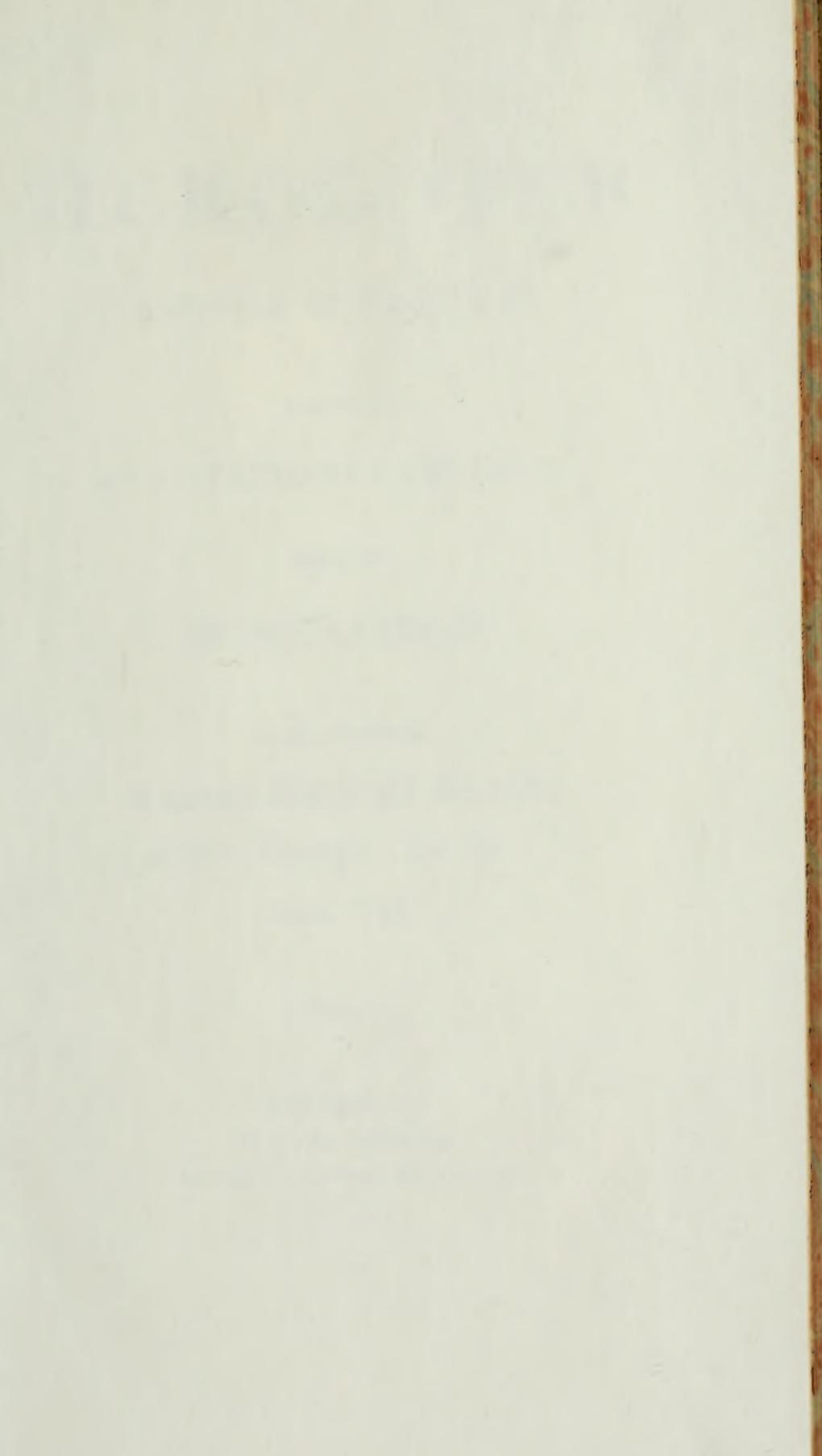

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

4562Du

(37)
409

23

HERODOTUS

GRÆCE & LATINE.

ACCEDUNT

ANNOTATIONES SELECTÆ

NECNON

INDEX LATINUS,

EX EDITIONIBUS

WESSELINGII ET REIZII.

[edidit George Dunbar]

TOM. VII.

EDINBURGI:
Ex Preso Academico,
IMPENSIS GULIELMI LAING.

M D C C C V I.

247°
6

КАЛАДИОН.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ
ΑΛΙΚΑΡΝΗΣΣΗΟΣ
ΙΣΤΟΡΙΩΝ
ΕΝΝΑΤΗ,
ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ
ΚΑΛΛΙΟΠΗ.

Οἱ μὲν, ταῦτα ὑποχριμένων Ἀθηναίων, ἀπαλλάσσοντο ἐς Σπάρτην. Μαρδόνιος δὲ, ὃς οἱ ἀπονοστήσας Ἀλέξανδρος τὰ παῖδα Ἀθηναίων ἐσῆμηνε, ὁρμηθεὶς ἐκ Θεσσαλίης, ἤγε τὴν στρατιὴν σπουδῇ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. ὅκου δὲ

HERODOTI
HALICARNASSEI
HISTORIARUM
LIBER NONUS,
QUI INSCRIBITUR
CALLIOPE.

Hoc ab Atheniensibus redditio
responso Lacedæmonii Spartam
reverterunt. Mardonius autem,
posteaquam regressus ad eum

Alexander Atheniensium re-
sponsa indicavit, movense The-
ssalia, citato ἄγμine Athenas ire
contendit, quacunque iter facie-

ἐκάστοτε γίνοιτο, τούτους παρελάμβανε. τοῖς δὲ Θεσσαλίης ἡγεομένοισι οὔτε τὰ πρὸ τοῦ πεπρηγμένα μετέμελε οὐδέν, πολλῷ τε μᾶλλον ἐπῆγον τὸν Πέρσην· καὶ συμπρόεπεμψέ τε Θώρηξ ὁ Ληρισσαῖος Ξέρξεα φεύγοντα, καὶ τότε ἐκ τοῦ Φανεροῦ παρῆκε Μαρδόνιον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

6'. Ἐπεὶ δὲ πορευόμενος γίνεται ὁ στρατὸς ἐν Βοιωτοῖσι, οἱ Θηβαῖοι κατελάμβανον τὴν Μαρδόνιον, καὶ συνεβούλευον αὐτῷ, λέγοντες ὡς οὐκ εἴη χῶρος ἐπιτηδεώτερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι ἐκείνου, οὐδὲ ἔων οἵνας ἐκαστέρω, ἀλλ' αὐτοῦ ἴζόμενον, ποιέειν ὅκας ἀμαχητὶ τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα καταστρέψηται. κατὰ μὲν γὰρ τὸ ἴσχυρὸν "Ἑλλῆνας ὄμοφονέοντας, οἴπερ καὶ πάρος ταῦτα ἐγίνωσκον, χαλεπὰ εἶνας περιγίνεσθαι καὶ ἀπασι ἀνθρώποισι.

bat, illinc viros ad bellum sumens. At Thessaliæ principes adeo non pœnitiebat eorum quæ antehac egerant, ut etiam multo studiosius Persam inducerent. E quibus Thorax Larissæus et Xerxem effugientem deduxerat, et tunc Mardonium propaglam transmittebat in Græciam.

2. Postquam vero exercitus

progrediers in Bœotos venit, Thebani Mardonium exceperunt; suadendoque non sinebant progredi longius, quod negarent ullum locum ponendis castris opportuniorem esse quam illum, ubi subsidens consequeretur, ut omnem Græciam sine prælio subigeret. Arduum enim esse universis etiam homi-

“ εἰ δὲ ποιήσεις τὰ ἡμεῖς παρανέομεν,” ἔφασαν λέγοντες, “ ἕξεις ἀπόνως ἅπαντα τὰ κείνων ἴσχυρὰ βουλεύματα. πέμπε χρήματα ἐς τοὺς δυναστεύοντας ἄνδρας ἐν τῇσι πόλεσι πέμπων δὲ, τὴν Ἑλλάδα διαστήσεις. ἐνθεῦτεν δὲ τοὺς μὴ τὰ σὰ φρονέοντας, ῥηϊδίως μετὰ τῶν στασιωτέων καταστρέψεις.”

γ'. Οἱ μὲν ταῦτα συνεβούλευον· ὁ δὲ οὐκ ἐπείθετο, ἀλλά οἱ δεινὸς τις ἐνέστακτο ἵμερος τὰς Ἀθήνας δεύτερα ἐλέειν· ἂμα μὲν ὑπ' ἀγνωμοσύνης, ἂμα δὲ πυρσοῖσι διὰ νήσων ἐδόκεε βασιλέϊ δηλώσειν ἔοντι ἐν Σάρδισι, ὅτι ἔχοι τὰς Ἀθήνας. ὃς οὐδὲ τότε ἀπικόμενος ἐς τὴν Ἀττικὴν εὗρε τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ' ἐν τε Σαλαμῖνι τοὺς πλείστους ἐπυνθάνετο εἶναι, ἐν τε

nibus vi subigere Græcos inter se convenientes: quod et antea cognovissent. Si vero feceris, dicebant quod nos suademus, occupabis nullo negotio validissima quæque illorum consilia. Mitte pecuniam ad eos qui præpotentes sunt in civitatibus: missa pecunia Græciam separando conturbabis: hinc eos qui tecum non sentient, cum factiosis facile evertes.

3. Hæc Thebani suadebant: quibus ille obtemperandum non putavit, partim acri quadam libido Athenas iterum occupandi, partim animi fastu; denique quod videbatur incensis per insulas ignibus significaturus regi Sardibus agenti, Athenas ab ipso teneri. Igitur in Atticam contendens, quem illic Athenienses ne tunc quidem invenisset, sed plerosque aut Salamine, aut in-

τῆσι νησὶ, αἰρέει τε ἔρημον τὸ ὄστυ. ἡ δὲ Βασιλῆς αἴρεστι ἐς τὴν ὑστέρην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηγήν, δεκάμηνος ἐγένετο.

δ'. Ἐπεὶ δὲ ἐν Ἀθήνησι ἐγένετο Μαρδόνιος, πέμπει ἐς Σαλαμῖνα Μουριχίδην, ἀνδρα Ἐλλησπόντιον, φέροντα τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν τοῖσι Ἀθηναίοισι διεπόρθμευσε. ταῦτα δὲ τοδεύτερον ἀπέστελλε, προέχων μὲν τῶν Ἀθηναίων οὐ φιλίας γνώμας, ἐλπίζων δέ σφεας ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης ὡς δορυαλάτου ἐούσης τῆς Ἀττικῆς χώρης, καὶ ἐούσης ὑπ' ἐωὕτῳ. τουτέων μὲν εἶνεκα ἀπέπεμψε Μουριχίδην ἐς Σαλαμῖνα.

ε. Ὁ δὲ, ἀπικόμενος ἐπὶ τὴν Βουλὴν, ἔλεγε τὰ παρὰ Μαρδονίου. τῶν δὲ βουλευτέων Λυκίδης εἶπε γνώμην, ὡς οἱ ἐδόκεε ἀμεινον εἶναι,

classe esse audiret, urbem cepit
desertam, decimo mense quam
fuerat ab ipso rege capta.

4. Illic quum esset, Salaminem mittit Murichidem, virum Helleponium, cum eisdem mandatis, quæ Alexander Macedo ad Athenienses pertulerat. Mittebat autem eadem vice altera, gnarus ille quidem non benevolo erga ipsum animo esse

Athenienses, sed sperans contumaciam deposituros, tanquam subacta Attica regione, et sub ipsius imperio posita: hac de causa Murichidem misit Salaminem.

5. Is ubi in senatum venit, Mardonii mandata exposuit: et e senatoribus Lycidas sententiam dixit, Satius videri sibi esse, ut ea quæ Murichides apud

δεξαμένους τὸν ιόγον τὸν σφι Μουριγίδης προφέρει, ἐξενεῖπαι ἐς τὸν δῆμον. ὁ μὲν δὴ ταῦτην τὴν γνώμην ἀπεφαίνετο, εἴτε δὴ δεδεγμένος χρήματα παρὰ Μαρδονίου, εἴτε οἱ καὶ ταῦτα ἔανδανε. Ἀθηναῖοι δὲ, αὐτίκα δεινὸν ποιησάμενοι, οἵ τε ἐκ τῆς Βουλῆς καὶ οἱ ἔξωθεν, ὡς ἐπύθοντο, περιστάντες Λυκίδεα κατέλευσαν Βάλλοντες, τὸν δὲ Ἐλλησπόντιον Μουριγίδεα ἀπέπεμψαν ἀσπέα. γειράνου δὲ θορύβου ἐν τῇ Σαλαμῖνι περὶ τὸν Λυκίδεα, πυθάνονται τῶν Ἀθηναίων οἱ γυναικεῖς το γόρμενον. διακελευσαμένη δὲ γυνὴ γυναικὶ, καὶ ταραλαζοῦσα, ἐπὶ τὴν Λυκίδεων οἰκίην ἥϊσας αὐτοκελέεες, καὶ κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναικα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα.

5. Εἰ δὲ τὴν Σαλαμῖνα διέσησαν οἱ Ἀ-

senatum diceret, ipsi admittentes ad populum referrent. Hanc ille sententiam dicebat, sive quod pecuniam a Mardonio accepisset, sive quod ea ipsi probarentur. Quod simulatque audiere Athenienses, tam ii qui ex senatu, quam qui extra eum erant, confestim indigne ferentes, Lycidam circumsteterunt, lapidibusque interemerunt: Hel-

lespontium vero Murichidem dimiserunt illæsum. Excitato circa Lycidam Salamine tumultu cognoscunt quod gestum erat, Atheniensium uxores; et alia aliam exhortantes atque prehendentes, ultro domum Lycidæ adiere, hominesque uxorem ac liberos lapidaverunt.

6. Hoc autem modo Athenienses in Salaminem transierunt:

θηναιοις ὁδε. ἔως μὲν προσεδέκοντο τὸν ἐκ τῆς Πελοπονήσου στρατὸν ἥξειν τιμωρήσοντά σφι, οἱ δὲ ἔμενον ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν μακρότερά τε καὶ σχολαίτερα ἐποίεον, ὁ δὲ ἐπιών καὶ δὴ ἐν τῇ Βοιωτίῃ ἐλέγετο εἶναι, οὕτω δὴ ὑπεξεκομίσαντό τε πάντα, καὶ αὐτοὶ διέζησαν ἐς Σαλαμῖνα ἐς Λακεδαιμονά τε ἐπειρθαν ἀγγέλους, ἅμα μὲν, μεμψομένους τοῖς Λακεδαιμονίοις ὅτι περιεῖδον ἐμβαθύτα τὸν Βάρησαρον ἐς τὴν Ἀττικὴν, ἀλλὰ μετὰ σφέων ἡπτίασαν ἐς τὴν Βοιωτίην. ἅμα δὲ, ὑποικίσοντας ὅσα σφι ὑπέσχετο ὁ Πέρσης μεταβαθῶντι δώσειν προεῖπαί τε ὅτι εἰ μὴ ἀμυνεῦσθαι Ἀθηναίοισι, ἀς καὶ αὐτοὶ τινας ἀλεωδὴν εὑρήσονται. οἱ γὰρ δὴ Λακεδαιμονίοις ὥσταζόν τε τοῦτον τὸν γεόντον, καὶ σφι τὴν

Quandiu ipsi copias e Peloponneso venturas sibi auxilio expectabant, tamidu in Attica manse-
runt: et ubi et socii tardius seg-
niosque agunt, et Mardonius ad-
ventans jam esse in Boeotia au-
ciebat, ita exponatis omniibus
rebus et ipsi in Salaminem traje-
cerunt, nunciosque Lacedaemonem
misérunt, simul conquestum
de Lacedaemoniis, qui neglectum

haberent barbarum in Atticam ingressum, neque cum ipsis ei in Boeotiam occurrisse; simul admonituros, que sibi, si ad ea deficere vellent, Persa spo-
pondisset: tum prædicere, nisi præsidio Atheniensibus esset, se aliquid remedium inventu-
ros. Agebant per id tempus Lacedaemonii solennia, que ve-
ciantur Hyacinthia: quæ s. f. te

Τακίνθια· περὶ πλείστου δὲ ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ πορσύνειν. ἀμα δὲ τὸ τεῖχός σφι τὸ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐτέίχεον, καὶ ἥδη ἐπάλξεις ἐλαυνανε.

ζ. Ως δὲ ἀπίκοντο ἐς τὴν Λακεδαιμονίαν οἱ ἄγγελοι οἱ ἀπὸ Ἀθηναίων, ἀμα ἀγόμενοι ἐκ τε Μεγάρων ἀγγέλους καὶ ἐκ Πλαταιέων, ἀλεγον τάδε ἐπελθόντες ἐπὶ τοὺς ἐφόρους
 “Επεμψαν ἡμέας Ἀθηναῖοι, λέγοντες ὅτι
 “ἡμῖν Βασιλεὺς ὁ Μήδων, τοῦτο μὲν, τὴν
 “χώρην ἀποδιδοῖ· τοῦτο δὲ, συμμάχους ἔθε-
 “λει ἐπ’ ἵση τε καὶ ὄμοιῃ ποιήσασθαι, ἀνευ
 “τε δόλου καὶ ἀπάτης· ἔθελει δὲ καὶ ἄλλην
 “χώρην πρὸς τῇ ἡμετέρῃ διδόναι, τὴν ἀν αὐ-
 “τοὶ ἐλάμεθα. ἡμεῖς δὲ, Δία τε Ἐλλήνιον
 “αἰδεσθέντες, καὶ τὴν Ἐλλάδα δεινὸν ποιεύ-
 “μενοι προδοῦναι, οὐ καταινέσαμεν, ἀλλὰ

dei celebrare plurimi faciebant:
 ad hæc murum sibi in Isthmo
 extruebant, qui jam pinnas ac-
 cipiebat.

7. Posteaquam nuncii Atheneium Lacedæmonem venerunt, ducentes simul Megarenium ac Platæensium legatos, ad Ephoros admissi, ita loquuti sunt, Athenienses miserunt nos, dicentes regem Medorum cum

nostram nobis regionem reddere, tum societatem nobiscum velle æquis conditionibus inire citra frāudem et dolum, tum velle quoque aliam regionem nostræ addere, quam ipsi nostro arbitrio optaverimus: nos tamen reverentia Jovis Græci, et pro atroci ducentes prodere Græciar, non annuimus, sed omnia recusavimus, quamvis in-

" ἀπειπάμεθα, καί περ ἀδικεόμενοι οὐτὸς Ἐλ-
 " λήνων καὶ καταπροδιδόμενοι· ἐπιστάμενοι
 " τε ὅτι περδαλεώτερον ἔστι ὁμολογέειν τῷ
 " Πέρσῃ μᾶλλον ἢ περ πολεμέειν. οὐ μὲν οὐδὲ
 " ὁμολογήσομεν ἐκόντες εἶναι. καὶ τὸ μὲν ἀπ'
 " ἡμέων οὕτω ἀκίνδηλον νέμεται ἐπὶ τούς
 " Ἐληνας. υἱεῖς δὲ, ἐς πᾶσαν ἀρρώδιην τότε
 " ἀπικόμενοι μὴ ὁμολογήσωμεν τῷ Πέρσῃ,
 " ἐπεὶ τε ἐξερμάθετε τὸ ἡμέτερον Φρόνημα σα-
 " φέως, ὅτι οὐδαμῶ προδώσομεν τὴν Ἐλλάδα,
 " καὶ διότι τεῖχος υἱῶν διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ
 " ἐλαυνόμενον ἐν τέλεϊ ἐστι, καὶ δὴ λόγου
 " οὐδένα τῶν Ἀθηναίων ποιέεσθε· συνθέμενοι
 " τε ἡμῶν τὸν Πέρσην ἀντιώσεσθαι ἐς τὴν Βοιω-
 " τίην, προδεδώκατε, περιείδετε τε ἐσβαλόντα
 " ἐς τὴν Ἀστικὴν τὸν Βάρβαρον. ἐς μέν νυν

iuria affecti a Græcis ac vehementer proditi. Qui, etsi non ignorremus conducibilis esse nobis societatem inire cum Persa, quam bellum gerere, tamen sponte nostra societatem non inibimus. Et sic quidem quod nostri est officii, purum simplexque administratur erga Græcos. At vos, qui tunc in omnem metum deveneratis, ne pa-

cisceremur cum Persa, posteaquam compertam penitus habuistis sententiam nostram, ne quaquam prodendi Græciam, et murum, quem in isthmo inaedificabatis, absolvistis, et sane nullam habetis Atheniensium rationem; et quum conveneritis nobiscum de occurrendo Persæ ad Bœtiā, desertores exitistis, pro nihilo ducentes barbarum At-

“ τὸ παρεὸν Ἀθηναῖοι ὑμῖν μηνίουσι οὐ γὰρ
 “ ἐποιήσατε ἐπιτηδέως. νῦν δὲ ὅτι τάχος στρα-
 “ τὶν ἄμα ἡμῖν ἐκέλευσαν ὑμέας ἐκπέμπειν,
 “ ὡς ἀν τὸν Βάρβαρον δεκάμενα ἐν τῇ Ἀτ-
 “ τικῇ. ἐπειδὴ γὰρ ἡμάρτομεν τῆς Βοιωτίας,
 “ τῆς γε ἡμετέρης ἐπιτηδεώτατον ἔστι ἐμμα-
 “ χέσασθαι τὸ Θειάσιον πεδίον.”

η'. 'Ως δὲ ἄρα ἀκούσαν οἱ ἕφοροι ταῦτα,
 ἀνεβάλλοντο ἐς τὴν ὑστεραίην ὑποκρίνασθαι:
 τῇ δὲ ὑστεραίῃ, ἐς τὴν ἑτέρην. τοῦτο καὶ ἐπὶ¹
 δέκα ἡμέρας ἐποίεον, ἵξεν ἡμέρης ἐς ἡμέρην
 ἀναβαλλόμενοι. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὸν
 Ἰσθμὸν ἐτείχεον, σπουδὴν ἔχοντες πολλὴν πάρ-
 τες Πελοποννήσοις καὶ σφι ἦν πρὸς τέλ. εἰ. οὐδὲ
 ἔχω εἴπαι τὸ αἴτιον, διότι ἀπικομένου μὲν Ἀ-
 λεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἐς Ἀθήνας σπουδὴν

ticam esse ingressum. Itaque vobis Athenienses in præsens usque succenserit, quod non estis officio functi: quod superest, ut primo quoque tempore nobiscum copias multitatis jubent; quo barbarum in Attica excipiamus. Quoniam enim in Bœotia tergiversati sumus, nostra in terra campus Thriasius appositissimus est ad dimicandum.

8. Hæc ubi accepere Ephori, responsum in diem posterum distulerunt, postero die in alterum: idque in decem dies fecerunt, diem de die extrahentes. Intra quod tempus universi Peloponnesenses magnō studio incumbentes, Isthmum muro interclusere, ad finemque perduxere. Neque autem dicere causam, cur isti mag-

μεγάλην ἐποιήσαντο μὴ μηδίσαι· Αθηναίους,
τότε δὲ ὥρην ἐποιήσαντο οὐδεμίην, ἄλλο γε ἢ
ὅτι ὁ Ἰσθμός σφι ἐτετείχιστο· καὶ ἐδόκεον
Αθηναίων ἔτι δέεσθαι οὐδέν. ὅτε δὲ ὁ Ἀλέξαν-
δρος ἀπίκετο ἐς τὴν Ἀττικήν, οὕκω ἀπετετεί-
χιστο· ἐργάζοντο δὲ, μεγάλως παταρρώδηκό-
τες τοὺς Πέρσας.

θ'. Τέλος δὲ, τῆς τε ὑποκρίσιος καὶ ἐξό-
δου τῶν Σπαρτιητέων ἐγένετο τρόπος τοιόσδε·
τῇ προτεραιῃ τῆς ὑστάτης παταστάσιος μελ-
λουσης ἐσεσθαι, Χίλεος, ἀνὴρ Τεγεήτης, δυ-
νάμενος ἐν Λακεδαιμονι μίγιστον ζείνων, τῶν
ἐφόρων ἐπύθετο πάντα λόγον τὸν δὴ οἱ Αθη-
ναῖοι ἔλεγον. ἀκούσας δὲ ὁ Χίλεος, ἔλεγε,
“Ἄγα σφι τάδε οὕτω ἔχει, ἄνδρες ἐφορος·
“Αθηναίων ἡμῖν ἔοντων μὴ ἀρθμίων, τῷ δὲ

nopere solliciti fuerint, quum Alexander Macedo Athenas venit, ne Athenienses Medium amplecterentur, nunc autem nihil prorsus curaverint, aliam quam quod ipsis Isthmus inaedificatus erat. Ita putabant non amplius quicquam Atheniensibus indigere. At sub adventum Alexandri in Atticam, murus nondum perfectus erat; sed extrue-

bant, Persarum vehementi metu capti.

9. Tandem et responsum et exitus Spartiarum fuit hujusmodi: Pridie quam ultima constitutio futura esset, Chileus, vir Tegeata, apud Lacedaemonios maximæ inter peregrinos potentia, accepérat ex Ephoris omnia, quæ Athenienses dixissent; et quum audivisset, his verbis eos

“ Βαρβάρω συμμάχων, καίπερ τείχεος διὰ
“ τοῦ Ἰσθμου ἐληλαμένου πρατεροῦ, μεγά-
“ λαι κλισιάδες ἀναπεπτέαται ἐς τὴν Πελο-
“ πόνησον τῷ Πέρσῃ. ἀλλ' ἐσακούσατε πρίν
“ τι ἄλλο Ἀθηναίοις δόξαι σφάλμα τῇ
“ Ἐλλάδι φέρον.”

1. Ο μέν σφι ταῦτα συνεβούλευε· οἱ δὲ,
Φρενὶ λαβόντες τὸν λόγον, αὐτίκα φράσαντες
οὐδὲν τοῖσι ἀγγέλοισι τοῖσι ἀπιγμένοισι ἀπὸ
τῶν πολίων, νυκτὸς ἔτι ἐκπέμπουσι πεντακι-
σχιλίους Σπαρτιητέων, καὶ ἐπτὰ περὶ ἕκαστον
τάξαντες τῶν εἰλάτων, Παυσανίη τῷ Κλεομ-
βρότου ἐπιτρέψαντες ἔξαγειν. ἐγίνετο μὲν ἡ
ῆγεμονίη Πλειστάρχου τοῦ Δεωνίδεω ἀλλ' ὁ
μὲν, ἦτι παῖς, ὁ δὲ, τούτου ἐπίτροπός τε καὶ
ἀνεψιός. Κλεόμβροτος γὰρ ὁ Παυσανίεω μὲν

alloquutus est, Ergo ita se res habet, viri Ephori: si Athenienses non sentiunt nobiscum, sed cum barbaro societatem ini- verint, quamvis valido muro sit Isthmus inaedificatus, tamen magnæ fores patefactæ sunt Persis in Pelopponesum. Quare prius eos audiatis, quam aliquid decernant, quod cladem Graeciae adferat.

10. Hoc Chileus consilium de-

dit: quod in animum admittentes Ephori confessim nihil collo- quuti cum nuncis, qui a civitatibus venerant, quinque millia Spartiarum quum adhuc nox esset emittunt, septenis helotis circa unumquemque collocatis, Pausania Cleombroti filio jusso eos educere: erat quidem præfectura Plistarchi Leonida geniti: sed adhuc is puer erat, alter ejus tutor et patruellis: nam

πατὴρ, Ἀναξανδρίδεω δὲ παῖς, οὐκέτι περιῆν,
ἀλλὰ ἀπαγαγῶν ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ τὴν στρα-
τιὴν τὴν τὸ τεῖχος δείμασαν, μετὰ ταῦτα οὐ
πολλὸν χρόνον τινὰ Βιοὺς ἀπέθανε. ἀπῆγε δὲ
τὴν στρατιὴν ὁ Κλεόμβροτος ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ
διὰ τόδε· θυομένω οἱ ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, ὁ ἥλιος
ἀμαυρώθη ἐν τῷ οὐρανῷ. προσαιρέεται δὲ
ἐωὕτῳ Παυσανίης Εὔρυάνακτα τὸν Δωρίεος,
ἄνδρα οἰκίης ἔοντα τῆς αὐτῆς. οἱ μὲν δὴ σὺν
Παυσανίῃ ἐξεληλύθεσαν ἔξω Σπάρτης.

ια'. Οἱ δὲ ἄγγελοι, ὡς ἡμέρῃ ἐγεγόνεε,
οὐδὲν εἰδότες περὶ τῆς ἐξόδου, ἐπῆλθον ἐπὶ τοὺς
ἐφόρους, ἐν νόῳ δὴ ἔχοντες ἀπαλλάσσεσθαι
καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῆς ἑωὕτου ἔκαστος ἐπελθόντος
δὲ, ἔλεγον τάδε, “Τμεῖς μὲν, ὡς Λακεδαι-
“ μόνιοι, αὐτοῦ τῇδε μένοντες, ‘Τακίνθιά τε

Cleombrotus Anaxandridæ filius, pater Pausaniae, jam non supererat, non diu post quam copias, quæ murum extruebant in Isthmo, reduxerat, vita functus. Reduxerat autem ab Isthmo copias Cleombrotus ob eam caussam, quod sibi inter sacrificandum adversus Persam sol in cœlo obscuratus esset. Adscivit autem Pausanias sibi

Euryanactem, Doriei filium sum gentilem.

11. His copiis e Sparta cum Pausania profectis, nuncii de illarum profectione ignari, ubi dies illuxit, Ephoros adeunt, habentes scilicet in animo abire in suam quique civitatem. Ubi adierunt, ita verba fecere, Vos quidem, Lacedaemonii, desidentes hic Hyacinthia agitis, ac lu-

“ ἄγετε καὶ παίζετε, καταπροδόντες τοὺς
“ συμμάχους· Αθηναῖοι δὲ, ὡς ἀδικεόμενοι
“ ὑπὸ ὑμέων, χήτεῖ τε συμμάχων, καταλύ-
“ σονται τῷ Πέρσῃ οὕτω ὅκας ἃν δύνωνται.
“ καταλυσάμενοι δὲ, δῆλα γὰρ δὴ ὅτι σύμ-
“ μαχοι βασιλῆος γινόμεθα, συστρατευσόμε-
“ θα ἐπὶ τὴν ἃν ἔκεινοι ἔξηγέωνται. ὑμεῖς δὲ
“ τὸ ἐνθεῦτεν μαθήσεσθε ὁκοῖον ἃν τι ὑμῖν ἔξ
“ αὐτοῦ ἐκβαίνῃ.” ταῦτα λεγόντων τῶν ἀγ-
γέλων οἱ ἔφοροι εἶπαν ἐπ’ ὄρκου, καὶ δὴ δο-
κέειν εἶναι ἐν Ὁρεστείῳ στείχοντας ἐπὶ τοὺς
ξείνους· ξείνους γὰρ ἐκάλεον τοὺς Βαρβάρους.
οἱ δὲ, ὡς οὐκ εἰδότες, ἐπειρώτεον τὸ λεγόμενον
ἐπειρόμενοι δὲ, ἔξέμαθον πᾶν τὸ ἔον· ὥστε ἐν
θωῦματι γενόμενοι, ἐπορεύοντο τὴν ταχίστην
διώκοντες· σὺν δέ σφι, τῶν περιοίκων Δακεδαι-

ditis, sociis fœde proditis: Athenienses vero, ut a vobis læsi, et ob penuriam sociorum, ita ut poterunt inimicitias cum Persa dissolvent. Dissoluta autem inimicitia palam prorsus, quum regis fuerimus socii militiae, commilitabimus in quamcunque regionem nos illi educent. Inde vos discetis quidnam vobis ex ea re eveniat. Hæc loquutis

nunciis, Ephori jurejurando interposito dixere, suas se copias putare in Orestio esse, tendentes adversum peregrinos. Peregrinos enim barbaros appellabant. Hoc illi non intelligentes, quid diceretur, sciscitabantur. Sciscitati, et rem omnem edocti atque stupefacti quamcelerrime abidere ad illos insequendos, et cum iis quinque millia

μονίων λογάδες πεντακισχίλιοι ὅπλῖται τῶντὸ
τοῦτο ἐποίεον.

16'. Οἱ μὲν δὴ ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἡπείγοντο.
Ἄργειοι δὲ, ἐπεὶ τε τάχιστα ἐπύθοντο τοὺς
μετὰ Παυσανίεω ἐξεληλυθότας ἐκ Σπάρτης,
πέμπουσι κήρυκα, τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόν-
τες τὸν ἄριστον, ἐς τὴν Ἀττικὴν, πρότερον αὐ-
τοὶ Μαρδονίῳ ὑποδεξάμενοι σχήσειν τὸν Σπαρ-
τίτην μὴ ἔξιένται. ὃς ἐπεὶ τε ἀπίκετο ἐς τὰς
Ἀθήνας, ἔλεγε τάδε, « Μαρδόνιε, ἔπειρψάν
« με Ἀργεῖοι φράσοντά τοι ὅτι ἐκ Λακεδαι-
« μονος ἐξελήλυθε ἡ νεότης, καὶ ὡς οὐ δυνα-
« τοὶ αὐτὴν ἴσχειν εἰσὶ Ἀργεῖοι μὴ οὐκ ἔξι-
« ναι. πρὸς ταῦτα τύγχανε εὖ βουλευόμε-
« νος.” ὁ μὲν δὴ, εἴπας ταῦτα, ἀπαλλάσσετο
οπίσω.

finitimorum Lacedæmoniorum
delecta.

12. His Isthmum versus ire
maturantibus, Argivi ubi pri-
mum audiere copias e Sparta
cum Pausania profectas, præco-
nem, quem optimum e diurnis
cursoribus invenerunt, in Atti-
cam mittunt ad Mardonium:
qui videlicet antea receperant

se futuros impedimento, quo-
minus Spartiata egredetur.
Præco ubi Athenas pervenit,
Mardonii, inquit, miserunt me
Argivi nunciatum tibi juventu-
tem e Lacedæmonie esse progres-
sam, seque ne illa progrederetur
præstare nequisse. Ad hæc tu
bonum consilium adhibe. Hoc
ille loquutus, retro abscessit.

ιγ'. Μαρδόνιος δὲ οὐδαιμῶς ἔτι πρόθυμος
ἥν μένειν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς ἕκουσε ταῦτα.
πρὶν μέν νυν ἡ πυθέσθαι, ἀνεκάχευε, θέλων εἰ-
δέναι τὸ παρ' Ἀθηναίων, ὅκοιον τι ποιήσουσι
καὶ οὔτε ἐπήμανε οὔτε ἐσίνετο γῆν τὴν Ἀτ-
τικὴν, ἐλπίζων διὰ παντὸς τοῦ χρόνου ὁμολο-
γήσειν σφέας· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπειθε, πυθόμενος
τὸν πάντα λόγον, πρὶν ἡ τοὺς μετὰ Παυσα-
νίεω ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐμβαλεῖν, ὑπεξεχώρεε, ἐμ-
πρήσας τε τὰς Ἀθήνας, καὶ εἴ πού τι ὄρθὸν ἦν
τῶν τείχεων ἡ τῶν οἰκημάτων ἡ τῶν ἴσλων, πάντα
καταβαλὼν καὶ συγχώσας. ἐξέλαυνε δὲ τῶν
δε εἶναι, ὅτι οὔτε ἵππασίμη ἡ χώρη ἦν ἡ
Ἀττικὴ, εἴτε νικῶτο συμβαλλών, ἀπαλλαξίς
οὐκ ἦν, ὅτι μὴ κατὰ στεινὸν, ὥστε καὶ ὀλί-
γους σφέας ἀνθρώπους ἴσχειν. ἐβουλεύετο ὅν,

13. Quo auditio Mardonius
jam non censebat amplius per-
stare in Attica: ubi ideo ante-
quam istud intelligeret, immo-
ratus fuerat, quod cuperet scire
consilia Atheniensium et quid
acturi essent, neque populans
neque laedens Atticum agrum,
assidue sperans fore, ut secum
illi paciscerentur. Quod ubi
desperavit, re comperta, prius-
quam Pausanias cum copiis Isth-

mum egrederetur, subduxit ex-
ercitum, incensis Athenis, et si-
quid aut murorum aut aedium
aut templorum rectum extabat,
eo omni diruto atque obruto.
Ideo autem excedendum sibi
putavit, quod neque equitabilis
esset Attica regio, neque, si ipse
male pugnasset, evadere poterat
nisi per angustias, ubi a paucis
hominibus transitu prohiberi
posset. Statuit igitur recedere

ἐπαναγκασθεῖσας ἐς τὰς Θήβας, συμβαλεῖν πρὸς πόλις τε φιλίη, καὶ χώρη ἵππασίμη.

ιδ'. Μαρδόνιος μὲν δὴ ὑπεξεγάρεε. ἦδη δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐόντι αὐτῷ ἡλθε ἀγγελίη πρόδρομος, ἄλλην στρατιὴν ἔκειν ἐς Μέγαρα, Λακεδαιμονίων χιλίους. πυθόμενος δὲ ταῦτα, ἐβούλευετο, θέλων, εἴκως τούτους πρῶτους ἔλοι. ὑποστρέψας δὲ τὴν στρατιὴν ἤγε ἐπὶ τὰ Μέγαρα· ή δὲ ἕππος προελθοῦσα κατιπάσατο χώρην τὴν Μεγαρίδα. ἐς ταύτην δὴ ἐκαστέστω τῆς Εὐρώπης τὸ πρὸς ἥλιου δύνοντος ἡ Περσικὴ αὕτη στρατιὴ ἀπίκετο.

ιε'. Μετὰ δὲ ταῦτα, Μαρδονίῳ ἦκε ἀγγελίη ὡς ἀλέες εἴησαν οἱ "Ελληνες ἐν τῷ Ἰσθμῷ. οὕτω δὴ ὅπίσω ἐπορεύετο διὰ Δεκαλέης. οἱ γὰρ Βοιωτάρχαι μετεπέμψαντο τοὺς προσχώρους τῶν Ἀσωπίων" οὗτοι δὲ αὐτῷ τὴν ὁδὸν

illinc Thebas, ut confligeret prope civitatem amicam, ac regionem equitibus opportunam.

14. Profecto illinc ita Mardonio et jam iter facienti perfertur nuncius properans, alium exercitum mille Lacedaemoniorum Megara iter habere. Eo auditio consultabat, si quo pacto hos primum posset excipere. Itaque conversum exercitum

ducebat Megara, præmisso equitatu, qui oram Megaridem incursaret. Huc usque Europæ ad solem occidentem versus longissime processit hæc Persica expeditio.

15. Post hæc nuncius ad Mardonium venit, Gracos in Isthmo frequentes coactos esse: atque ita retrocessit per Deceleanam. Magistratus enim Boeo-

ἀγέοντο ἐς Σφενδαλέας· ἐνθεῦτεν δὲ, ἐς Τανάγρην. ἐν Τανάγρῃ δὲ μόντα ἐναυλισάμενος, καὶ τριπόμενος τῇ ὑστεραίῃ ἐς Σκωλ.ον, ἐν γῇ τῇ Θηραιών ἦ. ἐβαῦτα δὲ τῶν Θηραιών, καίπερ μηδιζόντων, ἔκειρε τοὺς χάρεούς, οὕτι κατὰ ἔχθος αὐτέων, ἀλλ᾽ ὑπὸ ἀναγκαῖης μεγάλης ἔχόμενος· Βουλόμενος ἔσυμά τε τῷ στρατοπέδῳ ποιήσασθαι, καὶ τὴν συμβαλόντι οἱ μὴ ἐκβαίνη, ὅποιν τι ἐθέλοι, κοκκυζόγετον τοῦτο ἐποιέετο. παρῆκε δὲ αὐτοῦ τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ερυθρέων παρὰ Υσιάς· κατέτενε δὲ ἐς τὴν Πλαταιῶν γῆν, παρὰ τὸν Ἀσωπὸν ποταμὸν τεταγμένον. οὐ μέντοι τόγε τεῖχος τοσοῦτον ἐποιέετο, ἀλλ᾽ ὡς ἐπὶ δέκα σταδίους μάλιστά κη μέτωπον ἔκαστον. ἔχόντων δὲ τὸν πόνον τοῦτον τῶν Βαρ-

torum accolas Asopiorum arcesserant, qui Mardonium in Sphendaleas et illinc in Tanagram duces itineris deduxerunt. In Tanagra noctem moratus Mardonius, postero die ad Scollon conversus in agro Thebanο erat. Ibi Thebanorum rurametsi Medicas partes foven-tium, vastavit; non illorum odio, sed ingenti necessitate adactus: quod vellet munis-

mentum castris apponere. et, si sibi in acie non cederet ex sententia, effugium comparare. Exporrexit autem castra sua ab Erythris, secundum Hysias, Platiensi tenus agro, juxta flumen Asopum: muro communiens, sed non pro magnitudine cas-trorum, verum per singulas frontes dēna stadia habente. Hoc in opere barbaris occupatis Attaginus Phrynonis filius, vice-

Σαρων, Ἀτταγίνος ὁ Φρύνωνος, ἀνὴρ Θηβαῖος,
πιστοπευασάμενος μεγάλως, ἐκάλεε ἐπὶ ξεί-
νια αὐτὸν τε Μαρδόνιον καὶ πεντήκοντα Περ-
σέων τοὺς λογιμωτάτους· κληθέντες δὲ οὗτοι
ἔποντο· ἦν δὲ τὸ δεῖπνον ποιεύμενον ἐν Θήβαισι.

15. Τάδε δὲ ἦδη τὰ ἐπίλοιπα ἥκουν Θερ-
σάνδρου, ἀνδρὸς μὲν Ὁρχομενίου, λογίμου
δὲ ἐς τὰ πρῶτα ἐν Ὁρχομενῷ. Ἐφη δὲ ὁ Θέρ-
σανδρος κληθῆναι καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀτταγίνου
ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦτο· κληθῆναι δὲ καὶ Θηβαί-
ων ἄνδρας πεντήκοντα· καὶ σφεων οὐ χωρὶς
ἐκατέρους κλίναι, ἀλλὰ Πέρσην τε καὶ Θη-
βαῖον ἐν κλίνῃ ἐκάστη. ὡς δὲ ἀπὸ δείπνου
ἔσαν, διαπινόντων, τὸν Πέρσην τὸν ὄμόκλινον,
Ἐλλάδα γλῶσσαν ἔντα, εἴρεσθαι αὐτὸν ὅπο-
διπός ἐστι, αὐτὸς δὲ ὑποκρίνασθαι ὡς εἴη

Thebanus, convivio magnifice apparato Mardonium ipsum et Persarum honoratissimos quinquaginta ad hospitales epulas invitavit: invitati illi hominem sunt sequuti: fiebat autem cena Thebis:

16. Cetera quæ referam, ex Thersandro accepi, viro quidem Orchomenio, sed Orchomeni inter primos honesto: qui se

quoque aiebat ad hanc cenam ab Attagino fuisse invitatum cum quinquaginta Thebanis: nec utrosque seorsum discubuisse, sed in quovis lecto Persam et Thebanum. Post cenam quum potionи daretur opera, Persam, qui eodem toro recumbebat, Græce ipsum interrogasse cujas esset; se vero respondisse Orchomenium esse: tum

Ορχομένιος. τὸν δὲ εἶπαι, “Ἐπεὶ νῦν ὁμοτρά-
 “ πεζός τέ μοι καὶ ὁμόσπουδος ἐγένεο, μη-
 “ μόσυνά τοι γνώμης τῆς ἐμῆς καταλιπέσθαι
 “ θέλω ἵνα καὶ προειδὼς αὐτὸς περὶ σεωὕτου
 “ βουλεύεσθαι ἔχης τὰ συμφέροντα. ὅσας
 “ τούτους τοὺς δαινυμένους Πέρσας, καὶ τὸν
 “ στρατὸν, τὸν ἐλίπομεν ἐπὶ τῷ ποταμῷ
 “ στρατοπεδευόμενον; τουτέων πάντων ὅψεις,
 “ ὀλίγους τινὸς χρόνου διελθόντος, ὀλίγους
 “ τινὰς τοὺς περιγενομένους.” ταῦτα τε ἄμα
 τὸν Πέρσην λέγειν, καὶ μετιέναι πολλὰ τῶν
 δακρύων. αὐτὸς δὲ θωῦμάσας τὸν λόγον, εἶπας
 πρὸς αὐτὸν, “Οὐκῶν Μαρδονίῳ τε ταῦτα
 “ χρεῶν ἐστι λέγειν, καὶ τοῖσι μετ' ἐκεῖνον
 “ ἐν αἷνῃ ἐοῦσι Περσέων.” τὸν δὲ μετὰ ταῦτα
 εἶπαι, “Ξεῖνε, ὦ, τι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ,

illum dixisse, Quoniam tu mihi
 mensæ consors et libaminum ef-
 fectus es, volo tibi relinquere
 sententiae meæ monumenta, ut
 ipse quoque præscius hujus rei,
 queas tibi consulere. Cernis
 hos Persas in convivium accep-
 tos, et copias quæ ad flumen in
 castris relictæ sunt? horum om-
 nium parvo post tempore pau-
 ilos cernes superstites. Et in-

ter dicendum multas lacrymas
 Persam effudisse. Admiratum-
 que se eam orationem, ad illum
 dixisse, Nonne hæc Mardonio
 expedit dicere, et iis Persis qui
 secundum eum in honore sunt?
 Et illum post hæc subjecisse,
 Hospes, quicquid ex deo fieri
 oportet, id ab homine nulla ra-
 tione averti potest: nam ne
 credibilia quidem dicentibus
 B 3

“ ἀμήχανον ἀποτρέψας ἀνθρώπῳ οὐδὲ γὰρ
 “ πιστὰ λέγουσι τὸν πείθεσθαι οὐδεῖς. ταῦ
 “ τα δὲ Περσέων συγγροὶ ἐπιστάμενοι, ἐπόμε-
 “ θα ἀναγκαῖη ἐνδεδεμένοι. ἐγθίστη δὲ ὁδύη
 “ ἐστὶ τῶν ἐν ἀνθρώποισι αὕτη, πολλὰ φρονέ-
 “ ουτα, μηδενὸς κρατέειν.” ταῦτα μὲν τοῦ
 ’Ορχομενίου Θερσάνδρου ἡκουον· καὶ τάδε
 πρὸς τούτοισι, ὡς αὐτὸς αὐτίκα λέγει ταῦτα
 πρὸς ἀνθρώπους πρότερον ἡ γενέσθαι ἐν Πλα-
 ταιῆσι τὴν μάχην.

17. Mardonio δὲ ἐν τῇ Βοιωτίῃ στρατο-
 πεδευομένου, οἱ μὲν ἄλλοι παρείχοντο ἀπομ-
 τες στρατιὴν, καὶ συνεσέβαλον ἐς Ἀθῆνας,
 ὅσοι περ ἐμήδιζον Ἐλλήνων τῶν ταύτην οἰκημέ-
 νων· μοῦνοι δὲ Φωκέες οὐ συνεσέβαλον ἐμή-
 διζον γὰρ δὴ σφόδρα καὶ οὗτοι, οὐκ ἐκόπτεεν,
 ἀλλ’ ὑπὸ ἀναγκαῖης ἡμέρησι δὲ οὐ πολλῆσι

credere quisquam vult. Atque
 hæc permulti Persarum quum
 sciamus, tamen sequimur illiga-
 ti necessitate. Est autem mœ-
 tor hic in hominibus acerbissi-
 mus, eum qui multum sapit
 nullius rei potentem esse. Hæc
 ego ex Orchomenio Thersan-
 dro audiebam, atque ista insuper
 ipsum hæc statim hominibus

memorasse, priusquam prælium
 ad Platæas factum est.

17. Porro Mardonio in Boeo-
 tia stativa habenti, præbuerunt
 copias alii quidem omnes, et si-
 mul invaserunt Athenas, quo-
 quot cum Medis sentiebant, ex
 Græcis illic habitantibus; soli
 hujus irruptionis non fuere par-
 ticipes Phocenses: nam et isti

μετὰ τὴν ἀπίξιν τὴν ἐς Θήρας ὕστερον, ἦ. θον αὐτέων ὄπλιται χίλιοι· ἥγε δὲ αὐτοὺς Ἀρμοκύδης, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν δοκιμώτατος. ἐπεὶ δὲ ἀπικέατο καὶ οὗτοι ἐς Θήρας, πέμψας ὁ Μαρδόνιος ἵππεας, ἐκέλευσέ σφεας ἐπ' ἑωὕτων ἐν τῷ πεδίῳ ἴχεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἐποίησαν ταῦτα, αὐτίκα παρῆν ἡ ἵππος ἀπαστα. μετὰ δὲ ταῦτα, διεξῆλθε μὲν διὰ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ μετὰ Μήδων ἔοντος φύκη, ὡς πατακοντεῖσι σφεας· διεξῆλθε δὲ δὶ αὐτέων Φωκέων τῷ τοῦτο. ἔνθα δή σφι ὁ στρατηγὸς Ἀρμοκύδης παραίνει, λέγων τούτοις· “Ω Φωκέες, πρόδηλα γὰρ ὅτι ἡμέας οὗτοι οἱ ἄνθεωποι μέλλουσι προόπτων θανάτῳ δώσειν, διαβεβλημένους ὑπὸ Θεσσαλῶν, ὡς ἐγὼ εἰκάζω. νῦν ὧν ἄνδρα πάντα τινὰ

vehementer Medis studebant, non tamen voluntarii, sed coacti. Sed iidem non multis post diebus quam Thebas itum est, et ipsi advenere, mille armati, duce Harmocye inter populares spectatissimo. Eos Mardonius, ubi Thebas pervenere, missis equitibus jussit seorsum in campo subsidere: quod quum fecissent, protinus adfuit univer-

sus equitatus. Unde postea rumor exercitum Græcorum, qui cum Medis erant, pervasit, Phocenses ab equitatu jaculis confossum iri: quinetiam per ipsos Phocenses idem divulgatum est: quos tunc dux suus Harmocedes his verbis adhortabatur, O Phocenses, palam est hos homines certæ nos neci destinasse, accusatos, ut suspicor, a Thessa-

“ ὑμέων χρεών ἔστι γενέσθαι ἀγαθόν. κούσο-
“ σον γὰρ, ποιεῦντάς τι καὶ ἀμυνομένους τε-
“ λευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἥπερ παρέχοντας
“ διαφθαρῆναι αἰσχύστῳ μόδῳ. ἀλλὰ μαθέ-
“ τω τις αὐτέων ὅτι ἔοντες Βάρβαροι ἐπ' "Ελ-
“ λησι ἀνδράσι φόνον ἔρραψαν."

ιη'. Ο μὲν ἄν ταῦτα παραίνεε. οἱ δὲ ι-
πέες, ἐπεὶ σφεας ἐκυκλώσαντο, ἐπήλαυνον ὡς
ἀπολεῦντες, καὶ δὴ διετείνοντο τὰ βέλεα ὡς
ἀπήσοντες· καὶ κού τις καὶ ἀπῆκε. καὶ οἱ
ἄντιοι ἔστασαν, πάντη συστρέψαντες ἐνῷτοὺς,
καὶ πυκνώσαντες ὡς μάλιστα. ἐνθαῦτα δι ι-
πόται ὑπέστρεψον, καὶ ἀπήλαυνον ὑπίσω. οὐκ
ἔγω δὲ ἀτρεκέως εἶπαι οὔτε εἰ ἦλθον μὲν ἀ-
πολέοντες τοὺς Φωκέας, δεκτέντων Θεσσαλῶν.
Ἐπεὶ δὲ ὥρων πρὸς ἀλεξησιν τραπομένους, δεί-

lis. Quare unumquemque verum jam oportet egregium vitum esse. Praestat enim facientes aliquid et defendantes finire vitam, quam dedentes nos fædissima morte trucidari. Sed et discat eorum aliquis illos barbaros Græcis hominibus mortem machinatos fuisse.

18. His suos Harmocedes hortabatur. Quos ubi conluse-
re equites, invehebant tanquam

ad eos occidendos; et sane tela intendebant, veluti emissuri: et forsitan aliquis emisit. Phocenses ex adverso stantes et undique se vertentes et quammaxime condensati quumi sese opponerent, ibi equites digressi retro abidere. Afirmare autem pro certo nequeo, an ad hos interficiendos rogatu Thessalorum ierint; et posteaquam animadverterunt, eos ad defendendum

σαντες μὴ καὶ σφισι γένηται τρώματα, οὔτω
δὴ ἀπήλαυνον ὅπίσω, ὡς γάρ σφι ἐνετείλατο
Μαρδόνιος· οὕτ' εἰ αὐτέων πειρηθῆναι ἥθελησε
εἴ τι ἀληῆς μετέχουσι. ὡς δὲ ὅπίσω ἀπήλα-
υνοι οἱ ἵπποται, πέμψας Μαρδόνιος κῆρυκα,
ἔλεγε τάδε, “Θαρσέετε, ὁ Φωκέες ἄνδρες
“ γὰρ ἐφάνητε ἔόντες ἀγαθοὶ, οὐκ ὡς ἐγὼ
“ ἐπυνθανόμην. καὶ νῦν προθύμως φέρετε τὸν
“ πόλεμον τοῦτον εὐεργεσίησι γὰρ οὐ νικήσε-
“ τε οὔτε ἄν ἐμὲ, οὔτε Βασιλῆα.” τὰ περὶ
Φωκέων μὲν ἐς τοσοῦτον ἐγένετο.

10'. Λακεδαιμόνιος δὲ, ὡς ἐς τὸν Ἰσθμὸν
ῆλθον, ἐν τούτῳ ἐστρατοπεδεύοντο. πυνθανά-
μενοι δὲ ταῦτα οἱ λοιποὶ Πελοποννήσιοι, τοῖσι
τὰ ἀμείνω ἑάνδανε, οἱ δὲ καὶ ὕσεοντες ἐξιόν-
τας Σπαρτιάτας, οὐκ ἐδικαιέντες λείπεσθαι τῆς

se convertere, veriti ne sibi quoque vulnera inferrentur, ita retro abscesserint, tanquama Mardonio jussi: an experiri voluerit nunquam quid isti roboris haberent. Post abscessum autem equitatus, missio ad eos præcone, Mardonius ita inquit, Bono estote Phocenses animo: viros enim strenuos vos esse dedistis specimen, non tales quales ego audieram.

Quo magis alaci animo tolerante hoc bellum: non enim aut me beneficiis aut regem vinctis. Hactenus quæ circa Phocenses sunt gesta.

19. Lacedæmonii ubi ad Isthmum venere, illuc castra communiere: quod quum audirent ceteri Peloponnesenses, quibus meliora cordi erant, alii quoque cernerent Spartiatas egressos, in-

ἐξόδου Λακεδαιμονίων. ἐκ δὴ ὧν τοῦ Ἰσθμοῦ
καλλιεργούντων τῶν ιρᾶν, ἐπορεύοντο πάντες,
καὶ ἀπικνέονται ἐς Ἐλευσῖνα· ποιήσαντες δὲ
καὶ ἐνθαῦτα ιρὰ, ὡς σφι ἐκαλλιερέετο, πρόσω
ἐπορεύοντο· Αθηναῖοι δὲ ἄμα αὐτοῖσι, διαβάν-
τες μὲν ἐκ Σαλαμῖνος, συμμιγέντες δὲ ἐν
Ἐλευσῖνι. ὡς δὲ ἄρα ἀπίκοντο τῆς Βοιωτίης
ἐς Ἐρυθρὰς, ἔμαθόν τε δὴ τοὺς Βαρβάρους
ἐπὶ τῷ Ἀσωπῷ στρατοπεδευομένους· φρασθέν-
τες δὲ τοῦτο, ἀντετάσσοντο ἐπὶ τῆς ὑπωρείης
τοῦ Κιθαιρῶνος.

κ. Μαρδόνιος δὲ, ὡς οὐ κατέβαινον οἱ Ἑλ-
ληνες ἐς τὸ πεδίον, πέμπει ἐς αὐτοὺς πᾶσαν
τὴν ἵππον, τῆς ἵππάρχεε Μασίστιος εὑδοκι-
μέων παρὰ Πέρσησι, τὸν Ἑλληνες Μακίσιον
καλέουσι, ἵππον ἔχων Νισαῖον χρυσοχάλινόν

dignum putaverunt a Lacedæmoniis se in excundo superari: itaque quum pulchre litatum esset, cuncti ex Isthmo profecti sunt et Eleusinem perveniunt: ubi quum factis sacris etiam pulchra fuissent exta, ire perrexerunt; cumque illis Athenienses e Salamine transmittentes, et in Eleusine admixti. Isti posteaquam ad Erythras Bœotiaæ ve-

nere, cognito barbaros ad Asopum castra habere, inito de hac re consilio, e regione tetenderunt ad Cithæronis radices.

20. In quos Mardonius, quod in campum non descenderent, omnem immittit equitatum, cui praeerat Masistius a Græcis Macisius dictus, vir apud Persas inclytus, Nisæo equo insidens, aureo freno et aliis insignibus

τε καὶ ἄλλως κεκοσμημένου καλῶς. ἐνθαῦτα
ώς προσήλασαν οἱ ἵπποται πρὸς τοὺς Ἑλλη-
νας, προσέβαλλον κατὰ τέλεα προσβαλόντες
δὲ, κακά μεγάλα ἐγγάζοντο, καὶ γυναικάς
σφεας ἀπεκάλεον.

καί. Κατὰ συντυχίην δὲ Μεγαρέες ἔτυχον
ταχθέντες ἃ τὸ ἐπιμαχώτατον ἦν τοῦ χωρίου
παντὸς, καὶ πρόσοδος μάλιστα ταύτη ἐγίνετο
τῇ ἵππῳ. προσέβαλούσης ὧν τῆς ἵππου, οἱ Με-
γαρέες πιεζόμενοι ἐπειπον ἐπὶ τοὺς στρατη-
γοὺς τῶν Ἑλλήνων κῆρυκα. ἀπικόμενος δὲ ὁ
κῆρυξ πρὸς αὐτοὺς ἔλεγε τάδε, « Μεγαρέες
« λέγουσι, Ἡμεῖς, ἀνδρες σύμμαχοι, οὐ δυ-
« ντοί εἰμεν τὴν Περσέων ἵππον δέκεσθοις
« μοῦνοι, ἔχοντες στάσιν ταύτην ἐς τὴν ἔστη-
« μεν ἀργήν ἀλλὰ καὶ ἐς τόδε λιπαρίη τε
« καὶ ἀρετὴ ἀντέχομεν, καίπερ πιεζέντες.

eximie ornato. Equites ubi appropinquarent Græcis, per turmas aggressi, multum detrimenti inferebant, et feminas eos appellabant.

21. Erant forte Megarenses ea parte collocati, qua nulla alia magis oppugnari nullaque magis ab equitatu adiri poterat: hac, impressione facta equitum,

Megarenses quia premebantur, mittunt ad duces Græcorum præconem, qui ita, quum venit, verba fecit, Megarenses aiunt, viri socii, Nos excipiendo hostium equitatui soli impares sumus, qui tenemus hanc, in qua collocati sumus principio, statu: ubi hactenus tametsi pressi, tamen strenue fortiterque re-

“ νῦν τε, εἰ μή τινας ἄλλους πέμψητε δια-
“ δόχους τῆς τάξιος, οἵστε ἡμέας ἐκλείψον-
“ τας τὴν τάξιν.” ὁ μὲν δῆ σφι ταῦτα ἀπῆγ-
γειλε. Παυσανίης δὲ ἀπεπειρᾶτο τῶν Ἑλ-
λήνων, εἴ τινες ἐθέλοιεν ἄλλοι ἐθελούται οἵνας
τε ἐς τὸν χῶρον τοῦτον καὶ τάσσεσθαι διάδο-
χοι Μεγαρεῦσι. οὐ βουλομένων δὲ τῶν ἄλλων,
Ἄθηναῖς ὑπεδέξαντο, καὶ Ἀθηναίων οἱ τριη-
κόσιοι λογάδες, τῶν ἐλοχήγες Ὀλυμπιόδωρος
ὁ Λάμπωνος.

κβ'. Οὗτοι ἦσαν οἵ τε ὑποδεξάμενοι, καὶ
οἱ πρὸ τῶν ἄλλων τῶν παρεόντων Ἑλλήνων ἐς
Ἐρυθρὰς ταχθέντες, τοὺς τοξότας προσελό-
μενοι. μαχομένων δέ σφεων ἐπὶ χρόνον, τέλος
τοιόνδε ἐγένετο ἐπὶ τῆς μάχης. προσεῖλούσης
τῆς ἵππου κατὰ τέλει, ὁ Μασιστίου προ-

sistimus: nunc nisi alios nobis
substituatis, qui excipient pug-
nam, scitote nos ab acie disces-
suros. Hac ubi praeco nunciavit,
Pausanias experiri fecit
Grace, siqui alii ultro ad lo-
cum irent, ut Megarensibus suc-
cederent. Recusantibus ceteris,
Athenienses suscepere hoc mun-
us, videlicet eorum trecenti de-

lecti, quibus praeerat Olympio-
dorus Lamponis filius.

22. Hi fuere, qui succederent,
et præ aliis Græcis ad Erythras
castra habentibus in aciem com-
positi fuerunt, sagittariis assem-
ptis: qui quin aliquamdiu pug-
nassent, hic fuit pugnæ exitus:
Impressionem faciente per tur-
mas equitatu, equus Masistii,

χων τῶν ἄλλων ἵππος Βάλλεται τοξεύματι τὰ πλευρά· ἀλγήσας δὲ, ἴσταται τε ὁρθὸς, καὶ ἀποσείεται τὸν Μασίστιον. πεσόντι δὲ αὐτῷ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτίκα ἐπεκέπαστο· τόν τε δὴ ἵππου αὐτοῦ λαμβάνουσι, καὶ αὐτὸν ἀμυνόμενον κτείνουσι, κατ' ἀρχὰς οὐδὲν δυνάμενοι. ἐνεσκεύαστο γὰρ οὕτω ἐντὸς θώρηκα εἰκὲ χρύσεον τεπιδωτόν· κατύπερθε δὲ τοῦ θώρηκος, κιθῶνα φονίκεον ἐνεδεδύκεε. τύπτοντες δὲ ἐς τὸν θώρηκα, ἐποίευν οὐδέν πρίν γε δὴ μαθὼν τις τὸ ποιεύμενον, παίει μιν ἐς τὸν ὄφθαλμόν· οὕτω δὴ ἐπεσέ τε καὶ ἀπέθανε. ταῦτα δέ πως γινόμενοι ἐλεγήθεε τοὺς ἄλλους ἵππεας· οὔτε γὰρ πεσόντας μιν εἶδον ἀπὸ τοῦ ἵππου, οὔτε ἀποθνήσκοντας ἀναγωρήσιος τε γινομένης καὶ ὑποστρεφομένης, οὐκ ἔμαθον τὸ γινόμενον. ἐπει τε δὲ

ut erat præ aliis eminens, sagitta latera ictus est: quo dolore in pedes erectus, Masistium excussit. Collapsum confestim Athenienses urgent: et tum equum prehendunt, tum hominem sese defensantem intermunt, quum aliquamdiu non potuissent. Ita enim erat armatus: scilicet intus gerebat thoracem aureis squamis conservatum, desuper purpuream tuni-

cam. Ejus thoracem quum ferirent, non prius aliquid profecerunt, quam quidam re animadversa illum percussit in oculo. Ita Masistius collapsus interiit. Hæc autem res latebat alios equites: non enim eum aut ab equo cadentem viderant aut occidentem: et quum in prælio fieret nunc recessus, nunc subvectio, quod actum erat non cognovere; sed postquam

ἔστησαν, αὐτίκα ἐπόθεσαν, ὡς σφέας οὐδεὶς
ἢν ὁ τάσσων. μαθόντες δὲ τὸ γεγονός, διακε-
λευσάμενοι, ἥλαυνον τοὺς ἵππους πάντες, ὡς
ἄν τὸν γε νεκρὸν ἀνελοίατο.

καὶ. Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι πατὰ
τέλεα προσελαύνονταις τοὺς ἵππους, ἀλλὰ
ἄμα πάνταις, τὴν ἀλλήλην στρατιὴν ἐπεβάσαντο.
Ἐν δὲ ὁ πεζὸς ἄπαις ἐσώλθε, ἐν τούτῳ μάχῃ
δέξεις περὶ τοῦ νεκροῦ γίνεται. Ἔνας μέν τοι
μοῦνοι ἔσται οἱ τριηκόσιοι, ἐστοῦντό τε πολλὸν,
καὶ τὸν νεκρὸν ἀπέλιπον ὡς δέ σφι τὸ πλῆθος
ἐπεβοήθησε, οὕτω δὴ οὐκέτι οἱ ἵπποται ὑπέμε-
νον, οὐδέ σφι ἐξεγένετο τὸν νεκρὸν ἀνελέσθαι,
ἀλλὰ πρὸς ἐκείνῳ ἀλλους προσαπάλεσαν τῶν
ἵππων. ἀποστήσαντες δὲ ὅσον τε δύο στάδια,
ἐρουλεύοντο ὅ, τι χρεῶν εἴη ποιέειν ἐδόκεε δέ

constitere, quia nemo ipsis impe-
rabat, statim desideraverunt :
cognitoque quod gestum erat,
mutuo se adhortati, omnes in
hostem equos admisere, ut cada-
ver eriperent.

23. Eos autem conspicati A-
thenienses non jam turmatim
sed universos pariter irruere,
ceterum exercitum inclamave-
runt. Sed dum omnis peditatus

auxilio veniebat, interea cietur
acre prælium de cadavere.
Quamdiu igitur soli erant isti
trecenti, multo inferiores erant,
et cadaver deserebant : at ubi
præsidio venere copiæ, non am-
plius perstitere equites, neque
illis contigit mortuum eripere,
sed alios super illum e suis ami-
sere. Digressi illinc duo circi-
ter stadia, consultantes quidfacto.

σφι, ἀνασχίης ἐούσης, ἀπελαύνει παρὰ Μαρδόνιον.

κδ'. Ἀπικομένης δὲ τῆς ἵππου ἐς τὸ στρατόπεδον, πένθος ἐποίησαντο Μασιστίου πᾶσά τε ἡ στρατιὴ καὶ Μαρδόνιος μέγιστον σφέας τε αὐτοὺς κείσοντες, καὶ τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὑποζύγια, οἰωνῇ τε χρεόμενοι ἀπλέτῳ. ἀπασαν γὰρ τὴν Βοιωτίην κατεῖχε ἦχώ, ὡς ἀνδρὸς ἀπολογένου μετά γε Μαρδόνιον λογιμωτάτου παρά τε Πέρσης καὶ Βασιλέϊ. οἱ μέν νυν Βάρβαροι τρόπῳ τῷ σφετέρῳ ἀποθανόντα ἐτίμων Μασιστίου.

κέ'. Οἱ δὲ "Ελλῆνες, ὡς τὴν ἵππον ἐδέξαντο προσεάλλουσαν, καὶ δεξάμενοι ὥσαντο, ἐθάρρησάν πολλῷ μᾶλλον καὶ πρῶτα μὲν ἐς ἄμαξαν ἐσθέντες τὸν νεκρὸν, παρὰ τὰς τά-

opus esset, decrevere sibi parentibus praefecto eundum ad Mardonium.

24. Ubi in castra rediere, maximus luctus cum omnem exercitum, tum vero Mardonium cepit, extincti Masistii: et seipso et equos et jumenta tonderentes ejulatu tristissimo usi sunt, ita ut ejus echo omnem Boiotiam pervaserit, utpote a-

missò viro secundum Mardonium honoratissimo tam apud Persas quam apud regem. Et barbari quidem suo more Masistium defunctum honorabant.

25. Græci autem, postquam equitatum invadentem excepere, et exceptum repulere, tum multo sunt audaciores effecti, tum ante omnia cadaver plastro impositum per ordines circum-

ζις ἐκόμιζον· ὁ δὲ νεκρὸς ἔην θέης ἀλλοιος, μεγάθεος εἶνενα, καὶ κάλλεος. τῶνδε εἶνενα καὶ ταῦτα ἐποίευν ἐκλείποντες τὰς τάξις ἐφοίτεον θεοσόμενοι Μασίστιον. μετὰ δὲ, ἔδοξέ σφι ἐπικαταβῆναι ἐς Πλαταιάς· ὁ γὰρ χῶρος ἐφαίνετο πολλῷ ἐών ἐπιτηδεώτερός σφι ἐνστρατοπεδεύεσθαι ὁ Πλαταιϊκὸς τοῦ Ἐρυθραίου, τά τε ἄλλα, καὶ εὐϋδρότερος. ἐς τοῦτον δὴ τὸν χῶρον, καὶ ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαργαφίην, τὴν ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ἐοῦσαν, ἔδοξέ σφι χρεῶν εἶναι ἀπικέσθαι, καὶ διαταχθέντας στρατοπεδεύεσθαι. ἀναλαβόντες δὲ τὰ ὅπλα, ἤισαν διὰ τῆς ὑπαρχείης τοῦ Κιθαιρῶνος παρὰ Υσιὰς ἐς τὴν Πλαταιϊδα γῆν ἀπικόμενοι δὲ, ἐτάσσοντο κατὰ ἔθνα, πλησίον τῆς τε κρήνης τῆς Γαργαφίης, καὶ τοῦ τεμένεος τοῦ

tulerunt: erat autem spectaculo digna proceritatis ac formae gratia. Idcirco etiam istud faciebant; relictis ordinibus ad intuendum Masi-stium pergebant. Dehinc censuerunt ad Platæas descendendum, quod sibi Platæensis ager multo videbatur opportunior habendis castris quam Erythræus, cum propter

alia, tum propter aquæ libertatem. Ad eum locum et ad fontem Gargaphien, qui ibidem est, decreverunt abeundum esse, et bene disposites metari castra; et sumptis armis ierunt per radices Citharonis præter Hysias in agrum Platæensem. Eo quum pervenere, ordinati sunt per nationes proxime fontem.

Ανδροκοράτεος τοῦ ἥσωσ, διὰ ὅγθων τε οὐκ
ὑψηλῶν, καὶ ἀπέδου χωρίου.

κε'. Εἰθαῦτα ἐν τῇ διατάξῃ ἐγένετο ἡό-
γων πολλὸς ἀθισμὸς Τεγεητέων τε καὶ Ἀθη-
ναίων. ἐδικαίευν γὰρ αὐτοὶ ἐκάτεροι ἔχειν τό-
ἔτερον κέρας, καὶ κανὰ καὶ παλαιά παρα-
φέροντες ἔργα. τοῦτο μὲν οἱ Τεγεῆται ἔλεγον
τάδε, “ Ἡμεῖς αἰεὶ ποτε ἀξιεύμεθα ταύτης
“ τῆς τάξιος ἐκ τῶν συμμάχων ἀπάντων,
“ ὅσαι ἦδη ἔξοδοι κοινὰ ἐγένοντο Πελοποννή-
“ σίοισι καὶ τὸ παλαιὸν, καὶ τὸ νέον, ἐξ ἐκεί-
“ νου τοῦ χρόνου ἐπεὶ τε Ἡρακλεῖδαι ἐπει-
“ γῶντο μετὰ τὸν Εὐρυσθέος θάνατον κατίον-
“ τες ἐς Πελοπόννησον. τότε εὐρόμεθα τοῦτο
“ διὰ πρῆγμα τοιόνδε. ἐπεὶ μετὰ Ἀχαιῶν
“ καὶ Ιώνων τῶν τότε ἐόντων ἐν Πελοπόννησῷ,

Gargaphien, et fanum Andro-
cratis herois, per non editos tu-
mulos et locum planum.

26. Ibi in disperennis nationi-
bus magna sane altercatio exti-
tit inter Tegeates et Athenien-
ses, utrumque se dignos qui alte-
rum cornu tenerent arbitrantes,
et sua facinora præclara tum
recentia tum priæca referentes.
Dicebant quidem his verbis Te-

TOM. VII.

geatæ, Hoc nos semper digni lo-
co, ubi staremus, e sociis omni-
bus habiti sumus, quotiescumque
a Peloponnesiis communiter
in externas expeditiones itum
est, et proxime, et quondam,
jam inde ex quo Heraclius post
mortem huius hei aut certi
in Peloponnesum redire: quo
tempore hoc e dignitatem assi-
quari vamus de hanc rem ges-

C

" ἐκεινούσισι τὸν Ἰσθμὸν, οὗτοί μεθα ἀν-
 " τίοι τοῖσι κατιοῦσι. τότε ὅν λόγος "Τλλον
 " ἀγορεύσασθαι, ὡς χρεῶν εἴη τὸν μὲν στρατὸν
 " τὸν τῷ στρατῷ μὴ ἀνακινδυνεύειν συμβα-
 " λόνται· ἐκ δὲ τοῦ Πελοποννησίου στρατοπέδου,
 " τὸν ὅν σφέων αὐτέων κείνωσι εἶναι ἀρ-
 " στον, τοῦτον οἱ μουνομαχῆσαι ἐπὶ διακε-
 " μένοισι. ἔδοξέ τε τοῖσι Πελοποννησίοισι ταῦ-
 " τα εἶναι ποιητέα, καὶ ἔταμον ὄρκιον ἐπὶ
 " λόγῳ τοιῷδε· ἦν μὲν "Τλλος νικήσῃ τὸν
 " Πελοποννησίων ἥγεμόνα, κατιέναι Ἡρα-
 " κλείδας ἐπὶ τὰ πατρῶια· ἦν δὲ νικηθῆ, τὰ
 " ἔμπαλιν Ἡρακλείδας ἀπαλλάσσεσθαι,
 " καὶ ἀπάγειν τὴν στρατιὴν, ἐκατόν τε ἑτέων
 " μὴ ζητῆσαι κάτοδον ἐς Πελοπόννησον. προ-
 " εκρίθη τε δὴ ἐκ πάντων συμμάχων ἐλελο-

tam. Posteaquam cum Achæis et Ionibus, qui tunc Peloponnesum incolebant, nos auxiliarii in Isthmum profecti consedimus adversus eos, qui redibant; tunc Hyllus orationem habuit, non expedire ut uterque exercitus confligendo periclitaretur: sed ut ex Peloponnesi exercitu, quem suorum judicarent præstantissimum esse, is secum sin-

gulari certamine dimicaret conceptis legibus. Placuitque ita fieri Peloponnesibus, et iurandum in hæc verba dederunt; Si vinceret Hyllus Peloponnesium ducem, ut Heraclidae in paterna reverterentur; sin victus esset, retro Heraclidae cederent, et exercitum abduceant, neve per annos centum de redeundo in Peloponnesum

τῆς Ἔχεμος ὁ Ήερόπου τοῦ Φηγέος, στρα-
 τηγός τε ἐών καὶ βασιλεὺς ἡμέτερος· καὶ
 ἐμουνομάχησέ τε καὶ ἀπέκτεινε "Τύλον.
 ἐκ τούτου τοῦ ἔργου εὐδόμεθα ἐν τοῖσι Πε-
 λοπονησίοισι τοῖσι τότε καὶ ἄλλα γέρεα
 μεγάλα, τὰ διατελεομεν ἔχοντες, καὶ τοῦ
 κέρεος τοῦ ἑτέρου αἰεὶ ἡγεμονεύειν, κοινῆς
 ἐξόδου γινομένης. ὑμῖν μὲν νυν, ὡς Δακεδαι-
 μόνιοι, οὓς ἀντιεύμεθα, ἄλλὰ διδόντες αἴ-
 βεσιν ὄκοτέρου Βούλεσθε κέρεος ἄρχειν, πα-
 γίεμεν· τοῦ δὲ ἑτέρου φαμὲν ἡμέας ἴντε-
 σθαι ἡγεμονεύειν, κατάπερ ἐν τῷ πρόσθει
 χρόνῳ. χωρίς τε τούτου τοῦ ἀπηγημένου
 ἔργου, ἀξιονικότεροι εἰμὲν Ἀθηναίων ταύ-
 την τὴν τάξιν ἔχειν. πολλοὶ μὲν γάρ τε
 καὶ εὗ ἔχοντες πρὸς ὑμέας ἥμιν, ἄνδρες

agitarent. Ab omnibus sociis ad eam rem voluntarius electus est dux atque idem rex noster Echemus Aëropi filius, Phegei nepos, qui singulari congressus certamine Hyllum interemit. Ex quo facto nos cum alia decora magna inter ejus ætatis Peloponneses assequuti sumus, quæ adhuc obtinemus, tum hoc, ut alteri cornu præsessemus quoties

communiter itur in expeditionem. Et vobis quidem Lacedæmonii non adversamur, sed optionem cedentes utri cornu præesse malitis indulgemus: alteri vero cornu, ut nos præsimus, dicimus convenienter, quemadmodum in anteriore tempore. Etiam vero citra hoc factum quod narratum est, Atheniensibus sumus digniores, qui hujus ordinis de-

“ Σπαρτιῆται, ἀγῶνες ἀγωνίδαται, πολλοὶ δὲ
 “ καὶ πρὸς ἄλλους. οὗτα ὅν ἡμέας δίκαιον
 “ ἔχειν τὸ ἔτερον κέρας, ἥπερ Ἀθηναίους. οὐ
 “ γάρ σφι ἐστι ἔργα οἵαπερ ἡμῖν κατέργασ-
 “ μένα, οὔτ' ὅν καινά, οὔτε παλαιά.” οἱ μὲν
 “ ταῦτα ἐλεγον·

πο?’. Ἀθηναῖοι δὲ πρὸς ταῦτα ὑπεκρίναντο
 τάδε, “ Ἐπιστάμεθα μὲν σύνοδον τήνδε μά-
 “ χης εἴνεκα συλλεγῆναι πρὸς τὸν Βάρβαρον,
 “ ἀλλ’ οὐ λόγων ἐπεὶ δὲ ὁ Τεγεάτης προέθη
 “ κε παλαιὰ καὶ καινὰ λέγειν τὰ ἐκατέροις
 “ σι ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ κατέργασται χρηστὰ,
 “ ἀναγκαῖος ἡμῖν ἔχει δηλῶσαι πρὸς ὑμέας,
 “ ὅθεν ἡμῖν πατρῶιόν ἐστι, ἐοῦσι χρηστοῖσι,
 “ αἱεὶ πρώτοισι εἶναι μᾶλλον ἦ Αργάσι. Ἡ-
 “ βακλείδας, τῶν φασὶ οὕτοις ἀποκτεῖναι τὸν

cus obtineamus: quippe qui prospere et multa vobiscum, viri Spartiatæ, certamina decer-
 tavimus, et multa cum aliis. Quo fit ut æquius sit nos alterum cornu tenere quam Athenienses: a quibus non tales ges-
 ta res sunt quales a nobis, neque recentes neque vetustæ.
 Hæc Tegeatae.

27. Ad quæ hunc in modum responderunt Athenienses, Sci-

mus quidem has copias pugnandi cum barbaro, non altercandi gratia esse contractas; tamen quoniam Tegeata referre con-
 stituit præclara facinora tum vetusta tum nova, quæ per omne tempus ab utrisque edita sunt, necesse habemus et nos exponere apud vos, unde nobis patrium sit, dum publice utiles sumus, semper esse primis potius quam Arcadibus. Heracli-

" ἥγειμόνα ἐν Ἰσθμῷ, τοῦτο μὲν, τούτους πρό-
 " τερον ἐξελαυνομένους ὑπὸ πάντων τῶν Ἐλ-
 " λήνων, ἐς τοὺς ἀπικοίατο φεύγοντες δουλο-
 " σύνην πρὸς Μυκηναίων, μοῦνοι ὑποδεξάμε-
 " νοι, τὴν Εὐρυσθέαος ὕδριν κατείλομεν, σύν
 " κείνοισι μάχῃ νικήσαντες τοὺς τότε ἔχον-
 " τας Πελοπόννησον. τοῦτο δὲ, Ἀργείους τοὺς
 " μετὰ Πολυνείκεος ἐπὶ Θῆbas ἐλάσαντας,
 " τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα, καὶ ἀτάφους
 " κειμένους, στρατευσάμενοι ἐπὶ τοὺς Καδ-
 " μένους, ἀνελέσθαι τε τοὺς νεκρούς φαμεν,
 " καὶ θάψαι τῆς ἡμετέρης ἐν Ἐλευσῖν. ἔστι
 " δὲ ἡμῖν ἔργον εῦ ἔχον καὶ ἐς Ἀμαζονίδας,
 " τὰς ἀπὸ Θερμώδοντος ποταμοῦ ἐσβαλούσας
 " κοτὲ ἐς γῆν τὴν Ἀττικήν. καὶ ἐν τοῖσι Τρεῖ-
 " κοῖσι πόνοισι οὐδαμῶν ἐλειπόμεθα. ἀλλ' οὐ

das, quorum ducem isti apud Isthmum se prædicant interfecisse, primo quidem ejectos prius ab omnibus Græcis, quos illi adibant fugientes servitutem Mycenæorum, nos soli excepi-
 mus; et Eurysthei injuriam una cum eisdem pugnando propul-
 savimus, victoriaque potiti sumus de iis, qui tunc Peloponnesum tenebant: deinde Argivos, qui ad Thebas cum Polynice

militaverant, vita defunctos et inseptulos, ducta in Cadmeos expeditione dicimus recepisse sua cadavera et in nostra terra apud Eleusinem humavisse. Jam vero nostrum præclarum facinus extat etiam in Amazonidas, quæ a flumine Thermodonte aliquando in Atticam terram excurrere. Ac quidem in laboribus Troicis nequaquam fui-
 mus segnes. Sed nihil admo-
 C 3

" γὰρ τι προέγει τουτέων ἐπιμεμησθαι· καὶ
 " γὰρ ἀντίχρηστοι τότε ἔστες, ὡς τοὶ νῦν ἀνεῖν
 " φλαυρότεροι· καὶ τότε ἔστες φλαῦροι, νῦν ἀν
 " εἶν αὐτίκας· παλαιῶν μὲν νῦν ἔργων ἄλις
 " ἔστω ἡμῖν δὲ, εἰ μηδὲν ἄλλο ἔστι ἀποδε-
 " δεγμένον, ἀσπερ ἔστι πολλά τε καὶ εὖ
 " ἔχοντα, εἰ τέοισι καὶ ἄλλοισι Ἑλλήνων,
 " ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν Μαραθῶνι ἔργου
 " ἄξιοι εἴμεν τοῦτο τὸ γέρας ἔχειν, καὶ ἄλλα
 " πρὸς τούτῳ οἵτινες μοῦνοι Ἑλλήνων δὴ
 " μουνομαχήσαντες τῷ Πέρσῃ, καὶ ἔργω το-
 " σούτῳ ἐπιχειρήσαντες περιεγειώμεθα, καὶ
 " ἐνικήσαντεν ἔθνεα ἔξ τε καὶ τερσεράκοντα.
 " οὕτοις δίκαιοι εἴμεν ἔχειν ταύτην τὴν τάξιν
 " ἀπὸ τούτου μούνου τοῦ ἔργου; ἀλλ' οὐ
 " γὰρ ἐν τῷ τοιωδε τάξιος εἴηκα στασία-

dum proficit horum fecisse men-
 tionem: etenim qui tunc e-
 gregii fuere, iidem nunc queant
 esse inertiores, et tunc instrenui,
 nunc sint meliores. Itaque sa-
 tis sint de rebus priscis ista. Ut
 nullæ autem res aliæ nobis ges-
 tæ sint, quæ multæ et preclaræ
 sunt, si ullis etiam aliis Græco-
 rum, certe ob rem in Maratho-
 ne gestam digni sumus, qui hoc
 decus et alia insuper obtinea-

mus: qui soli Græcorum per
 nos cum Persa dimicavimus, et
 rem tantam aggressi, victores e-
 vasimus, sex et quadraginta na-
 tionibus superatis: quo solo no-
 mine an non meruimus, ut hunc
 loci honorem juste consequa-
 mur? Verum non decet in hac
 rerum conditione de ordine
 contendere: ubicunque et juxta
 quoscunque vobis, Lacedæmoniæ,
 videbitur appositissimum nos-

“ ζειν πρέπει. ἄρτιοι εἰμὲν πείθεσθαι ὑμῖν, ὡς
“ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα δοκέει ἐπιτηδεώτατοι
“ ἥμέας εἶναι ἔστάνοι, καὶ κατ' οὐστίας.
“ πάντη γὰρ τεταγμένοι, πειρησόμεθα εἶναι
“ χρηστοί. ἐξηγέεσθε δὲ ὡς πεισομένων.”

αη'. Οἱ μὲν ταῦτα ἀμείβοντο· Λακεδαιμονίων δὲ ἀνέβωσε ἄπαν τὸ στρατόπεδον· Αθηναίους ἀξιονικοτέρους εἶναι ἔχειν τὸ κένταρον· Αργάδας. οὕτω δὴ ἔσχον οἱ Αθηναῖοι, καὶ ὑπερεβάλλοντο τοὺς Τεγέατας. μετὰ δὲ ταῦτα, ἐτάσσοντο ὡδὲ οἱ ἐπιφοιτῶντες τε καὶ οἱ ἀργήνι έλθοντες· Ελλήνων. τὸ μὲν δεξιὸν κένταρον εἴχον Λακεδαιμονίων μύριοι· τοιτέων δὲ τοὺς πεντακισχιλίους είναντας Σπαρτιάτας, ἐφύλαξσον ψιλοὶ τῶν εἰλατέων πεντακισχιλίοις καὶ τρισμύριοις, πεζοὶ ἄνδραι ἐκαπτοντι ἐπτὸ τεταγμένοι. προσεχέας δέ σφι εἶλοντο ἔστάναι

stare, illuc euntes obtemperabimus. Ubiunque enim loci nos collocati fuerimus, conabitur strenui existere: itaque ducite nos tanquam vobis parituros.

28. Hæc quum pro sua parte dixissent Athenienses, cunctus Lacedæmoniorum exercitus succlamavit digniores, qui cornu tenerent Athenienses quam Ar-

ades. Ita Athenienses Tegeatis superiores habuere cornu. Mox hunc in modum ordinati sunt et qui supervenire Græcorum, et qui a principio venerant: Dextrum cornu tenebant Lace-dæmoniorum decem millia: quorum quinque millia erant Spartiatæ, quos custodiebant leviter armata triginta quinque hilatarum millia, septenis circa

οἱ Σπαρτιῆται τοὺς Τεγεάτας, καὶ τιμῆς εἶνε-
να καὶ ἀρετῆς. τουτέων δὲ ἔσται ὄπλῖται χί-
λιοι καὶ πεντηκόσιοι. μετὰ δὲ τούτους ἴσταν-
το Κορινθίων πεντακισχίλιοι. παρὰ δὲ σφι
εὑρούντο παρὰ Πανσανίεω ἴστανται Ποτιδαιη-
τέων τῶν ἐκ Παλλήνης τοὺς παρεόντας τριη-
κοσίους. τουτέων δὲ ἔχόμενοι ἴσταντο Ἀρκά-
δες· Ορχομένιοι ἔξακόσιοι· τουτέων δὲ, Σικυώ-
νιοι τρισχίλιοι. τουτέων δὲ εἴχοντο, Ἐπιδαι-
είων ὄκτακόσιοι. παρὰ δὲ τούτους, Τροιζηνίων
ἐτάσσοντο χίλιοι· Τροιζηνίων δὲ ἔχόμενοι,
Λεπρεητέων διηκόσιοι. τουτέων δὲ Μυκηναίων
καὶ Τιρυνθίων τετρακόσιοι. τουτέων δὲ ἔχόμενοι,
Φλιάσιοι χίλιοι. παρὰ δὲ τούτους ἴστασαι
Ἐρμιονέες τριηκόσιοι. Ἐρμιονέων δὲ ἔχόμενοι
ἴσταντο Ἐρετρίεων τε καὶ Στυρέων ἔξακόσιοι.
τουτέων δὲ ἔχόμενοι Χαλκιδέες τετρακόσιοι

singulos viros collocatis. Applicuerant autem sibi Spartiatæ Tegeatas, ut proximi starent, honoris et virtutis ergo, numero mille et quingentos armatu pleno. Secundum hos stabant Corinthiorum quinque millia. Prope ipsos impetraverant ab Pausania stare trecentos Potidæatas eorum, qui ex Pallene erant. Juxta hos stabant Arcades Or-

chomenii sexcenti: juxta hos Sicyoniorum tria millia. His adpositi erant Epidauriorum octingenti: super hos locati erant Træzenii mille: juxta Træzenios ducenti Lepreatæ: post hos Mycenaorū et Tirynthiorū quadringenti. Secundum hos mille Phliasii: dehinc Hermionenses trecenti: juxta Hermionenses, Eretriensium et Styren-

τουτέων δὲ, Ἀμπρακιητέων πεντηκόσιοι. μετὰ δὲ τούτους, Λευκαδίων καὶ Ἀνακτορίων ὀκτακόσιοι ἔστασαν τουτέων δὲ ἔχόμενοι, Πάλεες οἱ ἐκ Κεφαλληνίης διηκόσιοι. μετὰ δὲ τούτους Αἰγινητέων πεντηκόσιοι ἔτάχθησαν. παρὰ δὲ τούτους ἔτάσσοντο Μεγαρέων τρισχίλιοι. εἴχοντο δὲ τουτέων, Πλαταιές ἑξακόσιοι τελεταῖοι δὲ καὶ πρῶτοι Ἀθηναῖοι ἔτάσσοντο, κέρας ἔχοντες τὸ εὐώνυμον, ὀκτακισχίλιοι ἔστρετήγες δὲ αὐτέων Ἄριστείδης ὁ Λυσιμάχου.

κθ'. Οὗτοι, πλὴν τῶν ἐπτὰ περὶ ἕκαστον τεταγμένων Σπαρτιῆτης, ἔσαν ὄπλῖται, συνάπαντες ἔόντες ἀριθμὸν τρεῖς τε μυριάδες, καὶ ὀκτὼ χιλιάδες, καὶ ἐκαποντάδες ἐπτὰ. ὄπλῖται μὲν οἱ πάντες συλλεγέντες ἐπὶ τὸν Βάρβαρον, ἔσαν τοσοῦτοι. ψιλῶν δὲ πλῆθος ἦν τόδε· τῆς μὲν Σπαρτιητικῆς τάξιος, πεν-

sium sexcenti: juxta hos, Chalcidenses quadringenti: post hos, Ampraciatarum quingenti: post eos, Leucadiorum et Anactoriorum octingenti. Hos sequebantur Paleenses ex Cephallenia, ducenti: post hos instructi *Æginetarum* quingenti: juxta hos Megarenum tria millia, quibus adstabant Platæenses sexcenti. Ultimi et iidem primi stabant

Athenienses, levum tenentes cornu, octo millia, duce Aristide Lysimachi filio.

29. Hi omnes, præter eos qui septeni circa singulos ab Spartaniis statuti erant, fuerunt numero triginta octo millia et septingenti. Gravis quidem armaturæ omnes, adversus barbarum contracti, tot erant. Leviter vero armati, triginta quinque millia.

τακισχίλιοι καὶ τρισμύριοι ἄνδρες, ὡς ἔόντων ἐπτὰ περὶ ἕκαστον ἄνδρα· καὶ τουτέων πᾶς τις παρήργητο ὡς ἐς πόλεμον. οἱ δὲ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἑλλήνων ψιλοί, ὡς εἴς περὶ ἕκαστον ἐὼν ἄνδρα, πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι καὶ τρισμύριοι ἦσαν. ψιλῶν μὲν δὴ τῶν ἀπάντων μαχίμων ἦν τὸ πλῆθος ἐξ τε μυριάδες, καὶ ἐνέα χιλιάδες, καὶ ἑκατοντάδες πέντε.

λ'. Τοῦ δὲ σύμπαντος Ἑλληνικοῦ τοῦ συνελθόντος ἐς Πλαταιὰς σύν τε ὁπλίτησι καὶ ψιλοῖσι τοῖσι μαχίμοισι, ἔνδεκα μυριάδες ἦσαν, μῆτις χιλιάδος, πρὸς δὲ, ὀκτακοσίων ἄνδρῶν καταδέουσαί. σὺν δὲ Θεσπιέων τοῖσι παρεοῦσι ἐξεπληροῦντο αἱ ἔνδεκα μυριάδες. παρῆσαν γὰρ καὶ Θεσπιέων ἐν τῷ στρατοπέδῳ

septeni circa singulos Spartiatas collocati, quorum unusquisque ad pugnandum erat instructus. Ceterorum autem Lacedæmoniorum ac Græcorum leviter armati, utpote viro uno circa virum unumquemque stante, triginta quatuor millia quingenti. Summa igitur totius levis armaturæ, qua pugnare posset, sexaginta novem millia quingenti.

30. Totus autem Græcus exercitus, qui ad Platæas coit pugnare aptus, tam levis quam gravis armaturæ, fuit centum et decem millium, minus mille et octingentis. Sed numerus centum et decem millium explebatur ab Thespiensibus, qui aderant; quippe etiam Thespientes in exercitu superstites ad mille et octingentos, qui nec ipsi arma-

οἱ περιεόντες, ἀριθμὸν ἡσ ὄκτακοσίους καὶ χιλίους· ὅπλα δὲ οὐδὲ οὗτοι εἶχον. οὗτοι μὲν νυν ταχθέντες ἐπὶ τῷ Ἀσωπῷ ἐστρατοπεδεύοντο.

λα'. Οἱ δὲ ἀμφὶ Μαρδόνιον Βάρβαροι, ἡσ ἀπεκήδευσαν Μασίστιον, παρῆσαν, πυθόμενοι τοὺς Ἐλληνας εἶναι ἐν Πλαταιῇσι, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν Ἀσωπὸν τὸν ταύτη ῥέοντα. ἀπικόμενοι δὲ ἀντετάσσοντο ὡδὲ ὑπὸ Μαρδονίου. κατὰ μὲν Λακεδαιμονίους ἔστησε Πέρσας. καὶ δὴ, πολλὸν γὰρ περίεσταν πλήθεϊ οἱ Πέρσαι, ἐπὶ τε τάξις πλεῦνας ἐκεκοσμέατο, καὶ ἐπεῖχον τοὺς Τεγέητας. ἔταξε δὲ οὕτω ὅ, τι μὲν ἦν αὐτοῦ δυνατώτατον πᾶν ἀπολέξας, ἔστησε ἀντίου Λακεδαιμονίων· τὸ δὲ ἀσθενέστερον παρέταξε κατὰ τοὺς Τεγέητας. ταῦτα δὲ ἐποίεε, φραζόντων τε καὶ διδασκόντων Θηβαίων. Περσέων δὲ ἐχομένους ἔταξε Μήδους·

habebant. Et hi quidem ad flumen Asopum positi castra metabantur.

31. Barbari vero qui cum Mardonio erant, posteaquam Masistium eluxerunt, cognito Graecos apud Platæas esse, et ipsi ad Asopum qui illac fluit, ita sunt e regione a Mardonio collocati: Adversus quidem

Lacedæmonios Persæ, qui quicunque copia antecedebant, et in ordinibus plures erant digesti, usque ad Tegeatas oponebantur: ita ut quod robustissimum in exercitu erat, id omne contra Lacedæmonios; quod infirmius, id contra Tegeatas esset. Hæc faciebat Mardonius Thebanorum indicio atque admonitu. Juxta

οὗτοι δὲ ἐπέσχον Κορινθίους τε καὶ Ποτιδαιῆτας, καὶ Ὀρχομενίους τε καὶ Σικυωνίους. Μήδων δὲ ἐχομένους ἔταξε Βακτρίους· οὗτοι δὲ ἐπέσχον Ἐπιδαυρίους τε καὶ Τριγυρίους, καὶ Λεπρεῖτας τε καὶ Τιγυρίους, καὶ Μυκηνάους τε καὶ Φλιασίους. μετὰ δὲ Βακτρίους ἔστησε Ἰνδούς· οὗτοι δὲ ἐπέσχον Ερυμοίας τε καὶ Ερετρίας, καὶ Στυρέας τε καὶ Χαλκιδέας. Ἰνδῶν δὲ ἐχομένους Σάκας ἔταξε οὐδὲν ἐπέσχον Ἀμπρακίτας τε καὶ Ἀναποσίους, καὶ Λευκαδίους, καὶ Παλέας, καὶ Αίγινήτας. Σακέων δὲ ἐχομένους ἔταξε ἀντία Ἀθηναίων τε καὶ Πλαταίων καὶ Μεγαρέων, Βοιωτούς τε καὶ Λοκρούς, καὶ Μηλέας, καὶ Θεσσαλούς, καὶ Φωκέων τὸν χιλίους. οὐ γὰρ ἦν ἀπαντες οἱ Φωκέες ἐμήδισαν, ἀλλά τινες

Persas autem collocavit Medos, ut ex adverso essent Corinthiis et Potidæatis et Orchomeniis et Sicyoniis. Post Medos collocavit Bactrios ex adverso Epidauriorum et Træzeniorum et Leptætarum ac Tirynthiorum Mycenæorumque et Phliasiorum. Secundum Bactrios collocavit Indos ex adverso Hernionensium et Eretriensium

Styreniumque et Chalcidensem. Post Indos statuit Sacas oppositos Ampraciatis, et Anactoriis, et Leucadiis, et Palensiibus, et Æginetis. Post Sacas posuit ex adverso Atheniensium Platæensiumque ac Megarensium, Bœtos et Locros et Melienses et Thessalos, et mille Phocensium. Non enim Phocenses omnes a partibus Medorum sta-

αὐτέων καὶ τὰ Ἑλλήνων ηὗξον, περὶ τὸ Παριηστὸν κατειλημένοις καὶ ἐνθεῦτεν ὄφειό-
μενοις, ἔφερόν τε καὶ ἦγον τὴν τε Μαρδονίου
στρατιὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἔόντας Ἑλλή-
νων. ἔταξε δὲ καὶ Μακεδόνας τε καὶ τοὺς
περὶ Θεσσαλίην οἰκημένους κατὰ τοὺς Ἀθη-
ναίους.

λβ'. Ταῦτα μὲν τῶν ἐθνῶν τὰ μέγιστα
ὄνόμασται τῶν ὑπὸ Μαρδονίου ταχθέντων, τά-
περ ἐπιφανέστατά τε ἦν καὶ λόγου πλείστου.
ἐνησαν δὲ καὶ ᾱλλων ἐθνῶν ὄνδρες ἀναμεμηγ-
μένοι, Φρυγῶν τε καὶ Θρηίκων, καὶ Μυσῶν τε
καὶ Παιόνων, καὶ τῶν ᾱλλων ἐν δὲ, καὶ Αἰ-
θιόπων τε καὶ Αἰγυπτίων, οἵ τε Ἐρμοτύρεις,
καὶ οἱ Καλασίριες καλεόμενοι, μαχαιροφόροι·
οὕτερος εἰσὶ Αἰγυπτίων μοῦνος μάχιμοι. τού-

bant, sed eorum nonnulli et Græcis studebant ad Parnassum compulsi; et illinc excurrentes, invadebant et vexabant Mardonii copias pariter et Græcorum, qui cum illo erant. Contra Athenienses item posuit Macedonas, Thessalique accolas.

32. Hæ nationum maximæ no-
minatæ sunt a Mardonio in aci-
em instructæ, quæ et celeberrimæ

mæ erant et plurimi siebant. Ad-
derant ceterarum quoque genti-
um intermixti viri, tum Phry-
gum, Thracum, Mysorum, Pæo-
num, et aliorum. Quinetiam Æ-
thiopum et Ægyptiorum qui
Hermotybies et Calasiries nomi-
nantur, gladio cincti, qui soli
sunt ex Ægyptiis pugnaces: a
Mardonio, quem adhuc esset in
Phalero, e navibus in quibus

τους δὲ ἔτις ἐών ἐν Φαλήρῳ, ἀπὸ τῶν νηῶν ἀπειβάσατο, ἔόντας ἐπιβάτας. οὐ γὰρ ἐτάχθησαν ἐς τὸν πεζὸν τὸν ἄμα Ξέρξη ἀπικόμενον ἐς τὰς Ἀθῆνας Αἰγύπτιοι. τῶν μὲν δὴ βαρυβάρων ἔσαν τοιήκοντα μυριάδες, ὡς καὶ πρότερον δεδίλωται· τῶν δὲ Ἐλλήνων τῶν Μαρδονίου συμμάχων οἵδε μὲν οὐδεὶς ἀριθμόν· οὐ γὰρ ὁν ἡριθμήθησαν ὡς δὲ ἐπεικάσαι ἐστὶ, ἐς πέντε μυριάδας συλλεγῆναι εἰκάζω. οὗτοι οἱ παραπαχθέντες πεζοὶ ἔσαν· ή δὲ ἵππος χωρὶς ἐτέτακτο.

λγ. 'Ως δὲ ἄρα πάντες οἱ ἐτετάχατο κατὰ τε ἔθνα καὶ κατὰ τέλεα, ἐνθαῦτα τῇ δευτέρῃ ἡμέρῃ ἐθύσοντο καὶ ἀμφότεροι. "Ἐλληνοί μὲν, Τισαμενὸς Ἀντιόχου ἦν ὁ θυόμενος. οὗτος γὰρ δὴ εἴπετο τῷ στρατεύματι τούτῳ

propugnatores erant, in terram translati: non enim cum pedestribus copiis, quae cum Xerxe Athenas ierant, Aegyptii censi fuerant. Barbarorum igitur, ut etiam superius ostensum est, trecenta millia fuere: Graecorum vero Mardonii auxiliariorum, nemo numerum, neque enim numerati fuerant, novit. Ut autem conjectura colligere

licet, ad quinquaginta millia fuisse conjecto. Hi ex adverso instructi fuere pedites: equitatus vero seorsum erat collocatus.

33. Ita dispositi nationatim manipulatimque quam essent omnes, utriusque etiam altero die sacrificaverunt. Apud Graecos sacrificus erat Tisamenus Antiochi filius, is enim hunc exerci-

μάντις τὸν ἔόντα Ἡλεῖον, καὶ γένεος τοῦ Ἰα-
ριδέων Κλυτιάδην, Λακεδαιμόνιοι ἐποιήσαντο
λεωφέτερον. Τισαμενῷ γὰρ μαντευομένῳ
ἐν Δελφοῖσι περὶ γόνου, ἀνεῖλε ἡ Πυθίη, ἀγῶ-
νας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσεσθαι πέντε. ὁ μὲν
δὴ ἀμαρτὼν τοῦ χειροτηρίου, προσεῖχε τοῖσι
γυμνασίοισι, ὡς ἀναιρησόμενος γυμνικοὺς
ἀγῶνας. ἀσκέων δὲ πεντάεθλον, παρὰ ἐν πά-
λαισμα ἔδραμε νικᾶν ὄλυμπιάδα, Ἱερωνύμῳ
τῷ Ἀιδρίῳ ἐγένετο ἐς ἔριν. μαθόντες δὲ Λακε-
δαιμόνιοι οὐκ ἐς γυμνικοὺς, ἀλλ’ ἐς ἀρητοὺς
ἀγῶνας φέρον τὸ Τισαμενοῦ μαντῆϊον, μισθῷ
ἐπείρωντο πείσαντες Τισαμενὸν ποιέεσθαι ἄμα
Ἡρακλειδέων τοῖσι βασιλεῦσι ἡγεμόνια τῶν
πολεμίων. ὁ δὲ, ὁρέων περὶ πολλοῦ ποιευμένους
Σπαρτίτας φίλον αὐτὸν προσθέσθαι, μαθὼν

tum vates comitabatur, Eleus quidem et ex genere Iamidarum Clytiades, a Lacedæmoniis populo ipsorum insertus. Nam huic consultanti oraculum apud Delphos de prole respondit Pythia quinque ipsum maxima certamina excepturum. Quo non intellecto Tisamenus gymnasiis operam dabat, tanquam gymnieos agones excepturus, quumi-

que se exerceret in quinqueritione, præter unum ludicum ei processit vincere Olympia, veniens in contentionem cum Hieronymo Andrio. Lacedæmonii autem interpretantes non ad gymnica certamina spectare Tisameni oraculum, sed ad bellica, conabantur eum mercede conducere, ut una cum Heraclidarum regibus dux bellicorum

τοῦτο, ἀνεπίμα, σημαίνων σφι, ὡς ἦν μιν πολιάτην σφέτερον ποιήσωνται, τῶν πάντων μεταδιδόντες, ποιήσειν ταῦτα, ἐπ' ἄλλῳ μισθῷ δοῦ. Σπαρτῖται δὲ, πρῶτα μὲν, ἀκούσαντες, δεινὰ ἐποιεῦντο καὶ μετίεσαν τῆς χρησμοσύνης τοπαράπαν τέλος δὲ, δείματος μεγάλου ἐπιχρεμαμένου τοῦ Περσικοῦ τούτου στρατεύματος, καταίνεον μετίοντες. οἱ δὲ, γνοὺς τετραμένους σφέας, οὐδὲ οὕτω ἔφη ἔτι ἀρκέεσθαι τούτοισι μούνοισι, ἀλλὰ δεῖν ἔτι καὶ τὸν ἀδελφεὸν ἑωύτοῦ Ἡγίην γίνεσθαι Σπαρτῖτην ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι λόγοισι τοῖσι καὶ αὐτὸς γίνεται.

λ.δ'. Ταῦτα δὲ λέγων οὗτος ἐμιμέετο Μελάμποδα, ὡς εἰκάσαι, Βασιληῖην τε καὶ πολιτηῖην αἰτεόμενον. καὶ γὰρ δὴ καὶ Μελάμ-

certaminum foret. Hic videns Spartiatas plurimi facere ipsius amicitiam, id animadvertisens, extendebat amicitiae sue deus: quod negaret se alio pretio id facturum, quam si Spartiatam se civem facerent, omnia jura civitatis impertientes. Id Spartiatae quum primo audissent, ferentes indigne, oraculum missum omnino fecerunt: tandem rorundente ingenti Persici istius

exercitus metu, arcessito annuebant. Eos iste immutatos intelligens, negare jam se eis solis esse contentum: sed oportere fratrem suum Hegiam etiam fieri Spartiatam eadem conditione qua et ipse fieret.

34. Hoc autem dicens imitabatur, ut conjectare licet, Melampodem, regnum pariter ex civitatem poscendo. Etenim Melampus quum ab Argivis

πονεῖ, τῶν ἐν Ἀργείᾳ γυναικῶν μανεισέων, ὡς
μην οἱ Ἀργεῖοι ἐμισθοῦντο ἐκ Πύλου παῦσαι
τὰς σφετέρας γυναικας τῆς νούσου, μισθὸν
προετείνετο τῆς βασιληᾶς τὸ ἥμισυ. οὐκ ἀνα-
σχομένων δὲ τῶν Ἀργείων, ἀλλ' ἀπιόντων, ὡς
ἐμαίνοντο πολλῷ πλεῦνες τῶν γυναικῶν, οὕτω
δὴ ὑποστάντες τὰ ὁ Μελάμπους προετείνατο,
ἥϊσαν δώσοντές οἱ ταῦτα. ὁ δὲ ἐνθαῦτα δὴ
ἐπορέγετο, ὅρέων αὐτοὺς τετραμμένους, φὰς,
ἢν μὴ καὶ τῷ ἀδελφεῷ Βίαντι μεταδῶσι τὸ
τριτημόριον τῆς βασιληᾶς, οὐ ποιήσειν τὰ
βούλονται. οἱ δὲ Ἀργεῖοι, ἀπειληθέντες εἰς
στενὸν, καταινέουσι καὶ ταῦτα.

λε'. "Ως δὲ καὶ Σπαρτιῆται, ἐδέοντο γὰρ
δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, πάντας συνεχώρεον οἱ.
συγχωρησάντων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Σπαρτιη-

mercede conduceretur e Pylo ad compescendum morbum furoris mulierum suarum, poscebat pro mercede dimidium regni, recusantibus id Argivis atque digressis, quum plures e mulieribus insanirent, ita obtemperantes, quod Melampus poposcerat daturi reverterunt. Ibi ille cernens hos esse immutatos, plura optavit, negans se

VOL. VII.

indulturum quae vellent, nisi et fratri suo Bianti tertiam partem regni donassent. Argivi in arctum redacti hoc quoque annuerunt.

35. Ita Spartiatæ, quum maiorem in modum Tisameno egerent, prorsus ei assenserunt: et concessu istorum Tisamenus Eleus Spartiata effectus quinque maxima certamina vaticinans

D

τέων, οὗτοι δὴ πέντε σφι μαντευόμενοι ἀγῶνας τοὺς μεγίστους Τισαμενὸς ὁ Ἡλεῖος, γενόμενος Σπαρτιῆτης, συγκαταίρεει. μοῦνοι δὲ δὴ πάντων ἀνθεώπων ἐγένοντο οὗτοι Σπαρτιῆτησι πολιῆται. οἱ δὲ πέντε ἀγῶνες, οἵδε ἐγένοντο· εἴς μὲν καὶ πρῶτος, οὗτος ὁ ἐν Πλαταιῇσι ἐπὶ δὲ, ὁ ἐν Τεγέῃ πρὸς Τεγέητας τε καὶ Ἀργείους γενόμενος μετὰ δὲ, ὁ ἐν Διπαιεῦσι πρὸς Ἀρκάδας πάντας, πλὴν Μαντινέων· ἐπὶ δὲ, ὁ Μεσσηνίων ὁ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ ὕστατος δὲ, ὁ ἐν Τανάγρῃ πρὸς Ἀθηναίους τε καὶ Ἀργείους γενόμενος. οὗτος δὲ ὕστατος κατεργάσθη τῶν πέντε ἀγώνων.

λ.5'. Οὗτος δὴ τότε τοῖσι "Ελλησι ὁ Τισαμενὸς, ἀγόντων τῶν Σπαρτιητέων, ἐμαντεύετο ἐν τῇ Πλαταιῇδι. τοῖσι μέν τυν "Ελλησι κα-

cum eis suscepit. Hi ex omnibus hominibus soli sunt a Spartiatis civitate donati. Quinque autem certamina haec fuere: Unum et id primum hoc quod pugnatum est ad Platæas: alterum, quod in Tegea cum Tegeatis atque Argivis: tertium, quod in Dipænsibus cum universis Arcadibus præter Man-

tineos: quartum, quod cum Messeniis ad Isthmum; ultimum, quod in Tanagra cum Atheniensibus et Argivis. Hoc autem ultimum peractum fuit quinque certaminum.

36. Tisamenus igitur Spartiarum tunc ductor vaticinatus est Græcis in agro Platæensi: et apud Græcos quidem pul-

δ.α. ἐγίνετο τὰ ιξὰ ἀμυνομένοισι διαβάσι δὲ τὸν Ἀσωπὸν, καὶ μάχης ἀρχούσι, οὐ.

λ.ζ'. Μαρδονίῳ δὲ προθυμεομένῳ μάχης ἀρχεῖν, οὐκ ἐπιτήδειον ἐγίνετο τὰ ιξά· ἀμυνομένῳ δὲ καὶ τούτῳ, πατ.ά. καὶ γὰρ οὗτος Ἐλληνικοῖσι ἱσοῖσι ἔχεετο, μάντιν ἔχων Ἡγησίστρατον, ἀνδραῖον Ἅλειόν τε καὶ τῶν Τελλιαδέων ἔοντα λογιμώτατον. τὸν δὴ πρότερον τούτων Σπαρτιῆται λαβόντες, ἔδησαν ἐπὶ θανάτῳ, ὡς πεπονθότες πολλά τε καὶ ἀνάρσια ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ, ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἐγόμενος, ἀστε τρέχων περὶ τῆς ψυχῆς, πρό τε τοῦ θανάτου πεισόμενος πολλά τε καὶ λυγρὰ, ἐγγον ἐγγάσατο μέζου λόγου. ὡς γὰρ δὴ ἐδίδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ, ἐσενειχθέντος καὶ σιδηρίου ἐκράτησε. αὐτίκα δὲ ἐμηχανᾶτο ἀ-

chre litatum est, si se defendarent: non si Asopum transgres-
si pugnam capesserent.

37. Mardonio autem capes-
sendæ pugnæ avido non exti-
tere pulchra exta, nisi et ipse
sese defenderet; nam is quoque
Gracis sacrificiū utebatur, ha-
ruspicem habens Hegesistratum
virum Eleum, et Telliarum
præstantissimum. Hunc ante

ea tempora Spartiatæ quum ce-
pissent, in vincula congecerant
morte affecturi, ut a quo multa
et intoleranda perpessi fuissent.
Ille in hac calamitate positus,
utpote de vita periclitans, et qui
ante mortem multa ac tristia ſo-
ret passurus, rem perpetravit
dictu majorem: nam ut erat
constrictus nervis ferro vinctis,
ferro forte illato fuit potitus, et

δρειότατον ἔργον πάντων τῶν ἡμεῖς ἕδμεν. σταθμησάμενος γὰρ ὅκας ἐξελεύσεται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπέταψε τὸν ταρσὸν ἐωὕτου. ταῦτα δὲ ποιήσας, ὡς Φυλασσόμενος ὑπὸ Φυλάκων, διορύξας τὸν τοῖχον, ἀπέδρῃ ἐς Τεγέην, τὰς μὲν νύκτας πορευόμενος, τὰς δὲ ἡμέρας καταδύνων ἐς ὕλην, καὶ αὐλιζόμενος οὕτω, ὥστε Λακεδαιμονίων πανδημεὶ διζημένων, τρίτη εὑφρόνη γενέσθαι ἐν Τεγέῃ τοὺς δὲ ἐν θωῦματι μεγάλῳ ἐνέχεσθαι τῆς τε τόλμης, ὄρέοντας τὸ ἡμίτομον τοῦ ποδὸς κείμενον, κακεῖνον οὐ δυναμένους εὔρειν. τότε μὲν οὕτω διαφυγὴν Λακεδαιμονίους, καταφεύγει ἐς Τεγέην, ἐοῦσαν οὐκ ἀρθρίην Λακεδαιμονίοις τοῦτον τὸν χρόνον. ὑγιῆς δὲ γενόμενος, καὶ προσποιησάμενος ξύλινον πόδα, κατεστήκεε ἐκ

---

confestim excogitavit opus omnium, quæ nos novimus, maxime virile. Conjectans enim qua ratione reliquum pedis educeretur, præcidit sibi plantam pedis, hoc acto, quippe ab excubitoribus custoditus, subfoso muro profugit Tegeam, noctu progrediens, interdiu sylvis se abdens atque immorans ita, ut Lacedæmoniis eum passim per-

scrutantibus, trinoctio Tegeam pervenerit, utque admirarentur magnopere hominis audaciam, cuius dimidiatum pedem jacentem cernerent, ipsum invenire non possent. Ita Hegesistratus Lacedæmoniis elapsus, Tegeam, quæ per id tempus non erat pacata Lacedæmoniis, transfugit. Sanato vulnere et ligneo pede adscito, ex professo Lacedæ-

τῆς ιθίης Λακεδαιμονίου πολέμιος. οὐ μέντοι ἔς γε τέλος οἱ συνήνεκε τὸ ἔχθος τὸ ἔς Λακεδαιμονίους συγκεκυρημένον· ἦλω γὰρ μαντευόμενος ἐν Ζακύνθῳ ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀπέθανε.

λη'. Ο μέντοι θάνατος ὁ Ἡγησιστράτου, ὃστεξον ἐγένετο τῶν Πλαταιϊκῶν. τότε δὲ ἐπὶ τῷ Ἀσωπῷ τῷ Μαρδονίῳ μεμισθωμένος οὐκ ὄλιγου, ἐθύετο τε καὶ προεθύμετο κατὰ τε τὸ ἔχθος τὸ Λακεδαιμονίων, καὶ κατὰ τὸ κέρδος. ὡς δὲ οὐκ ἐκαλλιέργεες ὥστε μάχεσθαι, οὔτε αὐτοῖσι Πέρσησι, οὔτε τοῖσι μετ' ἐκείνων ἐοῦσι· Ελλήνων εἰχον γὰρ καὶ οὗτοι ἐπ' ἐωὕτων μάντιν· Ἰππόμαχον, Λευκάδιον ἄνδρα· ἐπιρρεόντων δὲ τῶν Ελλήνων καὶ γινομένων πλεύνων, Τιμηγενίδης ὁ Ἐρπυος, ἀνὴρ Θη-

monii hostis extitit. Sed non ad postremum ei protractum in Lacedæmonios odium profuit. nam in Zacyntho quum vaticinaretur, ab his captus atque interemptus est.

38. Verum hic Hegesistrati interitus posterior rebus Plataenibus fuit. Tunc autem is a Mardonio non exigua summa conductus, cupide sacrificabat,

cum in Lacedæmonios odio, tum lucri gratia. Quum igitur exta non essent pulchra ad pugnam committendam neque ipsis Persis, neque Græcis, qui cum illis erant, habebant enim et Græci illi seorsum suum haruspicem quandam Leucadium Hippomachum, quemque adfluerent Græci, et eorum numerus cresceret, suasit Mardonio Time-

Ετοις, συνεβούλευσε Μαρδονίῳ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Κιθαιρῶνος φυλάξαι λέγων ὡς ἐπιρρέουσι οἱ "Ἐλληνες αἰεὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, καὶ ὡς ἀπολάμψοιτο συχνούς.

λ.θ. Ἡμέραι δέ σφι ἀντικατημένοισι ἥδη ἐγεγόνεσαν ὄκτὼ, ὅτε ταῦτα ἐκεῖνος συνεβούλευε Μαρδονίῳ. ὁ δὲ, μαθὼν τὴν παραινεσιν εὗ ἔχουσαν, ὡς εὐφρόνη ἐγένετο, πέμπει τὴν ἵππον ἐς τὰς ἐκβολὰς τὰς Κιθαιρωνίδας, αἵ ἐπὶ Πλαταιέων φέρουσι· τὰς Βοιωτοὶ μὲν τρεῖς καθαλάς καλέουσι, Ἀθηναῖοι δὲ, δρυὸς κεφαλάς. πεμφθέντες δὲ οἱ ἵπποτας, οὐ μάτη ἀπίκοντο· ἐσθάλλοντα γὰρ ἐς τὸ πεδίον, ταμβάνοντι υποζύγιᾳ τε πεντακόσιᾳ, σιτίσαι ἔγοντα ἀπὸ Πελοποννήσου ἐς τὸ στρατόπεδον, καὶ ἀνθρώπους, οἵ εἴποντο τοῖσι ζεύ-

genides Herpyis filius vir Thebanus, ut exitus Citheronis custodiret, quod diceret assidue indies adfluere Graecos, ac fore, ut multos interciperet.

39. Jam autem dies octo abierant positis e regione castris, quum iste Mardonio hoc consilium dedit. Mardonius, admoneri se prope intelligens, primis tenebris equitatum mittit ad egressus Citheronis, qui Pla-

tæas ferunt: quæ Boëti Tria capita, Athenienses Capita querqus appellant. Equites missi non frustra pervenere, nacti enim ingredientia campum quingenta jumenta, quæ commeatum e Peloponneso ad exercitum subvehabant, cum hominibus, qui sequebantur vehicula, capiunt. Persæ hanc prædam nacti, immisericorditer trucidant, neque jumento ulli neque

γεσι. ἐλόντες δὲ ταύτην τὴν ἄγρην οἱ Πεζοὶ
ται, ἀφειδέως ἐφόνευον, οὐ φειδόμενοι οὔτε
ὑποζυγίου οὐδενὸς, οὔτε ἀνθρώπου. ὡς δὲ ἄδην
εἶχον κτείνοντες, τὰ λοιπὰ αὐτέων ἥλαυνον πε-
ριβαλλόμενοι παρά τε Μαρδόνιον καὶ ἐς τὸ
στρατόπεδον.

μ'. Μετὰ δὲ τοῦτο τὸ ἔργον, ἑτέρας δύο
ἡμέρας διέτριψαν, οὐδέτεροι Βουλόμενοι μά-
χης ἀξέσαι. μέχρι μὲν γὰρ τοῦ Ἀσωποῦ ἐπή-
σαν οἱ Βάρβαροι, πειράμενοι τῶν Ἑλλήνων,
διέβαινον δὲ οὐδέτεροι. ἡ μέντοι ἵππος ἡ Μαρ-
δονίου αἰεὶ προσέκειτό τε καὶ ἐλύπεις τοὺς
Ἐλληνας. οἱ γὰρ Θηραῖοι, ἀτε μηδίζοντες
μεγάλως, προθύμως ἐφέρον τὸν πόλεμον, καὶ
αἰεὶ κατηγένοντο μέχρι μάχης. τὸ δὲ ἀπὸ
τούτου παραδεκόμενοι Πέρσαι τε καὶ Μῆδαι,
μάλα ἔσκον οἵ ἀπεδείκνυντο ἀρετάς.

homini parcentes. In quibus
occidens posteaquam satis sunt
grassati, cum ceteris quae corri-
puerant, ad Mardonium sunt et
ad exercitum reversi.

40. Post hanc rem gestam
biduum absumptum est, neutris
pugnam lassere volentibus;
nam etsi Asopo tenuis barbari
processerant irritandi Græcos
gratia, neutri tamen sibi transe-

undūm statuebant; equitatus
modo Mardonii progrediebatur,
et Græcos infestabat: quia The-
bani, utpote in amorem Medo-
rum vehementer propensi, fere-
bant alacriter bellum, et assidue
provehebantur usque ad præ-
lium: deinde excipientes Persæ
ac Medi, præcipue præclara fa-
cinora edebant.

μα'. Μέχρι μὲν νῦν τῶν δέκα ἡμερέων οὐδὲν
 ἐπὶ πλεῦν ἐγίνετο τουτέων. ὡς δὲ ἐνδεκάτη.
 ἐγεγόνεε ἡμέρη ἀντικατημένοισι ἐν Πλαταιῆ-
 σι, οἵ τε δὴ "Ελληνες πολλῷ πλεῦνες ἐγεγό-
 νεσαν, καὶ Μαρδόνιος περιημέντες τῇ ἔδρῃ,
 ἐνθαῦτα ἵς λόγους ἥλθον Μαρδόνιος τε ὁ Γω-
 Ερύεω καὶ Ἀρτάβαζος ὁ Φαρνάκεος, ὃς ἐν
 ὄλιγοισι Περσέων ἦν ἀνὴρ δόκιμος παρὰ Ξέρ-
 ξη. Βουλευομένων δὲ αἱδε ἔσαν αἱ γνῶμαι. ἡ
 μὲν Ἀρταβάζου, ὡς χρεὰν εἴη ἀναζεύξαντας
 τὴν ταχίστην πάντα τὸν στρατὸν, οἵνας ἐσ τὸ
 τεῖχος τὸ Θηραίων, ἐνθα σῖτόν τέ σφι ἐσενη-
 νεῖχθαι πολλὸν, καὶ χόρτου τοῖσι ὑποζυγίοι-
 σι κατ' ἡσυχίην τε ἴζομένους διαπρήσσεσθαι
 ποιεῦντας τάδε. ἔχειν γὰρ χρυσὸν πολλὸν μὲν
 ἐπίσημον, πολλὸν δὲ καὶ ἀσημόν, πολλὸν δὲ

41. His amplius ad decem usque dies nihil est actum, at ubi undecimus dies exstitit considentibus ex adverso copiis ad Platæas, et Græcis longe plures accesserant, quum etiam Mardonius stativa illa gravaretur, ibi venere in colloquium Mardonius Gobryæ et Artabazus Pharnacis filius, vir apud Xerxes inter paucos Persarum pro-

batus, quorum consultantium hæ fuere sententiae: Artabazi quidem, expedire motis quamprimum castris ire ad moenia Thebana, quo multum rei frumentariæ ipsis multumque pabuli jumentis comparavissent; atque ibi considentes tranquille rem conficerent ita agendo. Quippe quum multum auri tum signati, tum non signati haberent, mul-

καὶ ἄργυρόν τε καὶ ἐκπάμπατα· τουτέων φειδομένους μηδενὸς, διαπέμπειν ἐς τοὺς "Ἐλληνας, Ἐλλήνων δὲ μάλιστα ἐς τοὺς προεστεῖτας ἐν τῇσι πόλισι· καὶ ταχέας σφέας παραδώσειν τὴν ἐλευθερίην, μηδὲ ἀνακινδυνεύειν συμβάλλοντας. τούτου μὲν ἡ αὐτὴ ἐγένετο καὶ Θηβαίων γνώμη, ὡς προειδότος πλεῦν τι καὶ τούτου. Μαρδονίου δὲ, ἵσχυροτέρη τε καὶ ἀγνωμονεστέρη, καὶ οὐδαμῶς συγγινωσκόμενη. δοκέειν τε γὰρ πολλῷ κρέσσονα εἶναι τὴν σφετέρην στρατιὴν τῆς Ἐλληνικῆς, συμβάλλειν τε τὴν ταχίστην, μηδὲ περιορᾶν συλλεγομένους ἔτι πλεῦνας τῶν συλλελεγμένων· τά τε σφάγια τὰ Ἡγησιστράτου ἐάν χαιρέειν, μηδὲ βιάζεσθαι, ἀλλὰ νόμῳ τῷ Περσέων χρεομένους συμβάλλειν.

tum etiam argenti ac poculum, ne parcerent illis, sed ea ad Græcos mitterent, eos præcipue, qui civitatibus præsiderent, fore enim, ut illi suam celeriter tradenter libertatem: neque rursus pugnandi adire discrimen. Eadem autem Thebanorum quæstius sententia erat, tanquam aliquid plus isto prospiciente. Mardonii autem sententia fero-

cior pertinaciorque, et nullo modo cedens: quippe opinantis multo meliorem suum esse quam Græcorum exercitum, et primo quoque tempore configere, quam committere: ut plures quam coacti erant cogerentur: Hegesistrati vero auspicia valere sinere, nec eis vim afferre: quinimo Persarum more servato configere.

μο'. Τούτου δὲ οὕτω δικαιεῦντος, ἀντέλεγε οὐδεὶς, ὥστε ἐκράτεε τῇ γνώμῃ τὸ γὰρ πρότος εἶχε τῆς στρατηῆς οὗτος ἐκ Βασιλῆος, ἀλλ' οὐκ Ἀρτάβελος. μεταπεμψάμενος δὲ τοὺς ταξιάρχους τῶν τελέων, καὶ τῶν μετ' ἑωὕτοῦ ἔοντων Ἑλλήνων τοὺς στρατηγοὺς, εἰρώτα εἴτε εἰδότεν λόγιον περὶ Περσέων, ὡς διαφθαρέονται ἐν τῇ Ἑλλάδι. σιγάντων δὲ τῶν ἐπικλήτων, τῶν μὲν οὐκ εἰδότων τοὺς χρησμοὺς, τῶν δὲ, εἰδότων μὲν, ἐν ἀδείᾳ δὲ οὐ ποιευμένων τὸ λέγειν, αὐτὸς Μαρδόνιος ἔλεγε,
 “Ἐπεὶ τοίνυν ὑμεῖς ήττε οὐδὲν, ήττού τολμᾶτε λέγειν, ἀλλ' ἐγὼ ἐρέω ὡς εὗ ἐπιστάμενος. ἔστι λόγιον ὡς χρεάν ἔστι Πέρσας ἀπικομένους ἐς τὴν Ἑλλάδα, διασπάσας τὸ ἴρον τὸ ἐν Δελφοῖσι, μετὰ δὲ τὴν δια-

42. Mardonio ita opus factum esse censenti nemo contradicebat: qui, ubi sententia sua vicit sicut penes eum erat summa imperii, non penes Artabazum, accitis cohortium praefectis et qui secum erant ducibus Græcorum, eos percontabatur, num aliquod oraculum scirent de Persis tanquam perituris in Græcia. Silentibus illis, quos ad vocaverat,

partim quod ignorarent oracula, partim quod haud tutum putarent proferre, quod scirent; inquit ipse Mardonius, Quoniam vos aut nihil nostis, aut promere non audetis, ego rem proferam, utpote bene cognitam habens. Est oraculum, Persis fatale esse, ut in Græciam profecti diripient templum quod Delphis est, utque direpto templo omnes inter-

“ παγῆν ἀπολέσθαι πάντας. ἡμεῖς τοίνυν,
 “ αὐτὸ τοῦτο ἐπιστάμενοι, οὔτε ἵμεν ἐπὶ τὸ
 “ ἴρὸν τοῦτο, οὔτε ἐπιχειρήσομεν διαρπάζειν
 “ ταύτης τε εἶναι τῆς αἰτίης οὐκ ἀπολεό-
 “ μεθα. ὅστε ὑμέων ὅσοι τυγχάνουσι εὔνοος
 “ ἔοντες Πέρσης, ἥδεσθε τοῦδε εἶναι, ὡς
 “ περιεσομένους ἡμέας Ἐλλήνων.” ταῦτά σφι
 εἴπας, δεύτερα ἐσήμαινε παραρτέεσθαι τα-
 πάντα, καὶ εὐηρινέστεροι εσθίας, ὡς ἄμα ἡμέρῃ
 τῇ ἐπιούσῃ συμβολῆς ἐσομένης.

μγ'. Τοῦτο δ' ἔγωγε τὸν χρησμὸν τὸν
 Μαρδόνιος εἶπε ἐς Πέρσας ἔχειν, ἐς Ἰλλυ-
 ριούς τε καὶ τὸν Ἐγγέλεων στρατὸν οἵδε πε-
 ποιημένον, ἀλλ' οὐκ ἐς Πέρσας. ἀλλὰ τάδε
 μὲν Βάκιδι ἔστι ἐς ταύτην τὴν μάχην πεποιη-
 μένα,

reant. Quocirca, quum hoc sciamus, neque adibimus, tem-
 plum istud, neque diripere cona-
 bimur, ob hanc caussam interi-
 tum devitaturi, quo nomine qui-
 cunque vestrum bene Persis vol-
 lunt, voluptatem capiant, tan-
 quam nobis Græcos superaturis.
 Hæc loquutus, secundo loco si-
 gnum dedit, ut omnia appara-

rent, et bene disposita haberent,
 veluti sub lucis exortu prælio
 futuro.

43. Oraculum autem, quod ad Persas aiebat spectare Mar-
 donius, id ego scio non Persis redditum esse, sed Illyriis et
 Encheleum copiis. Ab Bacide autem de hoc prælio ista edita
 sunt,

Τὴν δὲ ἐπὶ Θερμῶδοςτι καὶ Ἀσωπῷ λεχεποίη
Ἐλλήνων σύνοδον, καὶ βαρβαρόφων τούγῆν,
Τῇ πολλοὶ πεσέονται ὑπὲρ λάχεσίν τε μόρον τε
Τοξοφόρων Μίδων, ὅταν αἰσιμοτ ἥμαρ ἐπέλθῃ.

ταῦτα μὲν καὶ παραπλήσια τούτοισι ἄλλα
Μουσαίω ἔχοντα οἶδα ἐς Πέρσας. οὐ δὲ Θερ-
μῶδων ποταμὸς ρέει μεταξὺ Τανάγρης τε
καὶ Γλίσαντος.

μόδ'. Μετὰ δὲ τὴν ἐπειρώτησιν τῶν χρη-
σμῶν καὶ παραίνεσιν τὴν ἐκ Μαρδονίου, νῦν
τε ἐγίνετο, καὶ ἐς Φυλακὰς ἐτάσσοντο. ὡς δὲ
πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλατο, καὶ ἱσυχίη
ἐδόκεε εἶναι ἀνὰ τὰ στρατόπεδα, καὶ μάλι-
στα οἱ ἀνθρώποι εἶναι ἐν ὑπνῷ, τηνικαῦτα
προσελάσας ἵππῳ πρὸς τὰς Φυλακὰς τὰς
Αθηναίων Ἀλέξανδρος οὐ Αμύντεω, στρατη-

*Gramineis ripis Asopi ac Ther-
modontis*

*Barbaricæ Graiis acies clamore
coibunt.*

*Hic multi occubent defuncti
munere vita,*

*Quando sagittiferis aderit lux
ultima Medis.*

Hæc ego atque alia his similia
e Musæo novi ad Persas specta-
visse. Fluvius autem Thermo-

don Tanagram ac Glisantem in-
terfluit.

44. Postquam Mardonius de
oraculis interrogavit, exhorta-
tusque suos est, veniente nocte
excubiae dispositæ fuere. Ejus
noctis quum multum processis-
set, conticiniumque in exercitu
esset et tempus maxime concu-
bium, tunc Alexander Amyntæ
filius, dux et idem rex Macedo-
num, ad excubias Atheniensium:

γός τε ἐών καὶ βασιλεὺς Μακεδόνων, ἐδίζητο τοῖσι στρατηγοῖσι ἐς λόγους ἐλθεῖν. τῶν δὲ φυλάκων οἱ μὲν πλεῦνες παρέμενον, οἱ δὲ ἔθεον ἐπὶ τοὺς στρατηγούς ἐλθόντες δὲ ἔλεγον ὡς ἄνθρωπος ἦκει ἐπ' ἵππου ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Μήδων, ὃς ἄλλο μὲν οὐδὲν παραγυμνοῖ ἔπος, στρατηγούς δὲ ὀνομάζων, ἐθέλειν φησὶ ἐς λόγους ἐλθεῖν.

μέ. Οἱ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσαν, αὐτίκα ἔπου το ἐς τὰς φυλακάς. ἀπικομένοισι δὲ ἔλεγε "Αλέξανδρος τάδε, " "Αὐδρες Ἀθηναῖοι, πα- " "ραθήκην ὑμῖν τὰ ἔπεια τάδε τίθεμαι, ἀπόρ- " "ρητα ποιεύμενος πρὸς μηδένα λέγειν ὑμίας " "ἄλλον ἢ Παυσανίην, μή με καὶ διαφθεί- " "ρητε· οὐ γὰρ ἀν ἔλεγον, εἰ μὴ μεγάλως " "ἐκηδόμην συναπάσης τῆς Ἐλλάδος. αὐτός

adequitavit, efflagitavitque, ut cum ducibus colloqueretur. Id audientes excubitores, plerique quidem remanserunt, nonnulli ad duces concurrerunt: quibus aditis inquiunt, quendam equo advehere e castris Medorum: qui nihil aliud proloqueretur, nisi nominatim appellans duces, velle se in colloquium illorum venire.

45. Duces, hoc audito, confessim ad locum excubiarum sequuti sunt: quos Alexander ubi venere, his verbis alloquutus est, Viri Athenienses, hæc ego vobis verba pro deposito trado arcana, ne cui efferatis nisi Pausaniam: ne ob id me perditum eatis. Quæ haudquaquam dicere, nisi de universa Græcia sollicitus essem: quippe qui ve-

" τε γὰρ Ἐλλην γένος εἰμὶ τῷχαιον, καὶ
 " ἀντ' ἐλευθέρης δεδουλωμένην οὐκ ἀν ἐθέλοι-
 " μι ὅραν τὴν Ἐλλάδα. λέγω δὲ ὅν ὅτε
 " Μαρδονίω τε καὶ τῇ στρατιῇ τὰ σφάγια
 " οὐ δύναται παταθύμια γενέσθαι πάλαι.
 " γὰρ ἀν ἐμάχεσθε νῦν δέ οἱ δέδοκται,
 " τὰ μὲν σφάγια ἔαν χαίρειν, ἄμα ἡμέρῃ
 " δὲ διαφανσκούσῃ συμβολὴν ποιέεσθαι. κα-
 " ταρρώδηκε γάρ μὴ πλεῦνες συλλεχθῆτε,
 " ὡς ἐγὼ εἰκάζω. πρὸς ταῦτα ἐτοιμάζεσθε.
 " ήν δὲ ἄρα ὑπερβάληται τὴν συμβολὴν
 " Μαρδόνιος, καὶ μὴ ποιῆται, λιπαρέετε μέ-
 " νούτες. ὀλίγων γάρ σφι ἡμερέων λείπεται
 " σιτία. ήν δὲ ὑμῖν ὁ πόλεμος ὅδε πατὰ νόοι
 " τελευτήσῃ, μνησθῆναι τινα χρὴ καὶ ἐμεῦ
 " ἐλευθερώστος πέρι, ὃς Ἐλλήνων εἶναι οὗ-
 " τω ἔργον παρέβολον ἔργασματ υπὸ προθυ-

tusta origine Græcus sum, nec
 vellent videre Græciam pro li-
 bera servam. Itaque vos cer-
 tiores facio, Mardonium atque
 exercitum litare non posse; ali-
 oqui olim jam configeretis. Is
 nunc sacrificia valere sinere con-
 stituit, et ubi primum illuxerit,
 vobiscum configere: extimes-
 tens admodum, quantum ego

conjicio, ne plures ad copias ves-
 tras accedant. Ad hæc vos pa-
 rati estote. Quod si differet
 Mardonius, nec committet cer-
 tamen, vos perseverate hic ma-
 nere: ad paucos enim dies eis
 suppeditat conmictus. Quod
 si hoc bellum vobis ex sententia
 finietur, decebit etiam aliquem
 recordari meæ liberationis, qui

“ μητε, ἐδέλων ὑμῖν δηλῶσαι τὴν διάνοιαν
 “ τὴν Μαζδονίου, οὐα μὴ ἐπιπέσωσι ὑμῖν
 “ ἔξαιρυντοι οἱ Βάρβαροι μὴ προσδεκομένοισι
 “ καν. εἰών δὲ Ἀλεξανδρος ὁ Μακεδών.” ὁ
 μὲν, ταῦτα εἴπας, ἀπήλαυνε ὅπίσω ἐς τὸ
 στρατόπεδον καὶ τὴν ἐωὕτου τάξιν.

μα'. Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων, ἐλθόντες ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας, ἥλεγον Παυσανίη τάπερ ἦκουσαν Ἀλεξάνδρου. ὁ δὲ, τούτῳ τῷ λόγῳ καταρρώδησας τοὺς Πέρσας, ἥλεγε τάδε, “Ἐπεὶ τοῖνυν ἐστὶ ηὗ ἡ συμβολὴ γίνεται, οὐα, ὑμέας μὲν χρεών ἐστι τοὺς Ἀθηναίους στῆναι κατὰ τοὺς Πέρσας· ὑμέας δὲ κατὰ τοὺς Βοιωτούς τε καὶ τοὺς κατ' ὑμέας τεταγμένους Ἐλλήνων, τῶνδε εἴνεκεν ὑμεῖς ἐπίστασθε τοὺς Μῆδους καὶ τὴν μά-

Græcorum causa rem adeo periculosa, libenter tamen feci, ut ad vos consilium Mardonii deferrem; ne barbari ex improviso vos non exspectantes adorirentur. Ego autem sum Alexander Macedo. Hæc loquutus Alexander, ad exercitum se recepit, ad suamque stationem.

46. Duces Atheniensium ad cornu dextrum profecti, quæ

ab Alexandro audierant, Pausaniae retulere. Hoc sermone Pausanias in metum Persarum adductus, Quoniam igitur, inquit, sub auroram prælium fiet, necesse est vos Athenienses stare in acie adversus Persas; nos autem contra Bœotos et vobis oppositos Græcos, ideo quod Medos cognoscitis et pugnam eorum, ut qui in Marathoue

“ χην αὐτέων, ἐν Μαραθῶν μαχεσάμενος.
 “ ἡμεῖς δὲ ἄπειροι τε εἰμὲν καὶ ἀδαέες του-
 “ τέων τῶν ἀνδρῶν. Σπαρτιητέων γὰρ οὐδεις
 “ πεπείρηται Μήδων. ἡμεῖς δὲ Βοιωτῶν καὶ
 “ Θεσσαλῶν ἔμπειροι εἰμέν. ἀλλ’ ἀναλα-
 “ βόντας τὰ ὅπλα χρεῶν ἐστι οὐναὶ ὑμέας
 “ μὲν ἐς τόδε τὸ κέρας, ἡμέας δὲ ἐς τὸ εὐώ-
 “ νυμον.” πρὸς δὲ ταῦτα εἶπαν οἱ Ἀθηναῖοι
 τάδε, “ Καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν πάλαι ἀπ’ ἀρ-
 “ χῆς, ἐπεὶ τε εἴδομεν κατ’ ὑμέας τασσομέ-
 “ νους τοὺς Πέρσας, ἐν νῷ ἐγένετο εἶπαν
 “ ταῦτα τάπερ ὑμεῖς φθάντες προφέρετε·
 “ ἀλλὰ ἀρρωδέομεν μὴ ὑμῖν οὐκ ἡδεῖς γέ-
 “ γωνται οἱ λόγοι. ἐπεὶ δὲ ὃν αὐτοὶ ἐμνή-
 “ σθητε, καὶ ἡδομένοισι ἡμῖν οἱ λόγοι γεγό-
 “ νασι, καὶ ἐτοῖμοι εἰμὲν ποιέειν ταῦτα.”

pugnaveritis: nos vero eorum, sumus inexperti atque ignari; nemo enim Spartiata fecit periculum Medorum, sed Bœotos et Thessalos sumus experti. Itaque opus est sumptis armis vos in hoc, nos in sinistrum cornu transire. Ad hæc ita responderunt Athenienses, Nobis quoque olim jam inde ab

initio, posteaquam aspeximus Persas adversus vos esse collatatos, fuit in animo istud dicere quod vos dicere occupastis: sed verebamur, ne non grata esset vobis oratio, nunc quandoquidem ipsi fecistis hujus rei mentionem, et nobis jucunda oratio est, etiam parati sumus istud exequi.

μζ'. Ως δὲ ἥρεσκε ἀμφοτέροισι ταῦται,
ἡώς τε διέφανε, καὶ διαλλάσσοντο τὰς τάξι-
γνόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ τὸ ποιεύμενον, ἐξαγο-
ρεύουσι Μαρδονίᾳ. ὁ δὲ ἐπεί τε ἤκουσε, αὐτίκα
μετιστάναι καὶ αὐτὸς ἐπειρᾶτο, παράγων τοὺς
Πέρσας κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους. ὡς δὲ
ἔμαθε τοῦτο τοιοῦτο γενόμενον ὁ Παυσανίης,
γνῶνς ὅτι οὐ λανθάνει, ὅπίσω ἥγε τοὺς Σπαρ-
τιήτας ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας· ὡς δὲ αὖτας καὶ
ὁ Μαρδόνιος ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου.

μη'. Ἐπεὶ δὲ κατέστησαν ἐς τὰς ἀρχαῖας
τάξις, πέμψας ὁ Μαρδόνιος κῆρυκα ἐς τοὺς
Σπαρτιήτας, ἔλεγε τάδε, « Ὡ Λακεδαι-
μόνιοι, ὑμεῖς δὴ λέγεσθε εἶναι ἄνδρες ἄρι-
στοι ὑπὸ τῶν τῆδε ἀνθρώπων, ἐκπαγλεομέ-
νοι· νων ὡς οὔτε φεύγετε ἐκ πολέμου, οὔτε τά-

47. Ubi hoc utrisque placitum est, simul aurora illuxit, simul loca permutterunt; rem vero advertentes Bœoti, ad Mardonium detulerunt. Ea audita Mardonius extemplo et ipse cognatus est Persas contra Lacedæmonios abducere. Pausanias autem hoc fieri intelligens, nec latere factum suum, rursus in dextrum cornu Spartiatas redu-
TOM. VII.

cit similiter etiam Mardonius suos in sinistrum.

48. Postquam acies pristinio in loco stetere, idem missus cadijatore ad Spartiatas ita inquit, Lacadæmonii, vos vero ab his gentibus mire celebrimini esse præstantissimi, qui neque e bello fugiatis, neque ordines deseratis, sed perstantes aut interficiatis hostes, aut ipsi occum-

“ ξιν ἐκλείπετε· μένουτες τε ἡ ἀπόλλυτε
 “ τοὺς ἐναντίους, ἡ αὐτοὶ ἀπόλλυσθε. τῶν δὲ
 “ ἄρετὸν οὐδὲν ἀληθές. πρὶν γὰρ ἡ συμμίξαται
 “ ἡμέας, ἐς χειρῶν τε νόμον ἀπικέσθαι, καὶ
 “ δὴ φεύγοντας καὶ τάξιν ἐκλείποντας ὑμέας
 “ εἰδομεν, ἐν Ἀθηναῖοισι τε τὴν πρόπειραν.
 “ ποιευμένους, αὐτούς τε ἀντία δούλων τῶν
 “ ἡμετέρων τασσομένους. ταῦτα οὐδαμῶς ἀν-
 “ δρῶν ἀγαθῶν ἔργα· ἀλλὰ πλεῖστον δὴ ἐν
 “ ὑμῖν ἐψεύσθημεν. προσδεκόμενοι γὰρ κατὰ
 “ κλέος, ὡς δὴ πέμψετε ἐς ἡμέας κήρυκα
 “ προκαλεύμενοι, καὶ Βουλόμενοι μούνοιστι
 “ Πέρσησι μάχεσθαι, ἀρτιοὶ ἔόντες ποιέειν
 “ ταῦτα, οὐδὲν τοιοῦτο λέγοντας ὑμέας εὔργο-
 “ μεν, ἀλλὰ πτώσοντας μᾶλλον. νῦν ἂν
 “ ἐπειδὴ οὐκ ὑμεῖς ἥρξατε τούτου τοῦ λόγου,
 “ ἀλλ’ ἡμεῖς ἅρχομεν· τί δὴ οὐ πρὸ μὲν τῶν

batis. Horum nihil admodum
 veri est, quippe antequam con-
 gressi essemus et manus conse-
 rerentur, vos cernimus fugien-
 tes, locumque deserentes, et de-
 legato Atheniensibus experiendi
 principio, consistentes ex adver-
 so nostrorum servorum: quod
 neutiquam est factum præstan-
 tum virorum. Ex quo pluri-

mum de vobis nos sefellit opinio,
 quos expectabamus pro gloria
 missuros caduceatorem ad nos,
 quo provocaretis, quod cum so-
 lis Persis pugnare velletis, nos
 id facere parati nihil tale inveni-
 mus vos dicere, sed potius esse
 perterritos. Nunc igitur quo-
 niam vos non incepistis hoc di-
 cere, sed nos incipimus, quidni

“ Ελλήνων ὥμεῖς, ἐπεί τε δεδόξωσθε εἶναι
 “ ὄριστοι, πρὸ δὲ τῶν Βαρβάρων ἥμεῖς, ἵσοις
 “ πρὸς ἵσους ἀριθμὸν μαχεσόμεθα; καὶ ἦν
 “ μὲν δοκέη καὶ τοὺς ἄλλους μάχεσθαι,
 “ οἵδε ὁν μετέπειτα μαχέσθων ὑστερούς εἰ δὲ
 “ καὶ μὴ δοκέοι, ἀλλ’ ἥμέας μούνους ἀπο-
 “ χρᾶν, ἥμεῖς δὲ διαμαχεσόμεθα. ὅκότεροι
 “ δὲ ἀν ἥμέων νικήσωσι, τούτους τῷ ἀποιγτὶ
 “ στρατοπέδῳ νικῆν.”

μθ. ‘Ο μὲν, ταῦτα εἴπας τε, καὶ ἐπισχὼν
 χερόνον, ὡς οἱ οὐδεὶς οὐδὲν ὑπεκρίνατο, ἀπαλ-
 λάσσετο ὀπίσω. ἀπελθὼν δὲ ἐσήμανε Μαρδο-
 νίῳ τὰ καταλαβόντα. ὁ δὲ, περιγκαρὸς γενό-
 μενος, καὶ ἐπαρθεὶς ψυχρῇ νίκῃ, ἐπῆκε τὴν
 ἵππον ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας. ὡς δὲ ἐπήλασσαν οἱ
 ἵπποται, ἐσίνοντο πᾶσαν τὴν στρατιὴν τὴν Ἑλ-
 ληνικὴν, ἐσακοντίζοντες τε καὶ τοξεύοντες,

vos pro Græcis quia præstantissimi esse existimamini, et nos pro barbaris, dimicemus totidem utrique numero? et, si videatur ut ceteri quoque itidem, et illi postmodum pugnant: sin hoc non videatur, sed satis esse nos solos, nos sane decernamus, et utri e nobis vicerint, ii totum exercitum viciisse censeantur.

49. Hæc fatus caduceator, quum aliquamdiu expectasset, nemine quipiam respondente, retro abiit, et rem Mardonio retulit. Ille majorem in modum latatus, et frigida victoria elatus, equitatum in Græcos immisit. Equites illuc inventi, omnem Græcum exercitum pervexabant, jaculis sagittisque incep-

ώστε ἵπποτοξόται τε ἔοντες, καὶ προσφέρεσθαι
ἄποδοι. τὴν τε κοίτην τὴν Γαργαφίην, ἀπ'
ἥς ὑδρεύετο πᾶν τὸ στράτευμα τὸ Ἑλληνικὸν,
συνετάξας καὶ συνέχωσαν. ἔσαν μὲν ὡς κα-
τὰ τὴν κοίτην Λακεδαιμόνιοι μοῦνοι τεταγμέ-
νοι· τοῖσι δὲ ἄλλοισι "Ἑλληνοὶ" μὲν κοίτη
πρόσω ἐγένετο, ὡς ἐκαστοι ἐτυχον τεταγμένοι,
ὅ δὲ Ἀσωπὸς, ἀγχοῦ. ἐξυκόψενοι δὲ ἀπὸ τοῦ
Ἀσωποῦ, οὕτω δὴ ἐπὶ τὴν κοίτην ἐφοίτεον
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ γάρ σφι οὐκ ἐξῆν ὑδωρ
φορέεσθαι, ὑπό τε τῶν ἵππων καὶ τοξευμά-
των.

v. Τούτου δὲ τοιούτου γινομένου, οἱ τῶν
Ἑλλήνων στρατηγοὶ, ἀτε τοῦ τε ὕδατος στρεψη-
θείσκες τῆς στρατιῆς, καὶ ὑπὸ τῆς ἵππου τα-
ραχσομένης, συνελέγησαν πεζὶ αὐτέων τε
τουτέων καὶ ἄλλοι, ἐβόητες παρὰ Παυσα-

sentes; quippe equites sagitta-
rii, et accessu ad cominus pu-
gnandum difficiles. Itaque fon-
tem Gargaphien, unde cunctus
Græcorum aquabatur exercitus,
conturbarunt obstruxeruntque.
Eum juxta fontem soli Lacedæ-
monii ordinati erant; ceteri
Græci, ut quique locum nacti
erant, procul aberant, Asopus

autem in propinquuo: sed aquari
ex eo ab equitibus missilibusque
prohibiti, ita ad fontem perge-
bant.

50. Hæc quum talia forent,
duces Græcorum, quippe aqua
exercitu carente, et perturbato
ab equitatu, tum his, tum aliis
de caassis frequentes ad Pausan-
iam in dextrum cornu veniunt.

είην ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας. ἄλλα γὰρ, τούτων τοιούτων έόντων, μᾶλλον σφεας ἐλύπεε. οὗτε γὰρ σιτία εἶχον ἔτι, οἵ τέ σφεων ὀπέωνες, ἀποπεμφθέντες ἐς Πελοπόννησον ὡς ἐπισιτιεύμενοι, ἀποκεκλέατο ὑπὸ τῆς ἵππου, οὐδυνάμενοι ἀπικέσθαι ἐς τὸ στρατόπεδον.

νά'. Βουλευομένοισι δὲ τοῖσι στρατηγοῖσι ἔδοξε, ἦν ὑπερβάλλωνται κείνην τὴν ἡμέρην οἱ Πέρσαι συμβολὴν ποιεύμενοι, ἐς τὴν υῆσον ἴέναι. ἡ δέ ἐστι ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ καὶ τῆς κείνης τῆς Γαργαφίης, ἐπ' ἣ ἐστρατοπεδεύοντο τότε, δέκα σταδίους ἀπέχουσα, πρὸ τῆς Πλαταιέων πόλιος. υῆσος δὲ οὕτω ἀν εἴη ἐν ἡπείρῳ σχιζόμενος ὁ ποταμὸς, ἄνωθεν ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος ῥέει κάτω ἐς τὸ πεδίον, διέγων ἀπ' ἀλλήλων τα ῥεεθεα ὅσον περ τρία στάδια-

Qui, etsi talis esset rerum status, tamen magis angebatur, quod jam re frumentaria deficiebantur, et illorum servi in Peloponnesum missi frumentatum, intercluderentur ab equitatu, quominus ad castra reverterentur.

51. De hoc autem deliberantibus ducibus visum est, si Persæ eo die supersederent committere prælium, esse eundum in

insulam, quæ ab Asopo et a fonte Gargaphia, ubi tunc castra habebant, decem stadiis aberat, ante oppidum Platæense; ita ut insula sit in continente, hunc in modum: fluvius superne e Cithærone delabens in campum, divortia facit: intercapidine trium ferme stadiorum sua fluenta separans, et post commiscet in unum. Nomen est Oeroë;

καὶ ἔπειτα συμμίσγει ἐς τῷτό· οὐνομα δέ οἱ
 Ὡρόη. θυγατέρα δὲ ταύτην λέγουσι εἶναι
 Ἀσωποῦ οἱ ἐπιχώριοι. ἐς τοῦτον δὴ τὸν χῶρον
 ἐβουλεύσαντο μεταναστῆναι, ἵνα καὶ ὕδατι
 ἔχωσι χρέεσθαι ἀφθόνω, καὶ οἱ ἱππέες σφέας
 μὴ σκοίατο, ὥσπερ κατιθὺν ἔοιτων. μετακινέ-
 σθαι τε ἐδόκεε τότε, ἐπεὰν τῆς νυκτὸς ἡ δευ-
 τέρη Φυλακὴ, ὡς ἂν μὴ ἴδοιατο οἱ Πέρσαι
 ἐξορμεομένους, καὶ σφέας ἐπόμενοι ταράσσοιεν
 οἱ ἱππόται. ἀπικομένων δὲ ἐς τὸν χῶρον τοῦτον,
 τὸν δὴ ή 'Ασωπὸς Ὡρόη περισχίζεται, ρέου-
 σα ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος, ὑπὸ τὴν νύκτα ταύτην
 ἐδόκεε τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρα-
 τοπέδου πρὸς τὸν Κιθαιρῶνα, ὡς ἀναλάβοιεν
 τοὺς ὄπέωνας ἐπὶ τὰ στίσια οἰχομένους. ἔσαν
 γὰρ ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ἀπολελαμένοι..

quam Asopi filiam esse indi-
 genæ aiunt. In hunc locum
 Græci transire decreverunt, ut
 et afflatim aquæ ad usum habe-
 rent, neque ab equitatu, sicuti
 quum ex adverso erant, infesta-
 rentur. Et decreverant transire
 secunda noctis vigilia, ne ipsos
 proficiscentes conspicati Persæ,
 insequente equitatu in tumul-

tum venirent: quinetiam quum
 ad eum locum ventum esset, ubi
 Asopi filia Oéroë divortio aqua-
 rum e Cithærone cingitur, mit-
 terent sub noctem istam dimi-
 dium copiarum in Cithæronem
 ad recipienda servitia quæ fru-
 mentatum concederant, erant
 enim illa in Cithærone inter-
 clusa.

ιδ'. Ταῦτα Βουλευσάμενοι, πείνην μὲν τὴν
ἡμέρην πᾶσαν προσκειμένης τῆς ἵππου, ἔχον
πόνον ἀτρυπτον. ὡς δὲ ἣ τε ἡμέρη ἐληγε, καὶ
οἱ ἵππεις ἐπέπαυντο, νυκτὸς δὲ γινομένης, καὶ
ἔοστης τῆς ὥρης ἐς τὴν δὴ συνέκειτο σφι ἀ-
παλλάσσεσθαι, ἐθαῦτα ἀερθέντες οἱ πολλοὶ
ἀπαλλάσσοντο, ἐς μὲν τὸν χῶρον ἐς τὸν συν-
έκειτο, οὐκ ἐν νόῳ ἔχοντες οἱ δὲ, ὡς ἐκινήθη-
σαν, ἐφευγον ἄσμενοι τὴν ἵππου πρὸς τὴν
Πλαταιέων πόλιν. φεύγοντες δὲ, ἀπικνέονται
ἐπὶ τὸ Ἡραῖον. τὸ δὲ πρὸ τῆς πόλιος ἐστι τῆς
Πλαταιέων, εἴκοσι σταδίους ἀπὸ τῆς κρήνης
τῆς Γαργαφίης ἀπέχον. ἀπικόμενοι δὲ ἐθεντο
πρὸ τοῦ ἰροῦ τὰ ὅπλα. καὶ οἱ μὲν περὶ τὸ
Ἡραῖον ἐστρατοπεδεύοντο.

νγ'. Παυσανίης δὲ, ὁρέων σφέας ἀπαλ-

52. Hæc ubi statuerunt, to-
tum illum diem incessante equi-
tatu immensum laborem pertu-
lerunt. Sub abitum diei digres-
sis equitibus ea noctis hora, qua
de abeundo convenerat, pler-
que sublatis utensilibus absces-
serunt, non habentes in animo
locum qui convenerat petere,
immo illi, ut moveri cœptum

est, cupide equitatum effugerunt
ad urbem Platæensem, in tem-
plumque Junonis fugiendo per-
veniunt, quod situm est ante
urbem, a fonte Gargaphie vi-
ginti stadiis distans.

53. Quo ubi pervenere, posi-
tis pro templo armis, circa tem-
plum ipsum castra posuere.
Hos Pausanias cernens ab exer-

λασσομένους ἐκ τοῦ στρατοπέδου, παρήγγελε
καὶ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι, ἀναλαβόντας τὰ
ὅπλα, οἵναι κατὰ τους ἄλλους τοὺς προιόν-
τας, νομίσας αὐτοὺς ἐς τὸν χῶρον ιέναι, ἐς
τὸν συνεθήκαντο. ἐνθαῦτα οἱ μὲν ἄλλοι ἀρτιοι
ἔσαν τῶν ταξιαρχέων πείθεσθαι Παυσανίην
Ἀμορφάζετος δὲ ὁ Πολιάδεω, λοχηγέων τοῦ
Πιτανῆτεων λόχου, οὐκ ἔφη τοὺς ξείνους φεύ-
γεσθαι, οὐδὲ ἐκὰν εἶναι αἰσχυνέειν τὴν Σπάρ-
την ἐθωῦμαζε τε ὁρέων τὸ ποιεύμενον, ἀτε οὐ
παραγενόμενος τῷ προτέρῳ λόγῳ. ὁ δὲ Παυ-
σανίης τε καὶ ὁ Εὐρυάναιξ δεινὸν μὲν ἐποιεῦ-
το τὸ μὴ πείθεσθαι ἐκεῖνον σφίσι, δεινότερον
δὲ ἔτι, κείνου ταῦτα νενωμένου, ἀπολίπειν τὸν
λόχον τὸν Πιτανῆτην, μὴ, ἦν ἀπολίπωσι πο-
εῦντες τὰ συνεθήκαντο τοῖσι ἄλλοισι "Ελλησι,

citu digressos, præcepit et ipse Lacedæmoniis, ut sumptis armis
irent qua ceteri præcederent,
ratus illos tendere ad locum con-
stitutum. Ibi ad obtineran-
dum Pausaniæ ceteri præfecti
parati quum essent, Aniom-
pharetus Poliadæ filius tribunus
cohortis Pitanatarum, negare se
fugiturum peregrinos, neque ul-
tro dedecoratum esse Spar-

tam : quinetiam mirari id, quod
fieri cerneret, quippe qui collo-
quio superiori non interfuisset.
Pausanias autem et Euryanax
cum indigne ferentes non pa-
rere sibi illum, tum indignius
cohortem Pitanensem ita eo an-
imato, relictum iri : quod erat
futuruni, si ipsi eos missos fa-
cerent, gratia exequendi ea, quæ
cum aliis Græcis constituerent,

ἀπόληται ὑπολειφθεὶς αὐτὸς τε Ἀμομφάρετος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. ταῦτα λογιζόμενοι, ἀτρέμας εἶχον τὸ στρατόπεδον τὸ Λακωνικὸν, καὶ ἐπειρῶντο πείθοντές μιν ὡς οὐ γρεψόντες ταῦτα ποιέειν. καὶ οἱ μὲν παρηγόρεον Ἀμομφάρετον, μοῦνον Λακεδαιμονίων τε καὶ Τεγεητέων λελειμμένον.

νδ'. Ἀθηναῖοι δὲ ἐποίευν τοιάδε· εἶχον ἀτρέμας σφέας αὐτοὺς ἵνα ἐτάχθησαν, ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων φρουρήματα, ὡς ἄλλα φρουρέονταν καὶ ἄλλα λεγόντων. ὡς δὲ ἐπινήθη τὸ στρατόπεδον, ἐπειπον σφέων ἴππέας, ὁψόμενόν τε εἰ πορεύεσθαι ἐπιχειρέοιεν οἱ Σπαρτιῆται, εἴτε καὶ τοποιώπαν μὴ διανοεῦται ἀπαλλάσσεσθαι· ἐπείσεσθαι τε Παυσανίην τὸ χρεῶν εἴη ποιέειν.

ut periret desertus Amompharetus et qui cum eo erant. hoc reputantes substiterunt cum Laconicis copiis, conabanturque persuadere homini non id facto opus esse, et hi quidem hortabantur Amompharenum, solum ex Lacedæmoniis ac Tegeatis relictum.

54. Athenienses autem hoc sibi faciendum putarunt, ut ubi

collocati erant, ibi tranquille sisterent, intelligentes Lacedæmoniorum ingenia aliud sentientium, aliud dicentium. Itaque ubi exercitus movere cœpit; equitem e suis miserunt speculatum nunquid Spartiatæ tentarent abire, an vero abire prorsus in animo non haberent; sciscitatumque a Pausania, quidnam facere oportere.

νε'. Ως δὲ ἀπίκετο ὁ κῆρυξ ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, ὥρα τέ σφεας κατὰ χωρὶν τεταγμένους, καὶ ἐς νείκεα ἀπιγμένους αὐτέων τοὺς πρώτους. ὡς γὰρ δὴ παρηγόρεον τὸν Ἀμομφάρετον ὅ, τε Εὐρυάναξ καὶ οἱ Παυσανίης, μὴ κινδυνεύειν μένοντας μούνους Λακεδαιμονίους, οὐ καὶ ἔπειθον ἐς ὃ ἐς νείκεα τε συμπεπόντες ἀπικέστο, καὶ ὁ κῆρυξ τῶν Ἀθηναίων παρίστατό σφι ἀπιγμένος. νεικέων δὲ ὁ Ἀμομφάρετος, λαμβάνει πέτρον ἀμφοτέρησι τῇσι χερσὶ, καὶ τιθεὶς πρὸ ποδῶν τῶν Παυσανίεω, ταύτη τῇ ψήφῳ ψηφίζεσθαι ἔφη, μὴ φεύγειν τοὺς ξείνους· ξείνους λέγων τοὺς βαρβάρους. ὁ δὲ, μανόμενον καὶ οὐ φρενήσεα καλέων ἐκεῖνον, πρός τε τὸν Ἀθηναίων κῆρυκα ἔπειρωτῶντα τὰ ἐντεταλμένα, λέγειν ὁ Παυσανίης ἐκέλευε τὰ παρεόντά σφι πρήγματα,

55. Nuncius ubi pervenit ad Lacedæmonios, cernit in loco instructos, eorumque primores devenisse ad rixas. Hortantibus enim Amomphareto Euryanacte et Pausania, ne Lacedæmonii soli remanentes periclitarentur, neccum persuadentibus, donec ventum est ad iugia, intervenit nuncius Atheni-

ensis, Amomphareto inter altercandum sumente ambabus manibus saxum, et illud ante pedes Pausanias ponente, ac dicente, se illo calculo sententiae suæ calculum dare, non fugere peregrinos; peregrinos appellans barbaros. Eum Pausanias insanum nec potenter mentis vocans, ad nuncium Atheniensium, quæ jussus

ἔχρησί τε τῶν Ἀθηναίων προσχωρῆσαι τε πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ ποιέειν περὶ τῆς ἀπόδου τάπερ ἀν καὶ σφεῖς.

ν⁵. Καὶ ὁ μὲν ἀπαλλάσσετο ἐς τοὺς Ἀθηναίους. τοὺς δὲ ἐπεὶ ἀνακρινομένους πρὸς ἑαυτοὺς ἡὰς κατελάμβανε, ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ κατήμενος ὁ Παυσανίης, οὐ δοκέων τὸν Ἀμομφάρετον λείψεσθαι, τῶν ἄλλων Λακεδαιμονίων ἀποστειχόντων, τὰ δὴ καὶ ἐγένετο, σημῆνας ἀπῆγε διὰ τῶν κολωνῶν τοὺς λοιποὺς πάντας εἴποντο δὲ καὶ Τεγεῆται. Ἀθηναῖοι δὲ ταχθέντες ἥισαν τὰ ἔμπαλιν ἢ Λακεδαιμόνιοι. οἱ μὲν γὰρ τῶν τε ὄχθων ἀντείχοντο καὶ τῆς ὑπορείης τοῦ Κιθαιρῶνος, φοβεόμενοι τὴν ἕππον. Ἀθηναῖοι δὲ, κάτω τραφθέντες ἐς τὸ πεδίον.

erat percontantem, respondit, ut illis referret præsentem rerum suarum statum, obsecrans eos ut ad sese venirent, et de discessu eadem quæ ipsi agerent.

56. Nuncio ad Athenienses reverso, hos inter se altercantes aurora deprehendit. Ad id tempus moratus Pausanias, ratus Amomphareto non deserterum alios Lacedæmonios dis-

cedentes, prout et contigit, dato signo ceteros omnes per edita abduxit, Tegeatis sequentibus; Athenienses vero servatis ordinibus in contrarium iverunt Lacedæmoniis; nam hi tenebant prærupta et Cithæronis radicem metu equitatus, Athenienses vero deorsum ad campum deflere.

νζ'. Ἀμομφάρετος δὲ, ἀρχήν τε οὐδαμῶ
δοκέων Παυσανίην τολμήσειν σφέας ἀπολιπεῖν,
περιείχετο αὐτοῦ μένοντας μὴ ἐκλιπεῖν τὴν
τάξιν προτερεόντων δὲ τῶν σὺν Παυσανίῃ,
καταδόξας αὐτοὺς ιθείη τέχνη ἀπολιπεῖν αὐ-
τὸν, ἀναλαβόντα τὸν λόγχον τὰ ὅπλα ἤγε βά-
δην πρὸς τὸ ἄλλο στῖφος. τὸ δὲ, ἀπελθὸν ὅσου
τε δέκα στάδια, ἀνέμενε τὸν Ἀμομφαρέτου
λόγχον περὶ ποταμὸν Μολόεντα ἴδρυμένον, Ἀρ-
γιόπιόν τε χῶρον καλεόμενον, τῇ καὶ Δήμη-
τρος Ἐλευσινίης ἰδὸν ἦσται. ἀνέμενε δὲ τοῦδε
εἴηντα, ἵνα μὴ ἀπολίπῃ τὸν χῶρον ἐν τῷ
ἔτετάχατο ὁ Ἀμομφάρετός τε καὶ ὁ λόχος,
ἄλλ' αὐτοῦ μένωσι, Βοηθέοις ὅπίσω παρ' ἐκεί-
νους. καὶ οἱ τε ἀμφὶ τὸν Ἀμομφαρέτου πα-
ρεγένοντό σφι, καὶ ἡ ἔππος ἡ τῶν Βαρβάρων

57. Amompharetus autem prorsus non credens ausurum ipsos relinquere Pausaniam, contendere; ut illic manentes non desererent ordinem. At ubi si cum Pausania procedebant, tunc ratus ex bellicae artis jure illum deserere, sumptis armis cohortem lento gradu duxit ad reliquum agmen, quod decem circiter stadia digressum ad am-

nem Moloëntem, in loco qui dicitur Argiopius, ubi situm est templum Cereris Eleusiniae, substiterat, opperiens Amomphareti cohortem eo consilio ut si Amompharetus cum sua cohorte non discederet loco in quo instructa erat, sed in eo persistaret, retro ad hominem suppetias iret. Itaque et Amompharetus cum suis ad ceteros pervenit, et

προσέκειτο πᾶσα· οἱ γὰρ ἵπποται ἐποίευν οἶνον
καὶ ἔωθεσαν ποιέειν αἰεὶ. ἴδοντες δὲ τὸν χῶρον
κεινὸν, ἐν τῷ ἐτετάχατο οἱ "Ἐλληνες τῆστε
προτέρησι ἡμέρησι, ἥλιουν τοὺς ἵππους αἰεὶ¹
τοπρόσω· καὶ ἄμα καταλαβόντες, προσεκέατό²
σφι.

νή. Μαρδόνιος δὲ, ὡς ἐπύθετο τοὺς "Ἐλ-
ληνας ἀποιχομένους ὑπὸ νύκτα, εἰδέ τε τὸν
χῶρον ἐρῆμον, καλέσας τὸν Ληρισσαῖον Θά-
ρηνα, καὶ τοὺς ἀδελφεοὺς αὐτοῦ Εὐρύπυλον
καὶ Θρασυδήιον, ἔλεγε, "Ω παῖδες Ἀ-
" λεύεω, ἔτι τί λέξετε τάδε ὄρέοντες ἐρῆμα;
" ὑμεῖς γὰρ οἱ πλησιόχωροι ἔλεγετε Λακε-
" δαιμονίους οὐ φεύγειν ἐκ μάχης, ἀλλὰ
" ἄνδρας εἶναι τὰ πολέμια πρώτους· τοὺς
" πρότερον τε μετισταμένους ἐκ τῆς τάξιος
" εἴδετε, νῦν τε ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκ-

omnis barbarorum equitatus in-
gruebat, agens pro sua consue-
tudine. nam quum inspexisset
locum, ubi superioribus diebus
habuerant Graeci castra, vacuum,
admissis equis assidue ulteriora
petens, illos adeptus urgebat.

58. Mardonius quoque cogni-
to Graecorum nocturno abitu,
inspectoque loco deserto, accitis

Thorace Larissæo et fratribus
ejus Eurypylo et Thrasydeio,
inquit, Filii Aleuæ, quidnam di-
cetis adhuc, quum hæc deserta
cernatis a Lacedæmoniis, quos
negabatis vos finitimi ex acie fu-
gere, sed viros summos esse in
re bellica? quos et prius vidistis
locum in acie immutare, et nunc
proxima nocte se fuga proripi-
s-

" τα, καὶ οἱ πάντες ὄρέομεν διαδράντας.
 " διέδεξάν τε, ἐπεὶ σφεας ἔδεε πρὸς τοὺς
 " ἀψευδέως ἀρίστους ἀνθρώπων μάχη δια-
 " πριθῆναι, ὅτι οὐδένες ἄρα ἐόντες ἐν οὐδα-
 " μοῖσι ἐοῦσι "Ελλησι ἐναπεδεικνύατο. καὶ
 " ὑμῖν μὲν ἐοῦσι Περσέων ἀπείροισι, πολλὴ
 " ἐκ γε ἐμεῦ ἐγίνετο συγγνώμη, ἐπαινεόντων
 " τούτους, τοῖσι τι καὶ συνηδέαται" Ἀρτα-
 " Κάζου δὲ θῶμα καὶ μᾶλλον ἐποιεύμην, τὸ
 " καὶ καταρράδησαι Λακεδαιμονίους κα-
 " ταρράδησαντά τε, ἀποδέξασθαι γνώμην
 " δειλοτάτην, ὡς χρεῶν εἴη ἀναζεύξαν-
 " τας τὸ στρατόπεδον, οἵνας ἐς τὸ Θηραίων
 " ἦστυ πολιορκητομένους· τὴν ἔτε πρὸς ἐμεῦ
 " βασιλεὺς πεύσεται. καὶ τούτων μὲν ἐτέρω-
 " θι ἔσται λόγος· νῦν δὲ ἐκείνοισι ταῦτα ποι-

se videmus omnes: ostende-
 runtque quia illos oportebat
 cum iis prælio decernere, qui
 non falso sunt hominum præ-
 stantissimi, nullius sese pretii,
 inter Græcos, et ipsos nullius
 pretii viros, demonstrari. Ce-
 terum vobis Persarum inexper-
 tis, sanequam facile ignoscetam,
 quam laudaretis istos, in quibus
 aliquid etiam notum simulerat:

Artabazum autem vehementius
 admirabar formidare Lacedæ-
 monios, et præ formidine sen-
 tentiam dicere ignavissimam,
 expedire ex his castris nos in ur-
 hem Thebanorum concedere ob-
 sidendos, quam sententiam ipse
 rex ex me audiet. Sed de hoc
 alias dicetur. Nunc autem istis
 ita facientibus non est conceden-
 dum, sed instandum, donec in-

"εὗσι οὐκ ἐπιτρεπτέα ἐστί, ἀλλὰ διωκτέος
εἰσί· ἐς ὁ καταλαμφέντες, δώσουσι ημῖν
τῶν δὴ ἐποίησαν Πέρσας πάντων δίκας."

vñ'. Ταῦτα εἴπας, ἥγε τοὺς Πέρσας δρόμῳ διαβάντας τὸν Ἀσωπὸν κατὰ στίβον τῶν Ἐλλήνων, ὡς δὴ ἀποδιδρησκόντων ἐπεῖχε τε ἐπὶ Λακεδαιμονίους τε καὶ Τεγεήτας μούνους· Ἀθηναίους γὰρ τραπομένους ἐς τὸ πεδίον, ὑπὸ τῶν ὄχθων οὐ κατάργα. Πέρσας δὲ ὥρεούτες ὀρμημένους διώκειν τοὺς Ἐλληνας οἱ λοιποὶ τῶν Βαρβαρικῶν τελέων ἔρχοντες, αὐτίκα πάντες ἤραν τὰ σημῆνα, καὶ ἐδίωκον ὡς ποδῶν ἐκαστος εἶχον, οὔτε κόσμῳ οὐδενὶ κορυθέντες, οὔτε τάξι. καὶ οὕτοι μὲν Βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ ἐπῆϊσαν, ὡς ἀναρπασόμενος τοὺς Ἐλληνας.

tercepti nobis dent pœnas eorum omnium, quæ in Persas perpetrarunt.

59. Hæc loquutus, Persas Assopo transmisso cursim ducit per vestigia Græcorum, tanquam fugam capessentium; et in Lacedæmonios ac Tegeatas solos ingruebat, nam Athenienses in planum digressos propter prærupta non cernebat. Ceteri

autem barbarorum agminum præfecti Persas moventes ad Græcos insequendos conspicati, sublati confestim et ipsi signis cuncti insequuntur, pro se quisque accelerantes, nulla disciplina nulloque compositi ordine. Et isti quidem cum vociferatione ac turba instabant Græcis, tanquam rapturi.

ξ'. Παυσανίης δὲ, ὡς προσέκειτο ἡ Ἱππος,
πέμψας πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἵππεα, λέγει
τάδε, “ "Αὐδρες Ἀθηναῖοι, ἀγῶνος μεγίστου
“ προκειμένου, ἐλευθέρην εἶναι ἡ δεδουλωμέ-
“ νην τὴν Ἑλλάδα, προδεδόμεθα ὑπὸ τῶν
“ συμμάχων ἡμεῖς τε οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ
“ ὑμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι, ὑπὸ τὴν παροιχομένην
“ νύκτα διαδράντων. νῦν ἂν δέδοκται τοενθεῦ-
“ τεν τὸ ποιητέον ἡμῖν ἀμυνομένους γὰρ τῇ
“ δυνάμεθα ἄριστα περιστέλλειν ἀλλήλους.
“ εἰ μέν νῦν ἐσ ὑμέας ὥρμησε ἀρχὴν ἡ Ἱππος,
“ χρῆν δὴ ἡμέας τε καὶ τοὺς μετ' ἡμέων τὴν
“ Ἑλλάδα οὐ προδιδόντας Τεγεήτας, Βοη-
“ θέειν ὑμῖν νῦν δὲ, ἐσ ἡμέας γὰρ ἅπασα
“ κεχάρηκε, δίκαιοι ἔστε ὑμεῖς πρὸς τὴν πιε-
“ ζομένην μάλιστα τῶν μοιρέων ἀμυνέοντες

60. Pausanias autem, ubi equitatu premi cœpit, equite ad Athenienses misso, hæc dicit, Viri Athenienses, proposita dimicatione maxima, ut aut libera Græcia sit aut servituti obnoxia, prodimur a sociis nocte præterita elapsis et nos Lacedæmonii et vos Athenienses. Inde igitur ita nobis viatum est esse faciendum, ut quam strenuissime

possimus defensantes, mutuo simus auxilio. Ac si quidem in vos primo impetum dedisset equitatus, oporteret sane nos, et qui post nos stant, Tegeatas Græciam non prodentes, subsidio vobis venire: nunc, quoniam totus in nos contendit, justum est, vos ad partem, maxime laborantem suppeditias ferre. Quod si vobis ipsis aliquo dis-

“ οὐδένα. εἰ δὲ ἄρδια αὐτοὺς ὑμέας καταλελά-
“ Εγκε ἀδύνατόν τι βοηθέειν, ὑμεῖς δὲ ἡμῖν
“ τοὺς τοξότας ἀποπέμψαντες χάριν θέσθε:
“ συνοίδαμεν δὲ ὑμῖν ὑπὸ τὸν παρεόντα τόδε
“ πόλεμον ἔοῦσι πολλὸν προθυμοτάτοισι,
“ ὥστε καὶ ταῦτα ἐσπακούειν.”

ξα'. Ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς ἐπύθοντο, ὡς-
μέατο βοηθέειν, καὶ τὰ μάλιστα ἐπαμύνειν:
καὶ σφι ἦδη στείχουσι ἐπιτίθενται οἱ ἀντι-
ταχθέντες Ἐλλήνων τῶν μετὰ βασιλῆος γε-
νομένων, ὥστε μηκέτι δύνασθαι βοηθῆσαι τὸ
γὰρ προσκείμενον σφέας ἐλύπεε. οὕτω δὴ μου-
νιθέντες Λακεδαιμόνιοι καὶ Τεγεῆται, ἔόντες
σὸν φίλοῖσι ἀριθμὸν, οἱ μὲν πεντακισμύζιοι,
Τεγεῆται δὲ, τρισχιλίοις οὕτοις γὰρ οὐδαμῶ
ἀπεσχίζοντο ἀπὸ Λακεδαιμονίων· ἐσφαγία-

crimine occupatis fas non est sub-
sidio venire, saltem hoc gratifi-
camini nobis, ut sagittarios mit-
tatis: quos agnoscimus longe
omnium, qui in hoc bello sunt
promptissimos esse ut etiam hæc
exaudiant.

61. Hæc ubi audiere Atheni-
enses, moverunt ad ferendam
opem, et strenuissime propug-
nandum. At hos jam inceden-

TOM. VII.

tes ea pars Græcorum, qui par-
tes regias sequebantur ex adver-
so instructi invadit, ut amplius
auxilium ferre non possent; nam
quod objiciebatur negotium, eos
dolore afficiebat. Ita destituti
Lacedæmonii, numero cum levi
armatura quinquaginta millia,
et Tegeatae numero tria millia,
hi enim nusquam ab Lacedæ-
moniis dirimebantur, sacrificar-

F

Ζοντο, ὡς συμβαλέοντες Μαρδονίῳ καὶ τῇ στρατιῇ τῇ παρεούσῃ. καὶ, οὐ γάρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστὰ, ἐπιπτον δὲ αὐτῶν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ πολλοὶ, καὶ πολλῷ πλεῦνες ἐτρωματίζοντο. Φράξαντες γὰρ τὰ γέρρα οἱ Πέρσαι, ἀπίεσαν τῶν τοξευμάτων πολλὰ ἀφειδέως οὕτω, ὥστε πιεζομένων τῶν Σπαρτιητέων, καὶ τῶν σφαγίων οὐ γινομένων, ἀποθλέψαντα τὸν Παυσανίην πρὸς τὸ Ἡραῖον τὸ Πλαταιέων, ἐπικαλέσασθαι τὴν θεὸν, χρηιζοτα μηδαμῆς σφεας ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.

ξε'. Ταῦτα δὲ ἔτι τούτου ἐπικαλευμένου προεξαναστάντες πρότεροι οἱ Τεγεῆται ἐχώρεον ἐς τοὺς Βαρβάρους. καὶ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι αὐτίκα μετὰ τὴν εὐχὴν τὴν Παυσανίεω, ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστά. ὡς δὲ χρόνῳ κοτὲ ἐγίνετο, ἐχώρεον καὶ οὗτοι.

verunt tanquam conflicturi cum Mardonio præsentibusque copiis: et quum litare non possent, multi eorum interea cedebant, multo plures vulnerabantur. Confertis enim gerris Persæ ingentem vim sagittarum emittebant, adeo instanter, ut laborantibus Spartiatis, et quia litare non poterant, respiciens

ad templum Junonis Platæensi-
um Pausanias, imploraverit deam, obsecraveritque ne spes sua ipsos frustraretur.

62. Adhuc eo deam his verbis invocante, Tegeatæ prius exsurgentis in barbaros tendunt: statimque post Pausaniæ preces sacrificantibus Lacedæmoniis exta pulchra extitere z

Ἐπὶ τοὺς Πέρσας, καὶ οἱ Πέρσαι ἀντίοι, τὰ
τόξα μετέντες. ἐγίνετο δὲ πρῶτον περὶ τὰ γέρ-
ρα μάχη ὡς δὲ ταῦτα ἐπεπτώκεε, ἥδη ἐγίνε-
το ἡ μάχη ἴσχυρὴ πιστὸς αὐτὸς τὸ Δημήτριον,
καὶ χρόνον ἐπὶ πολλὸν, ἐς ὃ ἀπίκουντο ἐς ὀθισ-
μόν· τὰ γὰρ δόξατα ἐπιλαμβανόμενοι κατέ-
πλων οἱ Βάρβαροι. λήματι μὲν νυν καὶ ράμῃ
οὐκ ἔσσονες ἔσαν οἱ Πέρσαι, ἀνοπλοι δὲ ἔόντες,
καὶ πρὸς, ἀνεπιστήμονες ἔσαν, καὶ οὐκ ὄμοιοι
τοῖσι ἐιαντίοισι σοφίην. προεξαιτούντες δὲ κατ’
ἔνα, καὶ δέκα, καὶ πλεῦνές τε καὶ ἐλάσσονες
συστρεψόμενοι, ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Σπαρτιάτας
καὶ διεφθείροντο.

Ἐγ. Τῇ δὲ ἐτύγχανε αὐτὸς ἐὰν Μαρδόνιος,
ἀπ’ ἵππου τε μαχόμενος λευκοῦ, ἔγων τε
περὶ ἑωύτων λογάδας Περσέων τοὺς ἀρίστους

qui aliquanto post et ipsi in Persas eunt. Persæ omissis arcubus ex adverso stetere. Ad quorum gerra primum pugna commissa est; quæ cum cedissent, jam atrox pugna constitit juxta ipsum Cereris templum, eaque pertinax, donec ad propulsionem ventum est. Siquidem barbari prehensantes lanceas confringebant, nec audacia

nec robore inferiores: sed inermes erant et præterea impediti, nec hostibus prudentia pareret, etsi enim singuli, denique, pluresve aut pauciores irruerent conglobati tamen quia incidebant in Spartiatas, conficiebantur.

63. Mardonius, qua parte ipse ex equo albo ciens pugnam, mille delectis Persarum præ-

χιλίους, ταύτη δὴ καὶ μάλιστα τοὺς ἐναυτίους ἐπίεσαν. ὅσον μὲν νων χρόνον Μαρδόνιος πεζῆν, οἵδε ἀντεῖχος, καὶ ἀμυνόμενος κατέβαινο πολιοὺς τὰν Λακεδαιμονίων· ὡς δὲ Μαρδόνιος ἀπέθανε, καὶ τὸ περὶ ἐκεῖνον τεταγμένον, ἐν ισχυρότατον, ἔπεσε, οὕτω δὴ καὶ οἱ ἄλλοι ἐτράποντο, καὶ εἶχαν τοῖσι Λακεδαιμονίοισι. πλεῖστον γάρ σφεας ἐδηλέετο ἢ ἐσθῆτες ἔξημος ἐσῦσα ὅπλων πρὸς γὰρ ὅπλά τας ἔστες γυμνῆτες ἀγάνα ἐποιεῦντο.

Ἐξό. Ἐιθαῦτα ἦ τε δίκη τοῦ φόίου τοῦ Δεωνίδεω, κατὰ τὸ χειροτέρειον, τοῖσι Σπαρτιήτησι ἐκ Μαρδονίου ἐπετελέετο, καὶ νικην ἀναιρέεται κατέλιπτην ἀπασέων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Παυσανίης ὁ Κλεομένοτου τοῦ Ἀναξαρδείδεω. τῶν δὲ κατύπερθε οἱ πεζογόνοι τὰ σύρμα-

stantissimis stipatus erat, ea maxime parte hostem urgebat, qui quamdui superfuit, Persae resistentes seseque defensantes. stravere multos Lacedæmoniorum. Postea vero quam Mardonius mortuus fuit, et agmen quod circa illum robustissimum erat occubuit, tum denum alii quoque terga vertentes cessere Lacedæmoniis; quippe eis plurimum

officiebat vestis armis vacans: inermes enim cum armatis prælium faciebant.

64. Ibi et ultio necis Leonidæ de Mardonio peracta est, secundum oraculum Spartiatis redditum: et victoria omnium, quas unquam novimus, speciosissima potitus est Pausanias Cleombroti filius, Anaxandridæ nepos. Hujus autem superiorum majo-

τα εἴρηται ἐς Λεωνίδην ὡὗτοὶ γάρ σφι τυγχάνουσι ἔόντες. ἀποθνήσκει δὲ Μαρδόνιος ὑπὸ Αειμνήστου, ἀνδρὸς ἐν Σπάρτη λογίμου. ὃς χρόνῳ ὕστερον μετὰ τὰ Μῆδικὰ, ἔχων ἄνδρας τριηκοσίους, συνέβαλε ἐν Στενυκλήρῳ, πολέμου ἔόντος, Μεσσηνίοισι πᾶσι καὶ αὐτός τε ἀπέθανε καὶ οἱ τριηκόσιοι.

ξέ'. Ἐν δὲ Πλαταιῆσι οἱ Πέρσαι ὡς ἐτράποντο ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, ἔφευγον οὐδένα κόσμον ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ ἑωύταν, καὶ ἐς τὸ τεῖχος τὸ ξύλινον, τὸ ἐποιήσαντο ἐν μοίρῃ τῇ Θηβαΐδι. θώρυμα δέ μοι ὅκας παρὰ τῆς Δήμητρος τὸ ἄλσος μαχομένων, οὐδὲ εἰς ἐφάνη τῶν Περσέων οὔτε ἐσελθὼν ἐς τὸ τέμενος, οὔτε ἐναποθανὼν περὶ τὸ ἱρὸν, οἱ δὲ πλεῖστοι ἐν τῷ Βεβήλῳ ἐπεσον. δοκέω δὲ, εἴ τι περὶ τῶν

rum nomina in Leonida recensui,
illius enim iidem qui et Pausaniae
majores fuere. Oppetiit autem
Mardonius ab Aeimnesto, viro
inter Spartiatas eximio: qui ali-
quamdiu post bellum Medicum
trecentos viros secum habens, a-
pud Stenyclerum belli tempore
cum omnibus Messeniis con-
flicxit, ubi ipse et trecenti illi oc-
cubuerent.

65. Ad Platæas autem Per-
sæ, postquam a Lacedæmoniis
in fugam versi sunt, nullo ordine
ad castra sua contendunt, et ad
murum ligneum, quem fecerant
in parte agri Thebani. Tenet
autem me admiratio, quum jux-
ta lucum Cæreris dimicaretur,
ne unum quidem Persarum vi-
sum esse intrasse fanum, neque
circa templum occubuisse, sed

Θείων πρηγμάτων δοκέειν δεῖ, ή θεὸς αὐτῇ σφεας οὐκ ἐδέκετο, ἐμπρῆσαντα; τὸ ιρὸν τὸ ἐν Ἐλευσῖν ἀνάκτορον. αὕτη μὲν τον ἡ μάχη ἐπὶ τοσοῦτον ἐγένετο.

Ξ5'. Ἀσταζαζός δὲ ὁ Φαρνάκεος αὐτίκα τε οὐκ ἀρέσκετο, κατ' ἀρχὰς λειπομένου Μαρδονίου ἀπὸ Βασιλῆος, καὶ τότε πολλὰ ἀπαγορεύων, οὐδὲν ἔννεε, συμβάλλειν οὐκ ἔων ἐποίησέ τε αὐτὸς τοιάδε, ὃς οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖσι πρήγμασι τοῖσι ἐκ Μαρδονίου ποιευμένοισι. τῶν ἐστρατήγες ὁ Ἀσταζαζός, (εἰχε δὲ δύναμιν οὐκ ὀλίγην, ἀλλὰ καὶ ἐς τέσσερας μυριάδας ἀνθρώπων περὶ ἑωύτον,) τούτους, ὅκας ἡ συμβολὴ ἐγίνετο, εὗ ἐξεπιστάμενος τὰ ἔμελλε ἀποθέσεσθαι ἀπὸ τῆς μάχης, ἥτε κατηρτισμένος, παραγγείλας κατὰ

plerisque in profano: sed opinor, si quid de rebus divinis opinari oportet, deam ipsam eos non recepisse, qui sacrum quod est in Eleusine Anactorum concremaverant. Hactenus pugna hæc gesta est.

66. Artabazus autem Pharnacis filius, cui jam inde ab initio displicuerat Mardonium relinqui ab rege, quique multis

verbis pugnam dissuadens nec simens præliari nihil profecerat, hoc sibi agendum putavit. Is, quod sibi non placerent, quæ a Mardonio siebant, eos quibus præerat, præerat autem non parvis copiis, sed ad quadraginta usque nullibus hominum, illos, inquam, dum prælium siebat, quid futurum e prælio esset probe intelligens, quum parasset,

τῶϊτὸν ιέναι πάντας τῇ ἀν αὐτὸς ἐξηγένεται,
ὅκας ἀν αὐτὸν ὁρέωσι σπουδῆς ἔχονται. ταῦτα
παραγγείλας, ὡς ἐς μάχην ἦγε δῆθεν τὸν
στρατόν. προτερέων δὲ τῆς ὁδοῦ, ὥστα καὶ δὴ
φεύγοντας τοὺς Πέρσας. οὕτω δὴ οὐκέτι τὸν
αὐτὸν κόσμον κατηγένετο, ἀλλὰ τὴν ταχίστην
ἐτρόχαζε φεύγων, οὕτε ἐς τὸ ξύλινον οὕτε ἐς
τὸ Θηβαῖων τεῖχος, ἀλλ' ἐς Φωκέας, ἐθέλων
ὡς τάχιστα ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἀπικέσθαι.
καὶ δὴ οὗτοι μὲν ταύτῃ ἐτράποντο.

ξζ' Τῶν δὲ ἄλλων Ἑλλήνων τῶν μετὰ
Βασιλῆος ἐθελοκακέοντων, Βοιωτοὶ Ἀθηναῖοισι
ἐμαχέσαντο χρόνον ἐπὶ συχνόν. οἱ γὰρ μηδί-
ζούτες τῶν Θηβαίων, οὗτοι ἔχον προθυμίην οὐκ
ολίγην, μαχέομενοί τε καὶ οὐκ ἐθελοκακέον-
τες οὕτω, ὥστε τριηκόσιοι αὐτέων οἱ πρῶτοι

ibat, tessera data, ut omne irent
quacunque ipse duceret, et
qua viderent ipsum festinantem.
Sic jussas tanquam ad pugnam
copias scilicet ducens, sed paul-
lum progressus cernit Persas fu-
gientes, ita non servato amplius
eodem ducendi ordine, sed re-
pente effuso cursu fugae se de-
dit, non ligneum murum versus,
aut Thebana mœnia, sed ad Pho-
censes, animo celerimē perve-

niendi ad Hellespontum, et hi
quidem istuc iter intenderunt.

67. Ceteris autem Græcis qui
stabant a regis partibus, ignavi-
ter de industria agentibus, Bœoti
tamen perdiū cum Atheniensi-
bus decertaverunt. Nam ex
Thebanis ii qui cum Medis sen-
tiebant, non parva strenuitate
utebantur, pugnantesque et non
ignaviter agentes, ita ut trecen-
ti primores eorum ac fortissimi

καὶ ἄριστος ἐνθαῦτα ἔπεισον ὑπὸ Ἀθηναίων. ὃς δὲ ἐτράποντο καὶ οὗτοι, ἔφευγον ἐς τὰς Θή-
βας, οὐκ ἡπερ οἱ Πέρσαι, καὶ τῶν ἄλλων
συμμάχων ὁ πᾶς ὅμιλος, οὔτε διαμαχεσά-
μενος οὐδενὶ, οὔτε ἀποδεξάμενός τι, ἔφευγον.

Ἐη. Δηλοῖ τέ μοι ὅτι πάντα τὰ πρήγμα-
τα τῶν Βαρβάρων ἥρτητο ἐκ Περσέων, εἰ καὶ
τότε οὗτοι, πρὶν ἡ καὶ συμμίξαι τοῖσι πολε-
μίοισι, ἔφευγον, ὅτι καὶ τοὺς Πέρσας ἑάρων.
οὕτω τε πάντες ἔφευγον, πλὴν τῆς ἵππου τῆς
τε ἄλλης καὶ τῆς Βοιωτίης. αὕτη δὲ τοσαῦτα
προσωφέλεε τοὺς φεύγοντας, αἰεί τε πρὸς τῶν
πολεμίων ἀγχιστα ἐοῦσα, ἀπείργουσά τε
τοὺς φιλίους φεύγοντας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων. οἱ
μὲν δὴ νικῶντες εἴπουντο, τοὺς Ξέρξεω διάκον-
τες τε καὶ φονεύοντες.

illic ab Atheniensibus occisi fue-
rint. Ubi autem et isti terga-
dederunt, fugerunt non quo
Persæ et aliorum sociorum uni-
versa multitudo, quæ et cum
nemine pugnaverat, et nihil for-
te demonstraverat, sed Thebas
versus fugerunt.

68. Omnem autem barbaro-
rum rem pependisse a Persis,
inde mihi fides fit, quod tunc
et ipsi, antequam etiam cum

hoste congrederentur, fugæ se
mandaverunt, quod Persas quo-
que cernebant fugientes, atque
ita cuncti fugam capesserunt,
præter equitatum, tum alium,
tum Βœotium : qui hactenus
profuit fugientibus, ut assidue
hostibus proximus iret arcens a-
micos fugientes ab Græcis, qui
quidem sane victores sequeban-
tur urgendo Xerxiānos atque
interficiendo.

ξύ. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ γνωμένῳ φόρῳ ἀγ-
γέλλεται τοῖσι ἄλλοισι: "Ἐγένοιτο τοῖσι τεταγ-
μένοισι περὶ τὸ Ἡραῖον, καὶ ἀπογενομένοισι
τῆς μάχης, ὅτι μάχη τε γέγονε, καὶ νικῶν
οἱ μετὰ Παυσανίεω οἱ δὲ, ἀκούσαντες ταῦτα,
οὐδένα κόσμον ταχθέντες, οἱ μὲν ἀμφὶ Κορι-
θίους, ἐπράποντο διὰ τῆς ὑπαρξέντος καὶ τῶν κο-
λωνῶν τὴν φέρουσαν ἄνω, ἕβù τοῦ ἰσοῦ τῆς Δή-
μητρος· οἱ δὲ ἀμφὶ Μεγαρέας τε καὶ Φλια-
σίους, διὰ τοῦ πεδίου τὴν λειτάτην τῶν ὁδῶν.
ἐπεὶ τε δὲ ἀγγοῦ τῶν πολεμίων ἐγίνοντο οἱ
Μεγαρέες καὶ Φλιάσιοι, ἀπιδόντες σφέας οἱ
τῶν Θηβαίων ιππόται ἐπειγομένους οὐδένα
κόσμον, ἥλαυνον ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἵππους, τῶν
ιππάρχες Ἀσωπόδωρος ὁ Τιμάνδρου. ἐσπεσόν-
τες δὲ κατεστόρεσαν αὐτέων ἔξακοσίους, τοὺς
δὲ λοιποὺς κατήραξαν διώκοντες ἐς τὸν Κι-

- 69. Inter hunc cædis tumul-
tum nunciatur reliquis Græcis
qui circa templum Junonis con-
stituti erant, et a prælio abfue-
rant, peractum esse prælium et
Pausaniam cum suis vincere.
Ea re audita, Corinthii nullo or-
dine eunt per radicem montis
- et per colles viam in alta feren-
tiam recta, qua itur ad Cereris

templum: Megarenses et Phlia-
sii per campum, quæ planissima
viarum erat. Quos utrosque
jam hosti propinquos nullo or-
dine irruere consipisci Theba-
norum equites, quorum præfec-
tus erat Asopodorus Timandri
filius, equos in illos incitaverunt,
et invecti sexcentos istorum stra-
verunt: ceteros ad Cithæronem

θαιρῶντα. οὗτοι μὲν δὴ ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἀπάλλοντο.

οἱ δὲ Πέρσαι, καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος, ὃς κατέφυγον ἐς τὸ ξύλινον τεῖχος, ἔφθησαν ἐπὶ τοὺς πύργους ἀναβάντες, πρὶν ἡ τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπικέσθαις ἀναβάντες δὲ, ἐφοάξαντο ὡς ἡδυνέατο ἀξιστα τὸ τεῖχος. προσελθόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, κατεστήκεε σφι τειχομαχίη ἐρρωμενεστέρη. ἦν μὲν γὰρ ἀπῆσαν οἱ Ἀθηναῖοι, οἵδε ἡμένοντο, καὶ πολλῷ πλέον ἔχον τῶν Λακεδαιμονίων, ὥστε οὐκ ἐπισταμένων τειχομαχέειν· ὡς δέ σφι οἱ Ἀθηναῖοι προσῆλθον, οὕτω δὴ ἴσχυρὴ ἐγίνετο τειχομαχίη, καὶ χρόνον ἐπὶ πολλόν. τέλος δὲ, ἀρετῇ τε καὶ λιπαρῇ ἐπέζησαν Ἀθηναῖοι τοῦ τείχεος, καὶ ἤρεπτον, τῇ δὴ ἐσεχέουτο οὐ

impulerunt persequendo. Et hi quidem nulla cum laude prierunt.

70. At Persæ ceteraque multitudine postquam ad ligneum murum fugerunt, turres antequam Lacedæmonii advenirent, ascendere occupant. Illis consensis quamoptime possunt murum præstruunt, ex quo subeuntibus mox Lacedæmoniis, acrior exti-

tit muri oppugnatio. Nam quoad Athenienses abfuere, non modo sese defensabant, sed etiam Lacedæmoniis multo antecellebant, utpote ignaris murorum oppugnandorum: ut vero Athenienses supervenire, tum atrox circa murum pugna extitit, eaque magno temporis spatio: sed tandem virtute et pertinacia Athenienses murum transceu-

"Εχληνες. πρῶτοι δὲ ἐσῆλθον Τεγεῦται ἡς τὸ
τεῖχος, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ Μαρδονίου οὗτοι
ἦσαν οἱ διαρράγαντες, τὰ τε ἄλλα ἐξ αὐτῆς,
καὶ τὴν Φάτνην τῶν ἵππων, ἐουσαν χαλκέην
πᾶσαν, καὶ θέης ἀξίην. τὴν μὲν νυν Φάτνην
ταύτην τὴν Μαρδονίου ἀνέθεσαν ἡς τὸν ιηὸν
τῆς Ἀλένης Ἀθηναίης Τεγεῦται, τὰ δὲ ἄλλα
ἐς τῶϋτὸ ὅσπερ ἔλασιν ἐσήνεικαν τοῖσι "Ελ-
λησι. οἱ δὲ Βάρβαροι οὐδὲν ἔτι στῖφος ἐποιή-
σαντο πεσόντος τοῦ τείχεος, οὔτε τις αὐτέων
ἄλκης ἐμέμνητο ἀλόκταζόν τε οἷα ἐν ὅλῃ γῳ
χώρῳ πεφοβημένοι τε καὶ πολλοὶ μυριάδες
κατειλημμέναι ἀνθρώπων. παρῆν τε τοῖσι "Ελ-
λησι φονεύειν οὕτω, ὥστε τριήκοντα μυριάδων
στρατοῦ, καταδεουσέων τεσσέρων, τὰς ἔχων
Ἀρτάβαρος ἐφευγε, τῶν λοιπῶν μηδὲ τρεῖς

derunt, subrueruntque, atque ea parte Græci infundebantur, quorum Tegeatae introiere principes; iidemque sunt, qui tentrium Mardonii diripuerunt, et ex eo cum alia, tum vero equorum præsepe ex ære totum, spectatu dignum: quod præsepe Mardonii Tegeatae in templo Aleæ Minervæ reposuerunt, nam cetera quæ cepere, in unum cum ceterorum Græcorum

præda contulerunt. Proruto muro barbari non amplius cetervani cogere, nemo strenuitatis memor esse; et erant stupefacti, quippe intra exiguum locum exterriti et multæ myriades hominum interceptæ. Quostam licite Græci trucidabant, ut ex trecentis millibus militum, exceptis quadraginta cum quibus Artabazus ausugit, reliquorum ne tria quidem millia cædi su-

χιλιάδας περιγενέσθαι. Λακεδαιμονίων δὲ τῶν ἐκ Σπάρτης ἀπέθανον οἱ πάντες ἐν τῇ συμβολῇ, εἴς καὶ ἐννεήκοντα· Τεγεητέων δὲ, ἑκαίδεκα· Ἀθηναίων δὲ, δύο καὶ πεντήκοντα.

οὐ. Ἡρίστευσε δὲ τῶν Βαρβάρων πεζὸς μὲν, ὁ Περσέων, ἵππος δὲ, ἡ Σακέων ἀνὴρ δὲ λέγεται Μαρδόνιος. Ἐλλήνων δὲ, ἀγαθῶν γενομένων καὶ Τεγεητέων καὶ Ἀθηναίων, ὑπερεξάλοντο ἀρετῇ Λακεδαιμόνιοι. ἄλλῳ μὲν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημάνασθαι· ἀπάντες γὰρ οὗτοι τοὺς κατ' ἐωύτους ἐνίκων. ὅτι δὲ κατὰ τὸ ισχυρότατον προσηνείχθησαν, καὶ τουτέων ἐκράτησαν· καὶ ἀριστος ἐγένετο μακρῷ Ἀριστόδημος κατὰ γιώμας τὰς ἡμετέρας· ὃς ἐκ Θερμοπυλέων μοῦνος τῶν τριηκοσίων σωθεῖς, ἔχε ὄνειδος καὶ ἀτιμίην. μετὰ δὲ τοῦτον, ἥρι-

perfuerint. E Lacedæmoniis autem, qui Spartani essent, unus et nonaginta sunt omnino desiderati: Tegeatarum, sedecim: Atheniensium, duo et quinquaginta.

71. Porro inter barbaros strenuissimi extiterunt, e pedibus quidem Persæ, ex equitibus autem Sacæ, e viris vero, Mardonius: inter Græcos autem cum Tegeatæ Atheniensesque

multum eminuerunt, tum virtute superaverunt Lacedæmoniis. Quod nulla alia re possum ostendere, nisi quod omnes hi eos qui sibi oblati sunt vicerunt: Lacedæmonii vero quod robustissimum fuit hostilis exercitus superaverunt. Quorum longe præstantissimus extitit mea sententia Aristodemus, is qui solus trecentorum, quod ex Thermopylis evasisset, dedecus ignomi-

στευγαν Ποσειδώνιός τε καὶ Φιλοκύων καὶ
Ἀμομφάρετος Σπαρτιήτης. καὶ τοι γένομέ-
νης λέσχης ὁς γένοιτο αὐτέων ἄριστος, ἔγγω-
σαν οἱ παραγενόμενοι Σπαρτιητέων, Ἀριστό-
δημον μὲν Βουλόμενον φανερῶς ἀποθανεῖν, ἐκ
τῆς παρεούσης οἱ αἰτίης, λυσσῶντά τε καὶ
ἐκλείποντα τὴν τάξιν ἔργα ἀποδέξασθαι με-
γάλα. Ποσειδώνιον δὲ, οὐ βουλόμενον ἀποθνή-
σκειν, ἀνδρα γενέσθαι ἀγαθὸν τοσούτῳ τοῦ-
τον εἶναι ἀμείνω. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ φθόνῳ
ἄν εἴποιεν. οὗτοι δὲ τοὺς κατέλεξα πάντας,
πλὴν Ἀριστόδημου, τῶν ἀποθανόντων ἐν ταύ-
τῃ τῇ μάχῃ, τίμιοι ἐγένοντο. Ἀριστόδημος
δὲ, Βουλόμενος ἀποθανεῖν διὰ τὴν προειρημέ-
νην αἰτίην, οὐκ ἐτιμήθη.

οὐδ'. Οὗτοι μὲν τῶν ἐν Πλαταιῇσι ὄνομα-

niamque acceperat. Secundum hunc navavere operam Posidonius et Philocyon et Amompharetnus Spartiata. Quanquam quum sermo haberetur quisnam eorum præstantissimus extisset, ii Spartiatæ qui adfuere, censuerunt, Aristodemum, quum vellent mori propalam ex inficta ipsi criminacione, furibundum et deserendo ordinem præclara facinora edidisse: Posidonium ve-

ro, qui perire noluisse, ob id extitisse tanto præstabiliorē virum, verum id quidem etiam livore dixerint. Quos hac in pugna mortem oppetisse edidi, omnes honore affecti sunt, præter Aristodemum: qui ideo cavit honore, quod ob caussam prædictam sibi occumbendum putavit.

72. Hi sunt qui ad Platæas nobilissimi extitere: nam Cal-

πτότατοι ἐγένοντο.. Καλλιωπάτης γὰρ ἔξω τῆς μάχης ἀπέθανε, ἐλθὼν ἀντὶς πάλλιστος ἐς τὸ στρατόπεδον τῶν τότε Ἐλλήνων, οὐ μόνον αὐτέων Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἐλλήνων· ὃς, ἐπειδὴ ἐσφαγιάζετο· Παυσανίης, κατήμενος ἐν τῇ τάξι, ἐτρωματίσθη τοξεύματι τὰ πλευρά.. καὶ δὴ οἱ μὲν ἐμάχουντο, ὁ δὲ ἐξενηγυμένος ἐδυσθανάτεε τε, καὶ ἔλεγε πρὸς Ἀσίωντον, ἄνδρα Πλαταιέα, οὐ μέλειν οἱ ὅτι πρὸ τῆς Ἐλλάδος ἀποθήσκει, ἀλλ’ ὅτι οὐκ ἐχρήσατο τῇ χερὶ, καὶ ὅτι οὐδέν ἐστί οἱ ἀποδεδεγμένον ἔργον ἑωὕτου ἄξιον προθυμευμένου ἀποδέξασθαι.

ογ'. Ἀθηναίων δὲ λέγεται εὔδοκιμησας Σωφάνης ὁ Εύτυχίδεω, ἐκ δήμου Δεκελ.ηθεν. Δεκελέων δὲ τῶν ποτε ἐξγασταμένων ἔργον

litterates extra prælium occubuit: quo nemo tunc in castra Græcorum præstantior venerat, non medo ipsorum Lacedæmoniorum, sed etiam aliorum Græcorum. Hic, quum Pausanias sacrificaret, sedens in ordine, sagitta latera ictus est: et aliis pugnantibus ipse exportatus, se se morientem miserabatur, ad Arimnestum virum Platæensem

inquiens, non se curare quod pro Græcia periret, sed quod nihil manu-usus esset, nullamque operam navasset dignam se et sua cupiditate navandi.

73. Ex Atheniensibus eminusse fertur Sophanes Eutychidis filius, e populo Decelensi: Decelenses autem rem aliquando gesserunt, ut ipsi Athenenses aiunt, in omine ævum fruc-

χρήσιμον ἐς τὸν πάντα χρόνου, ὡς αὐτοὶ Ἀθηναῖοι λέγουσι. ὡς γὰρ δὴ τοπάλαι κατὰ Ἐλένης κομιδὴν Τυνδαρίδαι ἐσέβαλον ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν σὺν στρατοῦ πλήθεϊ, καὶ ἀνιστασαν τοὺς δῆμους, οὐκ εἰδότες ἵνα ὑπεξέκειτο ἡ Ἐλένη, τότε λέγουσι καὶ τοὺς Δεκελέας, οἱ δὲ αὐτὸν Δέκελον, ἀχθόμενόν τε τῇ Θησέος ὕδρᾳ, καὶ δειμαίνοντα περὶ πάση τῇ Ἀθηναίων χώρῃ, ἐξηγησάμενόν σφι τὸ πᾶν πεῆγμα, κατηγήσασθαι ἐπὶ τας Ἀφίδνας, τὰς δὴ Τιτακὸς ἐών αὐτόχθων καταπροδιδοῦ Τυνδαρίδησι. τοῖσι δὲ Δεκελεῦσι ἀπὸ τούτου τοῦ ἔργου ἐν Σπάρτῃ ἀπελείη τε καὶ προεδρίη διατελέει ἐς τόδε αἰεὶ ἐτι ἐοῦσα, οὕτω ὥστε καὶ ἐς τὸν πόλεμον τὸν ὑστερον πολλοῖσι ἔτεσι τούτων γενόμενον Ἀθηναίοισι τε

tuosam, siquidem quum olim ad reportandam Helenam Tyndaridæ cum magnis copiis oram Atticam invasissent, et populos e sedibus suis ejicerent, ignari quonam loci subducta Helena esset, tunc Decelenses feruntur, et, ut quidam volunt, ipse Dececlus, tum dolore contumelie quam Theseus intulisset, tum metu totius Atheniensium soli,

ne vastaretur, exposuisse illis omnem rem gestam, eosque deduxisse ad Aphidnas, quas Titacus indigena Tyndaridis proderet. Quo ex facto Decelensi bus permansit ad hanc usque memoriam in Sparta immunitas vectigalium, et dignitas præsidi: adeo quidem ut bello quod multis postea annis inter Athenienses atque Peloponnen-

καὶ Πελοποννησίοις, σινομένων τὴν ἄλλην
Ἀττικὴν Δακεδαιμονίων, Δεκελέης ἀπέχε-
σθαι.

οδ'. Τούτου τοῦ δῆμου ἐάν ὁ Σωφάνης, καὶ
ὁριστεύσας τότε Ἀθηναίων, διξοὺς λόγους
λεγομένους ἔχει. τὸν μὲν, ὃς ἐκ τοῦ Ζωστῆρος
τοῦ θάρηκος ἐφόρεε χαλκέη ἀλύσι δεδεμένην
ἄγκυραν σιδηρέην· τὴν, ὅκως πελάσεις ἀπικ-
νέομενος τοῖσι πολεμίοισι, Βαλλέσκετο, ἵνα
δῆ μιν οἱ πολέμιοι ἐκπίπτοντες, ἐκ τῆς τάξιος
μετακινῆσαι μὴ δυναίστο. γινομένης δὲ φυγῆς
τῶν ἐναντίων, δέδοκτο, τὴν ἄγκυραν ἀναλα-
έντα, οὕτω διώκειν. οὗτος μὲν οὕτω λέγεται·
οἱ δὲ ἕτερος τῶν λόγων, τῷ πρότερον λεχθέντι
ἀμφισβατέων, λέγεται, ὃς ἐπ' ἀσπίδος αἰεὶ
περιθεούσης καὶ οὐδαμᾶ ἀτρεμιζόμενης ἐφόρεε

ses gestum est, Lacedæmonii quum ceteram Atticam poplarentur, a Decelea temperaverint.

74. Ex hoc populo ortus Sophanes, et præclarissime tunc inter Athenienses navata opera, anticipi sermonे celebratur: uno, fertur gestasse ferream ancoram e balteo thoracis catena

alligatam, quam, quoties adventantibus hostibus propinquus erat; abjiciebat humi, ne illi irruentes, ipsum ex ordine summovere possent: rursus eisdem in fugam se vertentibus, resumpta ancora ita fugientes insequebatur. Altero sermone a superiori differente fertur gestasse ancoram non ferream ex thorace.

ἀγκυραν, καὶ οὐκ ἐκ τοῦ θάρηκος δεδεμένη
σιδηρένη.

οε'. "Εστι δὲ καὶ ἔτερον Σωφάνεϊ λαμπρὸν
ἔργον ἔξεργασμένον, ὅτι περικατημένων Ἀθη-
ναίων Αἴγιναν, Εὔρυβάτην τὸν Ἀργεῖον, ἐνδέε
πεντάεθλον, ἐκ προκλήσιος ἐφόνευσε. αὐτὸν δὲ
Σωφάνεια χρόνῳ ὕστερον τουτέων κατέλαβε,
ἄνδρα γενόμενον ἀγαθὸν, Ἀθηναίων στρατη-
γέοντα ἄμα Λεάνγρα τῷ Γλαύκωνος, ἀποθα-
νεῖν ὑπὸ Ἡδωνῶν ἐν Δάτῳ, περὶ τῶν μετάλλων
τῶν χρυσέων μαχεόμενον.

οσ'. "Ως δὲ τοῖσι "Ἐλλησι ἐν Πλαταιῆσι
κατέστρωντο οἱ Βάρβαροι, ἐνθαῦτα σφι ἐπῆλθε
γυνὴ αὐτόμολος· ἦ ἐπειδὴ ἔμαθε ἀπολωλότας
τοὺς Πέρσας, καὶ νικῶντας τοὺς "Ἐλληνας,
ἐσῦσα παλλακὴ Φαρανδάτεος τοῦ Τεόσπιος,

alligatam, sed insignitam in scu-
to, quod nunquam quiescens,
assidue rotabatur.

75. Extat et alterum Sophanis
præclarum facinus, quod obsi-
dentibus Aeginam Atheniensi-
bus, Eurybatem virum Argi-
vum quinqueritionem ex provo-
catione interemit. Sed aliquan-
to post hæc gesta virum egre-
gium exhibens, dum Athenien-

sium una cum Leagro Glaucon-
is filio dux esset, ac de metallis
aureis decertaret, contigit ut
ab Edonis apud Daton occum-
beret.

76. Postquam barbari ab
Græcis ad Platæas strati sunt,
accessit illuc ad hos mulier qua-
dam transfugiens, quæ quum
accepisset Persas periisse et
Græcos victores, pallaca Pha-

ἀνδρὸς Πέρσεω, κοσμησαμένη χρυσῷ πολλῷ
καὶ αὐτὴ καὶ ἀμφίπολοι, καὶ ἐσθῆτι τῇ παλ-
λίστῃ τῶν παρεουσέων, καταβᾶσα ἐκ τῆς ἀρ-
μαράξης, ἔχωρεε ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους
ἔτι ἐν τῇσι Φονῆσι ἔοντας. ὄρῶσα δὲ πάντα
ἐκεῖνα διέποντα Παυσανίην, πρότερόν τε τὸ
οὔνομα ἐξεπισταμένη καὶ τὴν πάτρην, ὥστε
πολλάκις ἀκούσασα, ἔγνω τε τὸν Παυσανίην,
καὶ λαβομένη τῶν γουνάτων, ἔλεγε τάδε,
“Ω βασιλεῦ Σπάρτης, ρῦσαί με τὴν ἵκε-
“τιν αἰχμαλώτου δουλοσύνης. σὺ γὰρ καὶ
“ἐσ τόδε ᾧνησας, τούσδε ἀπολέσας, τοὺς
“οὔτε δαιμόνων οὔτε θεῶν ὅπιν ἔχοντας. εἰμὶ
“δὲ γένος μὲν Κῆρη, θυγάτηρ δὲ Ἡγυπτοῦ-
“δεω τοῦ Ἀνταγόρεω. βίη δέ με λαβὼν ἐν
“Κῆρ ἔχε ὁ Πέρσης.” ὁ δὲ ἀμείβεται τοῖσδε,

randatis filii Teaspis, viri Persæ, multo auro ornata, tum ipsa, tum ancillæ, et cum veste speciosissima de omnibus quæ aderant; descendens ex carpento pergit ad Lacedæmonios adhuc in cæde occupatos: et intuita Pausaniam illa omnia administrantem, cuius et nomen jam pridem et patriam noscebat, ut quod utrumque sane audierat,

cognovit Pausanian: Ejus genua amplectens, Spartæ rex, inquit, libera me supplicem captivitatis servitute, quam etiam hoc facto demeritus es quod istos extinxisti neque dæmonum neque deorum respectum habentes. Equidem genere sum Coa, Hegetoridæ filia, Antagoræ neptis, quam vi raptam ex Co Persa habuit. Huic respon-

“ Γύναι, θάρσει, καὶ ὡς ἵκέτις, καὶ εἰ δὴ
“ πρὸς τούτῳ τυγχάνεις ἀληθέα λέγουσα,
“ καὶ εἰ θυγάτης Ἡγυπτοξίδεω τοῦ Κάρου, ὃς
“ ἐμοὶ ζεῖνος μάλιστα τυγχάνει ἐὰν τῶν περὶ²
“ κείνους τὸν χάρους οἰκημένων.” ταῦτα δὲ
εἴπας, τότε μὲν ἐπέτρεψε τῶν Ἐφόρων τοῖσι³
παρεοῦσι, ὕστερον δὲ ἀπέτεμψε ἐς Αἴγιναν,
ἐς τὴν αὐτὴν ἥθελε ἀπικέσθαι.

οὕτω. Μετὰ δὲ τὴν ἀπιξιν τῆς γυναικὸς, αὐτίκα μετὰ ταῦτα ἀπίκοντο Μαντινέες ἐπὶ ἔξεργα
γασμένοισι. μαθόντες δὲ ὅτι ὕστεροι ἥκουσι τῆς
συμβολῆς, συμφορὴν ἐποιεῦντο μεγάλην, ἀλλοί
τε ἔφασαν εἶναι σφέας Ζημιῶσαι. πυνθανόμενοι
δὲ τὸν Μήδους τὸν μετὰ Ἀρταβάζου φεύγοντας,
τούτους ἐδίωκον μέχρι Θεσσαλίης. Λα-
κεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔων φεύγοντας διώκειν. οἱ

dens Pausanias, Bono, inquit, O mulier, animo esto, tum quia supplex, tum si insuper loqueris illa vera, et filia es Hegetoridæ Coi, mihi inter omnes, qui illa circa loca incolunt hospitis præcipui. Hæc loquutus, eam imprimæstiarum Ephoris qui aderant commendavit: postmodum in Æginam, quo illa voluit, dimisit.

77. Post hujus mulieris dígressum continuo Mantineenses supervenerunt rebus confectis: qui se animadvertisentes venisse sero ad pugnam, magnæ jacturæ loco id sibi esse putaverunt, sed idoneos se esse ad sumendas de se poenas dixere. Itaque cognito, Medos qui cum Artabazo erant, fugæ se mandasse, eos in Thessaliam usque persecuti sunt,
G 2

δὲ ἀναχωρήσαντες ἐς τὴν ἑωὕταν, τοὺς ἡγεμόνας τῆς στρατιᾶς ἐδίωξαν ἐκ τῆς γῆς. μετὰ δὲ Μαντινέας, ἦκον Ἡλεῖοι. καὶ ὠσαύτως οἱ Ἡλεῖοι τοῖσι Μαντινεῦσι συμφορὴν ποιησάμενοι, ἀπαλλάσσοντο ἀπελθόντες δὲ καὶ οὗτοι τοὺς ἡγεμόνας ἐδίωξαν. τὰ κατὰ Μαντινέας μὲν καὶ Ἡλείους τοσαῦτα.

οἵ. Ἐν δὲ Πλαταιῇσι ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Αἰγινητέων ἦν Λάμπων ὁ Πύθεω, Αἰγινητέων τὰ πρῶτα· ὃς ἀνοσιώτατον λόγον ἔχων, ἵετο πρὸς Παυσανίην. ἀπικόμενος δὲ σπουδῇ, ἔλεγε τάδε, “Ὦ παῖ Κλεομβρότου, ἔργου “ ἔργασται τοι ὑπερφύες, μέγαθος τε καὶ “ κάλλος· καὶ τοι θεὸς παρέδωκε, ρυσάμενον “ τὴν Ἑλλάδα, κλέος καταθέσθαι μέγιστον “ Ἑλλήνων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. σὺ δὲ καὶ τὰ

etsi vetantibus Lacedæmoniis insequi fugientes. Idem postea domum reversi, duces suos exilio multaverunt. Post Mantineenses venere Elei, qui itidem ut Mantineenses magno id sibi detimento existimantes, discesserunt, suosque et ipse duces exilio multaverunt. Hactenus de Mantineensibus et Eleis.

78. Erat autem apud Platæas in exercitu Lampon Pythei filius Æginetarum e primoribus, qui Pausaniam adiens, infandissima usus est oratione, inquiens, Fili Cleombroti, rem tu mirificam et magnitudine et fulgore gessisti, cui deus tribuit ut liberata Græcia, omnes quos novimus Græcos gloria supergredereris, quod superest in hac re,

“ λοιπὰ τὰ ἐπὶ τούτοισι ποιήσον, ὅκως λόγος
 “ τέ σε ἔχῃ ἔτι μέζων, καὶ τις ὕστερον φυ-
 “ λάσσηται τῶν Βαρδάρων μὴ ὑπάρχειν ἔργα
 “ ἀτάσθαλα ποιέαν ἐς τοὺς Ἑλληνας. Λεωνί-
 “ δεω γὰρ ἀποθανόντος ἐν Θερμοπύλησι,
 “ Μαρδόνιος τε καὶ Ξέρξης ἀποταμόντες τὴν
 “ κεφαλὴν ἀνεσταύρωσαν. τῷ σὺ τὴν ὁμοίην
 “ ἀποδιδοὺς, ἐπαινον ἔξεις πρῶτα μὲν ὑπὸ^τ
 “ πάντων Σπαρτιητέων, αὗτις δὲ καὶ πρὸς
 “ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Μαρδόνιον γὰρ
 “ ἀνασκολοπίσας, τετιμάρησας ἐς πάτρων
 “ τὸν σὸν Λεωνίδην.” ὁ μὲν δοκέων χαρίζε-
 σθαι, ἔλεγε τάδε·

αθ'. ‘Ο δὲ ἀνταμείβετο τοῖσδε, “Ω ξεῖνε
 “ Αἰγινῆτα, τὸ μὲν εὔνοεῖν τε καὶ προορᾶν,
 “ ἄγαματι σεῦ· γνώμης μέντος ἡμάρτηκας
 “ χρηστῆς. ἐξάρας γάρ με ὑψοῦ καὶ τὴν

agas ita, ut et tu. majore fama
 celebreris, et aliquis barbarorum
 posthac caveat nefanda facinora
 inchoare in Græcos. Etenim
 Leonidæ apud Thermopylas in-
 terempti reciso capite Mardon-
 ius ac Xerxes truncum in cru-
 cem sustulerunt: cui si vicem
 reddes, laudem nancisceris, pri-
 mum ab omnibus Spartiatis, se-

cundo loco ab universis Græcis,
 siquidem suffixo Mardonio, Le-
 onidam patrum tuum fueris
 ultus. Hæc Lampon gratiam
 se initurum ratus apud Pausan-
 iam dicebat.

79. Cui respondens Pausanias,
 Tuam, inquit, hospes Aegineta,
 benevolentiam atque providen-
 tiā amplector: tamen ab α-

“ πότερη καὶ τὸ ἔργον, ἐς τὸ μηδὲν κατέβασ-
 “ λεῖ, παραπέντεν νεκρῷ λυμαίνεσθαι· καὶ, ἦν
 “ ταῦτα ποτέ, φὰς ἄμεινόν με ἀκούσεσθαι.
 “ τὰ πρέπει μᾶλλον Βαρβάροισι ποιέειν
 “ ἥπερ Ἐλλησι· καὶ ἐκείνοισι δὲ ἐπιφθονέο-
 “ μεν. ἵγαν δὲ ἄν τούτου εἴνεκος μήτε Αἰγαίη-
 “ τῆσι ἄδοιμι, μήτε τοῖσι ταῦτα ἀρέσκεται·
 “ ἀποχρεῖ δέ μοι, Σπαρτιέτησι ἀρεσκόμενον,
 “ ὅσια μὲν ποιέειν, ὅσια δὲ καὶ λέγειν.
 “ Λεωνίδη δέ, τῷ μὲ κελεύεις τιμωρῆσαι,
 “ φημὶ μεγάλως τετιμωρῆσθαι. Ψυχῆσί τε
 “ τῆσι τῶνδε ἀναξιθυμήτοισι τετίμηται αὐτός
 “ τε καὶ οἱ Ἀθλοι οἱ ἐν Θερμοπύλησι τελευ-
 “ τήσαντες. σὺ μέντοι ἔτι ἔχων λόγον τοιόνδε,
 “ μήτε προσέλθῃς ἔμοιγε, μήτε συμβουλεύ-
 “ ης· χάριν τε ἴσθι, ἐὰν ἀπαθής·”

quietate judicandi deerra, nam
 qui et me et patriam in altum
 extulisti et hæc gesta, ad nihil
 illum redigis, quum suades mihi
 sèvire in mortuum, aisque me
 auditurum melius, si istud fece-
 ro, quod barbaros decet potius
 facere quam Græcos, quodque
 illis exprobramus. quare ego ne-
 que Aeginetis, neque iis quibus
 ista probantur assentior: conten-
 tusque sum Spartiatis placere,

ut in negotiis dictisque fas tuer. Leonidas autem, cui me jubes
 parentare, affirmo magnifice esse parentatum; nam funeribus
 horum innumerabilibus vindicatus est et ipse et ceteri, qui apud Thermopylas occubuerunt. Tu vero posthac haerens in hac
 eadem cogitatione ne me adieris: quod tibi impune esse, loco
 beneficii ponas. Hoc quum ille
 audisset, abiit.

π'. Ο μὲν, ταῦτα ἀκούγας, ἀπαλλάσ-
σετο. Παυσανίης δὲ κήρουγμα ποιησάμενος,
μηδένα ἄπτεσθαι τῆς λητῆς, συγκομίζειν ἐκέ-
λευτοὺς εἴλωτας τὰ χρήματα. οἱ δὲ, ἀνὰ
τὸ στρατόπεδον σκιώταμενοι, εὔρισκον σκηνὰς
κατεσκευασμένας χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ, κλί-
νας τε ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους, κοητῆράς
τε χρυσέους, καὶ φιάλας τε καὶ ὄλλα ἐκπά-
ματα· σάκκους τε ἐπ' ἀμαξέων εὔρισκον, ἐν
τοῖσι λέβητες ἐφαίνοντο ἐνεόντες χρύσεοί τε
καὶ ἀργύρεοι. ἀπό τε τῶν κειμένων νεκρῶν ἐσ-
κύλευον φέλιὰ τε καὶ στρεπτούς, καὶ τοὺς
ἀκινάκεας, ἔόντας χρυσέους. ἐπεὶ ἐσθῆτός γε
ποιήλης λόγος ἐγίνετο οὐδείς. ἐνθαῦτα πολ-
λὰ μὲν κλέπτοντες ἐπώλεον πρὸς τοὺς Αἰγι-
νῖτας οἱ εἴλωτες, πολλὰ δὲ καὶ ἀπεδείκνυ-
σαν, ὅσα αὐτέων οὐκ οἶδε τε ἦν κερύψαι. ὅστε

80. Pausanias autem quum praeconio edixisset, ne quis de preda quid tangeret, jussit helotas omnem comportare pecuniam. Illi per castra dispersi inveniunt tentoria auro et argento ornata, lectosque ex auro et argento, crateras etiam aureos, phialasque, et alia vasa potoria: nec non saccos super plausta,

interlucentibus intus inclusis ex auro et argento lebetibus. Quintam cæsorum cadavera spoliabant armillis et torquibus, sed et acinaces aureos tollebant. Nam diversicolora vestimenta nullius momenti habebantur. Ibi tum multa furto subtrahentes helotæ Aeginetis venundabant; multa, quæ occultare non

Αἰγαῖησι οἱ μεγάλοι πλοῦτοι ἀρχὴν ἐνθεῦται εγένεντο, οἱ τὸν χρυσὸν, ἦτε ἔόνται χαλκὸν δῆθεν, παρὰ τὰν εἰλωτέων ἀνέοντο.

πά. Συμφορίσαντες δὲ τὰ χρήματα, καὶ δεκάτην ἐξελόντες τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ, ἀπὸ τῆς ὁ τρίπους ὁ χρύσεος ἀνετέθη, ὁ ἐπὶ τοῦ τρικαρχίου ὄφιος τοῦ χαλκέου ἐπεστεὼς ἄγχιστα τοῦ Βαροῦ καὶ τῷ ἐν Ὀλυμπίῃ θεῷ ἐξελόντες, ἀπὸ τῆς δεκάπηχυν χάλκεου Δία ἀνέθηκαν καὶ τῷ ἐν Ἰσθμῷ θεῷ, ἀπὸ τῆς ἐπτάπηχυς χάλκεος Ποσειδέων ἐξεγένετο. ταῦτα ἐξελόντες, τὰ λοιπὰ διαιρέοντο καὶ ἔλαβον ἔκαστοι τῶν ἀζώτοι ἕστιν, καὶ τὰς πατλακὰς τῶν Περσέων, καὶ τὸν χρυσὸν, καὶ τὸν ἀργυρὸν, καὶ ἄλλα χρήματά τε καὶ ὑποζύγια. ὅσα μέν νυν ἐζαίρετα τοῖσι ἀριστεύσασι αὐ-

poterant, monstrabant: prorsus ut inde primitus extiterint ingentes divitiae Aeginetis, utpote aurum ab helotis pro aere mercantibus.

81. Collata autem pecunia decimam selegerunt deo, qui Delphis est, ex qua tum tripes aureus ibi repositus est, insistens super tricipiti ex aere columbro, proxime aram: tum deo

qui est in Olympia, aereus decem cubitorum Jupiter: tum deo qui est in Isthmo. aereus septem cubitorum Neptunus. Hac parte selecta, ceteras inter se distribuerunt, pro suo quisque merito accipientes: itemque pallacas Persarum, et aurum et argentum et reliquas opes cum jumentis. Quae autem eximia data sint iis, qui optimam oper-

τέων ἐν Πλαταιῇσι ἐδόθη, οὐ λέγεται πρὸς
οὐδαμῶν, δοκέω δὲ ἔγωγε καὶ τούτοις δοθῆναι.
Παυσανίη δὲ πάντα δέκα ἐξαιρέθη τε καὶ
ἐδόθη, γυναικεῖ, ἵπποι, τάλαντα, πάνηλοι, ὡς
δὲ αὖτας καὶ τὰ ἄλλα χρήματα.

πο'. Λέγεται δὲ καὶ τάδε γενέσθαι, ὡς
Ξέρξης φεύγων ἐκ τῆς Ἑλλάδος, Μαρδονίῳ
τὴν κατασκευὴν καταλίποι τὴν ἑωύτου· Παυ-
σανίην ἂν ὀρέοντα τὴν Μαρδονίου κατασκευὴν
χεισῷ τε καὶ ἀργύρῳ καὶ παραπετάσμασι
ποικίλοισι κατεσκευασμένην, κελεῦσαι τούς τε
ἄρτοκόπους καὶ τοὺς ὄψοποιοὺς κατὰ ταῦτα
καθὼς Μαρδονίῳ δεῖπνον παρασκευάζειν. ὡς
δὲ κελευόμενοι οὗτοι ἐποίευν ταῦτα, ἐθαῦτα
τὸν Παυσανίην ἴδοντα κλίνας τε χουσέας καὶ
ἀργυρέας εὗ ἐστρωμένας, καὶ τοιπέρας χει-
σέας καὶ ἀργυρέας, καὶ παρασκευὴν μεγα-

ram navaverant ad Platæas refertur a nemine, data tamen illis fuisse arbitror: certe Pausaniæ sunt ex omnibus dena, et ea delecta, dono data, ex mulieribus, equis, talentis, camelis, et item ex ceteris rebus.

82. Feruntur autem hæc quoque acta esse: Xerxem, dum e Græcia fugit, omnem appara-

tum suum Mardonio reliquisse: et Pausaniam dum eum apparatus videt, ex auro argentoque et velariis diversicoloribus confectum, jussisse pistores et coquos cœnam sibi, uti Mardonio instruere, quod quum illi ex jussu fecissent, tum Pausaniam lectos intuentem aureos argenteosque probe stratos, mensas

λοπρεπέα τοῦ δείπνου, ἐκπλαγέντα τὰ προκειμενά ἀγαθὰ, κελεῦσαι ἐπὶ γέλωτι τοὺς ἑωύτου διηκόνους παρασκευάσαι Λακωνικὸν δεῖπνον. ὡς δὲ τῆς θοίνης ποιηθείσης ἦν πολλὸν τὸ μέσον, τὸν Παυσανίην γελάσαντα μεταπέμψασθαι τῶν Ἐλλήνων τοὺς στρατηγούς· συνελθόντων δὲ τουτέων, εἶπαι τὸν Παυσανίην, δειπνύντα ἐς ἐκατέρην τοῦ δείπνου τὴν παρασκευὴν, “Ἄνδρες Ἐλλήνες, τῶνδε εἴνεκα ἔγώ “ ὑμέας συνήγαγον, Βουλόμενος ὑμῖν τοῦδε “ τοῦ Μήδων ἡγεμόνος τὴν ἀφεσύνην δεῖξαι “ ὃς τοιήνδε δίαιταν ἔχων, ἥλθε ἐς ἡμέας “ οὕτω ὅτιζομήν ἔχοντας ἀπαιγησόμενος.” ταῦτα μὲν Παυσανίην ἴέργεται εἶπαι πρὸς τοὺς στρατηγούς τῶν Ἐλλήνων.

πγ'. Τατέρω μέντοι γέροντα μετὰ ταῦτα

etiam aureas ac argenteas, magnificumque cœnæ apparatum, propositis bonis stupefactum, imperasse ad risum suis ministris ut Laconicam instruerent cœnam. Ea quum esset parata et pateret magnum intervallum, ibi eundem cachinnantem arcessivisse Græcorum duces, eisque ubi convenerant, inter ostendendum utrumque cœnæ appa-

ratum, dixisse, Viri Græci, hac ego vos de caussa convocavi, quod volebam vobis amentiam hujus Medorum ducisostendere, qui quum tales vitam duceret, ad nos spoliandos venit, qui tam misere victitamus. Hæc Pausanias apud Græcorum duces dixisse fertur.

83. Interjecto deinde tempore complures Platæensium reperi-

καὶ τῶν Πλαταιέων εὗρον συχνοὶ θήκαις χει-
σοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ τῶν ἄλλων χειρημάτων.
ἔφανη δὲ καὶ τόδε ὑστερον ἐπὶ τουτέων τῶν νε-
κῶν περιψιλωθέντων τὰς σάρκας· συνεφόρεον
γὰρ τὰ ὄστρα οἱ Πλαταιέες ἐς ἔνα χῶρον.
εὑρέθη κεφαλὴ οὐκ ἔχουσα ριφῆν οὐδεμίην,
ἄλλ. ἐξ ἑνὸς ἐοῦσα ὄστρου. ἔφανη δὲ καὶ
γνάθος, καὶ τὸ ἄιω τῆς γνάθου, ἔχουσα ὀδόν-
τας μουνοφυέας, ἐξ ἑνὸς ὄστρου πάντας τοὺς
τε ὀδόντας καὶ τοὺς γομφίους· καὶ πενταπή-
χεος ἀνδρὸς ὄστρα ἔφανη.

πδ'. Ἐπεί τε δὲ Μαρδονίου δευτέρῃ ἡμέρῃ
ὁ τεκρὸς ἥφαντο· ὑπ' ὅτεν μὲν ἀνθρώπων, τὸ
ἀτρεκὲς οὐκ ἔχω εἶπαι· πολλοὺς δέ τινας ἦδη
καὶ παντοδιάποντας ἤκουσα θάψαι Μαρδόνιον,
καὶ δῶρα μεγάλα οἶδα λαβόντας πολλοὺς

runt loculos auri argentique et
aliarum pecuniarum. Hoc quo-
que rei apparuit postmodum in
his cadaveribus carne nudatis,
ut quum eorum ossa conporta-
rent unum in locum Plataenses,
inventum sit caput nullam sutu-
ram habens, sed ex uno osse so-
lidum; item maxilla, cum eo
quod super maxillam est, ha-
bens dentes, etsi distinctos, tam-

en ex uno osse universos tan-
molares quam ceteros, quine-
tiam ossa viri quinque cubito-
rum.

84. Postquam vero cadaver
Mardonii altero die subductum
fuit, a quo hominum certum
non habeo dicere, audivi tamen
jam multos, immo omnigenas
sepelisse Mardonium; et ob id
multos scio ingentia dona ab

παρὰ Ἀρτόντεω τοῦ Μαρδονίου παιδὸς διὰ τοῦτο τὸ ἔργον ὅστις μέντοι ἦν αὐτέων ὁ ὑπελόμενός τε καὶ θάψας τὸν νεκρὸν τὸν Μαρδονίου, οὐ δύναμαι ἀτρεκέως πυθέσθαι. ἔχει δέ τινα φάτιν καὶ Διονυσοφάνης, ἀνὴρ Ἐφέσιος, θάψας Μαρδόνιου. ἀλλ' ὁ μὲν τρόπῳ τοιούτῳ ἐτάφη:

πέ. Οἱ δὲ Ἔλληνες ὡς ἐν Πλαταιῆσι τὴν λητὴν διείλοντο, ἔθαπτον τοὺς ἑωύτῶν, χωρὶς ἔκαστον. Δακεδαιμόνιοι μὲν τριτὰς ἐποίησαντο θύκας. ἐνθα μὲν τοὺς ἱρένας ἔθαψαν, τῶν καὶ Ποσειδώνιος καὶ Ἀμορφάρετος ἐσαν καὶ Φιλοκύων τε καὶ Καλλινδάτης. ἐν μὲν δὴ ἐν τῶν τάφων ἐσαν οἱ ἱρένες, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ, οἱ ἄλλοι Σπαρτιῆται ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, οἱ εἴδωτες. οὗτοι μὲν οὕτω ἔθαπτον. Τεγεαῖται δὲ

Artonta Mardonii filio accepisse. Sed quis illorum curam suscepit cadaveris Mardonii subtrahendi et humandi, pro comperto non possum sciscitari, habet tamen non nihil famæ Dionysophanes vir Ephesius sepe lisso Mardonium. At hic quidem hoc modo tumulatus est.

85. Græci vero, posteaquam prædam Plataensem dispertie-

runt, cæsos separatim quisque suos tumularunt. Lacedæmonii, tribus sepulcris effectis, in eorum uno Irenes, e quibus fure Posidonius et Amompharetus et Philocyon et Callicrates. In uno igitur sepulchrorum fuerunt Irenes: in altero reliqui Spartiæ, in tertio helotæ. Sic quidem illi humaverunt: Tegeatæ vero seorsum

χωρίς πάντας ἀλέας· καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς
ἔωνταν ὄμοι, καὶ Μεγαρίτες τε καὶ Φιλιάσιοι
τοὺς ὑπὸ τῆς ἵππου διαφθαξάντας. τουτέων
μὲν δὴ πάντων πλήρεες ἐγένοντο οἱ τάφοι. τῶν
δὲ ἄλλων ὅσοι καὶ φαίνονται ἐν Πλαταιῆσι
ἔόντες τάφοι, τούτους δὴ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι,
ἐπαισχυνομένους τῇ ἀπερποτῇ τῆς μάχης, ἐκά-
στους χάρματα χῶσαι κεινά, τῶν ἐπιγνομένων
εἴναι αὐθεόπων. ἐπεὶ καὶ Αἰγινητέων ἐστὶ¹
αὐτόθι καλεόμενος τάφος, τὸν ἐγὼ ἀκούω καὶ
δέκα ἔτεσι ὕπτερον μετὰ ταῦτα, δεκτέστων
Αἰγινητέων, χῶσαι Κλεάδην τὸν Λιτοδίκου,
ἄνδρα Πλαταιέα, πρόξεινον ἔόντα αὐτῶν.

πέ'. 'Ως δὲ ἔλαφοι τοὺς νεκροὺς ἐν
Πλαταιῆσι οἱ Ἑλληνες, αὐτίκα βουλευομέ-
νοισι σφι ἐδόκεε στρατεύεσθαι ἐπὶ τὰς Θήρας,

omnes confertos, et Athenienses
suos simul, nec non Megarenses
atque Philiasii suos ab equitatu
interemptos. Horum igitur
quidem omnium sepulcra fue-
runt repleta. At illorum se-
pulcra quotquot ad Plataeas os-
tenduntur, illi sunt, quantum
ego accipio, tumuli ab iis singu-
lis excitati manus, qui erubescen-
tiant se a proxiabis effuisse, respec-
tive posteriorum hominum. Quip-

pe tumulus illic est etiam qui
dicitur Aeginetarum: quem ego
audio vel decem post hanc pug-
nam annis rogatu Aeginetarum
a Cleade Autodici filio, viro
Platensi, illorum hospite agge-
ratum fuisse.

86. Græcis statim a cæsorum
humatione in agro Platensi,
inito consilio visum est bellum
Thebis inferendum, exposcen-
dumque eos qui cum Medi sen-

καὶ ἐξαιτέειν αὐτέων τὸν μηδίσαντας· ἐν πρώτοισι δὲ αὐτέων, Τιμηγενίδην καὶ Ἀτταγίνου, οἱ ἀρχηγέται ἀνὰ πρώτους ἔσαν· ἦν δὲ μὴ ἐκδιδῶσι, μὴ ἀπανίστασθαι ἀπὸ τῆς πόλιος πρότερον ἢ ἐξέλωσι. ὡς δέ σφι ταῦτα ἔδοξε, οὕτω δὴ ἐνδεκάτῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς συμβολῆς ἀπικόμενοι ἐπολιόρκεον Θηβαίους, κελεύοντες ἐκδιδόναι τὸν ἄνδρας. οὐ βουλομένων δὲ τῶν Θηβαίων ἐκδιδόναι, τὴν τε γῆν αὐτέων ἔταμνον καὶ προσέβαλλον πρὸς τὸ τεῖχος.

π?'. Καὶ, οὐ γὰρ ἐπαύοντο σινόμενοι, εἰςοστῇ ἡμέρῃ ἔλεῦται τοῖσι Θηβαίοισι Τιμηγενίδης τάδε, “ “Αὐδρες Θηβαῖοι, ἐπειδὴ οὕτω “ δέδοκται τοῖσι “Ελλησι, μὴ πρότερον ἀπα- “ ναστῆναι πολιορκέοντας, ἢ ἐξέλωσι Θήβας, “ ἢ ἡμέας αὐτοῖσι παραδῶτε, νῦν ὅν ἡμέων

sissent : et in primis Timegenidem et Attaginum, qui principes factionis inter primos extitissent ; et, ni eos dedidissent, non prius ab urbe discedendum quam eam evertissent. Hoc ubi decrevere, undecimo a pugna die moventes obsedere Thebanos, jubentes dedere quos dimicamus viros. Abnuentibus dedere Thebanis, agrum eorum

populabantur, murumque adorabantur.

87. Quorum ager quum continenter vastaretur, vicesimo die Timigenides ad populares ita inquit : Viri Thebani, quandoquidem Græcis ita constitutum est, non prius abscedere ab oppugnatione Thebarum, quam aut eas expugnaverint, aut nos illis dedideritis, absit ut nostra

εἴνεις γῆ ἡ Βοιωτίη πλέω μὴ ἀναπλήσῃ.
 ἀλλ' εἰ μὲν χρημάτων χρεῖ Σούτες, πρόσχη-
 μα ἡμέας ἔχαιτέονται, χρήματά σφι δῶμεν
 ἐκ τοῦ κοινοῦ· σὺν γὰρ τῷ κοινῷ καὶ ἐμη-
 δίσαμεν, οὐ δὴ μοῦνοι ἡμέες. εἰ δὲ ἡμέων
 ἀληθέως δεόμενοι πολιορκέουσι, ἡμεῖς ἡμέας
 αὐτοὺς ἐς ἀντιλογίην παρέχομεν.” κάρτα
 τε ἔδοξε εὖ λέγειν, καὶ ἐς καισόν αὐτίκα τε
 ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς Παυσανίην οἱ Θηβαῖοι,
 θέλοντες ἐκδιδόναι τοὺς ἄνδρας.

πὴ. ‘Ως δὲ ὁμολόγησαν ἐπὶ τούτοισι,
 Ατταγίνος μὲν ἐκδιδρήσκει ἐκ τοῦ ἀστεοῦ,
 παῖδας δὲ αὐτοῦ ἀπαγχθέντας Παυσανίης ἀπέ-
 λυσε τῆς αἵτινες, φὰς τοῦ μηδισμοῦ παῖδας
 οὐδὲν εἶναι μετατίους. τοὺς δὲ Ἀλλους ἄνδρας
 τοὺς ἐξέδοσαν οἱ Θηβαῖοι, οἱ μὲν ἐδόκεον α-

caussa Bœotius ager amplius
 vexetur: sed sive per caussam
 deponendi nos, pecunias cupi-
 unt, pecunias eis et publico de-
 mus: nam et publice cum Me-
 dis sensimus, non autem nos so-
 li: sive revera depositentes nos
 urbem obsident, nos ipsi nos
 in disceptationem exhibemus.
 Eum Thebani sane probe et op-
 portune loquutum arbitrantes, e-

vestigio caduceatorem ad Pausaniam misere, velle se viros de-
 dere.

88. Ea re inter eos conventa,
 Attaginus ex urbe profugit: cu-
 jus liberos ad se Pausanias ad-
 ductos culpa absolvit, negans
 pueros factionis Medicæ esse
 participes. Ceteri quos The-
 bani dedidere, ipsi quidem puta-
 bant se adepturos disceptatio-

τιλογίης τε κυρήσειν, καὶ δὴ χρήμασι ἐπεποίθεσαν διωθέσθαι. ὁ δὲ, ὡς παρέλαβε, αὐτὸς ταῦτα ὑπονέων, τὴν στρατιὴν τὴν συμμάχων ἀπασαν ἀπῆκε, καὶ ἐκείνους ἀγαγὼν ἐς Κόρινθον, διέβιετο. Ταῦτα μὲν τὰ ἐν Πλαταιῇσι καὶ Θήρῃσι γενόμενα.

πθ'. Ἀρτάβαζος δὲ ὁ Φαρνάκεος, φεύγων ἐκ Πλαταιῶν, καὶ δὴ πρόσω ἐγένετο. ἀπικόμενον δέ μιν οἱ Θεσσαλοὶ παρὰ σφέας, ἐπὶ τε ξείνια ἐκάλεον, καὶ ἀνειράτευν περὶ τῆς στρατιῆς τῆς ἄλλης, οὐδὲν ἐπιστάμενος τῶν ἐν Πλαταιῇσι γενομένων. ὁ δὲ Ἀρτάβαζος, γνὺνος ὅτι εἰ ἐθέλοι σφι πᾶσαν τὴν ἀληθῆτιν τῶν ἀγώνων εἶπαι, αὐτὸς τε κινδυνεύσει ἀπολέσθαι καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ στρατός ἐπιθήσεσθαι γάρ οἱ πάντα τιὰ οἴετο πυνθανόμενον τὰ γεγονότα· ταῦτα ἐκλογιζόμενος,

nem, atque etiam sibi persuaserant pecunia disjectum iri. Pausanias autem hoc ipsum suspicans fore, ubi accepit, dimissis omnibus sociorum copiis, etiam illos Corinthum deductos supplicio affecit. Haec hactenus quae ad Platæas et ad Thebas gesta sunt.

89. Artabazum autem Pharna-

cis filium, ut e Platæis fugiens porro se proripuerat, Thessali, quum ad ipsos venit, hospitio invitatum interrogabant de reliquo exercitu, ignari prorsus rei ad Platæas gestæ. Iste intelligens, si omnem veritatem pugnarum illis referret, aditurum se vita discrimen cum suo exercitu fore enim, ut unusquisque cog-

εὗτε πρὸς τοὺς Φωκέας ἐξηγόρευε οὐδὲν, πρὸς
τε τοὺς Θεσσαλοὺς ἔλεγε τάδε, “Ἐγὼ
“ μὲν, ὡς ἄνδρες Θεσσαλοὶ, ὡς ὁρᾶτε, ἐπεί-
“ γοραί τε κατὰ τὴν ταχίστην ἐλῶν ἐς Θρηῖ-
“ κην, καὶ σπουδὴν ἔχω, πεμφθεὶς κατά τι
“ πρῆγμα ἐκ τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶνδε.
“ αὐτὸς δὲ ὑμῖν Μαρδόνιος, καὶ ὁ στρατὸς
“ αὐτοῦ, οὗτος ὁ κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων,
“ προσδόκιμός ἐστι. τοῦτον καὶ ξεινίζετε, καὶ
“ εὖ ποιεῦντες φαίνεσθε. οὐ γάρ ὑμῖν ἐς χρό-
“ νον ταῦτα ποιεῦσι μεταμελήσει.” ταῦτα δὲ
εἴπας, ἀπέλαυνε σπουδὴ τὴν στρατιὴν διὰ Θεσ-
σαλίης τε καὶ Μακεδονίης οὐθὲ τῆς Θρηίκης, ὡς
ἀληθέως ἐπειγόμενος, καὶ τὴν μεσόγαιαν τάμ-
νων τῆς ὁδοῦ. καὶ ἀπικνέεται ἐς Βυζάντιον, κα-
ταλιπὼν τοῦ στρατοῦ τοῦ ἑωύτοῦ συχνοὺς ὑπὸ¹
Θρηίκων τε κατακοπέντας κατ’ ὁδὸν, καὶ

nita re ipsum adoriretur: hæc considerans, nec apud Phocenses retulerat quippam, et tunc ad Thessalos ita loquutus est: E-quidem, viri Thessali, maturo, ut cernitis, quam celerrime per-venire in Thraciam; idque ope-rari do missus ex castris cum hac exercitus parte ad quoddam negotium. Mardonius autem ipse cum suo exercitu, meis ves-

TOM. VII.

tigis insistens, exspectandus est, cui et hospitium et officium præ-state, non enim vos in tempus hæc præstissime pœnitibet. Hæc fatus, copias festinabundus per Thessalam Macedoniamque a-gebat, recta Thraciam versus, tanquam vere properans: ac regionem mediterraneam viæ præcidens pervenit Byzantium, per multis sui exercitus in itinere

H

λιμῷ συστάντας καὶ καμάτῳ. ἐν Βυζαντίῳ δὲ διέβη πλοίοισι. αὐτὸς μὲν οὕτω ἀπενόστησε ἐς τὴν Ἀσίην.

Λ'. Τῆς δὲ αὐτῆς ἡμέρης τῆσπερ ἐν Πλαταιῇσι τὸ τρῶμα ἐγένετο, συνεκύρησε γένεσθαι καὶ ἐν Μυκάλῃ τῆς Ἰωνίης. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ Δήλῳ ἐκατέστη οἱ Ἐλληνες, οἱ ἐν τῇσι νησὶ ἄμα Λευτυχίδῃ τῷ Λακεδαιμονίῳ ἀπικόμενοι, ἥλθον σφι ἄγγελοι ἀπὸ Σάμου, Λάριπων τε Θρασυκλῆος, καὶ Ἀθηναγόρης Ἀρχεστρατίδεων, καὶ Ἡγοσίστρατος Ἀρισταγόρεω, πεμφθέντες ὑπὸ Σαμίων λάθρῃ τῶν τε Περσέων καὶ τοῦ τυράννου Θεομήστορος τοῦ Ἀνδροδάμαντος, τὸν κατέστησαν Σάμου τύραννον οἱ Πέρσαι. ἐπελθόντων δέ σφεων ἐπὶ τοὺς στρατηγοὺς, ἔλεγε Ἡγοσίστρατος πολ-

relictis, qui vel a Thracibus obtruncati fuerunt, vel fame atque labore enecti. Ex Byzantio naviis transmisit. Hunc in modum iste quidem rediit in Asiam.

90. Quo autem die ad Platæas vulnus illatum est, ea die contigit et apud Mycalem Ioniæ inferri: quum apud Delon Græci considerent, ii, qui una cum Leuty-

chide Lacedæmonio navibus venerant, eo appulsi sunt e Samo legati, Lampon Thrasyclis et Athenagoras Archestratidæ et Hegesistratus Aristagoræ filii, missi a Sanii clam Persis ac tyrranno Theomestore Andromantis filio, quem Persæ tyrannum Sami constituerant. Hi quum adierunt duces, verba fecit Hegesistratus multa et va-

λὰ καὶ παντοῖς ὡς ἦν μοῦνον ἴδωνται αὐτοὺς
οἱ Ἰωνεῖς, ἀποστήσονται ἀπὸ Περσέων, καὶ ὡς
οἱ Βάρβαροι οὐκ ὑπομενέουσι· ἦν δὲ καὶ ἄραι
ὑπομείνωσι, οὐκ ἐτέρην ἀγρῆν τοιαύτην εὔρεται
ἀν αὐτούς. Θεούς τε κοινοὺς ἀνακαλέων, προέ-
τρεπε αὐτοὺς ρύσασθαι ἄνδρας "Ἐλληνας ἐκ
δουλοσύνης, καὶ ἀπαυξᾶν τὸν Βάρβαρον" εὐ-
πετέστε αὐτοῖσι ἔφη ταῦτα γίνεσθαι· τάς τε
γὰρ θῆται αὐτέων κακῶς πλέειν, καὶ οὐκ ἀξιο-
μάχους κείνοισι εἶναι. αὐτοί τε εἰς τι ὑποπτεύ-
ουσι μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγοιεν, ἐν τῇσι Ιησοῦ
ἔτοιμοι εἶναι τῇσι ἐκείνων ἀγόμενοι ὅμηροι
εἶναι.

Λα. Ως δὲ πολλὸς ἦν λιτσόμενος ὁ ξεῖνος
ὁ Σάμιος, εἴρετο Λευτυχίδης, εἴτε κληδόνος
εἴνεκε θέλων πυθέσθαι, εἴτε καὶ κατὰ συντυ-

ria: Fore enim ut si tantummodo viderent hos Iones, a Persis deficerent, nec barbari manerent: etiam, ut manerent, tamen fore ut non aliam prædam tamē isti reperirent. Præterea deos communes invocans obsecrabat, ut Græcos Græci liberarent ex servitute, ulciscerenturque barbarum, quæ facilia eis dicebat factu esse, quia naves il-

lorum segnes essent ad cursum, nec pares Græcis ad prælium. Siquid vero apud hos suspicionis subesset, ne dolo ipsos deducerent, dicere paratos esse se, ut in horum navibus pro obsidibus veherentur.

91. In his obsecrandis quum multus esset hospes Samius, sciscitabatur Leutychides, sive omninis gratia volens audire, sive

χίην, θεοῦ ποιεῦντος, “⁷Ω ξεῖνε Σάμιε, τί τοι
“ τὸ οὔνομα;” ὁ δὲ εἶπε, “ ‘Ηγησίστρατος.’”
ὁ δὲ, ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον, εἴ τινα
ἄρμητο λέγειν ὁ ‘Ηγησίστρατος, εἶπε, “ Δέ-
“ κομαὶ τὸν οἰωνὸν τὸν ‘Ηγησίστράτου, ὥ⁸
“ ξεῖνε Σάμιε σὺ δὲ ἡμῖν ποίεε ὅκως αὐτός
“ τε δοὺς πίστιν ἀποπλεύσεαι, καὶ οἱ σὺν σοὶ
“ ἔοντες οἵδε, ἦ μὴν Σαμίους ἡμῖν προθύμους
“ ἔσεσθαι συμμάχους.”

46'. Ταῦτα τε ἄμα ἡγόρευε, καὶ τὸ
ἔξγον προσῆγε. αὐτίκα γὰρ οἱ Σάμιοι πίστιν
τε καὶ ὅρκια ἐποιεῦντο συμμαχίης πέρι πρὸς
τοὺς Ἐλληνας. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, οἱ μὲν
ἀπέπλεον· μετά σφεων γὰρ ἐκέλευνε πλέειν
τὸν ‘Ηγησίστρατον, οἰωνὸν τὸ οὔνομα ποιεύμε-
νος. οἱ δὲ Ἐλληνες, ἐπισχόντες ταύτην τὴν
ἡμέρην, τῇ ὑστεραίῃ ἐκαλλιεργέοντο, μαυτευο-

casu, deo agente, Samie hospes,
quod est tibi nomen? Ille res-
pondet, Hegesistrato. Leuty-
chides interpellata reliqua ora-
tione, si quam instituerat, Acci-
pio, inquit, omen Hegestrati,
hospes Samie; effice tu, ut et
ipse fide data abnaviges, et isti
qui tecum sunt, certe Samios
promptos fore nobis socios.

92. Hæc loquutus, et rem
pariter exequi aggressus est,
nam quum Samii exemplo fi-
dem interposito etiam jureju-
rando dedissent de societate
cum Græcis, Leutychides di-
missis domum ceteris legatis,
jussit eum, cuius nomen pro au-
gurio acceperat, secum navigare.
Graci eum illic diem commo-

μένου σφι Δηϊφόνου τοῦ Εὐηνίου, ἀνδρὸς Ἀπολλωνιήτεω, Ἀπολλωνίης δὲ τῆς ἐν Ἰονίᾳ πόλιᾳ.

Λγ'. Τούτου τὸν πατέρα κατέλαβε Εὐήνιος πρῆγμα τοιόνδε ἔστι ἐν τῇ Ἀπολλωνίῃ ταύτῃ ἵεται ἡλίου πρόβατα, τὰ τὰς μὲν ἡμέρας Βόσκεται παρὰ ποταμὸν, ὃς ἐκ Δάκμωνος οὔρεος ῥέει διὰ τῆς Ἀπολλωνίης χώρης ἐς θάλασσαν, παρ' Ὡρεικον λιμένα· τὰς δὲ νύκτας ἀραιρημένοι ἄνδρες οἱ πλούτῳ τε καὶ γένει δοκιμάτατοι τῶν ἀστῶν, οὗτοι φυλάσσουσι ἐνιαυτὸν ἔκαστος. περὶ πολλοῦ γὰρ δὴ ποιεῦνται Ἀπολλωνιῆται τὰ πρόβατα ταῦτα, ἐκ θεοπροπίου τινός. ἐν δὲ ἄντρῳ αὐλίζονται ἀπὸ τῆς πόλιος ἐπάνει. ἔνθα δὴ τότε ὁ Εὐήνιος οὗτος ἀραιρημένος ἐφύλασσε. καί κοτε αὐτοῦ κα-

rati, postridie pulchre litavere,
haruspice Deiphono Euenii filio
Apolloniata, ex Apollonia quæ
est in sinu Ionio.

93. Hujus patri Euenio res
hiujusmodi contigit. Sunt in
hac Apollonia sacra solis pecora,
quæ interdiu secundum flumen
pascuntur, quod e monte Lac-
mone per Apolloniatem agrum
fluit in mare juxta Oricum por-

tum. noctu autem delecti viri,
divitiis et genere inter popula-
res suos splendidissimi, illi cus-
todiunt singulis annis singuli;
nam ex oraculo quodam Apol-
loniatæ ea pecora permagni fa-
ciunt. Stabulantur autem in an-
tro procul ab urbe. Ibi Eue-
nius hic, quum aliquando delec-
tus ad custodienda pecora non
excubaret vigilans, sed obdor-

τακοιμήγαντος τὴν φυλακὴν, παρελθόντες λύκοι ἐς τὸ ἄντρον, διέφθειραν τῶν προβάτων ὡς ἔξηκοντα. οὐδὲ, ὡς ἐπῆϊσε, εἶχε σιγῇ, καὶ ἐφράζε οὐδενί, ἐν νῷ ἔχων ἀντικαταστήσειν ἄλλα πριάμενος. καὶ οὐ γὰρ ἔλαθε τοὺς Ἀπολλωνιήτας ταῦτα γενόμενα· ἀλλ' ὡς ἐπύθοντο, ὑπαγαγόντες μιν ὑπὸ δικαιοστήριον, κατέκριναν, ὡς τὴν φυλακὴν κατακομήγαντα, τῆς ὄψιος στερηθῆναι. ἐπεῑ τε δὲ τὸν Εὔηνιον ἐξετύφλωσαν, αὐτίκα μετὰ ταῦτα οὔτε πρόβατά σφι ἔτικτε, οὔτε γῇ ἐφερε δροίως καρπόν. πρόφαντα δέ σφι ἐν τε Δαδάνῃ καὶ ἐν Δελφοῖσι ἐγένετο. ἐπειταὶ ἐπειρώτευν τοὺς προφήτας τὸ αἴτιον τοῦ παρεργόντος κακοῦ. οἱ δὲ αὐτοῖσι ἐφράζον ὅτι ἀδίκως τὸν φύλακον τῶν ἴρων προβάτων Εὔηνιον

misset, ingressi antrum lupi pecora circiter sexaginta trucidarunt. Id ubi iste animadvertisit, rem suppressit, neminique aperuit, habens in animo totidem mercari, quae substitueret: at Apolloniatae ubi acceperunt, neque enim eos quod gestum erat latuit, adductum in judicium Euenium condemnaverunt, ut, quia vigiliam edormisset, visu

privaretur. Quem posteaquam excæcaverunt, mox eis neque pecora fœtificabant, neque humus pro consuetudine fructum ferebat. Erant autem illis prædicta et in Dodona et in Delphis. Interrogati mox prophetæ de causa mali præsentis, responderunt illis caussam esse, quia custodem sacrorum pecorum Euenium inique lumiñibus orbassent;

τῆς ὄψιος ἐστέρησαν· αὐτὸς γὰρ ἐπορμῆσαι τοὺς λύκους· οὐ πρότερον τε παύσεσθαι τιμωρέοντες ἐκείνῳ, πρὶν ἡ δίκας δῶσι τῶν ἐποίησαν, ταύτας τὰς ἀν αὐτὸς ἔληται καὶ δικαιοῖ. τουτέων δὲ τελεομένων, αὐτὸς δώσειν Εὔηνίᾳ δόσιν τοιαύτην τὴν πολλούς μιν μακαρεῖν ἀνθρώπων ἔχοντα.

Λ.δ'. Τὰ μέν χρηστήρια ταῦτα σφι ἔχεσθη. οἱ δὲ Ἀπολλωνιῆται, ἀπόρρητα ποιησάμενοι, προέθεσαν τῶν ἀστέων ἀνδρῶντι διαπρῆξαι· οἱ δὲ σφι διέπρηξαν ᾧδε. κατημένου Εὔηνίου ἐν θάκῳ, ἐλθόντες οἱ παρίζοντο, καὶ λόγους ἄλλους ἐποιεῦντο· ἐσ ὁ κατέβαινον συλλυπεύμενοι τῷ πάθεϊ. ταύτη δὲ ὑπάγοντες, εἰσώτεον τίνα δίκην ἀν ἔλοιτο, εἰ ἐθέλοιεν Ἀπολλωνιῆτας δίκας ὑποστῆναι δώσειν τῶν ἐποίησαν. ὁ δὲ, οὐκ

se enim immisisse lupos: nec prius ab illius ultione cessaturos quam ei satisfecissent de iis, quæ in eum perpetrassent, prout ipse sibi suo arbitrio satisfactum putaret. His perfectis, datus se Euenio tale donum, quod habentem plerique hominum putarent beatum.

94. Hæc Apolloniatis sunt reddita oracula. Quæ Apolloniatae silentio supprimentes, qui-

busdam e civibus exequenda delegaverunt. Isti hunc in modum putarunt exequenda: Euenium in sella sedentem adeunt, eique assidentes aliis de rebus verba faciunt, donec deveniunt ad miserandam hominis calamitatem. Ita introducta ejus rei mentione, percontantur, quam multam ejus injuriæ optaret, si eam promitterent pendere Apolloniatæ. Hic, qui oraculum non audisset,

ἀκηκοώει τὸ θεοπρόπιον, εἴλετο, εἴπας, εἴ τις οἱ
δοίη ἀγρούς· τῶν ἀστῶν ὄνομάσας, τοῖσι ἡπί-
στατο εἶναι καλλίστους δύο κλήρους τῶν ἐν τῇ
Ἀπολλωνίῃ· καὶ οἴκησιν πρὸς τούτοισι, τὴν ἥδες
καλλίστην ἔουσαν τῶν ἐν τῇ πόλι. τουτέων δὲ
ἔφη ἐπίβολος γενόμενος, τοῦ λοιποῦ ἀμήνιτος
εἶναι, καὶ δίκην οἱ ταύτην ἀποχρέαν γενομένην.
καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε. οἱ δὲ πάρεδροι εἶπαν
ὑπολαβόντες, “Εὔηνε, ταύτην δίκην Ἀπολ-
“λωνιῆται τῇς ἐκτυφλώσιος ἐκτίνουσί τοι
“κατὰ τὰ θεοπρόπια τὰ γενόμενα.” ὁ μέν
δὴ πρὸς ταῦτα, δεινὰ ἐποίετο, ἐνθεῦτεν πυθό-
μενος τὸν πάντα λόγον, ὡς ἐξαπατηθείς. οἱ δὲ,
πριάμενοι παρὰ τῶν ἐκτημένων, διδοῦσί οἱ τὰ
εἴλετο. καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα ἐμφύτου
μαντικὴν εἶχε, ὥστε καὶ οὐνομαστὸς γενέσθαι.

se optare dixit duo prædia civium, quos nominabat, quorum patrimonia omnium Apollonia-
tarum putabat esse pulcherrima, et præterea domicilium quod in urbe sciebat esse optimum. Ho-
rum si compos effectus esset non infensum se posthac fore dicebat, sed hac satisfactione contentum. Hoc quem respon-
disset Euenius, tum ii qui ei as-

sidebant, excipientes, Eueni, in-
quint, hanc tibi satisfactionem Apolloniatae pro eruptis oculis reperdunt, ex oraculis redditis. Euenius, ubi omnem rem audi-
vit, indigno animo tulit sese fu-
isse deceptum. At cives ea præ-
dia a dominis mercati, huic illa-
qua optarat dedere: qui mox
deinde insitam divinationem obtinuit, unde celebratus fuit.

Λε'. Τούτου δὴ ὁ Δηϊφόρος ἐών παῖς τοῦ Εὐηνίου, ἀγόντων Κορινθίων, ἐμαυτεύετο τῇ στρατιῇ. ἦδη δὲ καὶ τόδε ἥκουσα, ὡς ὁ Δηϊφόρος ἐπιβατεύων τοῦ Εὐηνίου σύνόματος, ἐξελάμβανε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔργα, οὐκ ἐών Εὐηνίου παῖς.

Λε'. Τοῖσι δὲ Ἑλλησι ὡς ἐκαλλιέργησε, ἀνῆγον τὰς νῆας ἐκ τῆς Δήλου πρὸς τὴν Σάμον. ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο τῆς Σαμίης πρὸς Καλαμίσοισι, οἱ μὲν αὐτοῦ ὄρμισάμενοι κατὰ τὸ Ἡραῖον τὸ ταύτη, παρεσκευάζοντο ἐς ναυμαχίην. οἱ δὲ Πέρσαι, πυθόμενοι σφεας προσπλέειν, ἀνῆγον καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ἥπειρον τὰς νῆας τὰς ἄλλας, τὰς δὲ Φοινίκων ἀπῆκαν ἀποπλέειν. Βουλευομένοισι γάρ σφι ἐδόκει ναυμαχίην μὴ ποιέεσθαι· οὐ γὰρ ᾧ ἐδόκει

95. Hujus Euenii filius fuit Deiphonus, qui ductus a Corinthiis exercitui vaticinabatur. Jam vero illud quoque audivi, Deiphono negotium in Græcia fuisse exhibitum, quod se filium Euenii, cuius non esset, nuncuparet.

96. Ceterum postquam littere Græci, classem e Delo Sammum versus solverunt: et quum

Samum venissent ad Calamisa, illi quidem istic applicantes circa templum Junonis sese ad prælium navale parabant. Eos adnavigare quum Persæ audivissent, et ipsi ceteras naves ad continentem reducunt, nisi quod Phœnicum naves abire permiserunt: deliberantes enim censebant pugnam navalem sibi non esse capessendam, quia

όμοιοι εἶναι. ἐς δὲ τὴν ἡπειρον ἀπέπλεον, ὅκας
ἴωσι ὑπὸ τὸν πεζὸν στρατὸν τὸν σφέτερον, ἔον-
ται ἐν τῇ Μυκάλῃ ὃς, κελεύσαντος Ξέρξεω,
καταλειμμένος τοῦ ἄλλου στρατοῦ, Ἰωνίην
ἐφύλασσε. τοῦ πλῆθος μὲν ἐξ μυριάδες ἐ-
στρατήγες δὲ αὐτοῦ Τιγράνης, καλλεῖ τε
καὶ μεγάθεϊ ὑπερφέρων Περσέων. ὑπὸ τοῦτον
μὲν δὴ τὸν στρατὸν ἐβουλεύσαντο καταφυγόν-
τες οἱ τοῦ ναυτικοῦ στρατηγοὶ ἀνειρύσαι τὰς
ηῆς, καὶ περιβαλέσθαι ἔρχος, ἔρυμα τῶν νεῶν,
καὶ σφέων αὔτέων πρησφύγετον.

42'. Ταῦτα Βουλευσάμενοι, ἀνήγοντο. ἀ-
πικόμενοι δὲ παρὰ τὸ τῶν Ποτνίεων ἱρὸν τῆς
Μυκάλης ἐς Γαίσανά τε καὶ Σκολοπόεντα, τῇ
Δήμητρος Ἐλευσινίης ἐστὶν ἱρὸν, τὸ Φίλιστος ὁ
Πασικλῆος ἴδρυσατο, Νείλεω τῷ Κόδρου ἐπι-

pares hosti non esse sibi vide-
rentur. In continentem igitur
navigabant, ut essent sub suo
pedestri exercitu qui in Mycale
tendebat, ex mandato Xerxis ab
aliis copiis relictus ad Ioniam
tutandam, numero sexaginta
millium, duce Tigrane, Persa-
rum et specie et statura emi-
nentissimo. Ad hunc exerci-
tum constituerunt refugere du-

ces classis, subductisque navibus,
muniimenta circumdare, in illa-
rum præsidium suumque refu-
gium.

97. Hoc inito consilio, pro-
fecti sunt, et evecti prope Vene-
randarum templum Mycales ad
Gæsonem et Scolopoëntem, ubi
Cereris Eleusinæ cernitur tem-
plum, quod Philistus Pasiclis
filius condidit, sequutus Neleum.

σπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιστύν ἐνθαῦτα τάς
τε νῆσος ἀνείρυσαν, καὶ περιεβάλοντο ἕρκος
καὶ λίθων καὶ ξύλων, δένδρεα ἐκκόψαντες
ῆμερα, καὶ σκόλοπας περὶ τὸ ἔρκος κατέπη-
ξαν. καὶ παρεσκευάδατο ὡς πολιορκησόμε-
νος, καὶ ὡς νικήσοντες· ἐπ' ἀμφότερα ἐπιλεγό-
μενοι γὰρ παρεσκευάδατο.

Λ.η. Οἱ δὲ "Ελληνες, ὡς ἐπύθοντο οἰχωκό-
τας τοὺς βαρβάρους ἐς τὴν ἥπειρον, ἤχθοντο
ὡς ἐκπεφευγότων. ἐν ἀπορίῃ τε εἴχοντο ὅ, τι
ποιέωσι, εἴτε ἀπαλλάσσωνται ὅπίσω, εἴτε κα-
ταπλέωσι ἐπ' Ἑλλησπόντου. τέλος δὲ ἔδοξε
τουτέων μὲν μηδέτερα ποιέειν, ἐπιπλέειν δὲ ἐπὶ²
τὴν ἥπειρον. παρεσκευασάμενοι ἂν ἐς ναυμα-
χίην καὶ ἀποβάθρας καὶ τὰ ἄλλα ὅσαν ἔδει,
ἐπλεον ἐπὶ τῆς Μυκάλης. ἐπεὶ δὲ ἀγγοῦ τε

Codri filium ad Miletum condendam; ibi subductas naves munimento circumdederunt eaxis stipibusque mitium arborum, quas exciderunt, et circum munitionem depactis sudibus. Ita se instruxerunt, tanquam et obsidendi et Victoria potituri: in utrumque enim casum ratione inita sese parabant.

98. Barbaros abiisse in continentem postquam accepere Graci, tanquam qui effugissent, ægre ferebant, incerti quid agerent, retrone se reciperent, an procederent in Hellespontum. Tandem neutrum horum visum est faciendum esse, sed navigandum versus continentem. Praeparatis igitur ad pugnam navalem et descensuum tabulis, aliis-

ἐγίνοντο τοῦ στρατοπέδου, καὶ οὐδεὶς ἐφαίνετο
σφι ἐπαναγόμενος, ἀλλὰ ὡραῖς νῆσος ἀνελκυ-
σμένας ἔσω τοῦ τείχεος, πολλὸν δὲ περὸν πα-
ρακεντριμένον παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, ἐνθαῦται
πρῶτον μὲν ἐν τῇ νηὶ παραπλέων, ἐγχειμῆας
τῷ αἰγιαλῷ ταμάλιστα Λευτυχίδης, ὃπο
κήρυκος προηγόρευε τοῖσι "Ιωσὶ λέγων, " "Αν-
δρες" Ιωνεῖς, οἱ ὑμέων τυγχάνουσι ἐπακού-
" ουτες, μάθετε τὰ λέγω πάντας γὰρ οὐδὲν
" συνήσουσι Πέρσαι τῶν ἐγὼ ὑμῖν ἐντέλλο-
" μαι. ἐπεὰν συμμίσγωμεν, μεμνῆσθαι τινα
" γέρῃ ἐλευθερίης μὲν πάντων πρῶτον· μετὰ
" δὲ, τοῦ συνθήματος "Ηρῆς. καὶ τάδε ἴστω
" καὶ ὁ μὴ ἀκούσας ὑμέων πρὸς τοῦ ἀκού-
" σαντος." Ωὗτος δὲ οὗτος ἐών τυγχάνει
νόος τοῦ πρήγματος καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ὁ

que quibuscumque opus erat, ad Mycalen navigant: et quum prope castra hostium fuere, neminem ex adverso obviam navigare vident, sed naves intra murum subductas, et magnam vim peditatus pro litore dispositam. Ibi primum Leutychides in nave prætervehens, litori approxinquant quammaxime, Ionibus per præconem imperabat, in-

quiens, Viri Iones, quicunque e vobis me exauditis, intelligite; quæ dico, nihil enim horum quæ vobis mando intelligent Persæ. Ubi pugnam conseruimus, primo quidem debetis reminisci libertatis omnium: deinde tesserat Hebes. Atque hoc qui e vobis non audiit, ab eo qui audit discat. Facti autem eadem ista mens fuit, quæ

ἐπ' Ἀρτεμισίῳ. ἡ γὰρ δὴ λαθόντα τὰ ρήματα τοὺς Βαρβάρους ἔμελλε τοὺς "Ιωνας πείσειν, ἡ ἐπειτα ἀνενεγρέντα ἐς τοὺς Βαρβάρους, ποιήσειν ἀπίστους τοῖς" Ἑλλησι.

Λθ'. Λευτυχίδεω δὲ ταῦτα ὑποθεμένου, δεύτερα δὴ τάδε ἐπόιεν οἱ "Ἑλληνες. προσγόντες τὰς ιῆτας, ἀπέθησαν ἐς τὸν αἰγιαλόν. καὶ οὗτοι μὲν ἐτάσσοντο. οἱ δὲ Πέρσαι ὡς εἶδον τοὺς "Ἑλληνας παρασκευαζομένους ἐς μάχην, καὶ τοῖς" Ιωσὶ παρανέσαντας, τοῦτο μὲν, ὑπονοήσαντες τοὺς Σαμίους τὰ Ἑλλήνων φρονέειν, ἀπαιρέονται τὰ ὅπλα. οἱ γὰρ ὃν Σάμιοι, ἀπικομένων Ἀθηναίων αἰγματώτων ἐν τῇσι νησὶ τῶν Βαρβάρων, τοὺς ἐλαῖον ἀνὰ τὴν Ἀττικὴν λελειμμένους οἱ Ξέρξεω, τούτους λυσάμενοι πάντας, ἀποπέμπουσι ἐποδιά-

Themistoclis ad Artemisium : quod videlicet hæc verba, si latenter barbaros, persuasura Ioni- bus essent ; sin mox delata ad barbaros, redditura malefidos Græcis.

99. His per Leutychidem admonitis, secundum opus Græcorum fuit, ut naves litori admoventes in litus egrederentur. Et hi sese ad pugnandum in-

struebant. Quod facientes Græcos quum cernerent Persæ, et scirent Ionas fuisse adhortatos, arma Samiis adimunt, suspicati illos sentire cum Græcis. Quippe Samii devectos illuc classe barbarorum Athenienses captivos, quos exceperat circa Atticam relictos miles Xerxis, redemerant eos omnes, Athenasque cum viatico remiserant. Quo

σαντες ἐς τὰς Ἀθήνας· τῶν εἴνεκεν οὐκ ἥκισται ὑποψίην ἔχου, πεντακοσίας κεφαλὰς τῶν Ξέρξεω πολεμίων λυσάμενοι. τοῦτο δὲ, τὰς διόδους τὰς ἐς κορυφὰς τῆς Μυκάλης φερούσας προστάσσουσι τοῖσι Μιλησίοισι φυλάσσειν, ᾧς ἐπισταρένοισι δῆθεν μάλιστα τὴν χώρην. ἐποίευν δὲ τούτου εἴνεκεν, ἵνα ἐκτὸς τοῦ στρατοπέδου ἔωτι. τούτους μὲν Ἰάνων, τοῖσι καὶ πατεδόκεον νεοχρόμῳ ἀν τι ποιέειν, δυνάμιος ἐπιλαβομένοισι, τρόποισι τοιούτοισι προεφυλάσσοντο οἱ Πέρσαι. αὐτοὶ δὲ συνεφόρησαν τὰ γέρρα ἔργος εἶναι σφι.

γέ. 'Ως δὲ ἄρα παρεσκευάδατο τοῖσι "Ελλησι, προσῆγον πρὸς τοὺς Βαρβάρους. ιοῦσε δέ σφι φήμη τε ἐσέπτατο ἐς τὸ στρατόπεδον πᾶν, καὶ κηρυκήϊον ἐφάνη ἐπὶ τῆς κυρατώγης

nomine non minimum suspicio-
nis attraxerant, qui quingenta
capita hostium Xerxis liberaver-
rant. Præterea Milesiis, tan-
quam maxime loci istius gnaris,
Persæ imperant, ut tramites qui
ad cacumina Mycales ferunt cus-
todiant; eo consilio id facientes,
ut Milesiis extra exercitum es-
sent. Hunc in modum ab iis
Ionibus, qui aliquid rerum nova-

rum molituri videbantur, si fa-
cultatem nacti essent, Persæ si-
bi præcaverunt. Idem facto
ex scutis vimineis sepimento se-
se constipaverant.

100. Græci, ubi instructi fu-
ere, ire in barbaros tendunt :
quibus euntibus advolavit in un-
iversum exercitum rumor, ca-
duceumque supra fluctus posi-
tum apparuit. Rumor autem

κείμενον. ή δὲ Φήμη ἀπῆλθέ σφι ὥδε, ὡς οἱ "Ελλῆνες τὴν Μαρδονίου στρατιὴν νικῶντεν ἐν Βοιωτοῖσι μαχόμενοι. δῆλα δὴ πολλοῖσι τε-
μηρίοισι ἔστι τὰ θεῖα τῶν πρηγμάτων· εἰ-
καὶ τότε τῆς αὐτῆς ἡμέρης συμπιπτούσης, τοῦ
τε ἐν Πλαταιῇσι καὶ τοῦ ἐν Μυκάλῃ μέλλον-
τος ἔσεσθαι τρώματος, Φήμη τοῖσι "Ελλησι
τοῖσι ταύτῃ ἔσαπίκετο, ὥστε θαρσῆσαι τε τὴν
στρατιὴν πολλῷ μᾶλλον, καὶ ἐθέλειν προθυ-
μότερον κινδυνεύειν.

ρά. Καὶ τόδε ἔτερον συνέπεσε γενόμενον,
Δημήτρος τεμένεα Ἐλευσινίς παρὰ ἀμφοτέ-
ρας τὰς συμβολὰς εἶναι· καὶ γὰρ δὴ ἐν τῇ
Πλαταιῇδι παρ' αὐτὸ τὸ Δημήτριον ἐγένετο,
ὡς καὶ πρότερον μοι εἴρηται, ἡ μάχη, καὶ ἐν
Μυκάλῃ ἔμελλε ὥσαύτως ἔσεσθαι. γεγονέναι

hujusmodi ad eos ferebatur, Græcos acie in Boeotia superasse Mardonii copias. Multis nempe signis res quæ divinitus fiunt, declarantur: si etiam tunc eodem die procedente utriusque clavis, et ejus quæ ad Platæas, et ejus quæ ad Mycalem futura erat, fama huc ad Græcos venit, ita ut reddiderit eos multo ferociores, et ad subeundum ultro periculum alacriores.

101. Alterum etiam quiddam concurrere contigit, ut prope ad utramque pugnam fuerint Cereris Eleusiniae templa; nam et apud ipsum Cereris fanum, ut a me superius demonstratum est, in agro Platæensi pugna facta est, et similiter in Mycale futura pugna erat, ut non ab re venerit ad istos fama victoriæ ab Græcis, qui cum Pausania erant, partæ, nam pugna ad Pla-

δὲ νίκην τῶν μετὰ Παυσανίεω Ἐλλήνων, ὁρθῶς σφι ἡ φήμη συνέβαινε ἐλθοῦσα. τὸ μὲν γὰρ ἐν Πλαταιῆσι πρῶτον ἔτι τῆς ἡμέρης ἐγίνετο· τὸ δὲ ἐν Μυκάλῃ, περὶ δείλην. ὅτι δὲ τῆς αὐτῆς ἡμέρης συνέβαινε γίνεσθαι, μηνός τε τοῦ αὐτοῦ, χρόνῳ οὐ πολλῷ σφι ὑστερον δῆλα ἀναμαθάνουσι ἐγένετο. ἦν δὲ ἀρρώδιη σφι περὶ τὴν φήμην ἐσπικέσθαι, οὕτι περὶ σφέων αὐτέων οὕτω, ὡς τῶν Ἐλλήνων, μὴ περὶ Μαρδονίων πταιση ἡ Ἐλλάς. ὡς μέντοι ἡ κληδὼν αὕτη σφι ἐσέπτατο, μᾶλλόν τι καὶ ταχύτερον τὴν πρόσοδον ἐποιεῦντο. οἱ μὲν δὴ Ἐλληνες καὶ οἱ Βάρβαροι ἐσπειδον ἐς τὴν μάχην, ὡς σφι καὶ αἱ νῆσοι καὶ ὁ Ἐλλήσποντος ἄεθλα προέκειτο.

ε^ο'. Τοῖσι μὲν νυν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖσι προσεχέσι τούτοισι τεταγμένοισι, μέχρι καὶ

treas diluculo diei gesta est, apud Mycalen vesperi: quarum utramque eodem ejusdem mensis die gestam esse, non diu post ab his rem cognoscentibus declaratum est. Ante rumoris autem adventum subibat istos timor non tam de seipsis quam de Græcis, ne in Mardonio offendaret Græcia: at ubi fama

hæc ad eos advolavit, impensius atque properantius ad congregandum processerunt. Attamen Græci ac barbari in pugnam festinarunt, tanquam et insulæ eis et Hellespontus proposta præmia essent.

102. Athenienses porro, et qui juxta erant instructi, pæne dimidium copiarum, iter tene-

τῶν ἡμισέων, ἡ ὁδὸς ἐγίνετο κατ' αἰγιαλόν τι
καὶ ἅπεδον χῶρον τοῖσι δὲ Λακεδαιμονίοισι·
καὶ τοῖσι ἐπεξῆς τούτοισι τεταγμένοισι, κατά
τε χαράδρην καὶ οὔρεα. ἐν δὲ οἱ Λακεδαι-
μόνιοι περιήσαν, οὗτοι οἱ ἐπὶ τῷ ἐπέρηφα νέρει
ἔτι καὶ δὴ ἐμάχοντο, ἥντι μέν νυν τοῖσι Πέρ-
σησ ὄρθια ἦν τὰ γέρρα, ἡμύνοντό τε, καὶ
οὐδὲν ἐλασσον εἴχον τῇ μάχῃ. ἐπεὶ δὲ τῶν
Αθηναίων καὶ τῶν προσεγένεων ὁ στρατὸς, ὅπως
ἐωὕτων γένοιτο τὸ ἔργον καὶ μὴ Λακεδαιμονί-
ων, παρακελευσάμενοι, ἔργου εἴχοντο προθυ-
μότερον, ἐνθεῦτεν ἥδη ἐτεροιοῦτο τὸ πρῆγμα.
διωσάμενοι γὰρ τὰ γέρρα οὗτοι, φερόμενοι ἐσέ-
πεσον ἀλέες ἐς τοὺς Πέρσας. οἱ δὲ δεξάμενοι,
καὶ χρόνον συχνὸν ἀμυνόμενοι, τέλος ἐφευγού-
ντο τὸ τεῖχος. Αθηναῖοι δὲ καὶ Κορίνθιοι καὶ
Σικελίωντος καὶ Τροιζήνιοι, οὗτοι γὰρ ἔσαν οἱ

bant per litus atque planitiem;
Lacedæmonii autem, et deinceps
collocati, per confragosa et mon-
tes. Quæ dum Lacedæmonii
circuibant, interim Athenienses
in altero cornu jam præliabantur.
Persæ, quoad ipsis sepim-
enta mansere recta, sese de-
fensavere, et nihilo inferiores in
Pugna erant: postea vero quam
Tom. VII.

Atheniensium et eorum qui
cum Atheniensiis erant copiae
admixæ sunt vehementius, se
mutuo adhortantes, ut laus ope-
ris ipsorum esset, non Lacedæ-
moniorum, tum commutari jam
res, et dejectis sepimentis Græci
confertim impressionem facere
in Persas. Illi excepto impetu
perdiu restitere, ad postremum

ἐπεζῆς τεταγμένοι, συνεπισπόμενοι, συνεσέπιπτον ἐς τὸ τεῖχος ὡς δὲ καὶ τὸ τεῖχος ἀραιόητο, οὐτ' ἔτι πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο οἱ Βαρδαροὶ, πρὸς Φυγήν τε ὁρμάσατο οἱ ἄλλοι, πλὴν Περσέων. οὗτοι δὲ κατ' ὅλην γυνόμενοι, ἐμάχοντο τοῖς αἰεὶ ἐς τὸ τεῖχος ἐσπίπτουσι· Ἐλλήνων καὶ τῶν στρατηγῶν τῶν Περσικῶν δύο μὲν ἀποφεύγουσι, δύο δὲ τελευτᾶσι· Ἀρταῦντης μὲν καὶ Ἰθαμίτης, τοῦ ναυτικοῦ στρατηγέοντες, ἀποφεύγουσι· Μαρδόντης δὲ, καὶ ὁ τοῦ πεζοῦ στρατηγὸς Τιγράνης, μαχόμενοι τελευτᾶσι.

εγ'. "Ετι δὲ μαχομένων τῶν Περσέων, ἀπίκοντο Λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ μετ' αὐτέων, καὶ τὰ λοιπὰ συνδεγγέισι?ον. ἐπεσον δὲ καὶ αὐτέων τῶν Ἐλλήνων συγχρὶ ἐνθαῦτα· ἄλλοι τε καὶ

in murum refugere: cum quibus pariter irruperunt Athenienses et Corinthii et Sicyonii et Træzenii: ita enim erant iunctim in acie collocati. Ubi vero et murus captus est, ibi barbari non roboris memores esse, sed fugæ, præterquam Persæ: hi autem ad paucos redacti pugnabant, Græcis assidue in murum irruentibus. Et Per-

sici duo classiarii duces, Artayntes et Ithamitres, effugerunt: totidem pugnantes occubuerunt, Mardontes, et pedestrium copiarum dux Tigranes.

103. Adhuc autem dimicantibus Persis supervenere Lacedæmonii ac socii, qui eos, qui supererant trucidaverunt. Ipsorum quoque Græcorum complures illic cecidere, et cum aliis

Σικυώνιοι, καὶ στρατηγὸς Περίλεος. τῶν δὲ Σαμίων οἱ στρατεύμενοι, ἔούτες τε ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῷ Μηδικῷ καὶ ἀπαραιγμένοι τὰ ὅπλα, ὡς εἶδον αὐτίκα πατ' ἀρχὰς γυνορένην ἐτεραλκέα τὴν μάχην, ἔζδον ὅσον ἐδύνετο προσωφελέειν ἐθέλοντες τοῖσι "Ελλησι. Σαμίους δὲ ιδόντες οἱ ἄλλοι "Ιωνες ἀρξαντας, οὕτω δὴ καὶ αὐτοὶ ἀποστάντες ἀπὸ Περσέων, ἐπέθεντο τοῖσι Βαρβάροισι.

εδ'. Μιλησίοισι δὲ προσετέτακτο μὲν τῶν Περσέων τὰς διόδους τηρεῖν, σωτηρίης εἴνεκά σφι· ὡς ἦν ἄρα σφέας καταλαμβάνη οἵα περ κατέλαβε, ἔχοντες ἡγεμόνας, σώζωνται ἐς τὰς πορυφὰς τῆς Μυκάλης. ἐτάχθησαν μέν νυν ἐπὶ τοῦτο τὸ πρῆγμα οἱ Μιλήσιοι τούτου γε εἴνεκα, καὶ ἵνα μὴ παρέοντες τῷ στρατοπέδῳ

ex Sicyoniis, tum eorum dux Perilaus. Quinetiam Samii, qui in exercitu Medorum militabant, quibus adempta arma fuerant, ubi viderunt statim ab initio pugnam pertinaciorem, quoad poterant Græcis suppeditias iere. Quos inchoasse certentes alii Iones, ita et ipsi a Persis deficientes adorti sunt barbaros.

104. Milesiis autem præcepit erat, ut exitus viarum custodirent, Persarum salutis gratia, ut si quis casus, qualis accidit, eos deprehendisset, Milesiis ducibus salutem sibi ad Mycales cacumina compararent, hujus quidem rei causa Milesii illic collocati fuerant, neve si exercitui adessent, aliquid innovarent. At illi e contrario pror-

τι νεοχρόνη ποιέοιεν. οἱ δὲ πᾶν τούναυτίον τοῦ προστεταγμένου ἐποίεον ἄλλας τε κατηγεόμενοί σφι ὁδοὺς φεύγοντι, αἵ δὴ ἔφεζον ἐς τοὺς πολεμίους· καὶ τέλος, αὐτοί σφι ἐγίνοντο κτείνοντες πολεμιώτατοι. οὕτω δὴ τοδεύτερον Ἰωνίη ἀπὸ Περσέων ἀπέστη.

εξ'. Ἐν δὲ ταύτῃ τῇ μάχῃ Ἐλλήνων ἡρίστευσαν Ἀθηναῖοι καὶ Ἀθηναίων, Ἐρμόλυκος ὁ Εὐθύνου, ἀνὴρ παγκράτιον ἐπασκήσας. τοῦτον δὲ τὸν Ἐρμόλυκον κατέλαβε ὑστερον τουτέων, πολέμου ἔόντος Ἀθηναίοισι τε καὶ Καρυστίοισι, ἐν Κύρνῳ τῆς Καρυστίης χώρῃ ἀποθανόντα ἐν μάχῃ, κεῖσθαι ἐπὶ Γεσαιστῷ. μετὰ δὲ Ἀθηναίους, Κορίνθιοι καὶ Τρειζήνιοι καὶ Σικουώνιοι ἡρίστευσαν.

εξ'. Ἐπεί τε δὲ κατεξγάσαντο οἱ Ἐλλήνες

sus quam jussi fuerant fecere: qui et per alias, quæ ad hostem ferebant, vias illos in fugam versos deduxere, et ad extremum in eis mactandis omnium extitere maxime hostiles. Hunc in modum Ionia iterum defecit a Persis.

105. In hoc prælio præclarissimam inter Græcos operam navaverunt Athenienses, et ex

Atheniensibus Hermolycus Euthyni filius, vir in pancratio celeber: cui postea contigit, ut bello inter Athenienses et Carystios, in pugna apud Cyrnum agri Carystii occisus in Geræsto sepeliretur. Secundum autem Athenienses egregii extitere Corinthii Træzeniique ac Sicyonii.

106. Græci vero plerisque

τοὺς πολλοὺς, τοὺς μὲν μαχομένους, τοὺς δὲ καὶ φεύγοντας τῶν Βαρβάρων, τὰς νῆσος ἐνέπρησαν, καὶ τὸ τεῖχος ἅπαν, τὴν ληίην προεξαγαγόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν· καὶ θησαυρούς τηνας χειριάτων εὗρον. ἐμπρήσαντες δὲ τὸ τεῖχος καὶ τὰς νῆσος, ἀπέπλεον. ἀπικόμενοι δὲ ἐς Σάμον οἱ Ἐλληνες, ἐβούλευοντο περὶ ἀναστάσιος τῆς Ἰωνίης, καὶ ὅπῃ χρεών εἴη τῆς Ἐλάδος κατοικίσαι, τῆς αὐτοὶ ἐγκρατέες ἔσαν. τὴν δὲ Ἰωνίην ἀπεῖναι τοῖσι Βαρβάροισι. ἀδύνατον γὰρ ἐφαίνετο σφι εἶναι ἑωὕτους τε Ἰωνῶν προκατῆσθαι, φρουρέοντας τὸν πάντα χρόνον· καὶ ἑωὕτῶν μὴ προκατημένων, Ἰωναῖς οὐδεμίην ἐλπίδα ἔχον χαίροντας πρὸς τῶν Περσέων ἀπαλλάξειν. πρὸς ταῦτα Πελοποννησίων μὲν τοῖσι ἐν τέλει ἐοῦσι ἐδόκεε τῶν μηδισάντων

barbarorum aliis in pugna, aliis in fuga interfectis, eorum naves incenderunt, totumque munimentum, ante egesta illinc in litus præda, et quosdam pecuniarum thesauros repererunt. Ubi arcem atque naves cremavere, vela fecerunt, et quum Samum appulsi sunt, consultabant de gente Ionica transferenda, et ubinam in Græcia illam locari

oporteret, cuius ipsi imperium obtinerent; Ioniam autem barbaris relinquenter. Neque enim videbatur eis fieri posse, ut per omne tempus Ionibus tantidic præessent; sin autem non tutarentur, sperare non poterant, ut Iones a Persis defecisse gaudent. Ad haec magistratus Peloponnesium censebant emporia nationum Græcor-

ἐθνέων τῶν Ἑλληνικῶν τὰ ἐμπόρια ἔχαναστήσαντας, δοῦναι τὴν χάρην "Ιωσὶ ἐνοικῆσαι· Ἀθηναίοισι δὲ οὐκ ἐδόκεε ἀρχὴν, Ἰωνίην γενέσθαι ἀνάστατον, οὐδὲ Πελοποννησίοισι περὶ τῶν σφετέρων ἀποικιέων Βουλεύειν. ἀντιτεινόντων δὲ τούτεων, προθύμως εἶχαν οἱ Πελοποννήσιοι. καὶ οὕτω δὴ Σαμίους τε καὶ Χίους καὶ Λεσβίους, καὶ τοὺς ἄλλους νησιώτας, οἱ ἔτυχον συστρατεύμενοι τοῖσι "Ἑλλησι, ἐς τὸ συμμαχικὸν ἐποιήσαντο, πίστι τε καταλαβόντες καὶ ὅρκιοισι, ἐμμένειν τε καὶ μὴ ἀποστήσεσθαι. τούτους δὲ καταλαβόντες ὅρκιοισι, ἐπλεον τὰς γεφύρας λύσοντες ἔτι γὰρ ἐδόκεον ἐντεταμένας εὑρῆσειν. οὕτας μὲν δὴ ἐπ' Ἑλλησπόντου ἐπλεον.

εξ'. Τῶν δὲ ἀποφυγόντων Βαρβάρων, ἐς τὰ

rum, quæ cum Medis sensissent, ejectis incolis danda cum agro Ionibus habitanda. Athenienses nullo pacto sedibus summoventos esse Iones censebant, nec Peloponnesibus de ipsorum coloniis consultandum; et quum in hoc contenderent Athenienses, libenter eiscessere Peloponnesenses: atque ita Samios et Chios et Lesbos ac ceteros in-

sulanos, qui secum militabant, ad societatis fœdus adsciverunt, data acceptaque fide cum jurejurando, se permansuros in societate, nec ab ea defecturos. Hoc jurejurando perfecto, ad pontes solvendos navigaverunt, rati adhuc illos intentos se esse inventuros. Et quidem in Hellespontum navigabant.

107. Ii vero barbari qui effu-

άκρα τῆς Μυκάλης κατειληθέντων, ἔόντων οὐ πολλῶν, ἐγίνετο κομιδὴ ἐς Σάρδις. πορευομένων δὲ κατ' ὁδὸν, Μασίστης ὁ Δαρείου παρατυχὼν τῷ πάθεϊ τῷ γεγονότι, τὸν στρατηγὸν Ἀρταῦτην ἔλεγε πολλά τε καὶ κακὰ, ἄλλα τε καὶ γυναικὸς κακίω φὰς αὐτὸν εἶναι, τοιαῦτα στρατηγήσαντα, καὶ ἄξιον εἶναι παντὸς κακοῦ, τὸν βασιλῆος οἶκον κακώσαντα. παρὰ δὲ τοῖσι Πέρσησι, γυναικὸς κακίω ἀκούσαι, δέννος μέγιστός ἐστι. ὁ δὲ, ἐπεὶ πολλὰ ἤκουσε, δεινὰ ποιεύμενος, σπᾶται ἐπὶ τὸν Μασίστην τὸν ἀκινάκεα, ἀποκτεῖναι θέλων. καί μιν ἐπιθέοντα φρασθεὶς Ξειναγόρης ὁ Πρηξίλεω, ἀνὴρ Ἀλικαρνησσεὺς, ὅπισθε ἐστεῶς αὐτοῦ Ἀρταῦτεω, ἀρπάζει μέσον· καὶ ἐξάρας, παίει ἐς τὴν γῆν. καὶ ἐν τούτῳ οἱ δορυφόροι οἱ

gerant, quum ad cacumina Mycales venissent, non ita multi se Sardes recipiebant. Qui dum iter faciunt, Masistes Darii filius, qui pugnæ male gestæ advenerat, conviciari præfecto Artayntæ cum aliis multis probris, tum vero dicere, illum muliere esse ignaviorem, qui ita ducis munere fuisse functus, dignumque omni malo esse, qui de re-

gia domo male meritus esset. Apud Persas autem summo opprobrio datur, audire se muliere esse ignaviorem. Artayntæ igitur, ubi multa audiit, indigne ferens, acinacem in Masistem stringit, interficiendi avidus: quem irruentem advertens Xe nagoras Praxilai filius, vir Ha licarnassensis, ut stabat a tergo Artayntæ, hominem medium

Μασίστεω προέστησαν. ὁ δὲ Ξειναγόρης ταῦται ἐγάγατο, χάριτα αὐτῷ τε Μασίστη τιμέμενος καὶ Ξέρξη, ἐκσώζων τὸν ἀδελφεὸν τὸν ἴκείνου καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἔργον Ξειναγόρης πάσης ἦρξε Κιλικίης, δόντος Βασιλῆος. τῶν δὲ κατ' ὃδὸν πορευομένων, οὐδὲν ἔτι πλέον ἐγένετο τουτέων, ἀλλ' ἀπικνέονται ἐς Σάρδις. ἐν δὲ τῇσι Σάρδισι ἐτύγχανε ἐών Βασιλεὺς ἐξ ἴκείνου τοῦ χρόνου, ἐπεὶ τε ἐξ Ἀθηνέων προσπταίσας τῇ ναυμαχίῃ, φυγὴν ἀπίκετο.

εγί. Τότε δὴ ἐν τῇσι Σάρδισι ἐὼν ὕσσι, ἔσσι τῆς Μασίστεω γυναικὸς, ἐουσῆς καὶ ταύτης μιθαῦται. ὡς δέ οἱ προσπέμποντι οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναι, οὐδὲ Βίην προσέφερε, προμηθεόμενος τὸν ἀδελφεὸν Μασίστην· τῷοῦτὸ δὲ τοῦτο ἔχε καὶ τὴν γυναικαν εῦ τε γὰρ ἐπί-

rapit, sublatumque humi allidit,
intereaque satellites Masistis
adfuere. Ea facto Xenagoras
et ipsius Masistis gratiam meruit,
et Xerxis, cuius fratrem servasset,
ita ut ab eo ob hanc rem
totius Cilicie præfectura dona-
tus sit. Nihil hoc amplius inter-
viam illi egerunt, Sardesque
pervenerunt, ubi rex erat ex eo
tempore, quo Athenis prælio

navali male gesto, illuc profugerat.

108. Sardibus autem tunc
agens, adannabat uxorem Masis-
tis, quæ et ipsa illic erat: ea
quum potiri non posset, neque
donis missandis, neque vim
afferre vellet, fratri Masistis
respectu: quæ res et mulierem
retinebat, probe gnaram non se
coactum iri vi. ibi Xerxes ce-

στατο βίης οὐ τευχομένη. ἐνθαῦτα δὴ Ξέρξης ἔργομενος τῶν ἄλλων, πρήστει τὸν γάμον τοῦτον τῷ παιδὶ τῷ ἑωύτου Δαρείῳ θυγατέρᾳ τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ Μασίστεω δοκέων αὐτὴν μᾶλλον λάμψεσθαι ἢ ταῦτα ποιήσῃ. ἀρμόσας δὲ, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιήσας, ἀπήλαυνε ἐς Σοῦσα. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖσε ἀπίκετο, καὶ ἤγάγετο ἐς ἑωύτου Δαρείῳ τῇ γυναικα, οὕτω δὴ τῆς Μασίστεω μὲν γυναικὸς ἐπέπαυστο· ὁ δὲ, διαμειψάμενος, ἦρα τε καὶ ἐπύγχανε τῆς Δαρείου μὲν γυναικὸς, Μασίστεω δὲ θυγατρὸς· οὕτους δὲ τῇ γυναικὶ ταύτῃ ἦν Ἀρταῦντη.

εθ'. Χρόνου δὲ προϊόντος, ἀπάντηστα γίνεται τρόπῳ τοιῷδε· ἐξυφίνασα "Αμηστρις ἡ Ξέρξεω γυνὴ φᾶγος μέγα τε καὶ ποικίλον καὶ

teris prohibitus, huc evasit, ut filio suo Dario in matrimonium daret filiam hujus mulieris ac Masistis; existimans, si hoc fecisset, commodius se illa potiturum. Contracto matrimonio, aliisque ex consuetudine celebratis, Susa profectus est, eo postquam pervenit, et uxorem Dario domum suam duxit, ita demum ab uxoris Ma-

sistis amore cessavit; sed mutato amore ambit et petitus fuit Darii quidem sui uxore, sed Masistis filia, cui nomen erat Artayntæ.

109. Qua quum potiretur, processu temporis res patefacta est, hunc in modum: Amestris uxor Xerxis, amiculum quod ipsa texuerat, grande atque variegatum, et spectatu dignum, vi-

θέντες ἀλιξιον, διδοῖ Ξέρξη. ὁ δὲ, οὐθεὶς, περι-
βάλλεται τε καὶ ἔρχεται παρὰ τὴν Ἀρταϊ-
την. οὐθεὶς δὲ καὶ ταῦτη, ἐκέλευσε αὐτὴν αἰ-
τῆσαι ὅ, τι Βουλεύεται οἱ γενέσθαι ἀντὶ τῶν αὐ-
τῷ ὑπουργημένων πάντα γὰρ τεύχεσθαι αἰ-
τήσασιν. τῇ δὲ κακῷς γὰρ ἔδει παιοκίη γε-
νέσθαι, πρὸς ταῦτα εἶπε Ξέρξη. « Δώσεις μοι
“τὸ ἄν σε αἰτήσω; ” ὁ δὲ, πᾶν μᾶλλον δοκέαν
κείνην αἰτῆσαι, ὑπισχύετο καὶ ὥμοσε. ἡ δὲ,
ὡς ὥμοσε, ἀδεῶς αἰτέει τὸ φᾶρος. Ξέρξης
δὲ, παντοῖς ἐγένετο, οὐ βουλόμενος δοῦναι
κατ’ ἄλλο μὲν οὐδὲν, φοβεόμενος δὲ "Αμη-
στριν, μὴ καὶ πρὶν κατεικαζούσῃ τὰ γιό-
μενα, οὕτω ἐπευρεθῆ πρήστων ἀλλὰ πόλις τε
ἐδίδου καὶ χρυσὸν ἀπλετον, καὶ στρατὸν τοῦ
Ἐρμελλεού δέδεις ἀρξειν ἄλλ’ η ἐκείνη· Περσικὸν

to donavit. Qua ille delectatus atque amictus, ad Artayntam se se confert: atque ubi et se oblectavit cum ea jussit a se peterem mulierem quae optaret sibi fieri pro praebito obsequio, omnia enim quae peteret, impetratram. Ad hoc illa respondens, debebatur enim toti familie infortunium, Debisne, inquit, mihi quicquid a te petiero? Xerxes, omnia alia potius eam peti-

turam ratus, cum iurejurando promisit. Qui postquam juravit, mulier intrepide anticulum poposcit. Xerxes enim vero recusare, non ob aliud quam quod vereretur Amestrin, ne sic illa rem quae agebatur, jampridem suspicata, deprehenderet: sed offerre ei et urbes, et immensam vim auri, et copias militum, quibus nemo praeter illam esset imperaturus. Eximium autem

δὲ κάρτα ὁ στρατὸς δῶρον ἀλλ' οὐ γὰρ ἔπειθε. διδοῖ τὸ φάρος. ἡ δὲ, περιχαρῆς ἐουσα τῷ δῶρῳ, ἐφόρεέ τε καὶ ἀγάλλετο.

εί. Καὶ ἡ Ἀμηστρεις πυνθάνεται μιν ἔχουσαν. μαθοῦσα δὲ τὸ ποιεύμενον, τῇ μὲν γυναικὶ ταύτῃ οὐκ ἔχει ἔγκοτον· ἡ δὲ, ἐλπίζουσα τὴν μητέρα αὐτῆς εἶναι αἰτίην, καὶ ταῦτα ἐκείνην πρήσσειν, τῇ Μασίστεω γυναικὶ ἐβούλευε ὄλεθρον. Φυλάξασα δὲ τὸν ἄνδρα τὸν ἑωὕτης Ξέρξην βασιλέϊον δεῖπνον προτιθέμενον· τοῦτο δὲ τὸ δεῖπνον παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἡμέρῃ τῇ ἐγένετο βασιλεύς· οὐνομα δὲ τῷ δεῖπνῳ τούτῳ, Περσιστὶ μὲν Τυκτά· κατὰ δὲ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, τέλειον· τότε καὶ τὴν κεφαλὴν σμᾶται μοῦνον ὁ βασιλεὺς, καὶ Πέρσας δωρέεται. ταύτην δὴ τὴν

donum est apud Persas, exercitu donari. Verum quum non possit persuadere mulieri, amiculum dedit. Quo dono illa supra modum lata, eo gestando gestiebat.

110. Amestris ubi mulierem habere amiculum scivit, et rem gestam, non in puellam concepit odium, sed in illius matrem, Masistis uxorem, penes quam culpam et quam hujus rei auto-

rem esse credebat, exitium machinatur. Observato itaque tempore quo vir suus Xerxes regalem instrueret cœnam, quæ cœna semel quotannis eo die, quo rex creatus est, instruebatur: cœna nomen Persice Tycita, Græce τύκτη id est, perfecta: in qua rex solum caput ornatur, Persasque strenis donat: hoc die observato Amestris a Xerxe petiit, ut se Masistæ uxore do-

ημέρην Φυλάξασα ἡ "Αιηστρεις, χρηζει τοῦ
Ξέρξεω, δοθῆναι οἱ τὴν Μασίστεω γυναικα. ὁ
δὲ δεινόν τε καὶ ἀνάργιον ἐποίεστο, τούτο μὲν,
ἀδελφεοῦ γυναικα παραδοῦναι, τούτο δὲ, ἀ-
ναιτίην ἔσυσται τοῦ πρήγματος τούτου· συνῆκε
γὰρ τοῦ εἶνεκεν ἐδέεστο.

εἰσί. Τέλος μέντος, ἐκείνης τε λιπαρεούσης,
καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξεγόμενος, ὅτι ἀτυχῆ-
σαι τὸν χρηζόντα, οὐ σφι δυνατόν ἐστι βα-
σιληῖου δείπνου προκειμένου, κάρτα δὴ ἀέκων
καταλιγεῖν καὶ παραδοὺς, ποίεις ἀδε. τὴν μὲν
κελεύει ποιέειν τὰ βούλεται· ὁ δὲ, μεταπεμ-
ψάμενος τὸν ἀδελφεὸν, λέγει τάδε, " Μα-
" σίστα, σὺ εἰς Δαρείου τε παῖς, καὶ ἐμὸς
" ἀδελφεός πρὸς δὲ ἔτι τούτοισι, καὶ εἰς
" ἀνὴρ ἀγαθός. γυναικὶ δὲ ταύτῃ τῇ νῦν συ-
" νοικέεις, μὴ συνοίκεε ἀλλά τοι ἀντ' αὐτῆς

naret. Xerxes id indignum fac-
tu nefariumque arbitrari, uxo-
rem germani dono dari, eamque
insontem negotii illius, cuius
caussa uxor sua eam flagitaret.

111. Tandem hujus precibus
evictus, et instituto, quo nefas
est regia cœna proposita oran-
tem non exorare, invitus admo-
dum annuit: tradensque uxor,

ac jubens facere quod liberet,
germano ad se arcessito, ita in-
quit, Masista, tu Darii filius es,
idemque mihi frater, præterea
vir eximius: tamen istam mu-
lierem, cum qua nunc domum
communicas, noli habere: in
cujus locum do tibi filiam meam,
cum qua domum communices.
Istam autem quam in matrimonio

“ ἐγὼ δίδωμι θυγατέρας τὴν ἐμήν. ταύτη συ-
 “ νοίνες. τὴν δὲ μὲν ἔχεις, οὐ γὰρ δοκέει ἐμοὶ,
 “ μὴ ἔχε γυναῖκα.” ὁ δὲ Μασίστης ἀποθωύ-
 μάσας τὰ λεγόμενα, λέγει τάδε, “ Ὡ δέ-
 “ σποτα, τίνα μοι λόγου λέγετε ἀλλοιοτον,
 “ κελεύων με γυναῖκα, ἐκ τῆς μοι παιδες
 “ νεηνίας τέ εἰσι τρεῖς, καὶ θυγατέρες, τῶν
 “ καὶ σὺ μίνη τῷ παιδὶ τῷ σεωύτου ἡγάγεο
 “ γυναῖκα. αὐτῇ τέ μοι κατὰ νόου τυγχάνει
 “ κάρτα ἔοῦσα ταύτην με κελεύεις μετέντα,
 “ θυγατέρα τὴν σεωύτου γῆμαι; ἐγὼ δε,
 “ Βασιλεῦ, μέγα μὲν ποιεῦμαι, ἀξιεύμενος
 “ θυγατρὸς τῆς σῆς, ποιήσω μέν τοι τουτέων
 “ οὐδέτερα. σὺ δὲ μηδαμῶς Βιῶ πρήγματος
 “ τοιοῦδε δεόμενος ἀλλὰ τῇ τε σῇ θυγατρὶ²
 “ ἀνὴρ ἄλλος Φανήσεται ἐμεῦ οὐδὲν ἥσσων,
 “ ἐμὲ τε ἔα γυναικὶ τῇ ἐμῇ συνοικεῖν.” ὁ

nio habes, non enim mihi vide-
 tur habenda, missam facias.
 His verbis stupefactus Masistes,
 Domine, inquit, quam tu mecum
 orationem habes importunam :
 qui uxorem, ex qua liberi mihi
 sunt adolescentes tres, et filiae,
 quarum unam tu filio tuo dux-
 isti uxorem, jubes me relinquere,
 quæ mihi est ex animi mei sen-

tentia, ut filiam tuam in matri-
 monio ducam? Evidem, rex,
 et si magni facio me dignari con-
 jugio filiae tuæ, tamen neutrum
 istorum faciam: tu vero, qui
 nequam necesse habes, noli
 ad hoc rei me cogere; alius non
 inferior me existet maritus filiae
 tuæ: sine me meæ uxoris con-
 hil audisset Masistes, metuens

μὲν δὴ τοιούτοισι ἀμείβεται. Ξέρξης δὲ θυ-
μωθεὶς λέγει τάδε, “Οὕτω δή τοι, Μασίστα,
“ πέπρηκται. οὔτε γὰρ ἄν τοι δοίην θυγατέ-
“ ρα τὴν ἐμὴν γῆμαι, οὔτε ἐκείνη ἔτι πλεῦνα
“ χρόνον συνοικήσεις· ὡς μάθης τὰ διδόμενα
“ δέκεσθαι.” ὁ δὲ, ὡς ταῦτα ἥκουσε, εἴπας το-
σόνδε, ἔχωρες ἔξω, “Δέσποτα, οὐ δὴ κου με
“ ἀπώλεσας.”

εἰδί. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ δια μέσου χρόνῳ ἐν
τῷ Ξέρξῃ τῷ ἀδελφεῷ διελέγετο, ἡ Ἀμη-
στρεις μεταπεμψαμένη τοὺς δορυφόρους τοῦ
Ξέρξεω, διαλυμαίνεται τὴν γυναικα τὴν Μα-
σίστεω. τούς τε μαζοὺς ἀποταροῦσα, κυσὶ^{προσέβαλε·} καὶ ῥῖνα, καὶ ὤτα, καὶ χείλεα,
καὶ γλῶσσαν ἐκταμοῦσα ἐς οἶκόν μιν ἀπο-
πέμπει διαλελυμασμένην.

εἰγί. Ο δὲ Μασίστης οὐδέν κω· ἀκηκοὼς

suetudine frui. Hæc ille quum respondisset, percitus ira Xerxes, Atqui, inquit, ita tecum, Masis- ta, agetur, ut neque jam tibi filiam neam nuptum dem, neque tu consuetudine tuæ diutius fruaris: ut discas accipere obla- ta. Masistes, his auditis, exiit, hactenus loquutus, Domine, non- dum me interemisti.

112. Hoc interim tempore dum Xerxes cum fratre collo- quitur, Amestrus accitis satelli- tibus Xerxis, uxorem Masis- ta excarnificat, mammas præcidit, easque canibus objicit: præci- dit nares, aures, labra, linguam: atque ita excarnificatam remit- tit domum.

113. Harum rerum quum ni-

τουτέων, ἐλπόμενος δέ τί οἱ παῖδες εἶναι, ἐσπίπτει δρόμῳ ἐς τὰ σικία. ίδων δὲ διεφθαρμένην τὴν γυναικαν, αὐτίκα μετὰ ταῦτα συμβουλευσάμενος τοῖσι παισὶ, ἐπορεύετο ἐς Βάκτρα σύν τε τοῖσι ἑωὕτου ὑιοῖσι, καὶ δὴ που τισὶ καὶ ἄλλοισι, ὡς ἀποστήσων νομὸν τὸν Βάκτριον, καὶ ποιήσων τὰ μέγιστα πακῶν βασιλῆα. τάπερ ἀν καὶ ἐγένετο, ὡς ἔμοὶ δοκέειν, εἴ πέρ ἔφθη ἀναβὰς ἐς τοὺς Βακτρίους, καὶ τοὺς Σάκας καὶ γὰρ ἐστεργόν τέ μιν, καὶ ἦν ὑπαρχος τῶν Βακτρίων. ἀλλὰ γὰρ Ξέρξης πυθόμενος ταῦτα ἐκεῖνον πρήσσοντα, πέμψας ἐπ' αὐτὸν στρατιὴν, ἐν τῇ ὁδῷ κατέκτεινεν αὐτὸν τε ἐκεῖνον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τὴν στρατιὴν τὴν ἐκείνου. κατὰ μὲν τὸν ἔρωτα τὸν Ξέρξεω, καὶ τὸν Μασίστεω θάνατον, τοσαῦτα ἐγένετο.

tamen aliquid sibi esse mali, cursu se domum proripiebat. ubi vero mutilatam uxorem vidit, confessim inito cum liberis consilio, abiit Bactra cum iliis et aliis quibusdam, tanquam præfecturam Bactriam ad defensionem inducturus, et plurimum mali regi facturus. Quod et contigisset, ut mihi videtur,

si occupasset ad Bactrios et ad Sacas ascendere: etenim præses erat Bactriorum, a provincialibusque diligebatur. Sed enim hæc eum perpetraturum Xerxes audiens, missis adversus hominem copiis, et ipsum et liberos et copias in itinere trucidavit. De amore Xerxis et nece Masisæ hæc hactenus.

ειδ'. Οἱ δὲ ἐκ Μυκάλης ὁρμηθέντες Ἐλληνες εἰποῦντο, πρῶτον μὲν περὶ Λεκτὸν ἄρματον, ὃ πὸ ἀνέμων ἀπολαμφθέντες ἐνθεῦτεν δὲ ἀπίκουντο ἐς Ἀβύδον, καὶ τὰς γεφύρας εὗχον διαλελυμένας, τὰς ἐδόκεον εὑρήσειν ἔτι ἐντεταμένας· καὶ τουτέων οὐκ ἦκιστα εἶναι καὶ ἐς τὸν Ἐλλήσποντον ἀπίκουντο. τοῖσι μέν τον ἀμφὶ Λευτυχίδεα Πελοποννησίοισι ἐδοξεῖ ἀποπλέειν ἐς τὴν Ἐλλάδα· Ἀθηναῖοισι δὲ καὶ Ξανθίππῳ τῷ στρατηγῷ, αὐτοῦ ὑπομείναντας, πειρᾶσθαι τῆς Χερσόνησου. οἱ μὲν δὴ ἀπέπλεον. Ἀθηναῖοι δὲ, ἐκ τῆς Ἀβύδου διαέλαντες ἐς τὴν Χερσόνησον, Σηστὸν ἐπολιόργησον.
ειε'. Ἐς δὲ τὴν Σηστὸν ταύτην, ὡς ἐόντος ἴσχυροτάτου τείχεος τῶν ταύτῃ, συνῆλθον, ὡς ἥκουσαν παρεῖναι τοὺς Ἐλληνας ἐς τὸν Ἐλ-

114. Græci a Mycale profecti Helleponum versus, primum circa Lection stationem habuerunt, a ventis intercepti. Inde Abydum tenuerunt: et quum pontes, quorum præcipue caussa illuc ierant, credentes se adhuc eos intentos esse inventuros, reperissent solutos, deliberabant. Leutychidi et, qui cum eo erant, Lacedæmoniis, videbatur in

Græciam redeundum: Atheniensibus autem et eorum duci Xanthippo, illic manendum, ut Chersonesum tentarent. Itaque illi quidem abiere: Athenienses autem Abydo in Chersonesum trajicienes, Sestum obsidebat.

115. Huc, postquam auditum est Græcos in Helleponto adesse, tanquam ad omnium ejus tractus munimentum validissi-

λήσπουτον, ἐκ τε τῶν ἄλλων τῶν πέσιοικίδων,
καὶ δὴ καὶ ἐκ Καρδίης πόλιος Οἰόναζος,
ἄνηρ Πέρσης, ὃς τὰ ἐκ τῶν γεφυρών ὅπλα ἔν-
θαῦτα ἦν κεκομικώς. ἔχον δὲ ταύτην ἐπιγρά-
ειοι Αἰολέες, συνῆσαν δὲ Πέρσαι τε καὶ τῶν
ἄλλων συμμάχων συχνὸς ὄμιλος.

ετί. Ἐπιγάννενε δὲ τούτου τοῦ νομοῦ Ξέρ-
ξεω ὑπαρχος Ἀρταῦπτης, ἀνὴρ μὲν Πέρσης,
δεῖνος δὲ καὶ ἀτάσθαλος· ὃς καὶ βασιλῆς
ἐλαυνόντα ἐπ' Ἀθήνας ἐξηπάτησε, τὰ Πρω-
τεσίλεω τοῦ Ἰφίκλου χερήματα ἔξει Ελαιοῦντος
ὑφελόμενος· ἐν γὰρ Ἐλαιοῦντι τῆς Χερσονή-
σου ἐστὶ Πρωτεσίλεω τύφος τε, καὶ τέμενος
περὶ αὐτὸν, ἔνθα ἔηρ χερήματα πολλὰ, καὶ
φιάλαι χειρόσεις καὶ ἀργυρέας, καὶ χαλκὸς,
καὶ ἐσθῆτες, καὶ ἄλλα ἀναθήματα, τὰ Ἀγ-

mum, convenere cum alii ex aliis circa locis, que incolebantur, tum ex Cardia urbe, Oeobatus, vir Persa, qui armamenta e pontibus illuc comportaverat. Tenebant autem id oppidum indigenæ Aeolenses, junctis Persis pariter et magna sociorum frequentia.

116. Tyrannidem illius præfectura obtinebat Xerxis prætor
Tom. VII.

Artayctes, vir ille quidem Persa, sed dirus tamen et facinorosus, qui et Xerxes Athenas tendentem circumvenit, subreptis Protesilai Iphiclo geniti ex Elaeunte pecunii. Etenim est in Elaeunte Chersonesi sepulcrum Protesilai, et ei fanum circumjectum, ubi inerat ingens vis pecuniae, nec non phialæ aureæ argenteaque, et æs, et ves-

ταῦτης ἐσύλησε, Βασιλῆος δόντος. λέγων δὲ τοιάδε, Ξέρξεα διεβάλετο, “ Δέσποτα, ἔστι “ οἶκος ἀνδρὸς “Ελληνος ἐνθαῦτα, ὃς ἐπὶ γῆν “ τὴν σὴν στρατευσάμενος, δίκης κυρήσας, “ ἀπέθανε τούτου μοι δὸς τὸν οἶκον, ἵνα καὶ “ τις μάθῃ ἐπὶ γῆν τὴν σὴν μὴ στρατεύε-“ σθαι.” ταῦτα λέγων, εὐπετέως ἔμελλε ἀναπείσειν Ξέρξεα δοῦναι ἀνδρὸς οἶκον, οὐδὲν ὑποτοπηθέντα τῶν ἐκεῖνος ἐφρόνεε. ἐπὶ γῆν δὲ τὴν Βασιλῆος στρατεύεσθαι Πρωτεσίλεων ἔλε-γε, νόέων τοιάδε· τὴν Ἀσίην πᾶσαν νομίζουστ ἐωὕτῳ Πέρσαι εἶναι, καὶ τοῦ αἰεὶ Βασιλεύον-τος. ἐπεὶ δὲ ἐδόθη τὰ χρήματα, ἐξ Ἐλαιοῦν-τας ἐς Σηστὸν ἐξεφόρησε, καὶ τὸ τέμενος ἔσ-πειρε, καὶ ἐνέμετο αὐτός τε ὅκας ἀπίκοιτο ἐς Ἐλαιοῦντα, ἐν τῷ ἀδύτῳ χυναῖς ἐμίσγετο.

tis, aliaque donaria, quæ Artayctes rege donante compilavit, his verbis eum circumveniens; Here, est hoc in loco domus viri Græci, qui cum militum copiis terram tuam adortus, meritas morte penas dedit: ejus mihi domum dato, ut discant alii non militare adversus regiōnem tuam. Hæc dicendo facile erat persuasurus Xerxi, ut largiretur sibi domum ejus viri, de

quo nihil suspicabatur eorum quæ iste statueret. Enimvero dicebat Artayctes Protesilaum in terram regis militasse, quod videlicet Persæ omnem Asiam suam esse arbitrabantur, et ejus semper, qui potitur regno. Hic, postquam pecuniis ab rege donatus est, eas ab Elæunte Seston exportavit, fanumque sevit et coluit: et quoties Elæumentem pergebat, in penetrali cum mu-

τότε δὲ ἐπολιορκήστο ὑπὸ Ἀθηναίων, οὔτε παρεσκευασμὸς νος ἐσ πολιορκίην, οὔτε προσδεκόμενος τοὺς Ἐλληνας· ἀφύκτως δέ κας αὐτῷ ἐπέπεσον.

εἰς'. Ἐπεὶ δὲ πολιορχεομένοισι σφι φθινόπωρον ἐπεγένετο, καὶ ἥσχαλον οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπό τε τῆς ἑωὕτῶν ἀποδημέοντες, καὶ οὐ δυνάμενοι ἔξελεῖν τὸ τεῖχος, ἐδέοντό τε τῶν στρατηγῶν ὅκας ἀπάγοιέν σφεας ὅπίσω· οἱ δὲ οὐκ ἔφασαν, πρὶν ἡ ἔξελωσι, ἢ τὸ Ἀθηναίων κοινόν σφεας μεταπέμψηται· οὕτω δὴ ἔστεργον τὰ παρεόντα.

εἰη. Οἱ δὲ ἐν τῷ τείχεϊ ἐσ πᾶν ἥδη κακοῦ ἀπιγμένοι ἔσαν, οὕτω ὥστε τοὺς τόνους ἔψοιτες τῶν κλινέων, ἔσιτέοντο. ἐπεὶ τε δὲ οὐδὲ ταῦτα ἔτι ἔχον, οὕτω δὴ ὑπὸ νύκτα οἴχοντας

lieribus concumbebat. Tunc autem ab Atheniensibus obsidebatur, neque paratus ad obsidionem, neque expectans Græcos qui ex improviso illum invaserunt.

117. Illi, posteaquam obsidione advenerat autumnus, tum et gravari peregrinam a patria expeditionem, et quoniam castellum expugnare non poterant, orare duces suos, ut se illinc re-

ducerent. Duces negare se prius id facturos quam aut castellum expugnassent, aut ipsos respublica Atheniensium arcessivisset: ita illi præsentem rerum statum boni consulebant.

118. At ii qui intra muros erant, in omnem adducti calamitatem, adeo ut funibus lectorum elixis vescerentur; ubi jam ne hos quidem habebant, ita sub noctem capesserunt ful-

ἀποδράντες οἱ τε Πέρσαι, καὶ ὁ Ἀρταῦκτης καὶ ὁ Οἰόβαζος, ὅπισθε τοῦ τείχεος καταβάντες, τῇ ἦν ἐρημότατον τῶν πολεμίων. ὡς δὲ ἡμέρη ἐγένετο, οἱ Χερσονησῖται ἀπὸ τῶν πύργων ἐσῆμην τοῖσι Ἀθηναίοισι τὸ γεγονός, καὶ τὰς πύλας ἄνοιξαν. τῶν δὲ οἱ μὲν πλεῦνες ἔδιωκον, οἱ δὲ τὴν πόλιν ἔχον.

εθ'. Οἰόβαζοι μέν νυν ἐκφυγόντα ἐς τὴν Θρηίκην, Θρήικες Ἀψίνθιοι λαβόντες, ἔθυσαν Πλειστώρῳ ἐπιχωρίῳ θεῷ, τρόπῳ τῷ σφετέρῳ· τοὺς δὲ μετ' ἐκείνου, ἄλλῳ τρόπῳ ἐφόνευσαν. οἱ δὲ ἄμφὶ τὸν Ἀρταῦκτην, ὅστεροι ὀρμηθέντες φεύγειν, ὡς κατελαμβάνοντο ὄλεύον ἔοντες ὑπὲρ Αἰγαὶς Ποταμῶν, ἀλεξόμενοι χρόνον ἐπὶ συχιὸν, οἱ μὲν ἀπέβανον, οἱ δὲ ζῶντες ἐλάμφθησαν. καὶ συνδήσαντές σφέας οἱ "Ἐλληνες,

gam cum alii Persæ, tum Artayctes et Oeobazus, delapsi ab tergo castelli, quod præcipue destitutum ab hostibus erat. Postquam illuxit, Chersonesitæ turribus rem indicavere Atheniensibus, portasque patefecere, quorum plerisque fugientes Persas, persequentibus, alii urbem tenuere.

119. Oeobazum in Thraciam

fuga elapsum, Thraces Apsinthii exceptum, Pleistoro indigenæ deo, ritu suo immolaverunt; ceterum ejus comites alter interfecerunt. Artayctes autem cum suis inita posterius fuga, quum deprehenderentur paullo supra Capræ fluenta, quum perdiu sese defensassent, partim occubuerunt, partim vi vi sunt capti. Quos Graeci als

ἥγον ἐς Σηστόν· μετ' αὐτέων δὲ καὶ Ἀρταιῆκτην δεδεμένου, αὐτόν τε καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ.

εχί. Καὶ τει τῶν φυλασσόντων λέγεται ὑπὸ Χερσονησιτέων ταξίχους ὀπτῶντι, τέρας γενέσθαι τοιόνδε· οἱ τάξιχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι ἐπάλλοντό τε καὶ ἔσπαιρον, ὅκως περὶ ιχθύες νεοάλιωτοι. καὶ οἱ μὲν, περιχυθέντες, ἐθαῦμαζον. ὁ δὲ Ἀρταιῆκτης ὡς εἶδε τὸ τέρας, καλέσας τὸν ὀπτῶντα τοὺς ταξίχους, ἔφη, “ Ξεῖνε Ἀθηναῖς, μηδὲν φοβέο τὸ τέρας τοῦ·” το. οὐ γὰρ σοι πέφηνε, ἀλλ’ ἐμοὶ σημαίνει· “ ὁ ἐν Ἐλαιοῦντι Πρωτεσίλεως, ὅτι καὶ τε·” θεῶς, καὶ τάξιχος ἐών, δύναμιν πρὸς θεῶν “ ἔχει τὸν ἀδικέοντα τίνεσθαι. νῦν ὅν ἄποιν·” οἱ τάδε ἐθέλω ἐπιθεῖναι· ἀντὶ μὲν χρημάτων τῶν τῶν ἐλαζον ἐκ τοῦ ἵρου, ἐκατὸν τάλαν-

ligatos Sestum duxerunt, interque eos Artayctem cum filio suo æque ligatum.

120. Tunc uni eorum, qui istos servabant fertur ab Chersonesitis, dum salsamenta torret, tale ostentum extitisse: salsamenta igni imposita resiluerunt palpitaveruntque quemadmodum pisces recens capti. Quade re quam circumfusi admirata-

rentur, Artayctes ostentum ut vidit, accito viro, qui salsamenta parabat, Hospes, inquit, Atheniensis, non est quod istud metuas ostentum; quod non tua caussa effulsit, sed mihi Protesilaus, qui est Elæunte, signum dat, quantopere mortuus ac sale conditus, habeat a diis potestatem, eum, a quo injuriam accepit, puniendi. Nunc igitur ei

“ τα καταθεῖναι τῷ θεῷ· ἀντὶ δὲ ἐμεωὕτου
 “ καὶ τοῦ παιδὸς, ἀποδώσω τάλαντα διηκό-
 “ σια 'Αθηναίοισι περιγενόμενος.” ταῦτα
 ὑποσχόμενος, τὸν στρατηγὸν Ξάνθιππον οὐκ
 ἔπειθε οἱ γὰρ Ἐλαιούσιοι τῷ Πρωτεοίλεῳ
 τιμωρέοντες, ἐδέοντό μιν καταχρησθῆναι, καὶ
 αὐτοῦ τοῦ στρατηγοῦ ταύτῃ ὁ νόος ἔφερε.
 ἀπαγαγόντες δὲ αὐτὸν ἐς τὴν ἀκτὴν ἐς τὴν
 Ξέρξης ἔζευξε τὸν πόρον, οἱ δὲ λέγουσι, ἐπὶ
 τὸν κολανὸν τὸν ὑπὲρ Μαδύτου πόλιος, σανίδα
 προσπασσαλεύσαντες, ἀνεκρέμασαν τὸν δὲ
 παῖδα ἐν ὄφθαλμοῖσι τοῦ Ἀρταῦκτεω κατέ-
 λευσαν.

επά. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἀπέπλεον ἐς
 τὴν Ἑλλάδα, τά τε ἄλλα χρήματα ἄγοντες,
 καὶ δὴ καὶ τὰ ὅπλα τῶν γεφυρέων, ὡς ἀναθή-

præmia redemptionis ista tri-
 buere in animo habeo: pro pec-
 cuniis quidem, quas e templo
 sustuli, huic deo centum talenta
 pendam: pro mea vero ipsius
 salute ac filii, ducenta talenta
 Atheniensibus. Hæc pollicens
 Xanthippum Atheniensium du-
 cem non mitigavit, tum sua
 sponte animatum, tum ab Eleu-
 siis exoratum, quo Protesilaum
 ulciserentur, ut hominem in-

terimeret. Itaque adductum
 hunc in litus, in quo Xerxes
 trajectum junxerat, ut alii aiunt,
 in tumulum urbi Madyto im-
 minentem, depacto humi assere
 suffixerunt, filio ante patris o-
 culos lapidibus obruto.

121. His actis Athenienses in
 Græciam remeaverunt, portan-
 tes tum alias pecunias, tum vero
 armamenta pontium, tanquam
 apud templa reposituri. Nec

τούτες ἐς τὰ ἴρα. καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο
οὐδὲν ἔτι πλέον τούτεων ἐγένετο.

εκεῖ'. Τούτου δὲ τοῦ Ἀστεράκτεω τοῦ ἀν-
θρεμασθέντος προπάτωρ Ἀστεριζάρης ἐστί, ὁ
Πέρσης ἐξηγησάμενος λόγον, τὸν ἐκεῖνοι ὑπο-
λαβόντες, Κύρῳ προσήνεικαν, λέγοντα τάδε,
“Ἐπεὶ Ζεὺς Πέρσης ἡγεμονίην διδοῖ, ἀν-
“ δὲ σοὶ, Κύρε, κατελῶν Ἀστυάγεα,
“ φέρε, γὰρ ἐπτήμεθα ὀλίγην, καὶ ταύ-
“ την τρηχέην, μεταναστάντες ἐν ταύτῃς, ἄλ-
“ λην ἔχωμεν ἀμείνω. εἰσὶ δὲ πολλαὶ μὲν
“ ἀστυγείτουνες, πολλαὶ δὲ καὶ ἐκαστέρω.
“ τῶν μίην σχόντες, πλέοσι ἐσόμεθα θωρά-
“ στότεροι. οἷκος δὲ ἀρχοντας ἄνδρας τοιαῦ-
“ τα ποιέειν. κότε γὰρ δὴ καὶ παρέξει κάι-
“ λιον, ἢ ὅτε γε ἀνθρώπων τε πολλῶν ἀρχο-

aliud præterea quippiam ges-
tum est per eum annum.

122. Hujus autem Artayctæ,
qui suspensus est, avus paternus
fuit Artembaræ, qui orationem
quandam habuit abud Persas,
quam excipientes Persæ, ad Cy-
rum detulerunt in hæc verba,
Quandoquidem Persis Jupiter
principatum dedit, et ex viris
tibi, Cyre, Astyage dejecto, age-

dum demigrantes ex hac regione,
quam exiguum habemus et as-
peram, obtineamus meliorem
aliam. Multæ sunt nobis con-
fines, multæ longinqua: qua-
rum unam incolentes, efficiemur
pluribus admirabiliores. Decet
autem hoc eos viros facere qui
imperant: nam quando facultas
nobis præstabitur melior, quam
dum multorum hominum im-

“ μεν, πάσης τε τῆς Ἀσίης;” Κῦρος δὲ ταῦτα ἀκούσας, καὶ οὐθὲνάστας τὸν λόγον, ἐκέλευε ποιέειν ταῦτα. οὕτω δὲ αὐτοῖσι παρήνεε κελεύων παραποκενάζεσθαι ὡς οὐκέτι ἀρέσουται, ἀλλ’ ἀρξομένους φιλέειν γάρ ἐκ τῶν μαλακῶν χώρων μαλακοὺς ἄνδρας γίνεσθαι· οὐ γάρ τοι τῆς αὐτῆς γῆς εἶναι, καρπόν τε θωρακοτὸν φύειν, καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς τὰ πολέμια. ὅστε συγγράντες Πέρσας οἴχοντο ἀποστάντες, ἐσσωθέντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κύρου. ἔρχειν τε εἶλοντο, λυπρὴν οἰκέοντες μᾶλλον, ἢ πεδιάδα σπείροντες ἐλλοιστι δουλεύειν.

perium habemus, et universe Asiae? Hac oratione audita, Cyrus haudquam admiratus, jussit eos illud facere: sed ita ut jubendo admoneret, se post-hac præpararent non ad imperandum aliis amplius, sed aliis parendum. natura enim comparatum esse, ut e mollibus regi-

onibus molles viri existant, neve ex eadem terra admirandæ fruges et egregii bello viri gignantur. Hac Cyri sententia Persæ superati, discesserunt suam dominantes: præoptaruntque exile solum incolentes, imperare aliis, quam campestre colentes, aliis servire.

Ε Ξ Η Γ Η Σ Ι Σ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ΤΕΝΕΣΙΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΗΣ.

Ε Ξ Η Γ Η Σ Ι Σ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ

Ο ΜΗΡΟΥ

ΤΕΝΕΣΙΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΗΣ.

Ηροδοτος δι' αλιμαρισσεων περι Ουάρου γενίσιος και ἡλικίνις καὶ βιοτῆς τάδε ιστόρηκε, ζητήσας ἐπεξελθεῖν εἰς τὸ ἀπρεκίστατον. ἵστε γὰρ ἡ πάλαι Αἰολιῶτις Κύμη ἐπίζετο, συνῆλθον ἐν ταυτῷ παντεδυπά ἔβην Ελληνικὴ, πρὶν δὲ καὶ ἐκ Μαγνησίας, ἀλλοι τέ τινες, καὶ Μελάνωτος ἡ θαυματίνης τοῦ Κοίλωνος, οὐ πολύφροτος, ἀλλὰ βρουχέων τοῦ βίου ἔχων οὕτος δὲ ὁ Μελάνωτος ἔγημεν ἐν τῇ Κύμη τὴν θυγατέρα Ουάρητος, καὶ αὐτῷ γίνεται ἐκ ποίητης θῆλυ πέκτινος, φούσκωμα τίθεται Κρεβῆτος, καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Μελάνωτος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐπελεύθησαν τὸν βίον τὴν δὲ θυγατέρα ἐπιτρέψας ἀνδρὶ φίλοντο μάλιστα, Κλεάνακτι τῷ Ἀργείῳ.

β'. Χέριν δὲ προσέντος, συνέπει τὸν παῖδα μιγῆσαν ἀνδρὶ λαβραῖς, ἐν γυαστρὶ σχῖν. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐλάνθανεν. ἵστε δὲ ἥσθετο ὁ Κλεάναξ, ἔχθετο τῇ συμφροσῃ, καὶ καλεσάμενος τὸν Κρεβῆτα χωρὶς πάντων, ἐν αἵτινι μεγάλῃ εἶχεν, ἐπιλεγόμενος τὸν αἰσχύνην τὴν πρὸς τοὺς πολίτας, προσευλεύσαται δὲ περὶ αὐτῆς τάδε· ἔτυχεν οἱ Κυμαῖοι κτίσοντες τοῦ Ερμίσιου κόλπου τὸν μαχέοντας κτίζομένεσι δὲ τὴν πόλιν Σμύρναν ἔβησαν τὸ ἔπομα Θοσίου, μινηστῶν ἐβέλων καταστῆσαι τῆς ἱωτοῦ γειτανίκος ἐπάνωρον. ἦν γὰρ αὐτῇ τούτῳμα Σμύρνη. ὃ δὲ Θοσίους ἦν τῶν τὸν Κύμην κτισάντων ἐν τοῖς πρώτοις Θεσσαλῶν, ἀπὸ Εὔμηλου τοῦ Ἀλμήτου, πάρτε τοῦ ἔχοντού βίου. ἐνθαῦτα ἐπεκτίθεται ὁ Κλεάναξ τὸν Κρεβῆτα περὶ Ἰσραήλ τὸν Βασάνιον τὰς ἀποίκιας λελογγύζεται, ἢς ἔτυχεν αὐτῷ λαὸν ἐπιῆσαι; ταχαλίστα.

γ'. Χρόνου δὲ προϊόντος ἔξελθοῦσα ἡ Κειμῆις μετ' ἄλλων γυναικῶν πρὸς ἑορτὴν τινὰ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Μέλπτα, ἥδη ἐπίτοκος εὑσα, τίκτει τὸν Ὀμηρον, οὐ τυφλὸν, ἀλλὰ διέσηρντα καὶ πίεται ὅμοια τῷ παιδὶ Μελπομενά, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπανυμίαν λαβοῦσα. τίνα μὲν οὖν ἡ Κειμῆις ἦν παρὰ τῷ Ἰσμηνῷ προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἔχει, καὶ ἀπὸ Ἑρακλίνος χειρῶν ὁρμημένη ἔτρεψε τὸ παιδίον καὶ ἐώστην, ἄλλοτε ταῦτα ἄλλων ἔργων λαμβάνοντα καὶ ἐπαΐδεις τὸν παιδίον ἀφ' ἦν ἐνύπνιο.

δ'. Ἡν δέ τις ἐν Σμύρνῃ τοῦτον τὸν χρόνον Φέμιος τοῦνομα, παῖδας γράμματα καὶ τὴν ἄλλην μουσικὴν διδάσκων πάσαν. οὗ τος μισθοῦται τὴν Κειμῆιδα, ὃν μισθότερος, ἐμοιεργήσας αὐτῷ ἔρια τινὰ ἀ παιδα τῶν παιδῶν εἰς μισθὸν ἐλάμβανεν. ἡ δὲ παῖδας αὐτῷ εἰσγάζετο, τολλᾶς κοσμία καὶ σωβρούνη πολλῇ χειρινή, καὶ τῷ Φέμιῳ πάντα ἡρευκετο πίλος δὲ προστηνέγκατο αὐτῷ λόγους, πείθων ἐώστην συνοικεῖν, ἀλλά τι πολλὰ λέγων οἷς μιν ᾔτο προσαἴξομεν, καὶ ἔτι περὶ τοῦ παιδὸς, μιὸν ποιούμενος· καὶ ὅτι τραφεῖς καὶ παιδευθεὶς παῖς αὐτοῦ, ἀξιος λόγου ἐστατε ἐάρια γὰρ τὸν παιδία ὄντα συνετὸν καὶ κάρτα εὐφυία. ἐς τὸ ἀνέπεισον αὐτὴν ποιεῖν ταῦτα.

ε'. Ὁ παῖς δὲ ἦν τε φύσιν ἔχων ἀγαθὴν, ἐπιμελίνης τε καὶ παιδεύσιος προσγνομένης, αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερέχει. χρόνου δὲ ἐπιγενομένης ἀιδούμενος, οὐδὲν τοῦ Φημίου ἴστοδέστιζος ἦν τῇ διδασκαλίᾳ, καὶ οὕτως ὁ Φέμιος ἐτελεύτησε τὸ βίον, καταλιπὼν πάντα τῷ παιδί. οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον καὶ ἡ Κειμῆις ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ Μελπομενὸς ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ καθειστήκει. καθ' ἐωτὸν δὲ γενέμενος, μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἱαράτο. καὶ αὐτοῦ θωύμωσται πανιστήκεισαν οἱ τε ἐγγεγόρει καὶ τῶν ξένων οἱ ἵσταπικενέδμενοι. ἐμπήρων γὰρ ἦν ἡ Σμύρνη, παὶ σῖτος ἔξηγετε τοὺς αὐτόθι ἐπὶ τῆς ἐπικειμένης χάρας δαφνίων πάρτα ἰσαγόμενος ἐς αὐτὴν. οἱ οὖν ξένοι, ὁκότε παύσοντο τῶν ἔργων, ἀπεισχέλαζον παῖδα τῷ Μελπομενεῖ ἐγκαθίζοντες.

ϛ'. Ἡν δὲ ἐν αὐτοῖς τόπε καὶ Μέντες ναύκλησος ἀπὸ τῶν περὶ Λευκάδης τόπων καταπεπλευκος· ἵπποι σῆτον, ἔγων τεῦ, πεπαιδευμένος τε ἀνὴρ οἰς ἐκείνῳ τῷ χρέοντα καὶ πολυτίστῳ· οἱ μιν ἵπποις τὸν Μελπομενὸν μεθ' ἐωτοῦ πλεῖν καταλύσαντα τὴν διδασκαλίαν, μισθὸν τε λαμβάνοντα, καὶ τὰ δέσιτα πάντα, καὶ ὅτι χάρας καὶ πόλ.ας· θείσασθαι ἔξιν εἴη αὐτῷ ἔως νέος ἐστί. καὶ μιν σύρματι μάλιστα τεύτοισι προσχθῆναι· ἵσως γὰρ καὶ τῇ ποιήσει τόπε ἐπιθίσσεισαν. καταλύσας δὲ τὴν διδασκαλίαν, ἐκαυτίλλετο μετὰ τοῦ Μέντεω. καὶ ὅτε ἐκάστητε ἀφίκοιτο, πάντα τὰ

ιτικάρια διημερῆτο, καὶ ιστορίαν ίκτυθάντο. οὐκός δι μή νο καὶ μημένα πάντα γράφεσσι.

ζ'. 'Αντικομιδόμενοι δι ίκ Τυρσίνεις καὶ τῆς Ἰβρίνεις, ἀποκρίσται εἰς Ἰδάκην, παὶ τῷ Μιλησίγυνῷ συνέσῃ, πονώσατε τοὺς ὄφειλμάνες, καὶ φέρεις ἵχοις, καὶ αὐτὸς, θεωρεῖς ἕπεται, σπλινθεῖς μελλονταίς τὴν Λικαῦδα, καταδειτεῖς ὁ Μίντης παρὰ ἀνδρὶ φίλῳ ἱωτοῦ ίε τὸ μάλιστα Μίντης τῷ Ἀλκίμενος Ἰδακησίης, πολλὰ διδοῦσις ἐπιμελῶνταί ἵχοις, ιστιαπλάσσεται δι, ἀπαλλήψιοις αὐτὸς. ὁ δὲ Μίντης ιστούλισσος αὐτὸς ικτενίας· καὶ γὰρ τοῦ βίου ἀρκτίστως ἵχοι, καὶ ἅποντα τοῦ δικαιοσύνης τι καὶ φιλοξενίας, μηδὲν παλλαστα τοῦ δι Ιδάκην ἀλλὰ τοῦ Μίντην σημαντεῖ 'Οδυσσείας ιεροθεοῦσι καὶ πυθίσθαι. οἱ μὲν δὲ Ἰδακήσιοι λίγουσι τότε μη τοῦ ἱωτοῦ τυφλωθῆναι ἀς δὲ ίγια φρει, τότε μὲν ὑγιῆ γινοσθαι, ιστιεροί δι ίκ Κολοφῶνι τυφλωθῆναι. συμφαλογούσοι δι μεν καὶ Κολοφῶνι τούτοις.

δ'. 'Ο δὲ Μίντης, ἀπαστλίαν ίκ τῆς Λικαῦδας προσίσχειν εἰς τὴν Ἰδάκην, καὶ ἀνίλαστος τῷ Μιλησίγυνοις χρέοις τι ἴππη συχνὸν συμτιθεόμενος αὐτῷ, ἀπικομίζει δι ίκ Κολοφῶνι συνέσην πάλιν πονώσατε τοὺς ὄφειλμάνες, μὴ δύνασθαι δικηρεύειν τὴν νίσσην, ἀλλὰ τυφλωθῆναι ισταῖδα. ίκ δι τῆς Κολοφῶνος συξέδεις ἡντὶς ἀπικομίζεται εἰς τὴν Σμύρναν, καὶ εἴτεις ιτιζοῦσι τῇ πονήσῃ.

ε'. Χρέουν δι προΐστορος ίκ τῆς Σμύρνης ἀπορεος; ίων τοῦ βίου, διασπορὴ ἀπικισθαι ή; Κύμαιν, πορούμενοι δι διὰ τοῦ "Ερμοῦ πεδίου, ἀπικομίζεται ίς Νίσση τούχοις, ἀπικομίζει Κύμαιων. φύκισθε δι τοῦτο τὸ χωρίον ίστιρει Κύμαι ίπποις ικτά. ιτιζεῖται λίγιται αὐτὸς ισιστάται ίτι σκυτεῖν τι, ιτιζεῖν πρῶτα τὰ ἔτικ τάδι,

Αἴδητοι ξενίων πειραματίσται ἡδεῖ δόμοιο,
Οἱ πειδοντες Κύμαιν, Εριώτιδαι πούρην.
Ναίτι, Σαρδηνοί πειδα πικτος ὑφικόμοιο.
Ἄμερόστοις πικτοτες ίδωρο ὑπέν τεταμεῖο
"Ερμοῦ διηκόντος, ὃν ἀδάνατος τίκιτο Ζεύς.

ἡ δὲ Σαρδηνός, ὃςρε ίστις ίππεικομίζεται τοῦ τι "Ερμοῦ πικταμοῖ καὶ τοῦ Νίσση τούχους, τῷ δὲ σκυτεῖν διημερῆ νη τύχοις ἀποέσσατε δι τῶν ιστίων ίδεσθει αὐτῷ διξασθαι τὸν ἀιθρωτεν. ἀλίκεις γὰρ αιτίωντα παρέκτιος, καὶ μιτίζειν ίσην τῶν παρείστων. ὁ δὲ ισηλάθι, πατέρων δι ίκ σκυτεῖν, τα ιστερηναι καὶ ζελαται, τα ει τούχοις πονήσης ισιστάνται, Αργούριοι κα-

τὴν ἐξιλασίαν τὴν ἡ Θήσεας, καὶ τοὺς ὑμνους τοὺς ἡ θεοὺς πεποιημένους
αὐτῷ· καὶ τοὺς τῶν λεγομένων ὑπὲ τῶν παρεότων ἡ τὸ μέσον γνώμας
ἀποφαινόμενος, θαῦματος ἀξίος ἐφαίνετο εἶναι τοῖς ἀκούουσι.

ι'. Τέως μὲν οὖν κατεῖχεν ὁ Μελποιγενῆς περὶ τὸ Νέον τεῖχος, ἀπὸ τῆς
πειστῆς γε τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων ἐδίκνυν δὲ οἱ Νεοτιχεῖς μήχεις
ἴτ' ίσον τὸν χώρον ἐν ᾧ κατίζων τῶν ἐπέσω τὴν ἐπίδειξιν ἐποίετο. καὶ
πάρτα ἐσίδεντο τὸν τόπον. ἐν ᾧ καὶ αἰγειρος ἐπεφύκει, ἦν ἐκεῖνοι ἐφασαν,
ὡφ' οὐδὲ ὁ Μελποιγενῆς ἥλθεν, αὐτοῖς περιφένει.

ιι'. Καί σου δὲ προϊόντος, ἀπόβως κέιμενος, καὶ μόλις τὴν τροφὴν ἔχων,
ἐπεισήκτη εἰς τὴν Κύμην ἀπίκεται, εἴ τι βέλτιον πρέξει. μίλλων δὲ πορεύ-
εσθαι, τὰς τὰ ἐπεια λέγει,

Αἴψα ποδεῖς με φέροιν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν.

Τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

Ἄπὸ δὲ τοῦ Νέου τείχους πορευόμενος, ἀπίκετο εἰς τὴν Κύμην, διὰ Λαρίση-
σης τὴν τοξίαν ποιοσάμενος· ἦν γὰρ οὐ τας αὐτῷ ἐνπορεύτων, καὶ, ὡς
Κυμαῖοι λέγουσι, τῷ Φρεγύινος Βιτιλῆῃ Μίδῃ τῷ Γορδίεω, δειπέντων πεν-
τερῶν αἰτοῦ, ποιεῖ καὶ ἐπίγραμμα τόσος, τὸ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς στάλης
τοῦ μνήματος τοῦ Γορδίεω ἐπιγέγραπται,

Χαλκῆ παρθένος τίμη, Μίδου δὲ ἐπὶ σήμασι κεῖμα.
Ἐστ' ἄν ὕδωρ τε ρέη, καὶ δένδρα μακρὰ πεθῆλη,
Πίλιος τ' ἀνιὸν λάμπη, λαμπρά τε σειλῆνη,
Καὶ ποταμοί γε ἔωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα,
Ἀύτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου
Ἄγγελίω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῆδε τέθαπται.

ιιι'. Κατίζων δὲ ἐν ταῖς λίσχαις τῶν γερόντων ἐν τῇ Κύμη ὁ Μελποι-
γενῆς τὰ ἐπεια τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδίκνυτο, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἔτερ-
πι τοὺς ἀπούσιτας· καὶ αὐτοῦ τούμπαται καβιστήκεισαν. γνοὺς δὲ ὅτι
ἀποδίκονται αὐτοῦ τὸν ποίησιν οἱ Κυμαῖοι, καὶ εἰς συνέθειαν ἔλκων τοὺς
ἀκούσιτας, λόγους τοὺς αὐτοὺς τοιύσδε προσθέντες, λέγων ὡς εἰ θίλοιν
αὐτὸν δημοσίη τρέφειν, ἐπικλειστάτην αὐτῶν τὴν πόλιν ποιήσει. τοῖς δὲ
ἀκούσισι, βουλημένοις τε ἦν ταῦτα, καὶ αὐτοὶ ταράχειν ἐλέντα ἐπὶ τὴν
θουλὴν δειπήναι τῶν βουλευτῶν καὶ αὐτοὶ ἐφασαν συμπεριέχειν, ὃ δὲ ἐπει-

μέτο αὐτοῖς, καὶ βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλεῖον, ἔδειπτο τοῦ
ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτη καθεστῶτος, ἀσταγαγγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλήν. ὁ δὲ
ὑπεδίξατο τε καὶ, ἐπεὶ καιρὸς ἦν, ἀπίγαμε· παταστὰς δὲ ὁ Μελησιγε-
νῆς ἔλεξε περὶ τῆς προφῆτης τὸν λόγον ὃν καὶ ἐν ταῖς λέσχαις ἔλεγεν. ἀς
δὲ εἶπεν, ἐξελθὼν ἐκάθητο.

17. Οἱ δὲ ἐβουλεύοντο ὅ, τι χρεὸν εἴη ἀποκοίνωσθαι αὐτῷ. προθυμού-
μένου δὲ τοῦ ἀπάγοντος αὐτὸν, καὶ ἄλλων ὅσοι τῶν βουλευτῶν ἐν ταῖς
λέσχαις ἐπήκοοι ἦγένοντο, τῶν βουλευτῶν ἵνα λέγεται ἐναπτιαθῆναι τῇ
χρήμῃ αὐτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ λέγοντας, καὶ ὡς εἰ τοὺς ὄμηρους δέξει
τρέφειν αὐτοῖς, ὄμιλον πολλόν τε καὶ ἀχρεὸν ἔζουσιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ
τοῦνομα "Ομηρος" ἐπενεάτησε τῷ Μελησιγενεῖ ἀπὸ τῆς συμφρονῆς οἱ γὰρ
Κυριαῖς τοὺς τυφλοὺς ὄμηρους λέγουσιν ἀστε τρόπειον ἐνομαζομένου αὐ-
τοῦ Μελησιγένεος, τοῦτο γενέσθαι τοῦνομα "Ομηρος".

18. Καὶ οἱ ξένοι: διήνεγκαν, θτι μηδένην αὐτοῦ ἐπεισῆντο. ἐπελέύτα δ'
αὖν ὁ λόγος τῷ ἀρχοντὶ μὴ τρέψει τὸν "Ομηρον, ἔδοξε δὲ πως καὶ τῇ ἄλ-
λῃ βουλῇ. ἐπελθὼν δὲ ὁ ἑπιστάτης καὶ παρεξήμενος αὐτῷ διηγήσατο τοὺς
λαντιαθέτας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, καὶ τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ. Ὁ
δέ, ὡς ἤκουσεν, ἐσυμφρόνη τε καὶ λέγει τὰ ἔπεια τάδε,

Οἴη μ' αἷστη δᾶκε πατήρ Ζεὺς κύρια γενίσθαι,
Νάπτιον αἰδοίνης ἐπὶ γεύνασι μητρὸς ἀτάλλων,
"Ην ποτ' ἐπύργωσαν βουλῆ Διὸς αἰγάλχοιο
Λαοὶ Φοίκωνος, μάργαν ἐπεβήτορες ἕππων
Οπλότεροι μαλεροῖ πυρὸς κοίνοντες" Λεονα
Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείστονα ποτνιάνακτον.
"Ην τε δὲ ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῦ Μέλητος,
Ἐγένεν ἀπορνύμενος κοῦρος. Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
Ηθιλέτην κληπται διαν χλόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν
Οἱ δὲ ἀπανηνάσθην ἴερην ὅπα, φημὶ ἀνιδήν.
Αφραδίην τῶν μέν τε παθῶν τις φεάσσεται αῦθις,
Ος σφιν ὀνειδείσθιν ἐμὲν διεμήσατο πότμον.
Κῆρα δὲ γὰρ τὴν μοι θεὸς ὀστασε γεινομένῳ περ,
Τλήσομαι ἀπράσαντα φέρων πετλότει θυμῷ.
Οὐδέ τι μοι φίλα γυῖα μένειν ἴεραις ἐν ἀγυιαῖς
Σύμης ὁρμαίνουσι, μίγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
Δῆμος ἵσ αἰλοδαπῶν ἵεται ὀλίγον περ ἐνταχ-

ιι'. Μετὰ τοῦτο ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς Κύμης ἡ Φωκαίην, Κοριαίοις, ἵπασησάμενος μηδένα ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ χώρᾳ γενέσθαι ὃς τις Κυμαῖος ἴσται ἱερεικούμενος ἐν ταῖς λίσσαις κατέζων. ἐν δὲ τῇ Φωκαίῃ τοῦτον τὸν χρόνον Θεστορίδης τὸς ἦν γράμματα διδάσκων τοὺς παιδεῖς, ἀνὴρ οὐ κρήγυνος· πατανοήσας δὲ τοῦ Ὀμηροῦ τὴν ποίησιν, λόγους τοιούσδε αὐτῷ προσήνεγκε, φὰς ἔποιμος εἶναι βεραπεύειν καὶ τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβεῖν, εἰ ιδίλιοι ἄγε πεποιημένα εἴη αὐτῷ τῶν ἐπίων ἀναγράψασθαι, καὶ ἄλλα ποιῶν, σρᾶς· ἔωςτὸν ἀναφέρειν αἱτί.

ιι'. Τῷ δὲ Ὀμηρῷ ἀκούσαντι, ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα ἐνδεῖς γὰρ ἂν τῶν ἀναγκαῖων καὶ βιοτείων. δικτύοις δὲ παρὰ τῇ Θεστορίδῃ, ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἑλάσσων, ἥς ή ἀρχὴ,

"Ιλιον ἀείδω καὶ Δαρδανίην ἐῦπωλον,
Ἡ; πέρι πολλὰ πάλον Δαναοὶ, βιοδποντες" Αρενος"

καὶ τὴν καλουμένην Φωκαΐδα, ἥν φασιν οἱ Φωκαῖοι "Ομηρον παρ' αὐτοῖς τοιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τὴν τε Φωκαΐδα καὶ τὰλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὀμήρου διανοῦ ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, δινούτη ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν τοιούν θίλων τοῦ Ὀμηροῦ ἐξδιάσυσθαι· καὶ οὐκ εἴ τι ἡμεῖς ἐν ἐπιμαλείᾳ εἴχε τὸν Ὀμηρον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεια πάδες,

Θεστορίδης, θιταῖσιν ἀναίστων πολέων περ,
Οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται γένει ἀνθεώποισιν.

ὁ μὲν δὲ Θεστορίδης ἐν τῆς Φωκαίης ἀπολλάγη ἐς τὴν Νίον, καὶ ἐδεσπολάτην κατεσκευάσατο· καὶ τὰ ἔπεια ἐπίδεικνύμενος ὡς ἱωύτου ἐόντα, ἔπαινόν τε πολλὸν εἶχε καὶ ἀφελεῖτο· ὁ δὲ Ὀμηρος πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διητάτω ἐν τῇ Φωκαίῃ, ἀπὸ τῆς ποιήσιος τὴν βιοτὴν ἔχων.

ιι'. Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπειτα ἀνδρες Χῖην ἐμποροὶ ἀπίκεντο ἐς τὴν Φωκαίην ἀκούσαντες· δι τῶν ἐπίων τοῦ Ὀμηροῦ ἢ τριτίγενον ἀνηκούσαν πολλάκις ἐν τῇ Χίᾳ τοῦ Θεστορίδεω, ἐξήγγειλον ὅτι ἐν τῇ Χίᾳ τὸς ἐπίδεικνύμενος τὰ ἔπεια ταῦτα γραμμάτων διδάσκαλος, κάρτα πολλὸν ἔπαινον ἔχει. ὁ δὲ Ὀμηρος κατενόσην ὅτι Θεστορίδης ἀν εἴη, καὶ παντὶ θυμῷ ἐσπουδαζειν εἴς τὴν Χίον ἀπικέσθαι. καταβὰς δὲ ἐπὶ τὸν λιμένα, ἐς τὴν Χίον σὺ καταλαμβάνειν οὐδὲν πλάνη πλίσος, ἐς δὲ τὴν Ἡγείρην

τινὲς ἐπὶ ξύλου παρεσκευάζοντο πλεῖν. καλῶς δὲ εἶχε τῷ Ὁμήρῳ δὶς Ἐρυθράίνης τὸν πλοῦν στοιχόσαθαι. καὶ προσελθὼν ἔχοντις παρὰ τῶν ναυτίων δέξασθαι αὐτὸν σύμπλοιν, πολλὰ τε καὶ περισταγωγὰ λέγων οἷς σφέας ἔμελλε πείσειν. τοῖς δὲ ἔδοξε δέξασθαι αὐτόν. καὶ ἐκλευον ἰσβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον. ὃ δὲ Ὁμηρος πολλὰ ἐπινέσας αὐτὸς, ἵστην καὶ ἐπεὶ ἔγετο, λέγει τὰ ἔπεια τάδε,

Κλῦθι Ποσειδάνων μεγαλοσθενὲς ἴννοσίγατε,
Ἐὺρυχόρον μεδέων ἡδὲ ξανθοῦ Ἐλικᾶνος.
Δὸς δ' οὐρανοῦ καλὸν, καὶ ἀπῆμονα νόστον ιδέσθαι
Ναύταις, οἵ νηὸς πομποὶ ἡδὲ ἀρχοὶ ἔασι.
Δὸς δ' ἡσπάρειεν ὑψιφερόμενοι Μίμαντος
Αἴδοιών μὲν ἐλθόντα βροτῶν δσίων γε κυρηῆσαι.
Φῶτά τε πιστίμην, ὃς ἐμὸν νόσην ἡπεροπτεύσας,
Ωδένσατο Σῆνα ξένιον ξενίν τε τραπείζην.

ιη'. Ἐπεὶ δὲ ἀπίκοντο εὐπλοόνταντες ἐς τὴν Ἐρυθραίνην, τότε "Ομηρος τὸν αὖλιν ἐπὶ τῷ πλαίσῳ ἐποιήσατο" τῇ δὲ ὑστερούῃ ἔχοντις τῶν ναυτέων τιὰ ἱγνύσασθαι αὐτῷ ἐς τὴν στόλιν. οἱ δὲ συνέπεμψαν ἔνα αὐτῶν. πορευόμενος δὲ Ὁμηρος ἐπεὶ ἔπειχε τῆς Ἐρυθράίνης, προχείνεις καὶ δρεινῆς ἐσύσκις, φένει, γεται τάδε τὰ ἔπεια,

Πότυια γῆ, πάνδαρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
Ως ἀρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὔοχθος ἐπύχθης,
Τοῖσι δὲ δύσσεωλος καὶ τρηχεῖς οἵς ἔχολάθης.

ἀπικόμενος ὃς ἐς τὴν πῆλιν τῶν Ἐρυθράίνων ἐτηρεῖται περὶ τοῦ ἐς τὴν Κίον πλοῦν καὶ τονος προσελθόντος αὐτῷ τῶν ἱωραντίων ἐν τῇ Φακιδῇ, καὶ ἀσπασαμένου, ἔχοντις εἰς τοῦ συντεξερεῖν αὐτῷ πλοῖον, ὅπως ἂν εἰς τὴν Κίον διαβαίη.

ιθ'. Ἐκ μὲν δὴ τοῦ λιμένος εὐδίν ἦν ἀπόστολον, ἄγει δὲ αὐτὸν ἕιβρ τῶν ἀλίεων τὰ πλοῖα δραμίζεται. καὶ τως ἵντυγχάνει μέλλοντι τισὶ διπτήσῃς ἐς τὴν Κίον, ἀν διέστο προσελθὼν ἐς ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν Ὁμηρον οἱ δὲ, οὐδένα λόγον ποιητάμενοι, ἀνήγοντο ὃ δὲ Ὁμηρος φέγγεται τάδε.

Ναῦται ποντοπόροισι στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἀτη,
Πτωκάσιν αἰθυίσσοι βίον δύσχηλον ἔχοντες,
Αἴδεῖσθε ξενίοι Διὸς σέβας ὑψιμίδοντος.
Δεινὴ γὰρ μέτ' ὅπις ξενίου Διὸς, ὃς κὲ ἀλίτηται.

ἀναχθεῖσι, δὲ αὐτοῖς συνέῃ, ἐναντίους ἀνέμου γενομένου, παλινδρομῆσαι, καὶ εἰς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν ὅπερ ἀνηγάγοντο, καὶ τὸν "Ομηρος ἀναλα-
βεῖν καθήμενον ἐπὶ τῆς κυματωγῆς. μαθάν δὲ αὐτοὺς πεπαλινδρομηκότας, ἔλεξε τάδε, "Τυμᾶς, ὁ ζένοι, ἔλαβεν δὲ ἄνερος ἀντίος γενόμενος ἀλλα
" ἔτι καὶ νῦν με δέξασθε, καὶ δὲ πλοῦς ὑπὸν ἔσται." οἱ δὲ ἀλιεῖς, ἐν μετα-
μελίῃ γενόμενοι ὅτι οὐ πόρτερον ἐδέξαντο, εἰπόντες ὅτι οὐ καταδικτάνου-
σιν ἦν ἐβέλοι συμπλεῖν, ἐπέλευνον ἐσταίνειν καὶ σύτως ἀιωλαζόντες αἴ-
τον ἀνάχθησαν, καὶ ἵσχουσιν ἐπ' ἀπῆς.

κ'. Οἱ μὲν δὲ ἀλιεῖς πρὸς ἔργον ἐτράπησαν. ὁ δὲ "Ομηρος τὴν νύκτα
ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατέμενε, τὴν δὲ ἡμέραν πορευόμενος, καὶ πλανώμενος,
ἀπίκεπτο εἰς τὸ χωρίον δὲ Πίτυς καλέεται. κατατίθει αὐτῷ ἀναπαυσμένοι
τὴν νύκτα, ἐπιπίπτει καρπὸς τῆς πίτυος, ὃν δὲ μετεξέπερσι στρόφιλον,
οἱ δὲ κῶνον καλέουσιν. ὁ δὲ "Ομηρος θρέγγεται τὰ ἔπια τάδε,

"Αλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἴποιν
"Ιδης ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου ἡνεμοίσσης,
"Ενθα σίδηρος "Ἄρεος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
"Εσσεται, εὗτ' ἀν μιν Κεφεύνοις ἄνδρες ἔχωσι

τὰ δὲ Κεφεύνια τοῦτον χρόνον κτίζειν οἱ Κυμαῖοι παρεσκευάζοντε πρὸς
τὴν "Ιδη, καὶ γίνεται αὐτόθι σίδηρος.

κα'. Ἐντεῦθεν ἀναστὰς "Ομηρος ἰπορεύετο κατὰ φωνὴν τινὰ αἰγῶν
γερομένων. ὡς δὲ ὑλάκτεον αὐτὸν οἱ κύνες, ἀνίκραγεν. ὁ δὲ Γλαῦκος ὡς
ῆκουσε τῆς φωνῆς, ἦν γὰρ τοῦτο ὄνομα τῷ νέμοντι τὰς αἴγας, ἐπέδραμεν
ἐπραλίως, τάξ τε κύνας ἀνεκαλεῖτο, καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ τοῦ "Ομηρου.
Ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον ἐν βαῦμασι ἦν, ὅπος τυφλὸς ὡν, μένος ἀπίκοιτο εἰς
ποιούτους χώρας, καὶ ὃ, τι βέλων. προσειλθάν τέ μιν ἰστόζεεν ὅπις τε ἦν,
καὶ τίνι τρόπῳ ἀπίκοιτο εἰς τόπους ἀσκήτους καὶ ἀστιδία χωρία, καὶ
τίνις κεχρημένος εἴη. ὁ δὲ "Ομηρος, αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἐωὕτου πάθην κατα-
λεγόμενος, εἰς σῆντον προπηγάγετο. ἦν γὰρ, ὡς ἔσικεν, οὐδὲ ἀγνώμων ὁ

Γλαῦκος. ἀναλαβὼν δὲ αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐπὶ τὸν σταθμὸν πῦρ τε ἀνακαύσεις, δεῖπνον παιδαρικούς, καὶ παιχτίες, δειπνοῦ ἐκέλευεν ὁ Γλαῦκος.

καὶ'. Τῶν δὲ κυρῶν μὴ ἐσθίοντων καὶ ὑλακτούντων δειπνοῦντα, καθάπερ εἰώθεσαν, λέγει πρὸς τὸν Γλαῦκον "Ομῆρος τὰ ἔπια τάδε,

Γλαῦκε πέπαν, ἐπιών τὸ ἔπος τὸ ἐν φερσὶ θῆσω·
Πρῶτου μὲν κυρὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείησι θύεσι
Δεῦνται. ὡς γάρ ἄμεινον ὁ γάρ καὶ πρῶτον ἀκούει.
Ἄνδρος ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἔρησα θηρὸς ἴοντος.

ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος, ἥσθη τῇ παιχνίδσι, καὶ ἵνα θαῦματι εἰχει
αὐτὸν δειπνήσαντες δὲ, διὰ λόγων εἰστιῶντο. ἀπηγεομένου δὲ Ὁμῆρου τὴν
τε πλάνην τὴν ἱωτοῦ καὶ τὸς πόλεις ἡστάσκοιτο, ἕπτηνκτος ἦν ὁ
Γλαῦκος ἀκούων, καὶ τότε μὲν, ἐπεὶ ἀρη κοίτου ἦν ἀνταύετο.

καὶ'. Τῷδε ὑστεροῦ ὅμοιόθεν ὁ Γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην παιχνίδιαι,
σημαντίων τὰ περὶ Ὁμῆρον. ἐπιτρέψας δὲ τῷ συνδούλῳ νέμειν τὰς αἴγας,
τὸν "Ομῆρον καταλείπει ἔνδον, εἰπάν τρόπος αὐτὸν, δότι διὰ ταχίσιν πορεύ-
σομαι. καταδᾶς δὲ ἵσ Βολιστὸν, ἔστι δὲ πλησίον τοῦ χωρίου τούτου, καὶ
συγγενέμενος τῷ δεσπότῃ, ἀπηγένετο ὑπὲρ Ὁμῆρον πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν,
περὶ τε αὐτοῦ τῆς ἀφίξεως, ἐν ἰωύματι ποιεύμενος" ἡρώτεέ τε ὅ, τι Κεῖται
ποιέειν περὶ αὐτοῦ. δὲ δὲ ὀλίγα μὲν προσέστη τῶν λόγων, κατεγίνωσκε δὲ
τοῦ Γλαύκου ὡς ἄφενος ἴοντος, καὶ τοὺς ἀναπήδους δεχομένους καὶ τρέ-
φουτας. ἐκέλευτε δὲ ὅμως τὸν ἔπινον ἄγειν πρὸς ἐμυτόν.

καὶ'. Ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν "Ομῆρον διηγήσαστο ταῦτα ὁ Γλαῦκος, καὶ
ἐκέλευτε πορεύεσθαι τοῦτον οὕτω γάρ εἰς πρήξειν. ὃ δὲ "Ομῆρος ἡδέλε πο-
ρεύεσθαι. ἀναλαβὼν οὖν αὐτὸν ὁ Γλαῦκος ἡγήγε πρὸς τὸν δεσπότην. διὰ
λόγων δὲ ἵνα τῷ Ὁμήρῳ Χίος, εὐρίσκει ἴοντα δεξὸν καὶ πολλῶν ἐμπει-
ρον. ἐπειδὲ τε αὐτὸν μένειν, καὶ τῶν παιδίων ἐπιμίλειαν ποίεσθας ἥσπαν
γάρ τῷ Χίῳ παιᾶς ἐν ἡλικίᾳ. τούτους εὖν αὐτῷ παιχτίησι παιδεύειν.
ὁ δὲ ἔπερσσε ταῦτα καὶ τοὺς κέρκωπας, καὶ βατραχομεμαχίαν, καὶ
ἐπικιχλίδιας, καὶ τάλλα πάντα ὅσα παίγνια ἔστιν Ὁμῆρον, ἵνταῦθα
ἐποίησε παιὰ τῷ Χίῳ ἐν Βολιστῷ. ὅστις ποτὲ τῷ πόλει περιβόητος ἦν
παρείναται, ὥργετο ἐκπλέων ἐκ τῆς Χίου.

νε. Χρηστοὶ τρομοκράτος, διηβεῖς τοῦ Χίου πορεύονται αὐτὸν εἰς τὴν Χίον, ἀπίκετο εἰς τὴν πόλιν· καὶ διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος, ἐδίδασκε παιδεῖς τὴν Ἕπειρον. καὶ πάρτει δεξιὸς ἑδόνειν εἶναι τοῖς Χίνοις, καὶ πολλοὶ θεῷρασται αὐτοῦ παθειστήνεσσαν. συλλεξάμενος δὲ βίον ἴκανον, γυναικαὶ ἔγνητιν ἐξ ἡς αὐτῷ θυγατέρες δύο ἱγένοντο· καὶ ἡ μὲν αὐτῶν ἄγαμος ἐτελευτήσει, τὴν δὲ συνφίκειν ἀνδρὶ Χίῳ.

πεζός. Ἐπιχειρήσας δὲ τῇ ποιήσει, ἀπέδωκε χάριν ἢν εἶχε, πρῶτον μὲν Μίντην τῷ Ἰδανοτίῃ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ, ὅτι μιν κάρυνοτα ποὺς ὁ φίλαλμος ἐν Ἱέρᾳ ἐνεσκέψειν ἐκτενῶς, τούτοις αὐτοῦ ἐναργεστας ἐς τὴν ποίσιν, Ὁδυσσείως τε ἐταῖχον φὰς εἶναι ποιήσεις, Ὁδυσσεία, ὃς ἵστι Τροίην ἐπλεει, Μίντηρ, ἵστι τρέψαι τὸν οἴκον, ἵστι τῷ Ιδανοτίον ἀρίστῳ καὶ δικαιοτάτῳ πολλαχῆ δὲ καὶ ἀλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτὸν, τὴν Αθηνᾶν, ὅποτε ἐς λόγον τοὺς καθίσταται, τῷ Μέντοι εἰκούσιαν ποιεῖ ἀπέδωκε δὲ καὶ Φορίνος τῷ ἱεροῦ διαδασκαλῷ τροφεῖα καὶ διδασκαλεῖα ἐν τῇ Ὁδυσσείῃ, μάλιστα ἐν τοῖσδε ποιεῖτεσι,

Κέρυξ δὲ ἐν χεροσὶν κίθαριν περικαλλέέ ἔθηκε
Φορίνος, ὃς δὴ πολλὰν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων.

καὶ πάλιν,

Αὐτὰρ δὲ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.

μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ναυακλήρου, μεθ' οὗ ἐκπεριέπλευσε, καὶ εἶδε πόλιάς τι πολλὰς καὶ χώρας, ὡς ὄνομα ἢν Μέντης, ἐν τοῖς ἔπεισι τοῖσδε,

Μέντης Ἀγχιάλειο δαΐθρεονος ἐλέχομαι εἶναι
Τιὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιλησίτμοισιν ἀνάσσων.

ἀτέλεως δὲ χάριν καὶ Τυχίῳ τῷ σκυτεῖ, ὃς ἐδιέζετο αὐτὸν ἐν τῷ Νίσυρῳ τοῖχοι, προσιλθόντα πρὸς τὸ σκυτεῖον, ἐν τοῖς ἔπεισι καταβεβύσας ἐν τῷ Ἰλιάδι τοῖσδε,

Αἴας δὲ ἰγγύθεν ἥλθε, Φέρων σάκος ἥντε πένθογον,
Χάλκεον, ἐπταβόειον ὃς Τύχιος κάμις τεύχων,
Σκυτετόμων ὅχ' ἀριστος, "Τλη ἵνι οίκια γαίων.

πέρι. Ἀπὸ δὲ τῆς ποίησεως ταῦτης εὐδοκιμεῖ "Ομηρος περὶ τε τὴν Ἰωνίαν, παὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἥδη περὶ αὐτοῦ λόγος ἀναφέρεται" καὶ οἰκέων δὲ ἐν τῇ Χίῳ, καὶ εὐδοκιμέων περὶ τὴν ποίησιν, ἀπικεομένων πολλῶν, συνεργάζεσθαι οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτῷ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπικέσθαι ὃ δὲ προσεθέξατο τὸν λόγον, καὶ κάρτα ἵπειθύμεις ἀποδημῆσαι.

καὶ, Κατανοήσας δὲ ὅτι ἐς μὲν "Ἄργος πολλαὶ καὶ μεγάλαι εἴσεν εὐλογίαι πιποιμέναι, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας οὐ, ἐμποιεῖ ἐς τὴν ποίησιν, ἐς μὲν Ἑλλάδα τὴν μεγάλην, Ἐρεχθία μεγαλύνων ἐν νεᾶν παταλόγῳ, τὰ ἔπεις τάδε,

Δῆμον Ἐρεχθίης μεγαλήπτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα.

καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Μενεσθία, ὃς πάντων ἐη ἀριστος τάξαι πεζῶν στρατὸν καὶ ἴτπότας, ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεισι εἶτε,

Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ ὑϊός Πετεῖδος Μενεσθεύ.
Τῷ δ' οὐπα τὶς ὅμοιος ἐπιχθόνιος γένεται ἀνὴρ
Κεσμῆσαι ἴτπους τε καὶ ἀνίσχεις ἀσπιδίστας.

Αἵκτα δὲ τὸν Τελαμῶνος καὶ Σαλαμινίος, ἐν νεᾶν παταλόγῳ ἔποις πρὸς Ἀθηναίους, λέγων τάδε,

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαΐδενα νῆας,
Στῆσε δ' ἄγων ἦν Ἀθηναίων ἴσταντο φύλαγγες.

ἷς δὲ τὴν Ὁδοτοιίν τῷδε ἐποίησιν, ὃς Ἀθηνᾶς ἐς λόγους ἐλθεῖσα τῷ Οὐρστῆς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀπίκεστο, πιμῆσσα ταῦτην τῶν ἄλλων πολλῷ μιάλιστον,

"Ιπετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυχόροντος ἐς Ἀθήνας"
Δῦνε δ' Ἐρεχθίης πυκνὸν δέμον.

κθ'. Ἐμποιήσας δὲ ἐς τὴν ποίησιν ταῦτα, καὶ παραπονευασάμενος, ὃς Ἑλλάδα βουλόμενος ποίεσθαι τὸν πλοῦν, προσίσχει τῇ Σάμῳ ἐπιχονδρίᾳ οἱ οἰκεῖοι τὸν τότε καὶ οἰκεῖον ἀγοντες ἰορτὴν Ἀπατούρων, καὶ τις τῶν Σα-

μίων θών τὸν Ὁμηρον ἀπιγμένον, περότερον αὐτὸν ἐπιστάμενος ἐν Χίῳ, ἐλθὼν ἐτοὺς φρατοὺς διηγήσατο, ἐν ἑταίνῳ μεγάλῳ ποιεῖμενος αὐτὸν. οἱ δὲ φράτοις ἐκέλευον ἄγην αὐτὸν ὁ δὲ, ἐντυχὼν τῷ Ὁμήρῳ, ἔλεξεν, “Ω γένε, Ἀπατούσια ἀγουσις τῆς πόλιος, καλῶστι σε οἱ φράτοις οἱ “ἡγεμοὶ συνεπτύσσοται.” ὁ δὲ Ὁμηρος ἔφη ταῦτα πεισειν, καὶ ἦν μετὰ τοῦ καλέσαντος.

λ'. Προειδόμενος δὲ ἐγκρίμεττεται γυναιξὶ Κουροτρόφῳ θυσίασι ἐν τῇ προΐσθν. ἡ δὲ ἴσχεις εἰπεις πρὸς αὐτὸν, δυσκριβάνασσα τῇ ὅψει, “Ἄνερ ἀπὸ τῶν ιερῶν.” ὁ δὲ Ὁμηρος ἐτιμένη τε ἔσαλε τὸ ἥρεν, καὶ ἤρεστο τὸν ἀγωντα τίς τε εἴη ὁ φεγγάριμενος, καὶ τίνι θεῶν ἴσχὺ θύεται. ὁ δὲ αὐτῷ διηγήσατο ὅτι γυνὴ εἴη Κουροτρόφῳ θύεσσα. ὁ δὲ, ἀκούσας, λέγει τάδε τὰ ἔπια,

Κλῦθι μοι εὐχομένῳ Κουροτρόφῳ, δὸς δὲ γυναικα
Τήδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνὴ,
‘Η δὲ ἐπιτερπίσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
‘Ων ἀρη μὲν ἀπαμβλυνται, θυμὸς δὲ μενεινῆ.

λα'. Ἐπεὶ δὲ ἥλθεν εἰς τὴν φράτην, καὶ τοῦ οἴκου ἔτεα δὴ ἐδείνυντο, ἐπὶ τὸν εὐδίλιον ἔστη, εἰ μὲν λέγουσι, καπιμένου πυρὸς ἐν τῷ οἴκῳ, οἱ δέ φρεσι τότε ἐπκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ Ὁμηρος τὰ ἔτεα εἶπεν,

‘Αιδρὸς μὲν σπίφανος, παῖδες· πύργοι δὲ, πόλης·
‘Ιστοι δὲ ἐν πεδίῳ κόσμος· γῆς δὲ, θαλάσσης·
Χερύματα δὲ οἵκον ἀΐδειν ἀτάρε γεραροὶ βασιλῆς
‘Ημενοι εἴη ἀγορῆ, κόσμος τ' ἀλλοισιν ὄρασθαι.
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδίσθαι.

λιστρῶν δὲ, καὶ κατακλιθεὶς ἐδείνυτο μετὰ τῶν φρατόζων καὶ αὐτὸν ἐτίμων, καὶ ἐν θωῦματι εἶγον· καὶ πότε μὲν τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐποίησατο Ὁμηρος.

λβ'. Τῇ δὲ εἰσαύριον ἀποπορευόμενον ἰδόντες κεραμίες τοὺς, κάμινον ἐγκαίστες κεράμου λεπτοῦ, προσεπικλίσατο αὐτὸν, πεπτυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴην καὶ ἐκέλευον σφιν ἀΐσσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου, καὶ οὐ, τι ἄν ἀλλο ἔγωσιν ὁ δὲ Ὁμηρος ἀιδει αὐτοῖς τὰ ἔτια τάδε, ἢ καλέσται Κάμινος,

Εἰ μὲν δάσετε μισθὸν, ἀπίσω, ὡς κεραμῆς.
 Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναῖν, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα Καμίου.
 Εὗ δὲ μελανθεῖν κότυλοι, καὶ πάντα μαλ' ἴσα.
 Φευχθῆναι τε καλῶς καὶ τιμῆς ἄνον ἀρίσται,
 Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
 Πολλαὶ δὲ κεφδῆναις ἡμῖν δὲ δὴ ὡς σφι νοῆσαι.
 "Ην δ' ἵπτ' ἀναιδέσιν τρεφθέντες Ψευδεῖς ἀρησθε,
 Συγκαλέων δ' ἥπειτα καμίνων δηλητῆρας,
 Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγδόν τε καὶ Ἀσβετον, ἡδὲ γ' Ἀρακτόν,
 "Ωμόδαρμόν δ' ὃς τῆρε τέχνη κακὰ πολλὰ ποζίζοι.
 Πίρεις πύρῳ ἀΐθουσαν καὶ δάματα, σὺν δὲ κάμινος
 Πάσσα κυκηθεῖν, περαμένων μέγα κωπισάντων.
 "Ως γνάθος ἰσπείρι βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
 Πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμῆια λεπτὰ ποιῶσσα,
 Δεῦρο καὶ ἡδίου θύγατρες πολυφάρμακε Κίονη,
 "Αγρια φάρμακα βάλλε, κάπου δὲ αὐτούς τε καὶ ἔργα.
 Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους.
 Οἱ δὲ Ἡρακλείους χεῖρας φύγον, οἱ τὸ ἀπόλοντο,
 Τύπτοις τὰς ἔργα κακῶς, τύπτοι δὲ κάμινον.
 Αὐτοὶ δὲ οἰμώζοντες ὁρίσατο ἔργα πονηρά.
 Γηνήσω δὲ ὁρέων αὐτῶν κακοδαιμόνα τέχνην.
 "Ος δέ κ' ὑπερεκύψει, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
 Φλεγχθείης ὡς πάντες ἐπίσταντ' αἴσιμα ρέζειν.

Παραχειμέζων δὲ ἐν τῇ Σάλῃ, ταῖς νοικηνίαις προσπορεύμενος τρί-
 τὰς οἰκίας τὰς εἰδαιμονεστάτας, ἐλάμβανε τι, ἀειδῶν τὰ ἔπεις τὰς
 καλέστοι Εἰρεσιώνη, ἀλήγουν δὲ αὐτὸν καὶ συμπαθῶν αἰεὶ τῶν τοι-
 τινες τῶν ἐγχωρίων,

Δάρμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμίνοι,]
 "Ος μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει, ὅλβιος αἰεὶ.
 Αὐτῷρ ἀνακλίνεσθε θύραι πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
 Πολλὰς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη πεθαλιῖ,
 Εἰρήνη τὸ ἀγαθόν. ὅσα δ' ἀγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
 Κυρσαίν δὲ αἰεὶ κατὰ καζδόποιον ἔρποι μάζα.
 Τοῦ παιδὸς οὐ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὕμειν"

"Ημίονος δ' ἄλιονσι κραταιόποδες ἐς τὸδε δῶμα.
Αὐτὴ δ' ἵστον ὑφαίνοι ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβαυῖα.
Νεῦμαί σοι, νεῦματι, ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδῶν.
Ἐστηκ' ἐν προθύροις"

καὶ,

Εἰ μέν τι δώσεις, εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἴστηζομεν,
Οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἥλθομεν.

Ἄδετο δὲ τὰδε ἐν τῇ Σάμῳ ἵπτι πολὺν χρόνον ὑπὸ τῶν παιδῶν, ὅτε ἀγείροιν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος.

λδ'. 'Αρχομένου δὲ τοῦ ἔμρου, ἐπενείρησε πλεῦνος εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκ τῆς Σάμου. καὶ ἀναγρέεις μετά πιναν ἴγχωσίων, ἀπνέκθη εἰς τὴν "Ιεν" καὶ ὁρμίσθησαν οὐ κατὰ τόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀκτῆς. συνέπη δὲ τῷ Ὁμήρῳ κατὰ πολὺ τι ἀξιοσπου μυλακῶν ἔχεις δὲ ἐκ τοῦ πλοίου, ἵκοιμάτοις ἐπὶ τῆς χυμιτωγῆς ἀδυνάτως ἔχων. πλείους δὲ ἡμίοις ὁρμούσαν αὐτῶν διὰ ἀπλούν, καταβαίνοντες αἱσι τοις τοῦ ἐν τῆς πόλιος, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, καὶ ἐν θαῦματι εἶχον αὐτὸν, ἀκούοντες αὐτοῦ.

λε'. Τῶν δὲ ναυτέων, καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος τινῶν ἡμένων παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, κατέπλωσαν παῖδες ἀλιῆς τὸν τόπον, καὶ ἐκεάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου, προσεκλίνοντες αὐτοῖς τὰδε εἶπον, "Ἄγετε, ὁ ξένοι, ἀπανούσσετε ἡμέων, ἀντὶ ἀρά δύνησθε διαγνῶνται ὑσσ' ἀν ὑμῖν εἴταιμεν." καί τις τῶν παρεζόντων ἐκέλευε λέγειν· οἱ δὲ εἶπαν, " 'Ημεῖς ἀστα εἴλομεν, κατελίπομεν. ἂ δὲ μὴ εἴλομεν, φέρομεν.' οἱ δὲ φασι μέτρην εἰπεῖν αὐτούς,

"Λσσ' ἔλομεν, λιπόμεσθα" ἀ δ' οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα.

οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεζόντων γγῶνται τὰ ἥρθεντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες, ἵτι ἀλισώντες οὐδὲν ἐδύνατο εἰπεῖν καθήμενοι δὲ ἐν γῇ, ἐφευρίζοντο· καὶ ὅσους μὲν ἔλασσον τῶν φειζόν, κατέλιπον ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο, οἱ οἵκους ἀπεφέροντο. ὁ δὲ "Ομηρος, ἀκούσας τῶν τακτα, ἔλεξε τὰ ἔπεια τάδε,

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἷματος ἰηγεγάματε,
Θάτε βαθυκλήρων, οὐτ' ἀσπειτα μῆλα νερόντων.

λατ'. Ἐκ δὲ τῆς ἀσθενίας ταύτης συνέβη τὸν "Ομηρὸν τελευτῆσαι ἐν Ἰω, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παιδῶν ἥπιν, ὡς σίονται τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ, τελευτήσας δὲ ἐν τῷ" Ἰω, αὐτοῦ ἵτ' ἀντῆς ἐτάφη ὑπό τε τῶν συμπλεόντων καὶ τῶν πολιτῶν ὅσοι ἐν διαλογῇ ἦργάντο αὐτῷ, καὶ τὸ ἐλεγένον τοῦτο ἱπτυχαφαν' Ἰηταὶ ὑστερὸν χρέωφ ποιῆσῃ, ὡς ἦσθι ἢ τε ποίησις ἔξεπετώνει, καὶ ἕταμμάζετο ὑπὸ πάντων" αἰδὲ "Ομήρου ἐστίν.

"Ἐνθάδε τὴν ἴερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύψει,
Ἄνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα βίσον" Ομηρὸν.

κξ'. Ὅτι δὲ ἦν Αἰολεὺς "Ομηρος, καὶ οὐ τε" Ἰων, οὔτε Δωρεὺς, τοῖς τε εἰρημένοις διδίλλωται μη, καὶ δὴ καὶ τοῖςδε τεκμηρίοσιν παρέχει. Λίσσω ποιητὴν τηλικοῦτον εἰνός ἐστι τῶν νομίμων τῶν παρὰ τοῖς ἀνθεώποις ποιῶντα ἐς τὴν ποίησιν, ἤτοι τὰ κάλλιστα ἔξευρόντα ποιέειν, ἢ τὰ ἰωῦτοῦ, πατριαὶ ἐόντα. Ἡδη τοίνυν τὸ ἐνθένδε αὐτοὶ τῶν ἐπέιων ἀκούοντες κρινεῖτε, ἵεροποιητὴν γὰρ ἢ τὴν κρατίστην ἔξευρὸν ἐποίησεν, ἢ τὴν ἰωῦτοῦ πατριδὶ προσήκουσαν. λέγει γὰρ ἀδε,

Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἐδειραν,
Μηρούς τ' ἔξεταμον, κατά τε κνίσση ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ἀμοβίτησαν.

Ἐν τούτοις ὑπὲρ ὁσφύος οὐδὲν εἴσηπται, ἢ ἐς τὰ ἴερὰ χρέονται μονάτατον γὰρ τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίσι ὁσφύν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖςδε τοῖς ἐπεσιν ὅτι Αἰολεὺς ἄν, τοῖς νόμοις τοῖς πούτων ἐχρῆπτο,

Καὶ δὲ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δὲ αἰλοπα σῖνα
Λεῖσε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπάσιλα χερσίν.

Αἰολές γὰρ μίνει τὰ σπλαγχνά ἐπὶ πίτη εἴειλαι διττᾶσι, οἱ δὲ ἄλλοι.
Ἐλληνες ἐπὶ τριῶν, καὶ γὰρ ἔνομαζουσιν οἱ Αἰολεὺς τὰ πέντε, πέντε.

λπ'. Τὰ μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς γενίσιος καὶ τελευτῆς καὶ βίου διδίλλωται μη. Περὶ δὲ ἡλικίας τῆς Ομήρου, ἐκ τῶνδε ἀν τις ἐπισκεπτόμενος, ἀπογιεῖς καὶ δοεῖς λογίζοιτο. ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς Ἰλιον σπρατείας, ἣν Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος ἤγειραν, ἐπειν ὑστερὸν ἐκατὸν καὶ τριάκοντα λίτ-

Ἐος ὀκίσθη κατὰ πόλεις, πρότερον ἵστησαι ἀπολιτι. μετὰ δὲ Λέσβου οἰκισθεῖσαι ἔτεσιν ὑστερον εἶκοσι Κύμη ή Λιολιῶτις καὶ Φρικᾶτις καλεομένη ὡς ὀκίσθη. μετὰ δὲ Κύμην, ὀκτωκαιδεκά ἔτεσιν ὑστερον Σμύρνα ὑπὸ Κύμηιών κατωκίσθη καὶ ἐν τούτῳ γίνεται "Ομηρος ἀφ' οὐ δε "Ομηρος ἐγένετο, ἔτεα ἰστιν ἵξακόσια εικοσιδύο μέχρι τῆς Ελέας διαβάσεως, ἦν στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας, καὶ γενέσας τὸν Ἑλλήστοντον, διέβη ἐκ τῆς Λοίης ἵστην Εὐρώπην. ἀπὸ δὲ τούτου ἡκιδίως ἰστιν ἀριθμῆσαι τὸν χρόνον τῷ ἑβέλοντι φύτεῦν ἐκ τῶν ἀρχόντων Ἀθηνησι. τῶν δὲ Τεωκῶν ὑστερον γέγονεν "Ομηρος ἔτεσιν ἑκατὸν ἵξηκοντα ὀκτώ

ΤΕΛΟΣ.

NOTÆ IN LIBRUM IX.

Pag. 7. l. 7. Λυκίδεα κατίλευσα] Idem si fatum ante decem menses subierat Cyrsilus, mirum est hujus exemplo non fuisse Lycidam deterritum. Ignotum Herodoto, plures Cyrsilum commemorant; cum Themistoclis suas statuerent Athenienses ut urbe reicta — naves concenderent, — Cyrsilum quemdam, suadentem ut in urbe manerent, Xerzenque reciperen, lapidibus obruerunt: sic scribit Cicero de Off. III. c. xi. Demonsthenem sequutus de Cor. p. 174. ex quo Cyrsilus innotuit Harporationi, Hermogeni p. 448. aliis. Cauta Aristides neque Cyrsilum nominat nec Lycidam, duo tamen diversos, ut puto, designans, qui non simillimo mortis genere perierint: de illo, qui Demostheni dicitur Cyrsilus, in Panathen. T. I. p. 243. ἐπειδὴ τις ἐπομένων εἰστεῖν, ὡς Χοὶ συγχωρεῖν, αἵτινες μὲν αὐτὸν, αἱ δὲ γυναικεῖς τὴν γυναικαν ἐπελθοῦσαι διέφερον ἐν χειρίς illuc in Schol. MSS. Cyrsilus vocatur. De Athenis agens Aristides secunda vice captis, missoque ad Athenienses in Salamina nuncio T. III. p. 356. ἐπειδὴ τις εἴστεν ἐν τῇ βιουλῇ δίχεσθαι, συλλεγόντες πάντες κατίλευσαν αὐτοῖς μὲν αὐτὸν, αἱ δὲ γυναικεῖς τὴν γυναικαν αὐτοῦ hoc ibi Scholion præbet Cod. MS. ad Ἐπειδὴ τις εἴπει Κυρσίλος κατὰ Δημοσθένην ὁ γαρ Ἡέδοτος Λυκίδην αὐτὸν καλεῖ. Demosthenes quidem et Herod. de diversis loquuntur temporum articulis; non tanta tamen apud me auctoritas est Aristide, ut Demosthenem in re tum notissima erroris aūsim arguere, quod fecit G. Canter. N. L. VII. c. 4. VALCKEN.

Pag. 9. l. 14. Δία τε Ἑλλήνων] Jovis Πανελλήνιν apud Aeginetas et Athenienses cultus in Pausania fin. Libri primi; ΕΛΛΑΝΙΟΝ novit Pindarus et Syracusanorum numi, de quibus Cl. Havercampus ad Parvæ Sicil. Numism. p. 343. In vicinis ἀλλὰ ἀπειπάνται grauius et elegantius legenti accidit, suadentque membranae. Hoc amplius, ναι τὸ μὲν ἀπ' ἡμέων οὕτω — a Gronovio ac Pavio summo jure laudatur, idem quidem ac τὸ μὲν ἡμέτερον, sed suavius atque ex interiore sermonis usu. Quod autem adulat participium ἵνα, sæpe Scriptori in deliciis, abesse Codicum jussu potest; neque hic criminacionem, in Th. Galcum intentatam, metuo, quippe temerariam valde. Ceterum νέμεται ἵνα τοις Ἑλλήνις in Græcos impenditur sive distribuitur, bene Portus. WESS.

Δία τοι Ἑλλήνιον] Jovem Græcis communem reveriti. Ἑλλάσις Ζεὺς ubi memoratur Aristophani in Eq. v. 1250. et Pindaro N. v., v. 19. adpellationis originem ab Άeaco recte repetunt Scholiastæ: Άeaci precibus malorum, quibus tota Græcia premebat, levamen adepti ἵερον ἐν Λιγίνη κατιστόσατο μηνὸν τῶν Ἑλλήνων, οὐπερ ἐκεῖνος ἐποίσατο τὴν εὐχὴν, Isocrat. p 191. E. Jovis scilicet Ἑλλανίου, vel Πανελλανίου huic Άeacū sacra fecisse dicitur Pausanias i. p. 108. II. p. 179. τῷ Πανελληνίῳ Διὶ θύσας καὶ εὐέμενος τῇ Ἑλλάδᾳ γῆν ἐποίησεν θεοῖς a templo Jovis Πανελλήνιου mōns, in quo statutum erat, Πανελλήνιον ὄρος dicebatur, eodem teste p. 181. Fortasse scriperat Clemens Alex. vi, p. 753, 14. Αἰανός, ἀνελθὼν ἐπὶ ὄρος, — τὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ποιὸν ἐπικαλέσας θεὸν ἡγέατο. VALCKEN.

Pag. 14. l. 6. Θυμιάνων οἱ ἐπὶ τῷ Ηλέσῃ] Alibi θυμιάνων ἐτί Κρήτωνa L. v. 44. De Cleomibro, exercitus ad Isthmum imperatore superius L. VIII, 71. de Solis vero eclipsi, qua rex territus copias domum reduxit, præclare Dionys. Petavius Doctr. Temp. L. x. C. 25. WESS.

Pag. 15. l. 16. Τῶν περιοίνων Λακεδαιμ.] Quum in rebus Laconicis frequentissima fiat mentio τῶν περιοίνων, incertos fluctuare miror viros eruditissimos, quinam per illos sint intelligendi. Clar Duker. ad Thucyd. P. 510. in Addendis, Heinsius, inquit, scribit (in notis ad Max. Tyr. p. 65.) eosdem esse περιοίνους Lacedæmoniorum et Εἵλωτας. sed nondum mihi persuadet. Prorsus diversi generis fuisse vel ex hoc liquet Herodeti loco, ubi quinque millia τῶν περιοίνων distinguuntur a quinque millibus Σπαρτιώνων, qui circa se singuli haberent septem τῶν εἰλάτων infra c. 28. in acie stetisse dicuntur Λακεδαιμονίου μύροι: quorum dimidiam partem, ἔντας Σπαρτιάτας, ἐφύλασσον ista quinque et triginta millia τῶν εἰλάτων, ut levis armaturæ milites. Erant itaque Lacedæmonii οἱ περιοίνοι, non εἵλωτες hi servitutem serviebant; liberi erant οἱ περιοίνοι. Εἵλωτες, si bello heris operam suam adprobassent, libertate donati Νεοδαμωΐδεις dicebantur: ab his etiam distinguuntur οἱ περιοίνοι. Xenopb. ΕἼλ. I. p. 256, 15. σὸν αὐτῷ τῶν περιοίνων τινὲς, καὶ τῶν νεοδαμωΐδων οἱ πολλοί. Ubicunque in historia Græca περιοίνοι vel junguntur vel opponuntur Spartiatis, Lacedæmonii sunt intelligendi, cuiuscunque fuerint urbis Laconicæ cives, excepta Sparta, Spartiarum imperio parentes. Schol. Aristida MS. οἱ περιοίνοι esse dicuntur οἱ περιοίνοι Σπάρτης τὴν μητρόπολιν τοὺς ἐκ τῶν περιοίνων πόλεων dixit Xenopb. ΕἼλ. III. p. 294, 43. τὰ ἐν κόπῃ τῆς Σπάρτης πολίσματα Pausan. VII. p. 555. Hæ civitates, ut olim erant Spartiarum ἰστήκοοι, sic ævo quoque fuerunt recentiori εἰς Σπάρτην συντελῆσαι, nisi quod ex istis decem et octo Augustus jusserit esse αὐτονόμοις, Pausan. III. p. 265. Qui περιοίνοι, iidem dicebantur et Λακεδαιμονίοι et Λακωνιοί, Thucyd. IV. c. 8. οἱ Σπαρτιάται αὗτοὶ μὲν οἱ ἱγγύστατα τῶν περιοίνων εὖθε ἐσόθουν ἐτὶ τὴν Πύλον τῶν δι οὐλῶν Λακεδαιμονίων βοῶντις ἐγίγνετο ἡ ἔφοδος: quo loco οἱ ἱγγύστατα τῶν περιοίνων sunt utique Lacedæmonii: cecidisse scribit in pugna Leuctrica Xenop-

phron' Ἐλλ. vi. p. 349, 7. τῶν συμπάντων Λακεδαιμονίων ἴγγος χιλίου. — αὐτῶν Σπαρτιάτων πεζὶ τετραποσίους ubi ab eo Σπαρτιάται genuini sunt Spartiates, τὸ πολεοῦς Σπαρτιάτων Maximo. Tyrio p. 347. Thucydidi Lacedæmoniorum duces memorantur VIII, c. 22. Εὐάλας Σπαρτιάτης et Δεινάδης πεζίους; id est Λακεδæmonios, ut eidem, præter alios, Theramenes dicitur Λακεδæmonios, Dercyllidas autem αὐτὸς Σπαρτιάτης. Qui sæpe dicitur Ασπανίος Χεοφρονι in Κύρου Ανάλογοι, Neon est Λακωνικός VII. p. 235, 31. conf. v. p. 204, 9. VALCKEN.

Pag. 38. l. 8. Ἀπὸ τοῦ ἐν Μαραθῶν ἔργου] Campus Marathonius præcipua semper fuit Atheniensibus gloriandi materies, quia hanc de Persis victoriam soli reportaverant: ea de re loquenti Lycurgo c. Leocr. p. 162, 13. dicuntur οὐκ ἵπτη δέξημεγα φρεσοῦντες, ἀλλ' ἵπτη τῷ ταῦτῃ ἄξια πράττειν. Aristoph. Equit. v. 1331. Τῆς γάρ πόλεως ἄξια πράττειν, καὶ τοῦ Μαραθῶν προπαίου de Æschylo morti vicino vid. Pausan. I. p. 35. apud Thucyd. I. c. 73. Athenienses, φαμὲν Μαραθῶνι μένοι προκατενεῦσαι τῷ βασιλέᾳ ubi notat Wasseus: hoc titulo Critiae designatur urbs Athenarum apud Athen. I. p. 28. C. Ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶν καταστήσουσα πρόπαιον, Nomen itaque Μαραθωνάχων Atticis erat auribus jucundissimum, sed depravatis suæ ætatis moribus sepius istius temporis Μαραθωνάχων opposuit Aristophanes, et in Nub. v. 982. acerbe Athen. VI. p. 253. F. ταῦτ', inquit, ηὔνοι Μαραθωνάχοι. VALCKEN.

41. l. 12. Συνάπτωτες ἔντες ἀρ.] In hoc numero gravis armaturæ militum 38700. nihil inesse vitii liquet e sequentibus; primum enim præter illos Φιλοῖ, memorantur cum Spartiatis missi Helotes 35000, tum ceterorum Græcorum Φιλοῖ, 34500. hi universi conficiunt 108200. quibus adjuncti tandem 1800. Thespienses suminiam implebant 110000. Herodst. infra: σὺν Θεσπίεσιν τοῖσι παρεοῦσι ἐπιληγοῦντο αἱ Ἰδεῖαι μνημάτος. De his Græcie libertatis statoribus intellico Diodor. Sic. XI, c. 30. ἡ δὲ σύμπτης ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων εἰς δίην μνημάτος qui forsan etiam scripserat εἰς Ἰδεῖαι, sed quod addit, τῶν δὲ βασιλέων εἰς πεντήκοντα, longius etiam ab Herodoto recedit, juxta quem illic βασιλέων ἵσται τεττάκοντα μνημάτος præter Græcos Persianas partes sequitos, quorum ad Platæas fuisse Noster suspicatur πέντε μνημάτος. Nostro loco memoratos ἰστήσας 38700. ego quidem in capite superiori memoratis non reperio, verum duntaxat 29700. Utrum in Æginetarum numero, an et alibi vitium hæreat, si Codices vulgatis congruunt, non facile definiri poterit. Ad ista Herodoti Pausanias catalogum v. p. 437. comparanti occurrit inter illos, qui Πλαταιάσιν ἐμαχήσαντο ἵπτα Μαρδονίου τε καὶ Μήδων, quorum nulla sit in hac Herodeti recensione mentio, Κεῖται, καὶ Μήδισι, Τήνιοι, καὶ Νάξιοι, καὶ Κύθιοι. VALCKEN.

Pag. 50. l. 10. Ο πρὸς τῷ Ἰσθμῷ] Bellum Spartanis Messenii una cum Helotis, occupata Ithome, conflarant: isthic res gesta in decem annos, longissime ab Isthmo; Thucydides I. 1, 101. et Diodorus I. xi, 64, testes sunt. Ergo ὁ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ ad Ithomem veri-

tati. Palmerio *Pavio*que observantibus, congrueret. *Pausanias*, hæc Herodotea apertissime æmulatus, non nihil impedit Laconic. C. II. τίταγτον δὲ ἡγεμόνατο *Tisamenus* πρὸς τοὺς ἐξ Ἰσθμοῦ Ιθαμνὸν ἀποστήσαντας ἀπὸ τῶν εἰλάτων. *Isthmum* enim Ithomenque pæne conjungit, nec sine suspicione reperti in *Herodoto* Ισθμοῦ *Isthmi*. Sic maculæ origo *Pausaniam* anteverteret; namque mendam esse, nullus dubito. Illa vero *Pausania* an extra labis culpam? *Palmerius Exercit.* ad Gr. Auct. p. 41. negat, scribendum opinatus, ἐξ Αἰθέων Ιθαμνὸν —, quoniam inter rebellantes, qui Ithomen occuparunt, ap. *Thucididem* Αἴθεις, sive, uti *Steph. Byz.* citavit Αἴθην. At illorum Αἴθαια, Ἀῃθεα, oppidum, Ethni cographo auctore, non Αἴθεος. *Pavinius*, cui *Pausanias* itidem vitio notabilis, fingebat πρὸς τοὺς ἐξ Ἰσθμοῦ Ιθαμνὸν ἀποστήσαντας τῶν εἰλάτων. *Ithomen Isthmi*, quippe in Peloponneso atque intra Isthmum positam, discretamque tali notatione ab Ithome Thessalizæ. Bene ego memini Ithomen montium ἴδων, ὅπουσα ἐντός ἔστιν Ἰσθμοῦ, nulli magnitudine concedere ex Meseniac. C. 9. *Ithomen Isthmi* non reminiscor. Si *Pausaniae* voices ἐξ Ἰσθμοῦ, ex corruptis Herodoteis fortasse additæ, abessent, in *Pavii* correctionem studio inclinarem. Alia doctissimus *Kuhnius*. Quomodo autem cunque de *Pausania* statuetur, hic πρὸς τὴν Ιθαμνὴν ad *Ithomen* oportuerat.

Pag. 96. l. 2. Δεκελέων ἀπίχεσθαι] Referri solet ad annum Olymp. xc1, 3, quo Agis Archidami F. Deceliam occupavit et in maximum Atheniensium detrimentum muniit ap. *Thucydid.* vii, 19. non sine quadam imprudentia. Aliud profecto ἀπίχεσθαι Δεκελίους ab ea abstinere, aliud occupatam munimentis et præsidio instruere, belloque sedem legere. Contigisse res videtur, que et *Ampl. Bouherii* opinio, belli Peloponnesiaci, quando Archidamus Atticam incursionibus infestam habuit, principio *Thucydid.* ii, 10. WESS.

Pag. 97. l. 9. "Αὐταὶ Λεάγρη] Filius *Glaucon* Λεάγρου notus ex *Thucydidis* L. i, 51. pater etiam ex *Pausanias* i, 29. hanc ejus et Sophañis cladum non reticente. Interiit Sophanes Olymp. lxxxii. exente, Archonte Athenis Lysistrate, quando altera vice Athenenses colonos occupatum Eionem infelicissime amandarunt. Huc verba Scholiastæ in *Heschinis Or.* πρὸς Παρατερ. adplicant *Dodwellius* et *Corsinus*, Viri Cl. Δεύτερον οἱ μετὰ Λεωνίδου Κληροῦχοι ἐπὶ Λυσιποτίους, in Leogora *Leagrum* invenientes, haud illi, nisi si *Leogorus* Andocidis pater fuerit, absurdii. WESS.

Pag. 104. l. 2. "Ἄτε λόντα χαλκὸν δῆθεν] Quasi vero æs foret. Rudi simplicitate Helotarum, aurum atque æs vix internoscentium, abusi Ἐginetæ sunt. Quid victo ad Gransonum Carolo Audace, Burgundiæ duce, vasis ejus argenteis, stannum arbitrati, fecerint, quoque modo gemmas, multo rarissimas et pretii ingentis, tanquam vilissima scruta abjecerint Helvetii, durum ab stirpe genus, elegantissime *Ph. Comineus* Memor. L. v, 2. exposuit. WESS.

Pag. 108. l. 11. "Εὐθα περὶ τοὺς ἰζήντας ἔθαψαν] Acquiesco in elegan- gantissima Cl. *Vulckenarii*, ιζήντας sive ιζήντας; corrigentis, conjectura,

coque primitius, quod Λέξεων Ἅρδετου collector vocem hic invenisse videatur. Eadem mens eruditissimo de Pauro, sic commentanti. *Locus est depravatus et sacerdotem requirit, qui thure et offa piationem faciat; quo certe officio ego nunc fungar hic, qui inter Diue Criticæ sacerdotes fortasse locum aliquem mereri possum.* Scribe, et Scribe emendatione certissima, ἵδη μὲν τὸν εἰρήνας ἔθετο — et similiter statim post, ἐν περι — ἔθετο οἱ εἰρήνες. Plutarchus audiendus est in *Vita Lycurgi* (p. 50. D.) quo nemo melius εἰρήνας nobis d. pinxit: *Εἰρήνας δὲ καλούσι, τὸν ἕτος ήδη δεύτερον ἐν παῖσιν γραμμάτας — οὐ τοσούδε εἰρήνη, εἴκοσι ἐπη γραμμάτων, ἀλλα τῶν ὑποτεταγμένων ἐν ταῖς μάζαις.* — Quid censes? quidquamne certius aut accommodatius? εἰρήνες erant ordinum ductores, hos in una tumulo tumularunt una cum quatuor illis præstantissimis Hercibus. Quæ, quantumvis pluscula, placuit describere, ut confidentiae et dictionis genus viri juvenis, nam admodum adolescentis sunt, in obscuro ne maneret. Wess.

Tὸν ἴερον] Suum etiam in expeditionibus habebant μάρτιν, qui per extispicinam Deorum mentem scrutaretur; sed nusquam alibi, opinor, in historia Græca Spartiatæ memorantur ἴερα, sacerdotes, qui qui præliis interfuerint. Visus mihi semper est Herod. aliam hic primitus vocem posuisse: sed quænam illa fuerit mihi quidem non liquet. Memoratur in *Glos.* Herod. *Eiρήνη.* quibus alibi nusquam locus est in Musis, hic Grammaticum legisse suspicabar in suo Codice *ἰεράς* et paulo post *ἴερας*. Conjecturam memorare dignatus est Celeberr. Wess. in Diss. Herod. p. 206. et removit difficultatem, quæ opponi posset. Neutrū fortasse, nec *ἴερας*, neque *ἴερας*, sed scripsisse potius alicui videbitur Herod. τὸν *ἱππείας*, et οἱ *ἱππεῖς*. quia distinguuntur a ceteris Spartiatis; nostro autem memorantur VIII, c. 124. τριηκόσιοι Σπαρτιώτεων λογάδες, — οἵπεροι *ἱππεῖς* καλέονται VALCKEN.

Pag. 122. l. 16. Νειλεων τῷ Κόδεων] De migratione Ionica et condita Mileto, sociisque expeditionis, nulla tamen Philisti mentione, Pausanias L. vii, 2. &c. Strabo L. xiv. p. 939. quorum, huic Codri filius Νηλεὺς, illi Νειλεὺς, sicuti Nestro. Ista Strabonis aliorumque scribendi ratio Cl. Perizonis unice ad Ælian. Var. viii, 5. ob Marmor Arundel. probatur absque causa tamen, siquidem in lacris ejus tabulis NE.. ΕΤΣΩΙΚΙΣ. unde Νειλεὺς φύεται formatur tantum. Hoc leve, neque ab eruditissimo H. Valesio ad Ammian. L. xxviii, 1. contemtum. Ionicam vocem *νηιστὴν*, quam *νηιστὸν* ad Dionys. explicit Eustathius, optime docti viri illustrarunt. Wess.

I N D E X

EORUM QUÆ APUD HERODOTUM SUNT MEMORABILIA.

Monitus esse debes, mi lector, Indicem hunc non ad paginas accommodatum esse, sed ad libros, et capita, in quæ eos distribuimus.

A.

Abæ, urbs Phocensium, i. 46. viii. 27. et 134, ubi erat Apollinis delubrum locuples, viii. 33. ibidem redditæ oracula, Herodoti etiam ætate, ibid.

Abantes Eubœæ non minimæ portio, i. 146.

Abaris ferebatur fuisse Hyperboreus iv. 36. de eo et ejus sagitta fabula, ibid.

Abdera, vi. 46. vii. 109, 126. urbs a Teiis condita in Thracia, i. 168. eam Xerxes præterit, vii. 109. cum Abderitis Xerxes hospitii fœdus iniit, et acinace aureo ac tiara auro intertexta eos donavit, viii. 120.

Abrocomes et Hyperanthes, Darii filii, Xerxis fratres, super cadaver Leonidæ occumbunt, vii. 224.

Abronychus, Atheniensis, filius Lysiclis, speculator apud Leonidem, viii. 21.

Abydus, una urbium in Helle-sponento v. 117. vii. 33, 34. vicina Dardano, vii. 43. ponte a Xerxe jungitur, vii. 34.

Abydeni prætorium quoddam Xerxi exstruunt, vii. 44.

Acanthus urbs, vi. 44.

Acanthios hospitii jure et Medica veste donat Xerxes, vii. 116.

Acanthiorum mare, vii. 22.

Accensio lucernarum, festi nomen, ii. 62.

Accipiter inter animantes Ægyptiis sacras, ii. 65. eum qui necaverit apud Ægyptios, sive volens, sive nolens, morte mulctatur, ibid. eas aves in urbem Butun asportant sepeliendas, ii. 67. earum paria septem, omen sunt septem Persis, iii. 76.

Acephali populi, iv. 191. in pectoribus oculos habent, ib.

Aceratus, propheta in templo Delphico, viii. 37.

- Aces amnis, iii. 117. unde oriatur. *ibid.*
- Achæorum, qui Iones e sedibus suis exegerunt, partes duodecim, i. 145.
- Achæi Phthiotæ suppeditant Xerxi terrestres copias, vii. 185. eorum in Athamantis posteros actio, vii. 197.
- Achæiæ Cereris templum et orgia, v. 61.
- Achæmenes, Darii filius perii in Ægypto iii. 12. Xerxis ex utroque parente germanus, vii. 7, 97. Ægypti præses, vii. 7. Ægyptiacæ classi præfectus, vii. 97. bonum consilium Demarati invertit, vii. 236. ab Inaro interfactus, iii. 12. vii. 7.
- Achæmenes *alius*, Teispei pater, avus Cambysis, vii. 11. *alius* auctor regiæ stirpis per Darium, *ibid.*
- Achæmenidæ compellantur a Cambyse, iii. 65. eorum tribus apud Pasargadas, i. 125. ab iis reges Persidæ sunt oriundi, *ibid.*
- Achaia, viii. 36.
- Achelous fluvius, ii. 10. vii. 126.
- Acheron fluvius, v. 92. 7. viii. 47.
- Achilleum oppidum, v. 94.
- Achilleius cursus, locus sic dictus, iv. 55. 76.
- Acinaces Martis, cui immolatur quotannis, iv. 62. acinacem in calicem vino et sanguine plenum tingunt Scythæ in foedere ineundo, iv. 70. acinaces Persicus in Hellespontum abjectus a Xerxe, vii. 54.
- Acræphia urbs, viii. 135.
- Acrisius Danaes pater, vi. 53.
- Acrothoön urbs, vii. 22.
- Aculeis jaculorum ahenum factum, iv. 81.
- Adicran, Afrorum rex, agro a Cyrenæis exutus, Apriæ se dedit, iv. 159.
- Adimantus Aristeæ pater, vii. 187.
- Adimantus Ocyti filius, Corinthiorum classis dux, fugam facere vult, viii. 5. ejus dictum in Themistoclem, viii. 59. insolentia erga Themistoclem, viii. 61. ejus turpis fuga, viii. 94.
- Admetus Eumeli pater, ii. 2.
- Atranÿttum urbs, vii. 42.
- Adrastus Phryx Gordii filius, nepos Midæ, i. 35, 45. fratris interemptor, *ib.* Cræso expiatus, i. 35. ei custodiam filii sui ad venationem exeuntis mandat Cræsus, i. 41. Cræsi filium transfodit, aprum volens transfigere, i. 43. sese super bustum Atys transfodit, i. 45.
- Adrastus, Talai filius, Sicyonis rex v. 68. pater Ægialei, v. 68. in Adrastum Clisthenis Sicyonii odium, v. 67. ei honores et dies festi erepti, et Melanippo traditi, *ibid.*
- Adria v. 9. a Phocaensibus ostensa, i. 163.
- Adrymachidæ Libyes, Ægyptum versus, iv. 168. eorum mores, et uxorum, *ibid.*
- Æa Colchis, vii. 193, 197.
- Æaces Sylosontis et Polycratis pater, iii. 139, vi. 13.
- Æaces Samius, iv. 138.
- Æaces, Sylosontis fil. Sami tyrannus, ab Aristagora exutus tyrannide, vi. 13. Samios ad defectionem a sociis sollicitat, *ibid.* Samum reductus, vi. 25.

- Æacus et Ægina, vi. 35.
 Æacus et Æacidæ a classe Græ-
 corum invocantur, viii. 64.
 Æaci fanum, v. 89. Æacidæ
 ab Æginetis, Thebanis missi,
 v. 80. viii. 84.
- Ædes Veneris in Cypro unde
 extucta, i. 105. Minervæ,
 viii. 39. Protei, dicta Veneris
 hospitæ, ii. 112. Vulcni, ii.
 110. deorum et hominum
 ligneæ, iv. 108, fulmine ab-
 sumptæ, iv. 79.
- Ædificii structura, in quo repo-
 sitæ erant regiæ pecuniae, ii.
 121.
- Ædificio ex urbe Elephantina
 afferendo triennium consum-
 ptum ii. 175. et ejus ex solidio
 saxo descriptio, ibid. *et seq.*
- Ædificium Zalmoxis sive Za-
 molxis subterraneum, iv. 95.
- Ædificia humanis operibus ma-
 jora, ii. 148.
- Æga urbs, vii. 122.
- Ægæ una ex partibus Achæo-
 rum, i. 145.
- Ægææ civitas Æolum, i. 149.
- Ægæum mare, iv. 85.
- Ægaleus mons, unde Xerxes na-
 valem pugnam spectabat, viii.
 90.
- Ægestanorum pugna cum Spar-
 tanis ducibus, v. 46.
- Ægeus Pandionis filius Lycum
 fratrem Athenis pellit, i. 173.
- Ægeus, Ololympi fil. unde Ægi-
 dæ, iv. 149.
- Ægialenses, tribus Sicyonia, ab
 Ægialo Adrasti filio, v. 68.
- Ægialees Pelasgi, vii. 93.
- Ægicores Ionis filius, v. 66.
- Ægidæ in Sparta ingens tribus,
 a quo dicta, iv. 149.
- Ægila, sive Ægile, locus ad
 quem Nasamones veniunt ut
 palmulas decerpant, iv. 172,
 182.
- Ægilea, Styreorum insula, vi.
 107.
- Ægilia circa Eretriam, vi. 101.
- Ægina et Æacus, vi. 35.
- Ægina et Thebe, sorores, filiæ
 Asopi, v. 80.
- Æginetæ cur Samiis infensi, iii.
 59. Samios ut multarint, ibid.
 Epidauriis quondam subditæ,
 v. 83. eorum in Athenienses
 odii principium, v. 89. terrani
 et aquam Dario dant, vi. 49.
 unde infensoſ habent Atheni-
 enses, et apud Spartam insi-
 mulantur ibid. contraque ejus
 rei autores mittitur Cleo-
 menes, vi. 50. primores ipso-
 rum dantur obsides Atheni-
 ensibus, vi. 73. eorum cum
 Atheniensibus simultates, v.
 82. undeq̄ ortæ, v. 82, 83,
etc. ab iis illatæ Atheniensibus
 injuriæ, vi. 87. auxilia rogan-
 tur a Thebanis contra Athe-
 nienses, v. 80, 81. ab iis statuæ
 repetitæ per Athenienses, v.
 84. circa Æginetas et Atheni-
 enses acta, ibid. *et seq.* eorum
 legati contra Leutychidem,
 Spartam missi, vi. 85. eorum
 piaculum, maximorum eis
 malorum causa, vi. 91. ab
 Atheniensibus navalı prælio
 victi, vi. 92. præstantissimi in
 pugna navalı contra Persam,
 viii. 93. aureas stellas tres quæ
 super malum navis æreum
 sunt Delphis dedicarunt, viii.
 122. unde iis divitiarum prin-
 cipium, ix. 79. iis tumulus ip-
 sorum rogatu structus, a quo,
 et cur, et quando, ix. 84.
- Ægineticum bellum cum A-
 theniensibus, vii. 144.

- Ægion urbs Achæorum, i. 145.
 Ægira urbs Achæorum, i. 145.
 Ægiroëssa, Æolum civitas, i. 149.
 Ægis Minervæ unde, iv. 180.
 Ægli pop. iii. 92.
 Ægos potami, ix. 118. circa
     Ægrotos Babyloniorum lex,
     i. 197. ægroti apud quosdam
     Indosdeserti in deserto cubant,
     iii. 100. apud quosdam Indos
     interficiuntur et comeduntur,
     iii. 99. super ægrotos qui ad
     aram sunt cinis sparsas in De-
     lo, iv. 35.
 Ægyptus in xii. portiones dis-
     tincta, ii. 147.
 Ægyptus fluminis donum, ii. 5.
 Ægypti seu Ægyptiacæ regionis
     natura, ibid. ejus longitudo,
     ibid. tota est palustris: vel,
     (ut Græcum verbum sonat) pa-
     lus, ii. 4.
 Ægyptus est quam Nilus irrigat,
     ii. 18. Asiae et Africæ termi-
     nus, ii. 17. Africae finitima, ii.
     65, iii. 91. unde incipiat et
     qua pateat in eam ingressus,
     iii. 5. in regiones (vel potius
     præfecturas, quaæ nomoi vo-
     cantur) divisa, ii. 164. urbes
     habitari in ea mille et viginti,
     ii. 177. montanæ Ciliciæ op-
     posita est, ii. 34. qualis sit qua
     parte Africam spectat, ii. 8.
     fossas unde tam multas habeat,
     ii. 108. propter quas inequita-
     bilis et plaustris inhabilis ef-
     fecta, ibid. de Ægypti mag-
     nitudine Ionum sententiae, ii.
     15, et Herodoti, ii. 17. plura
     mirabilia habet quam omnis
     alia regio, ii. 35. sub Amasi
     rege maxime beata, ii. 177.
 Ægypto minatur interitum Cam-
     byses circiter decem annos
     natus, iii. 3. ea potiuntur Per-
     sæ, iii. 7. Persis tributaria, iii.
     91. ex ea scutum et galea, iv.
     180.
 Ægyptia sacra, ii. 81.
 Ægyptii cum Cyri familia cog-
     nationem sibi fingunt, iii. 2.
     pleraque omnia diversa a ceteris
     hominibus constituerunt
     instituta et jura, ut cœli eo-
     rum et fluminis diversa est na-
     tura, ii. 35. eorum instituta et
     jura, ii. 35, 36, etc. omnium
     hominum primos se arbitrati,
     ii. 2. Phrygas tamen esse
     priores concedunt, ibid. in sep-
     tem hominum genera distri-
     buti, ii. 164. hominum sapien-
     tissimi, ii. 160. multarum re-
     rum cognitione ceteris ante-
     cellunt, ii. 121. eorum inventa,
     ii. 4, 82. primi immortalitatem
     animarum asseverarunt, ii.
     123. primi annum excogita-
     runt, et in menses duodecim
     distribuerunt, ii. 4. prodigiorum
     observantissimi, ii. 82. di-
     vinationem certis diis vindicant,
     ii. 83. ignem animal esse
     asserunt, iii. 16. suis moribus
     et institutis contenti, ii. 78. nec
     ullis aliis uti volunt, ii. 91. ni-
     hil a Græcis mutuati, ii. 49.
     eorum in Græcos dicerium,
     ii. 13. quibus potissimum in-
     ter eos sine agricultura fruges
     proveniant; utque jacto se-
     mine in sua rura sues immit-
     tant, ii. 14. vitibus arent, ii.
     77. eorum vinum ex ordeo,
     ibid. fabis abstinent, ii. 37.
     eorum victus, ibid. eorum
     præcipui conventus, ii. 59.
     eorum cantilena, ii. 79. me-
     dici apud eos singulis morbis
     singuli, ii. 84. eorum sacra,
     ii. 39, 40. eorum sacerdotes, ii.
     37. quorum unum est ponti-

tex, ibid. suntque rasi, ii. 36, 37. eorum superstitiones, ii. 65. et nominatim circa bestias quasdam, ibid. illis sacrificia sub Cheope interdicta, ii. 124. a Mycerino restituta, ii. 129. eorum circa Cererem et Rhampsinitum ceremoniae, ii. 123. deorum omnia fere nomina ab iis ad Græcos pervererunt, ii. 50. duodecim deorum cognomina primi in usu habuerunt, ii. 4. primi diis aras et simulacra et delubra statuerunt, ibid. quorum deorum nomina nesciant, ii. 50. quorum deorum oracula, habeant ii. 83. dii aliquando eorum principatum obtinebant, ii. 144. pudenda circumcidunt. ii. 36, 104. cum feris vescuntur, ii. 36. eorum victimæ, ii. 41, etc. sueni non alunt, iv. 186. quo tempore sues immolent et earum carne vescantur, ii. 47, 48. eorum ablutiones post contactam suenii, ii. 47. qui Thebanæ provinciæ, ab ovib. abstinent et capras immolant, ii. 42. contra faciunt Ægyptii Mendesiaæ provinciæ, ibid. et 46. descriptio eorum qui sunt circa partem Ægypti frumentariam, ii. 77. eorum qui in paludibus sunt, mores et instituta, ii. 92, 93. Ægyptiorum luctus et sepulturae, ii. 85, 86, etc. mos triplex in condiendis cadaveribus, ii. 86, 87, 88. eorum scripturæ et litterarum duplex usus, ii. 36. eorum interpretes a quibus oriundi, ii. 154. eorum pueri linguam Ægyptii maxime salubri corpore ob aërem qui est immutabilis, ii. 77. purgant se

singulis mensibus, ibid. eorum capita quam firma, et cur, iii. 12. Ægyptii medici ceteris præstantiores, iii. 129. apud Ægyptios viri binas vestes habent, feminæ singulas, ii. 36. vestes eorum lineæ quales, ii. 81. unguenta, ii. 94. naves, ii. 96. eorum mysteria, ii. 170, 171. eorum reges ii. 99, 100, 101, 102, 111, 112, 121, 124, 127, 129, 136, 137, 141, 147, 151, 158, 160, 161, 172, iii. 10. eorum sub duobus regibus calamitas, ii. 128. Ægyptii bellatores in magno contemtu Sethoni regi suo, ii. 141. Ægyptii libertatem adepti duodecim sibi reges constituerunt, ii. 147. Ægyptii a rege Aprie cur desciverint, iv. 159. eorum clades a Cyrenæis accepta, ibid. in fugam vertuntur, a Persis, iii. 11. morte multati a Cambyses quum Apis celebrarent, iii. 29. a Cambyses subacti, a Persis deficiunt, vii. 1. a Xerxe subacti denuo, vii. 7. ipsi et Phœnices commeatus comportant exercitu Persico contra Græcos, vii. 25. navali in pugna strenui, viii. 17.

Ægyptius quidam vocalissimus, iv. 141.

Ægyptio thorace in pugna utuntur Persæ, i. 135.

Ægyptiacum linum, ii. 105.

Ænea urbs, vii. 123.

Ænesidemus Pataici filius, sa-
telles Hippocratis, vii. 154.

Ænesidemus Theronis pater, vii.
165.

Ænigma Hipparcho per som-
nium dictum, v. 56.

Ænigma piscatorium, ii. 35.

Ænyra, regio, vi. 47.

- Ænus urbs, iv. 90. vii. 58.
 Æoles invadit Cræsus i. 26. eos
     que subegit, i. 6, 28. Cyro s:
     dedere volunt, i. 141. Æoles
     et Iones hereditarii Cambysis
     servi, ii. 1. tributarii Dario
     ii. 90. olim Pelasgi vocati
     vii. 95. eorum sacra et pem-
     pobola, ii. 37. Æoles circa o-
     ram Iliadem capti ab Hymæe,
     v. 122.
 Æolenses Mitylenæi, v. 94.
 Æolum in Xerxis classe arma,
     vii. 95.
 Æoles Sestum tenentes, ix. 114.
 Æolicæ undecim civitates, i. 149.
 Æolicæ civitates insulare quin-
     que, i. 151.
 Æolicæ et Ionicæ ditionis col-
     latio, i. 149.
 Æolidarum oppidum incensum,
     viii. 35.
 Æolis, vi. 127.
 Æolus Athamantis pater, vii.
     197.
 Æor apud Scythes virum signi-
     ficat, iv. 110.
 Æorpata, id est, viricidæ, Ama-
     zones dictæ lingua Scythica,
     ibid.
 Æquabilitas, res egregia, v. 78.
 Æquitati iniquitas invisa, i. 96.
 Aér Ægyptiorum nunquam im-
     mutatur, ii. 77.
 Aéris mutatione existunt præ-
     cipue morbi, i. 77.
 Ærarium Atheniensium, vii. 144
 Aéropus Temeno natus, viii. 137
 Aéropus Philippi filius, Alcætæ
     pater, viii. 139.
 Aéropus Echemi pater, ix. 26.
 Æs apud Æthiopas omnium pre-
     tiosiss. et rarissimum, iii. 23.
     apud Scythes non est in usu,
     iv. 71. ejus copia apud Mas-
     sagetas, i. 215. pro ære aurum
     mercantur Æginetæ, ix. 79.
 Æris alieni debitor mendacio
     obnoxius, i. 138.
 Æs alienum debere, apud Per-
     sas turpe est, i. 138.
 Æris alieni debitor cadaver pa-
     tris deponit apud Ægyptios,
     ii. 136.
 Ære alieno liberatur apud Spar-
     tam, in regis obitu, qui aut
     regi aut reipublicæ sit ob-
     strictus, vi. 59, ut et apud
     Persas, ibid.
 Æris fodinæ prope Prasiadem,
     v. 17.
 Ærei viri Psammiticho auxili-
     antur, ii. 152.
 Æreus Jupiter et Neptunus, ix.
     80.
 Æreum totum Mardonii præ-
     sepe, ix. 69.
 Æsanius, Grini pater, iv. 150.
 Æschines, Nothonis filius, vi.
     100. non sinit Atheniensium
     auxiliatorum quatuor millia-
     secum perire, ibid.
 Æschreus, Lycomedis pater, viii.
     11.
 Æscrionia tribus, iii. 26.
 Æschylus Euphorionis filius, ii.
     156.
 Æsopus fabularum scriptor, ii.
     134.
 Æstas ubi semper nubila est, iv.
     28.
 Æstatis et hiemis simulacra, ii.
     121.
 Æthiopia regno solus Sesostris
     Ægypti rex potitus, ii. 110.
 Æthiopia situs extremus, iii.
     114. ejus descriptio et quarum
     rerum ferax sit, ibid.
 Æthiopes quomodo reddit man-
     suetiores, ii. 30. pudenda cir-
     cumcidunt, ii. 104.
 Æthiopes macrobii, unde tam
     longæ vitæ iii. 23. quales ho-
     mines, iii. 20, etc. eorum regis

- cum Ichthyophagis, Cambysis legatis colloquia, iii. 21, 22, etc. aduersus eos infelix Cambysis bellum, iii. 17, 25 etc.
- Æthiopes alii Ægypto contermi a Cambyse subacti, iii. 97. eorum semen, domus, ibid.
- Æthiopes nomades, ii. 29.
- Æthiopum varia genera cum Xerxe militantium, vii. 69, 79. eorumque differentia, arma, vestitus et duces, ibid.
- Æthiopum genitura nigra, iii. 101.
- Æthiopicus lapis, ii. 134.
- Ætolus Males Agarista probus, vi. 127. germanus Titormi, ibid.
- Affines Medi et Persæ similiter colunt, ibid.
- Africæ termini, ii. 17. deserta, ii. 82.
- Africæ superiora æstas semper obtinet, ii. 26. *vide* et Libya.
- Africus ventus pluviosissimus, ii. 25.
- Agreus Onomasti pater, vi. 127.
- Agamemnon Pelopides, vii. 159. Orestis pater, i. 67.
- Agarista, Clithenis filia, Græcorum præstantissimo destinata, vi. 126. ejus procii totius Græciæ præstantissimi juvenes, vi. 127. nubit Megalii, vi. 130. ejus liberi, vi. 131.
- Agarista, Hippocratis ex Agarista, nati filia, ibid. Xanthippo nupta, ibid. ejus visum in somnis, ibid. Pericles mater, ibid.
- Agasicles, vir Halicarnasseus, i. 144. legem Apollinis Triopii ausus violare, ibid.
- Agathoërgi Spartæ, i. 67.
- Agathyrsi, iv. 102, 125. eorum mores et instituta, iv. 103.
- Agathyrsus, Herculis filius, iv. 10.
- Agbalus pater Merbali, vii. 98.
- Agbatana Syriæ i. 98. iii. 62. et eorum exstructio atque situs, i. 98.
- Agbatana Mediæ, iii. 65.
- Agenor Cilicis Phœnicis pater, vii. 91.
- Ager Caici, vi. 28. Crestonicus, et Pœnus, vii. 124. Platæensis, ix. 15. Carystius, ix. 104.
- Agricolatores contemptissimi apud Thraces, v. 6.
- Agricultura Ægyptiorum quibusd. nulla, ii. 14.
- Agesilaus Doryagi filius, vii. 204.
- Agesilaus Hippocratidæ filius, viii. 131.
- Agetus, Alcidis filius, vi. 61. uxorem suam amico Aristoni collocat dolo adactus, vi. 62.
- Agger visu mirabilis a Nitocri aggestus, ii. 185.
- Agger Samiorum, iii. 60.
- Agis Menaris pater, vi. 65.
- Aglauriæ Cecropis filia templum, viii. 53.
- Aglomachi turris, iv. 164.
- Agora, oppidi noinen, vii. 58.
- Arianes fluvius, iv. 90.
- Arianes pop. v. 16.
- Agyllenses vel Agyllæ, i. 167. mala illis immissa propter Phocenses, ibid.
- Ahenum ex aculeis sagittarum factum in Scythia, ejusque descriptio, iv. 81.
- Ahenum a Samiis factum ad exemplum crateris Argolici, iv. 152.
- Ajax pater Philæi, vi. 35.
- Ajax Telamonis fil. pro heroë habitus, v. 66. ab Homero celebratus, ii. 28. a Græcorum classe invocatur, viii. 64. ab iis victoribus navis ad Salaminem ei deposita, vii. 121.

- Aimnestus Spartiata, Mardonii interfector, ix. 63. ejus interitus cum trecentis aliis, ibid. Alabanda urbs Phrygiæ, viii. 136.
- Abandenses in Caria, vii. 195. Alæ in humeris visæ, i. 209. Alalia a Phocæensibus condita, i. 165.
- Alarodii, iii. 94. cum Xerxe militantes, vii. 79. eorum armatura et dux, ibid.
- Alazir Barcæorum rex, iv. 164. ejus interitus, ibid.
- Alazones, iv. 17, 52.
- Albæ columnæ, sic dictus locus, v. 118.
- Albus murus Memphiticus, iii. 91.
- Album litus, *vide* in Leuce acte.
- Alcæus, Herculis filius, i. 7.
- Alcæi poëtæ fuga, v. 95. ejus arma suspenderunt in Sigeo Athenienses, ibid.
- Alcamenes Telecli filius, vii. 204.
- Alcetes pater Amyntæ, viii. 39.
- Alcibiades Clinic pater, viii. 17.
- Alcides Ageti pater, vi. 6.
- Alcimochus Euphorbi pater, vi. 101.
- Alcimus Mentoris pater, ii. 7.
- Alcinor et Chromius Argivi, i. 82.
- Alcmæon Megaclis filius, vi. 125. ejus officium erga Lydos, et Crœsi in eum ob id munificentia, ibid. quomodo se auro ridicule onerarit, ibid. ejus domus inde divitiae, ibid. alia Crœsi in illum beneficia, ibid. victor in Olympicis, ibid. idem Megaclis pater, vi. 127.
- Alcmæonidæ obnoxii criminе piaculari, i. 61 profugi Athenis propter Pisistratum, i. 64, et Pisistratidas, v. 62. ipsi Persas in Athenienses excitarint nec-
- ne, vi. 121. tyrannorum et tyrannidis hostes maximi, ibid. 123. clypeum ex composito Persis ostenderint necne, vi. 115, 124. eorum laus, vi. 123. per Græciam quomodo celebres facti, vi. 125, 126.
- Alcmæonides, v. 62 et 66, vi. 125.
- Alcmena mater Herculis. ii. 43, 145.
- Alcon Molossus e procis Agaristæ, vi. 127.
- Aleæ ludus a Lydis inventus, i. 94.
- Aleæ lusus Cereris et Rhampiniti, ii. 12.
- Aleæ Minervæ templum, i. 66, IX. 69.
- Aleius campus Cilicie, vi. 95.
- Aleue filii, vii. 130. ix. 57.
- Aleuadæ Thessalizæ reges, vii. 6. eorum nuncii ad Xerxem missi ut succurrat contra Græcos, Thessalis invitatis, vii. 172.
- Alexander, Priami filius, i. 3. Helenæ raptor, i. 3. ii. 113. ejus cum Helena in Ægyptum adventus, etc. ii. 13, 14, etc. ex Sparta triduo Ilium pervenit, ii. 117.
- Alexander Macedo, Amyntæ filius, v. 19 vii. 173. viii. 139. ejus genus, viii. 139. vetusta origine Græcus, v. 22. ix. 44. Persarum insolentem libidinem in convivio ulciscitur, v. 20. ejus prudentia, v. 21. in Olympia cursor primo proximus, v. 22. Macedonum tyrannis quomodo ad eum pervenit, viii. 137. Athenienses hortatur ad pacisendum cum Mardonio, viii. 140. Atheniensibus Mardonii causam prodit, ix. 43, 44. aurea ejus apud Delphos statua, viii. 121.

- Allat, eadem Arabibus quæ
Urania, iii. 8.
- Allitta, Venus dicta ab Arabiis,
i. 131.
- Alizones pop. iv. 52.
- Allesus Sidonii Tetramnesti pa-
ter, vii. 98.
- Alluvione fluminis agros decur-
tatos compensat Ægypti rex,
ii. 109. in Alopecis Atticæ
bustum Anchimolii, v. 63.
- Alpeni vicus, vii. 176, 177, 229.
- Alpenus oppidum, vii. 216.
- Alpheus et Maron Orsiphanto
geniti, vii. 227. eorum virtus
ad Thermopylas, ibid.
- Alpis fluvius, iv. 49.
- Alus, urbs Achaiæ, vii. 173,
197.
- Alyattes, Sadyattæ successor in
regno Lydiæ, i. 16: ejus acta
memoratu digna, i. 16, 17, etc.
qua ratione Miletum obside-
bat, i. 17. ejus morbus, i. 19.
cum Thrasybulo pactiones init
i. 21: donaria ab eo Delphos
missa, i. 25. ejus obitus, ibid.
ejus sepulchrum quale, et a
quibus constructum, i. 93. ejus
filius Pantaleon, i. 92. filia
Ariena, i. 74.
- Amasis Ægypti rex, i. 30. ad
eum se confert Solon, ibid. ejus
cum Crœso fœdus, i. 77. ejus
res gestæ cum Apria, quem
regno pepulit ii. 162, 163, 169.
ejus cum Cyrenæis amicitia, ii.
181. ejus res gestæ alia, so-
lertia, contemptus, mores et
ingenium, ii. 172, 173, 174.
ejus opera magnifica, ii. 175,
176. ejus picturati thoraces,
iii. 47. ejus litteræ ad Poly-
cratem, iii. 40. cum Polycrate
jus hospitii solvit propter ejus
nimiam, felicitatem, iii. 43.
Græcorum amator, ii. 178.
- donaria in Græciam ab eo
missa, ii. 182. primus Cyprum
cepit et tributariam fecit, ibid.
contra eum Cambysis expedi-
tio, iii. 1. uxorem Cyrenæam
ducit et quid ipsi acciderit, ii.
181. Cambysen deludit, missa
Apriæ filia pro sua, iii. 1.
Cambysis contra eum expedi-
tio, ibid. ejus obitus, iii. 10.
sepulcrum, ibid. in ejus cada-
ver Cambysæ contumelia, iii.
16.
- Amasis, vir Maraphius, dux
Pers. contra Barcæos, iv. 167.
ejus contra Barcæos commen-
tum dolosum, iv. 201. ob Cy-
renen non direptam pœnitentia
ducitur, iv. 203.
- Amathuntis olsidio, v. 104, 105,
108, etc.
- Amathusii, v. 104.
- Amaxampeus fons, iv. 52. locus
etiani unde fluit, sic dictus,
ibid.
- Amazones, Æorpata a Scythis
appellatae, iv. 110. earum cum
Græcis bellum, ibid. earum
cum Sauromatis bellum, quo-
modo agnitræ sunt esse fe-
minæ, iv. 110, 111. quomodo
cum Scythis mixtae, iv. 113,
114. viros suos Scythas a pa-
rentibus quomodo et quo ab-
duxerint, iv. 114, 115, 116.
linguam Scytharum ediscunt
quum hi non possent illarum,
iv. 114.
- Amazonum filiæ expeditionem
fecerunt in Atticam, ix. 27.
- Amestris, Otanis filia, vii. 61.
Xerxis uxor, vii. 61, 114. ejus
amiculum, ix. 108. crudelitas
in uxorem Masistæ, ix. 111.
- Amiantus Agaristæ procus, vi.
127.
- Amicus solers possessio pretio-

- sissima, v. 24. amici casum flet Psammenitus, non liberorum, causamque reddit, ii. 14.
- Amiculum Sylosontis, iii. 139, 140. amiculum Amestris, ix. 108.
- Amilcar Hannonis filius, vii. 165. Carthaginiensium rex et ejus res gestæ et interitus, vii. 165, 166, 167. ipsi sacrificia instituta, vii. 167.
- Aminias Palleneus, vir Atheniensis, vii. 84. Artemisiam fugientem insequitur, viii. 93. ejus virtus et præstantia in pugna navalی, ibid.
- Aminocles Critini fil. vii. 190. e naufragio classis Persicæ dives, ibid.
- Amitres dux classis cum aliis a Xerxe relictus, viii. 130.
- Ammonis oraculum in Africa, i. 46. ii. 32. ejus origo, ii. 55.
- Ammon Jovem appellant Ægyptii, ii. 42.
- Ammonii populus, iv. 181. Ægyptiorum et Æthiopum coloni, ii. 42. adversus eos Cambysis expeditio infelix, iii. 25, 26.
- Ammoniorum rex Etearchus, ii. 32.
- Amompharetus Spartiata, ix. 52, 53, etc. ejus virtus, ix. 70.
- Amomphareti sacerdotis sepulcrum apud Lacedamonios, ix. 84.
- Amoribus puerorum dediti Persæ et Græci, i. 135.
- Amores quomodo tractent Cauñii, i. 172.
- Amorgis Persarum ducis interitus, v. 121.
- Ampa urbs, vi. 20.
- Ampelos promontorium Tornæum, vii. 122.
- Amphiaraï oraculum, I. 46. viii. 134. verax a Crœso repertum, i. 49. eique donaria a Crœso missa, i. 52. Amphiaraus, Amphilochi pater, iii. 91. Amphiaraï delubrum, viii. 134. Amphiaraï expeditio in Thebas, carmen Homeri, ii. 9.
- Amphicæa urbs, viii. 33.
- Amphicrates Samiorum rex, iii. 59.
- Amphyctyones, ii. 180. epigrammatis et cippis ornarunt Leonidem et alios ad Thermop. duces, vii. 228. eorum sedilia, vii. 200. templum quod nunc Delphis est quot talentis construendum locarint, ii. 180. v. 62.
- Amphyctyonis delubrum, vii. 200.
- Amphyctyonidis Cereris templum, ibid.
- Amphilochus, Amphiaraï filius, iii. 91. colonia ab eo deducta, ibid.
- Amphilochus Troja ejectus, vii. 91.
- Amphilytus Acarnan ariolus, i. 62.
- Amphimnestus procus Agariæ, vi. 127.
- Amphionis filia clauda, v. 92.
- Amphissa urbs, viii. 32.
- Amphytrion Herculis pater dictus, vi. 53. et Alcmena Herculis parentes, ii. 43. Amphytrionis tripus, v. 59.
- Ampraciotæ, ix. 28.
- Amyntas rex Maced. a Megabyzo poscit aquam et terram, v. 17. Hippæ fautor, v. 94. ejus prudentia circa Persas nuncios insolenter se gerentes, v. 18, 19. Alexandri pater, vii. 173. viii. 136, 139. ut et Gygæa, viii. 136. Alcæte filius, viii. 139.

- Aimyntas Bubaris fil. viii. 136.
 Amyrgii Scythæ, vii. 64.
 Amyrtæus rex Ægypti: ii. 140.
     pluribus malis Persas affecit,
     iii. 15.
 Amytheon Melampodis pater,
     ii. 49.
 Anacharsis sapiens, iv. 46. ejus
     genus et dignitas apud reges
     Scytharum, iv. 76. pervigilium
     Matri deorum agit; ibid. ejus
     de Græcis et Lacedæmoniis
     dictum, iv. 77. ejus cædes, et
     causæ hujus, iv. 76. eum no-
     visse se negant Scythæ, ibid.
 Anacreon Teius familiaris Poly-
     crati, iii. 121.
 Anactorii, ix. 28.
 Anaphes, Otanis filius, dux Cis-
     siorum in Xerxis exercitu, vii.
     62.
 Anaphlystus populus Atticæ, iv.
     99.
 Anaua Phrygiæ urbs, vii. 30.
 Anaxander Eurycratis fil. vii.
     204.
 Anaxandrides, Leontis filius,
     Spartæ rex, i. 67. v. 39. vii.
     204. ejus duæ uxores, altera
     jussu Ephororum ducta, et
     liberi ex iis, v. 39, 40, 41, 42.
     quatuor filii, vii. 205 Anaxan-
     drides Theopompi filius, viii.
     131.
 Anaxilaus Archidami filius, viii.
     131.
 Anaxilaus Cretinei fil. vii. 165. in
     matrimonium duxit Terilli fi-
     liam, ibid. Rhegii tyrannus,
     vi. 23. vii. 167. Scythæ regis
     hostis, consilium dat Samiis
     Zanclam occupandi, vi. 23.
 Anchimolius, Asteris filius, ad
     pellendos Pisistratidas Sparta
     missus, v. 63. ejus interitus,
     ibid ejus sepulcrum, ibid.
- Ancillarum opus maximum circa
     Alyattis sepulcrum, i. 93.
 Ancora färrea a Sophane gestari
     solita in prælio, ix. 73.
 Andericca regionis Cissiæ, vi.
     119.
 Andrii pecunias Themistocli dare
     negant, viii. 111.
 Androbulus Timonis pater, vii.
     141.
 Androcratis herois fanum, ix. 25.
 Andromeda Persei uxor, Persæ
     ex eo peperit, vii. 61. Cephei
     filia, ibid. et 150.
 Androdamas Theomestoris pa-
     ter, viii. 85. ix. 90.
 Androphagi, iv. 18. 102. 106.
     eorum mores et descriptio, iv.
     106. eorum fuga, iv. 125.
 Androsphinges, ii. 175.
 Andrus, v. 31. a Græcis obses-
     sa, cur, viii. 111.
 Andrus Myronis pater, vi. 126.
 Aneristus Sperthieï pater, vii.
     134.
 Aneristus alius, Sperthieï filius,
     vii. 137.
 Angaræ Persæ quid appellant,
     viii. 98.
 Angites flumen, vii. 113.
 Angrus fl. iv. 49.
 Anguis ingens arcis custos in
     templo ab Atheniensibus ob-
     servatus, viii. 41.
 Anguilla sacro Ægyptiis, ii. 72.
 Animalia quæ ab hominibus
     comeduntur, feracia et fetu-
     osa: quæ noxia sunt, parum
     fetuosa, iii. 107. animalia in
     saxis primi sculpserunt Æ-
     gyptii, ii. 4. animalia quomo-
     do in suis vestibus pingant
     qui Caucasum incolunt, i. 203.
     animal nullum interimunt Indi
     quidam, iii. 100. animalia, tam
     volucres quam quadrupedes,

- in India majora quam aliis in locis, iii. 106. præter equos, ibid.
- Animam hominis immortalem et de corpore in corpus migrare primidixerunt *Ægyptii*, ii. 123. quod sibi quidam Græcorum vindicarunt, ibid.
- Animus hominum habitat in auribus, vii. 59.
- Annon, v Hannon, vii. 39.
- Annum primi *Ægyptii* compere- runt et distinxerunt in mens- ses, ii. 4. anni humanæ vitæ LXX. i. 32. anni vitæ *Aethio- pum*, et Persarum, iii. 22, 23. annorum xv. millia a Dionyso ad Amasin regem numerant *Ægyptii*, ii. 145.
- Annulum signatorium gestant Babylonii singuli, i. 195.
- Annulus Polycratis signatorius, iii. 41.
- Anomia facilis inter gentes liberas, i. 95.
- Anoprea, via et mons, vii. 216.
- Anseres occiduntur in *Ægypto*, ii. 45.
- Antacæi, cete ingentia sic dicta, iv. 53.
- Antagoras Hegetoridæ pater, ix. 76.
- Antandrus ab Otane capta, v. 26.
- Antandrus Pelasgis, vii. 42.
- Anthela oppidum aut vicus, vii. 176, 200.
- Anthemus Hippæ oblata, v. 94.
- Antichares Eleonius, v. 43.
- Anticyra urbs, vii. 198.
- Antidorus Lemnius a Xerxe ad Græcos transfugit, viii. 11.
- Antiochus, Tisameni pater, ix. 33.
- Antipater, Orgis filius, vii. 118. Xerxianas ut exceptit copias, ibid.
- Antiphemus, vii. 153.
- Antrum Corycium, viii. 36.
- Antylla urbs, ii. 98. in calceau- menta datur uxori ejus qui in *Ægypto* regnat, ibid.
- Anysis rex *Ægypti*, successor Asychis, cæcus, ii. 137. fuga- tur a Sabaco, ibid. ubi interim latuerit et ut imperium suum recuperarit, ii. 140.
- Anysis urbs, ii. 137.
- Anysia plaga, ii. 166.
- Anysus pater Tetramnesti, vii. 98.
- Aparytæ pop. iii. 91.
- Apaturia festa, i. 147. ii. 29.
- Aper immanis Mysorum deva- stat opera, i. 36. in Africa nullus, iv. 192.
- Apes loca trans Istrum an obti- neant, v. 10. animal omnino frigoris intolerans, ibid.
- Aphetæ, loci nomen, vii. 193. viii. 6.
- Aphidnæ Tyndaridis proditæ, ix. 73.
- Aphidnæus Callimachus, vi. 109.
- Aphrodisias insula, iv. 169.
- Aphrithana plaga, ii. 166.
- Aphytis urbs, vii. 122.
- Apia, Tellus dea Scythis, iv. 59.
- Apianus fluvius, vii. 129, 196.
- Apis urbs, ii. 18.
- Apis *Ægypt.* Deus, Græcis E- paphus, ii. 133. iii. 27. 28. ejus descriptio, signa, iii. 28. quum appareat, *Ægyptiorum* festum, ibid. aula ejus, ii. 153. illusus a Cambyses et vulneratus, ii. ii. 29. moritur. eo vulnere, ibid.
- Apollo, Græcorum Deus, i. 90. præcipue a Crœso cultus, ibid. invocatus a Crœso, ignem py- raæ extinguuit, i. 87. enumerat sua in Crœsum beneficia, i. 91. Apollo Sileni Marsyæ pellem ubi suspendit, vii. 26.

- Apollo Ismenius, i. 92. viii. 134. ejus templum, v. 59. viii. 134. Apollo Triopius, i. 144. Apollinis oraculum apud Ægypt. ii. 83. Apollo, Osiris apud Ægypt. seu Dionysi, et Isidis filius, ii. 156. a Latona nutrice occultatus, ibid. Apollo ad Metapontinos solos Italorum venit, iv. 155. Apollo, Ægyptiace Orus, ii. 156. Scythice, OEtosyrus, iv. 59. Apollinis templum Buto, ii. 155, 156. Apollinis templum a Milesiis structum, ii. 78. Apollinis delubrum apud Abas, viii. 33. cultus Spartæ, vi. 57. Apollinis Ptoi fanum, viii. 135. Apollinis fons, iv. 158. Apollinis simulacrum apud Laconicam in Thornace, i. 69. Apollinis arma sponte apparentia Delphis, viii. 37. Apollonio in Ponto Euxino, iv. 90 et 93. Apollonia in sinu Ionio, iv. 91. ubi sacræ solis oves, ix. 93. Apolloniates ager, ibid. Apollophanes Bisaltis pater, vi. 26. Apologus Cyri ad Iones, i. 141. Apries Ægypti rex, Psammis filius, regum longo tempore fortunatissimus, ii. 161. res ab eo gestæ, ibid. Afri Cyrenenses ad eum deficiunt, iv. 159. ab eo Ægyptii desciscunt, rege electo Amasi, ii. 161, 162. Ab Amasi prælio victus, et vivus captus, ii. 169. ejus interitus et sepultura, ibid. Apsinthii v. Absinthii Thraçes, vi. 34. Plesthorō indigenæ deo, Oeobazum immolant, ix. 119. Aqua sacrificant Persæ, i. 131. aqua quomodo importetur in arida Syriae loca, iii. 6. aquam in arida loca quomodo deportarit per canalem Arabum rex, iii. 9. aqua quædam adeo invalida, ut nihil super eam innatate possit, sed omnia vel ligno leviora in profundum eant, iii. 23. aqua fontana miræ apud Ammonios naturæ, iv. 181. alia similis, iv. 182. aqua Stygis, iv. 74. perque eam jusjurandum, ibid. miro labore et impensis petita ab Samiis, iii. 60. Aquiminaria Delphos a Crœso missa, i. 51. Ara Delphis a Chiis donata, ii. 135. ara Apollinis ab Aristea extrui jussa, iv. 155. ara Diana Orthositæ, iv. 87. Jovis forensis, v. 46. ara ventis statuta in Thyia æde, vii. 178. ara Herculis, vii. 176. Aras non extruunt Persæ, i. 131. aras primi statuere Ægyptii, ii. 4. aræ et delubra præterquam Marti in Scythia nulla, iv. 59. Arabiæ situs et qualis ea regio iii. 107. ejus jucundissimus odor, iii. 112. Arabia mons, ii. 8. Arabia humus, ii. 12. Arabes cum mulieribus suis ut misceantur, i. 198. maxime fidem servant inter homines, iii. 8. fœderis apud eos ineundi mos, ibid. Dario immorigeri, iii. 88. tributorum imunes, iii. 91. Cambysi adiutum permisere in Ægyptum, iii. 9, 88 millena talenta thuri Dario pendunt, iii. 99. Arabum in exercitu Xerxis dux et armatura, vii. 69. Arabes camelis vehuntur in bello, vii. 86.

- Arabicus sinus, ii. 11. iv. 39.
 Ararus fluvius, iv. 48.
 Aratrum in Scythicam regionem
   ex caelo demissum, iv. 5.
 Araxes fluvius, i. 202. ejus ac-
   colæ, ibid. contra solem o-
   rientem fluit, iv. 40. ponte
   junctus a Cyro, i. 205.
 Arbores fructus odore, perinde
   ut vinum, inebriantes, i. 202.
 Arbores omnes in Thera præ-
   ter unam aridæ factæ, iv.
   151.
 Arcades, i. 146. ii. 171. v. 49.
   Arcadas invasuri Lacedemo-
   nii a Pythia prohibentur, i. 66.
   Arcades glandivori, ibid. eos
   contra Spartam sollicitat Cleo-
   menes, vi. 74.
 Arcesilaus Batti filius rex Cy-
   ren. iv. 159.
 Arcesilaus alius Batti felicis fil.
   iv. 160. ejus clades ab Afri-
   accepta, ibid. interitus a fratre
   strangulati, ibid.
 Arcesilaus alius Batti claudi fil.
   iv. 162. in Samum profugit,
   ibid redux in patriam Cy-
   renen oraculi immemor, ejus-
   que crudelia facinora, iv. 164.
   Cambysi Cyrenen tradidit tri-
   butariam, iv. 165. ejus interi-
   tus, iv. 164.
 Archander, Danai gener, Phthii
   filius, Achæi nepos, ii. 98.
 Archandri urbs, ii. 97.
 Archelai, tribules Sicyone, v. 68.
 Archelaus Agesilai filius, vii. 204.
 Archestratidas Athenagoræ pa-
   ter, ix. 90.
 Archiæ et Lycopæ virtus ad Sa-
   mum, iii. 55.
 Archias alius Samii filius, ibid.
 Archidamus, Zeuxidami filius,
   vi. 71.
 Archidamus Anaxandridæ filius,
   viii. 131.
- Archidices nobilis meretricis fa-
   ma per Græciam, ii. 135.
 Archilochus Parius, i. 12. ejus
   iambus trimeter, ibid.
 Architecti: Eupalinus, iii. 60.
   Rhœcus, ibid. Mandrocles Sa-
   mius, iv. 87
 Arcu utendi Scythurum artifici-
   um, i. 73. arcus ab Æthiope
   Persarum regi missus, iii. 21,
   30. arcus Herculis, iv. 10. ar-
   cus semper intentus rumpitur,
   ii. 173.
 Ardericca vicus Assyriæ, i. 185.
 Ardys, Gygis filius, Sadyattæ
   pater, Sardium tyrannus, et
   ejus-gesta, i. 15.
 Areius pagus sive Areopagus A-
   theniensium, viii. 52.
 Arena-aurosa, iii. 102. arenæ cu-
   muli Cambysis exercitum ob-
   ruunt, iii. 26.
 Argadeus, Ionis filius, v. 66.
 Argæus Philippi pater, Perdicæ
   filius, viii. 139.
 Arganthonius Tartessi rex, i. 163.
   ejus longævitæ, ibid. ejus cuim
   Phocænibus amicitia, i. 163.
   ejus mors, i. 165.
 Argentum apud Scythes non in
   usu, iv. 71. nec apud Massa-
   getas, i. 215. argentum Ary-
   andicum, iv. 166. argenti fer-
   ræ Lydia, v. 49.
 Argentifodina prope Macedoni-
   am, v. 17.
 Argia, Aristodemii uxor, vi. 52.
 Argilus urbs, vii. 115.
 Argiopius, loci nomen, ix. 56.
 Argippæci pop. qui eorum mores,
   victus, etc. iv. 23.
 Argis et Opis virginæ Hyper-
   boreæ, iv. 35. earum hymni,
   sepulcrum, ibid.
 Argo navis, vii. 193. fabricata,
   iv. 179.

- Argon, *Argon*, primus Heraclidianum, Sardium rex, i. 7.
- Argos olim Græciæ civitates omnes antecellens, i. 1. Argos viris desolatum a servis tenetur, vi. 83. Argos Persis quam amicum, vii. 150. ab Homero celebratum maxime, ii. 28
- Argi lucus a Cleomene incensus, vi. 80.
- Argivorum regio, i. 75. et 76. 82
- Argivi mercede a Pisistrato conducti contra Athenienses, i. 61. eorum totidem cum ccc, Lacedæmoniis contentio de loco Thyrea, i. 82. Argivorum clades, ibid. et eorum lex ideo tonsis capitibus esse velle, donec Thyreas recuperarent, et mulieribus aurum gerere interdictum, i. 82. Argivi musica præstantes inter Græcos, iii. 131. Argivi contra Athenienses ab Æginetis arcessuntur, v. 66. multam indicunt Æginetis, et recusantibus, auxilia negant, vi. 92.
- Argivorum clades a Cleomene, vi. 78, 79. Argivorum servi res et magistratus, urbe ea clade afflita, suscipiunt, vi. 83. et a filiis cæsorum post ejecti, Tirynthem obtinent, ibid. eorumque bellum diuturnum cum dominis, ibid. Argivorum sex millia a Lacedæmoniis interempta, vii. 148. cum Lacedæmoniis pacisci volunt, vii. 148. sed partem imperii a Lacedæmoniis poscunt in bello Persico, ibid. oraculum consulunt an auxilium contra Medos ferre debeant, ibid. nuncii ab iis Susa missi, vii. 151. Persani in Græciam arcessisse feruntur, vii. 152. eo- rum cum Persis affinitas, vii. 150. mittunt nuncium ad Mardonium, ix. 12 Argivi contra Thebas cum Polynice militantes. ix. 27.
- Argivæ feminæ a Phœnicibus raptæ, i. 1. Argivarum mulierum furor et insania, ix. 34. Argonautarum posteri Minyæ, a Lemno ejecti, a Lacedæmoniis recepti, et circa utrosque acta, iv. 145, etc.
- Ariantas rex Scytharum, iv. 81.
- Ariabignes, Darii filius, præfector classi Xerxis, vii. 97. viii. 89. Xerxis frater, viii. 89. ejus interitus, ibid.
- Ariapithes rex Scytharum, iv. 78. ejus interitus, ibid.
- Ariaramnis Persæ interitus, viii. 90. in arida loca aquam quomodo per canalem deportarit Arabum rex, iii. 9.
- Aridolis Alabandensium tyranus, vii. 195.
- Arienis Alyattis filia, i. 74. Astyagi nubit fœderis causa servandi, ibid.
- Arietes Thebanis Ægyptiis sacri, ii. 42.
- Arii pop. iii. 93. eorum in exercitu Xerxis armatura et dux, vii. 65.
- Arii olim dicti Medi, vii. 62.
- Arima Scythæ unum vocant, iv. 27.
- Arimaspi, iii. 116. viri unoculi, iii. 116. iv. 27. qui et ubi, iii. 116. iv. 13.
- Arimaspei versus, iv. 14.
- Arimnestus Platæensis, ix. 72.
- Ariomardus, Artyphii germanus, Caspiorum dux, vii. 67.
- Arionardus, Darii et Parmyris filius, vii. 78. dux Moschorum et Tibarenorum, ibid.
- Arion Methymnæus, citharœ-

- dus, i. 23. primus docuit di-thyrambum, ibid. de delphino, insidente Arione, i. 24. ejus donarium apud Tænarum, ibid. Ariphon Xanthippi pater, vi. 131. 136. vii. 33. viii. 131. Arisba Methymnæis subjecta, i. 151. Aristagoras Cymæus, iv. 138. Aristagoras Heraclidis filius Cy-mæus captus, v. 37. dimissus, ibid. Aristagoras Cyzicenus, iv. 138. Aristagoras, Molpagoræ filius, Histiae gener, ac consobrinus, v. 30. Miletii procurator, ibid. a Naxiis exulibus sollicitatur ad eos reducendos, ibid. rebellionis Ionicæ autor, v. 36, 37. circa eum et Naxios acta, v. 33, 34. manifesto a Dario deficit, v. 37. isonomiam instituit, et tyrannos evertit, quasi ipse alienus a tyrannide, v. 37, 38. Spartam missus ad societatem comparandam, v. 38. et ejus cum Cleomene acta, v. 49, 50, 51. Sparta frustra excedit, v. 51. Athenas venit, eosque ad belli societatem inducit, v. 97. Pæones ad defectionem sollicitat, v. 98. expeditio ejus contra Sardis, v. 99, 100. vii. 8. turbis tantis commotis, consilii inopia laborat, v. 124. ejus interitus, v. 126. Aristagoras Hegesistrati pater, ix. 90. Aristeas Adimanti filius Corinthius, vii. 137. Aristeas Proconnesius, versificator, Caustrobii filius, iv. 13, 15. ubi de ejus præstigiis. ejus statua, iv. 15. Aristides Lysimachi filius, viii. 79, 95. Atheniens. in exilium a populo ejectus, viii. 79. Themistocli haud amicus, ibid. simultatem missam facit pro bono communi patriæ, ibid. vir optimus Atheniensium atque justissimus, ibid. nuncium affert Græcis, eos undique ad Salaminem circumventos, viii 79. 81. Persas multos interficit, viii. 95. dux Atheniensium ad Platæas, ix. 28. Aristocrates, Casambi pater, vi. 73. Aristocratis, iii. 81, 82. Aristocyprus, Soliorum rex, v. 113. ejus interitus, ibid. Aristodemus pater Eurysthenis et Proclis, iv. 147. viii. 131. ejus interitus, vi. 52. Aristodemus Spartiata a Leonida remissus emanet e prælio, vii. 229, 230. fugax dictus, et probro notatus, vii. 231. infamiam in pugna ad Platæas delet, vii. 231. ix. 71. in qua occumbens honore defunctorum caret ob detractores, ix. 71. Aristodemus, Aristomachi filius, vii. 204. Aristodicus, Heraclidis filius, Cy-mæus, i. 158. oraculum ut tentarit, i. 159. Aristogiton et Harmodius, Ge-phyræi, interfectores Hipparchi, v. 55. Aristolaids filius Lycurgus, i. 59. Aristomachus Cleodæi filius, vi. 52. vii. 204. viii. 131. Ariston Byzantius, iv. 138. Ariston rex Spartæ, i. 67. vi. 6. circa ejus uxores duas et tertiam acta, vi. 61, 62, 63. quo commento ab amico Ageto uxorem abduxit, vi. 62. ejus dictum super filio nato Demarato, vi. 63. ejus uxor ex heroë Astrabaco gravida, vi. 69.

- Aristonice Pythia**, vii. 140.
Aristonymus Clisthenis pater, vi. 126.
Aristophantus, Cobonis pater, vi. 66.
Aristophilides Tarentinorum rex iii. 136.
Arizanti Medorum gens, i. 101.
Arizus Gergis pater, vii. 82.
Arma sacra sponte extra templo Delphicum apparent, viii. 37.
Armenii cum Xerxe militantes, vii. 73. eorum armatura et dux, ibid.
Armenii pecuarii, i. 194. v. 49.
Armenius mons, i. 72.
Arpoxais Targitai apud Scythas filius, iv. 5. ab eo oriundi Scythæ, iv. 6.
Arsamenes Darii filius, Utiorum et Mycorum dux, vii. 68.
Arsames, pater Hystaspis, i. 209, vii. 11. avus Darii, vii. 224.
Arsanes Darii filius et Artystonæ Cyri filiæ dux Arabum et Æthiopum, vii. 69.
Artaba, mensura Persica, i. 1. 2.
Artabanus Hystaspis filius, Darii frater, Xerxis patruus, iv. 83. bellum contra Scythes Dario dissuadet, iv. 83. ejus oratio qua Xerxi dissuadet bellum Græcis inferre, vii. 10. 11. ejus mirum in solio regio somnium, vii. 17. 18. ejus de Xerxis expeditione, et copiis cumque Xerxe colloquium, vii. 46, 47, 48, etc. Susa a Xerxe remissus, commisso regno, vii. 52, 53.
Artabanus Artyphii pater, vii. 66.
Artabanus Bagascis pater, vii. 76.
Artabates Pharnazathris pater, vii. 65.
Artabazus Pharnacis fil. ix. 40. Chorasmiorum et Parthorum dux, vii. 66. viii. 126, cum Mardonio remanet in Europa, ibid. Potidæam obsidet, viii. 127. Olynthum capit, viii. 127. ad Potidæam maris aestu et restagnatione male affligitur, viii. 129. dissuasor relinquendi in Græcia Mardonii et pugna contra Græcos a Mardonio suscipienda, ix. 61, 66. ejus fuga, defuncto Mardonio, ix. 66. et seq. fuga quomodo per Thessalam sit elapsus, ix. 89.
Artace urbs, iv. incensa, vi. 33.
Artachæs fossæ apud Acanthum faciendæ præfector, vii. 117. ejus statura, ibid. interitus et funus, ibid. ei sacrificant Acanthii ex oraculo, ibid.
Artachæus Artæi fil. vii. 21.
Artachæus, Otaspis pater, vii. 63.
Artachæus Artayntæ pater, viii. 130.
Artæi olim, qui Persæ, vii. 61.
Artæus Artachæi pater, vii. 21.
Artæus Azanis pater, vii. 66.
Artanes Darii frater, vii. 224.
Artanes fluvius, iv. 49.
Artaphernes Darii frater, Sardibus præfector, v. 25, 30, 73. solicitatur ab Aristagora ad reducendos Naxiorum exiles, v. 31. una contra Ionas delectus imperator, resque gestæ, v. 123. ejus ad Aristagoram dictum, vi. 1.
Artaphernes Artaphernis filius, contra Athenas et Eretriam missus, vi. 94. idem Datis ad Marathonem collega, vii. 74. dux Lydorum et Mysorum in exercitu Xerxis, ibid.
Artayctes, Cherasmis fil. dux b

- Macronum et Mosynæcorum, vii. 78. Sesti præses, ibid. et ix. 116. ejus facinora nefaria, vii. 33. ix. 116. obsidetur Sesti, ix. 116. capitul a Græcis, ix. 119. suffigitur palo ab Atheniensibus, vii. 33. ix. 120.
 Artayctæ filius coram patre saxis obrutus, 120.
 Artaynta, Masistæ filia, Dario filio a Xerxe collocata, ix. 103. eadem tamen amasia Xerxis, ix. 108, *seq.*
 Artayntes Artachæi fil. dux classis a Xerxe relictæ, viii. 130, ejus fuga, ix. 102. probbris impeditus a Masiste, contra eum stringit acinacem, ix. 107.
 Artembæs vir inter Medos clarus, i. 114, 115, 116. Artembæs avus paternus Artayctæ, ix. 122. instruit Persas, qua oratione a Cyro pe-tant meliorem regionem sibi eligere liceat, ibid.
 Artemisia contra Græcos expeditionem sequuta, vii. 99. ejus genus et animi præstantia, virilitas, ibid. ejus imperium, ibid. ejus naves post Sidonias celebratiss. ibid. sententia in-ter socios optimæ, ibid. consilium de non tentanda ad Salaminem pugna, viii. 68. ejus facinus in pugna naval, viii. 87, 88. eam insequitur Ami-nias Palleneus, et ut servata, viii. 98. præmium propositum ei qui vivam cepisset, et quantum, ibid. in consilium a Xerxe adhibita separatim, viii. 101, 102. deducit liberos regios, viii. 103.
 Artemisium, iv. 35. vii. 175 et 195.
 Artimpasa, Venus Scythice, iv. 59.
 Artiscus amnis, iv. 92.
 Artobazanes, Darii filius, cum Xerxe fratre de regno con-tendit frustra, vii. 2, 3.
 Artochmes Darii gener, vii. 73.
 Artontes, Bagæi pater, iii. 128.
 Artontes, Mardonii filius, ix. 84.
 Artoxerxes quid signif. vi. 98. filius Xerxis, vii. 106. et 151.
 Artozostra Darii filia, vi. 48.
 Artybius Persa eximus, v. 108. equus ipsius bellicosus, v. 111.
 Artyphius filius Artabani, vii. 66.
 Artyphus Ariomardi germanus, vii. 67.
 Arystona Cyri filia, iii. 88. vii. 69.
 Arura quid apud Ægypt. ii. 168.
 Aryandes Ægypti prætor ejus-que interitus, iv. 166.
 Aryandicum argentum, ibid.
 Asbystæ Afri, iv. 170.
 Ascalon Palestinae urbs, i. 105.
 Aschy, liquoris genus, iv. 23.
 Asia, Promethei uxor, iv. 45.
 Asia magnitudo descripta qualis et quanta, iv. 37, 38, 39, 40. unde nomen accepit, iv. 45. pervestigata a Dario, iv. 44.
 Libya par, præter eam quæ ad solem orientem, ibid. In-dia tenus habitatatur, iv. 40. Asiae termini, ii. 17.
 Asiam Persæ putant sibi neces-situdine conjunctam, i. 4.
 Asiæ superioris imperio quam-diū potiti Assyrii, i. 95. Asia subacta a Phraorte, i. 102.
 Asiæ imperium amittunt Medi, eoque Scythæ potiuntur, i. 104, 105. idque quando Medi recuperarunt, i. 106.
 Asiæ quadam planities, iii. 117.
 Asias tribus, Sardibus sic vocata, iv. 45.

- A**sius Cotyis filius, iv. 45.
Asina Argiva, viii. 73.
Asinii Armeniorum in navigiis
 Babylonem commeantium, i.
 194. asini in Scythia nulli, iv.
 28, 129. asinorum vocem et
 formam equi Scythici non
 ferunt, iv. 129. asini cornibus
 prædicti ubi, iv. 191. asini
 nunquam bibentes ubi, iv.
 192.
Asinarii cum matre Demarati
 concubitus falso sparsus, vi.
 68, 69.
Asmach, quid, ii. 30.
Asonides navarchus, vii. 181.
Asopii pop. ix. 15.
Asopus amnis, iv. 108. vii. 200.
 ix. 15, 29.
Asopodus, Timandri filius, ix.
 69.
Aspathines e Persarum primori-
 bus, iii. 70. in seniore per-
 cussus a mago, iii. 78.
Aspathines Prexaspis fil. vii. 97.
Aphaltus Babylonica, i. 179. as-
 phaltus ubi e puteo hauritur,
 vi. 120.
Assa urbs, vii. 122.
Assesus, et **A**ssesia Minerva, i.
 19.
Assyria, ii. 17. iv. 39. ejus sic-
 citas, i. 193. oppida habet
 magna et celeberr, i. 178.
Assyrii a Græcis dicti Syrii, vii.
 63. quamdiu Asiae superioris
 imperio potiti, i. 95. ab iis
 Medi deficiunt, ibid. eosque
 subigunt, i. 106. eorum bellum
 cum Phraorte, i. 102. cum
 Cyaxare, i. 103. eorum arma
 in exercitu Xerxis, vii. 62.
 eos aggreditur Cyrus, i. 177,
 etc.
Astacus Melanippi pater, v. 67.
Aster, Anchimolii pater, v. 63.
Astrabaci herois conditorum, vi.
 69.
Astyages, Medorum rex, i. 46,
 73, 107. avus maternus Cyri
 i. 74, 75. acerbe imperat Me-
 dis, i. 123. magos crucifigit, i.
 128. a Cyro bello victus et
 captus, i. 75, 128, etc. Arienin
 uxorem dicit, i. 74. ejus somni-
 a, i. 107, 108. gesta cum fi-
 lia Mandane, ibid. Harpago
 filium comedendum proponit,
 i. 119. Astyagis et Cræsi af-
 finitas unde, i. 73.
Asynchis rex Ægyptiorum, ii.
 136. res ab eo gestæ et py-
 ramis ejus, ibid.
Asymum Herculis, ii. 113.
Atarbechis urbs, ii. 41.
Atarne urbs, vii. 42.
Atarnitis regio, vi. 28, 29.
Atarneus ager, i. 160. vii. 42.
 Mysiae in dominio Chiorum,
 viii. 106.
Atarneus fluvius, iv. 49.
Atarrites Hermippus, vi. 4.
Athamas Æoli filius inito cum
 Inone consilio, necem Phrixo
 machinatur, vii. 197.
Athenades Trachinius, vii. 213.
Athenagoras, legatus Samius, ix.
 90.
Athenæ, Ionicarum urbium sola
 quondam insignis, i. 143. lau-
 datæ ab Homero, ii. 28. op-
 pressæ tyrannide a Pisistrato,
 i. 59, 60. tyrannide liberatæ,
 v. 55, etc. 64, 65. captæ a
 Xerxe, viii. 151. miterum a
 Mardonio et incensæ, ix. 13.
Athenarum arx occupata a
 Cleomene, v. 2. incensa a
 Persis, viii. 53.
Atheniensium origo vetustiss.
 vii. 162. eorum diversis tem-
 poribus diversæ appellationes,

viii. 44. *populus* 30. *millium*, v. 97. in Ionico genere præ-cellunt, i. 56. et Iones appellati nolebant, i. 143. Ionibus auxiliantur adversus Persas, v. 97. Iones ab illis deseruntur, v. 103. inter Græcos sapientia primi, i. 60. eorum prudentia in bello Xerx. viii. 3. ix. 27. eorum virtus in prælio, ix. 70, 101. laus fortitudinis ad Marathonem, vi. 112, 113, ix. 27. Atheniens. trecentorum virtus, ix. 21. Athen. Græciae liberatores, et regis repulsores, vii. 139. nautici necessitate facti, vii. 144. eorum vires e navibus quantæ, viii. 61. Atheniensib. leges a Solone cond. i. 29. eorum uxores uxorem et liberos Lycidæ lapidibus obruerunt, post obrutum a suis maritis Lycidam, ix. 5. earum vestis mutatio, v. 87. Athen. uxores a Pelasgis captæ, vii. 138. Atheniensium prytaneum, i. 146. quando tribuum apud eos nomina fuerint immutata, v. 69. Atheniensium panegyries, vi. 111. nunquam solum mutarunt, i. 56. vii. 161. eorum cum Mitylenæis pugna, v. 94. redditus metallici ex Laureo, vii. 144. sub tyrannis infirmi, v. 68. 91. §. 7. Græcorum præstantiss. i. 56. periti in oppugnand. muris, ix. 70. Tegeatis præstantiores, viii. 27, 28. cum Æginetis gesta, v. 48. etc. vi. 49, etc. 87, vii. 145. in Atheniens. et Æginetarum præsidio mare contra Xerxem. vii. 203. Athenienses in pugna navalı præstantiss. post Æginetas, viii. 93. Græcorum præstantiss. pugna

navali ad Eubœam, viii. 17. eorum prælium cum finitimis apud Eleusinem, i. 30. contra Peloponneses egrediuntur, v. 74. etc. eorum contra Carystios bellum, ix. 105. Sestum obsident, ix. 114. urbem suam deserunt bello contra Xerxem, viii. 41. Sardis mittunt ad contrahendam cum Persis societatem, et Dario terram et aquam promittunt legati, v. 73. Sardus invadunt, vii. 1, 8. apud Darium insimulati, vi. 94, et contra eos expeditio, sumta, ibid. in Salaminem quomodo transierint, ix. 6. Atheniensium legatio Spartam missa, ix. 7. Attica oppressa a Pisistrato, i. 59. Atticam quater ingressi Dores, v. 76. Atticæ magnam partem vastant Persæ, vi. 102. Attica multo magis ad austrum vergit quam Lemnus, vi. 139. Attica regio non equitabilis, ix. 13. Attica gens, Pelasgica, in Hellenes transiens, linguam Pelasgorum perdidit, i. 57. Atticus medimus, i. 192. medininus farinæ, non adjecto vocab. Atticus, vi. 57. Atticarum mulierum cædes, vi. 138.

Athos mons, vi. 44. et 95, vii. 21. ejus descriptio, vii. 22. circa Athon jactura classis Persicæ, vi. 44. et 95. vii. 21. effossus a Persarum copiis, vii. 21. etc. 122.

Athres fluvius, iv. 49.

Athribitana plaga, ii. 166.

Atlas fluvius, iv. 49.

Atlas mons, iv. 184. ejus descriptio, ibid.

Atlantes homines innominati eorumque descriptio, iv. 184. unde dicti, ibid.

- Atlaoticum mare, i. 203.
 Atossa, Cambysis soror et Smerdis, eadem Cambysis uxor, et magi, post Darii, iii. 68, 88 ejus ulcus in mamilla a Democede sanatum, iii. 133, 134. potentia ejus apud Darium, vii. 3.
 Atramyttium urbs, vii. 42.
 Atridæ, vii. 20.
 Attaginus Mardonium convivio excipit Thebis, ix. 15. eum sibi dedi volunt Græci victores, ix. 86. ipse profugit, ix. 88.
 Attica, *vide post* Athenæ et Athenienses,
 Atys Cræsi filius, adolescens eximius, i. 34, 35. ejus interitus, i. 43.
 Atys, Lydorum rex, Manis filius, Lydi et Tyrrheni pater, i. 7, 94. vii. 74.
 Auchatæ Scytharum genus, iv. 6.
 Auras et Atlas fluvii ex Hæmi jugis fluentes, iv. 49.
 Auri majorem partem quomodo Indi sibi comparent a formicis, iii. 102, 103, 104, 105. aurifodina Thasiorum, vi. 46. auri magna copia in septentrionalibus Europæ plagiis, iii. 116. auri ramenta e Tmolo, i. 93. auri ramenta e quodam lacu ut virgines e limo extrahunt, iv. 195 auri immensa vis a Gyge Delphis dicata nominatur Gygadas, i. 14. ex auro et argento ubi primum percussi nummi, i. 94. auri creber usus, in armis et ornatu equorum apud Massagetas, i. 215. auro et argento constrati lecti, tentoriaque referta in exercitu Pers. Mardonii, ix. 80. auro oneratus Alcmæon, vi. 125.
 aurum sacrum Scythurum, iv. 7. auro merces ut commutant Carthaginienses cum Afri, iv. 195 aurum vili mercantur Æginetæ a servis Laced. ix. 80. auri thesaurismus regum Pers. iii. 96.
 Aureus tripes apud Delphos, ix. 81. aurea phiala in balteo Herculis, iv. 10. aurei crateres et phialæ, et alia vasa potoria etc. in Persarum exercitu Mardonii, ix. 80. aurea pocula oblata sibi Cleomenes recusat accipere, iii. 148. aureum aratrum, jugum, securis, et phiala, cœlo delapsa in Scythiam, iv. 5. aureæ compedes Democedi donatæ, iii. 130. aureæ compedes apud Æthiopes, iii. 28. aurea metalla, ix. 75. aurea platanus ac vitis, vii. 27. aurosa arena, quæ a formicis egeritur, iii. 102.
 Aures hominibus magis incredulæ quam oculi, i. 8. aures ignominiae causa præcisæ, ii. 162. iii. 69, 118. aures sibi præcedit Zopyrus, iii. 154. in auribus animum habitare, vii. 39.
 Auschisæ Afri, iv. 171.
 Ausenses, iv. 180. aratores, iv. 191.
 Auster pluviosissimus ventus, ii. 25. Psyllos contra se bellantes arena obruit, iv. 173.
 Autesion Tifameni fil. iv. 147. vi. 52.
 Autodicus Cleadis pater, ix. 85.
 Automoli qui, ii. 30.
 Autonus et Phylacus heroes, eorumque fana, viii. 39.
 Auxesiaæ et Damiæ simulacra, v. 82, 83.
 Axius fluvius, vii. 123.

Axus Cretæ oppidum, iv. 154.
 Azanes Artæi fil. Sogdorum dux, vii. 66.
 Azen Laphanes, vi. 127.
 Aziris, a Cyrenæis habitata, iv. 169.
 Aziris insula, iv. 15.
 Azotos, Syriæ urbs, diutissime inter omnes obsidionem sustinuit, ii. 157.

B.

BABYLON urbs celeberr. et validiss. Assyrizæ, i. 178. ejus situs et magnitudo, ibid. ejus centum portæ, i. 179. ut extorta, i. 179, 180, 181, etc. ubi ejus descriptio. primo capta a Cyro, i. 191. ejus potentia, qua tertiam Asiæ partem æquat, i. 192. ejus principatus sive satrapia longe maxima, ibid. secundo capta a Dario post diurnam obsidionem, iii. 158. ejus muri et portæ dejectæ, iii. 159. Babyloniorum leges, i. 196, 198, 199. eorum amictus et cultus, i. 195. eorum navigia, i. 194. sepulcra et luctus funebres, i. 198. cum mulieribus miscendi fœdus mos, i. 199. eorum tres tribus nullo alio nisi piscibus vicitant, i. 200. a Babylonis Græci quæ acceperint, ii. 109. eorum cura erga ægrotos, i. 197. eorum ablutio post contum, i. 198. eorum fœdus cum Crœso initum, i. 77. eorum cum Cyro conflictus et fuga, i. 190. eorum rebellio sub Dario adque bellum apparatus, ii. 150. obsidentur diu, iii. 151, etc. mulieres strangulant fere

omnes ne rem frumentarium obsessorum absument, iii. 151. eorum tria millia patibulis affixa, iii. 159. Babylonis reginæ duæ insignes, i. 184, 185. Babyloniarum virginum auctio, i. 196. Babylonicae regionis feracitas, i. 193. Babylonicum talentum quid valeat, iii. 89. Bacchus, Ægypt. Osiris, ii. 42. ejus festum, sacra, phalli, i. 150, ii. 48, 49. Bacchanalia Scythæ cur improvent, iv. 79. Bacchantium vox, viii. 65. Bacchica et Orphica, ii. 81. iv. 79. Bacchiadæ apud Corinthios, v. 92. Baccho dati chori, v. 67. Bacidis oraculum, viii. 20, 77, 96. Bactrii in Xerxis exercitu militantes, et eorum dux et armatura, vii. 64. eorum equites, ibid. 86. Bactriana natio, i. 153. iii. 92. Bacula Assyriorum, i. 195. Badres Pasargades nauticis coipiis dux contra Barcæos, iv. 167. Badres Hystanis filius, Cabeleum eum et Milyarum dux, vii. 77. Bagæus, Artontis filius, ad Orætem interimendum delectus, iii. 128. Bagæus Mardonitis pater, vii. 80. Bagasaces Artabani filius, dux Thracum, vii. 76. Balteus Herculis, in extrema commissura habens phialam auream, iv. 10.

- Barba prolixa nascens sacrificæ seu antistitiae Minervæ, res ominosa, i. 175. viii. 104. barbara gens minus dextra quam Græca, *vel potius*, minus dexteritatis habet, i. 60. barbaros potius quam Græcos in mortuum sævire decere, ix. 79. barbarorum vociferatio in pugna, ix. 59.
- Barce oppid. iii. 91. ejus origo et conditores, iv. 160. obsessa a Persis, iv. 200.
- Barcæ Cambysi se dedunt, iii. 13. interficiunt Arcesilaum, iv. 164, 167. circa eos et Persas acta, iv. 201, etc. subacti a Pheretima, Arcesilai matre, misere tractati, iv. 202, 203. ad Darium transportati, vicum Bactrianæ regionis incolunt cui quoque Barce nomen, iv. 204.
- Bares dux nauticus Pers. Cyrenen vult diripi, cui obstat Amasis, iv. 203.
- Baris navigii nomen, ii. 96.
- Basilides Herodoti cujusdam pater, viii. 132.
- Bassaria feræ quædam, iv. 192.
- Batrachomyomachia Homeri, ii. 24.
- Battus Libya lingua rex, iv. 155.
- Battus rex, Polymnesti filius ex Phronima concubina, iv. 150, 155. ejus vitium linguae, iv. 155. unde dictus sit Battus, iv. 155. quot annos regnavit, iv. 159.
- Battus claudus, Arcesilai successor, iv. 161.
- Battus tertius felix appellatus, iv. 159.
- Battiadæ inter ceteros Barcæos cur non direpti, iv. 203.
- Beatus ante obitum nemo appellandus, i. 32. beatus ex viventibus nemo, i. 86.
- Beatorum insula, regio sic dicta, iii. 26.
- Becos, panem Phryges vocant, eaque prima vox a pueris edita in loco solo educatus, ii. 2.
- Bellariis multis utuntur Persæ, i. 132. e Bello et rapto vivere, pulchrum apud Thraces, v. 6.
- Belus Nini pater, i. 7.
- Belus Cephei pater, vii. 61.
- Belides portæ Babylonis, iii. 155, 158.
- Benemeriti de rege, Orosangæ Persis dicti, viii. 85. honoresque consequuntur, iii. 154.
- Benemeriti seu benefici Spartatarum, i. 76.
- Bermius mons, viii. 138.
- Bessi vaticinantes, vii. 111.
- Bestiæ apud Ægyptios sacræ, ii. 65, etc.
- Bias Prienæus, i. 27. ejus saluberrimum consilium Jonibus datum, i. 170.
- Bias Melampodis frater, ix. 33.
- Bibli olim de pellibus, v. 58.
- Bisaltes, Apollophanis filius, Abydenus, vi. 26.
- Bisaltia regio, vii. 115.
- Bisalaruni regis eximium facinus in filios qui contra Græciam militarant, viii. 116
- Bisanthe urbs in Hellesponto, vii. 137.
- Bistones pop. Thraciæ, vii. 110.
- Bistonis lacus, vii. 109.
- Bithyni a Cræso subacti, i. 28.
- Bithyni, Thraces in Asia dicti, vii. 75.
- Bitonis et Cleobis historia et beatitudo, i. 31.
- Bœbeis palus, vii. 129.
- Bœotia, ii. 49. v. 57.

- Bœoti ad Thermopylas, vii. 202
 Oenoen et Hysias occupant, v.
 74. Chalcidensibus auxiliantur
 contra Athen. v. 77. sed infe-
 liciter, ibid. cum Medis uni-
 versi sentientes, viii. 34. eo-
 rum equitatus quantopere ju-
 verit Mardonii milites fugien-
 tes, ix. 68.
- Bœoticæ soleæ, i. 195.
- Boges præfect. Ejonis, vii. 113.
 Xerxi fidelissimus, vii. 107. in
 rogum se conjicit, ibid.
- Bolbitinum östium, ii. 17.
- Bolisus, loci nomen, ii. 23, 24.
- Bonis hominibus usu venit ut
 malos habeant servos, viii. 68.
- Boreas Atheniensium gener, vii.
 189. ab iis contra Xerxem in-
 vocatus, ibid. ejus uxor Ori-
 thia, ibid. ejus delubrum, ibid.
- Borysthenes fluvius, iv. 45, 47.
 ejus descriptio, iv. 53.
- Borysthenitæ, iv. 18, 53. eorum
 emporium, iv. 17.
- Boryes feræ ubi gignantur, iv.
 192
- Boves mares Ægyptii immolant;
 feminæ Isidi sacræ sunt, ii. 38.
 41. boves immolantes ut ex-
 plorent Ægyptii, ii. 38. boum
 sepulturæ apud Ægyptios, ii.
 41. bos lignea inaurata My-
 cerini filiæ sepulcrum, ii. 129
 bos apud Cyrenæos etiam sa-
 cra propter Isidem, iv. 186.
 bobus ubi cornua non succe-
 scant, iv. 29. boves præpos-
 tere pascentes cornua inflexa
 anterius habentes, iv. 182.
 Boves feri prægrandibus cor-
 nibus circa Macedoniam, vii
 126.
- Bosporus Cimmerius, iv. 12 et
 100.
- Bosporus Thracius a Dario pon-
- te junctus, iv. 83, 85, 86. *ubi c^t*
 ejus dimensio.
- Bottiæ, populus, vii. 185. viii.
 127.
- Bottiæs regio, vii. 123. termi-
 nabatur per fluv. Lydian et
 Haliacmona, vii. 127.
- Branchidæ, ubi oraculum Apol-
 linis, i. 92, 157. v. 36.
- Brauron Atheniensium, iv. 145.
 vi. 138.
- Briantica regio, ante Galaica, vii.
 108.
- Briges, qui postea dicti Phryges,
 vii. 73.
- Brongus fl. iv. 49.
- Brundusium urbs, iv. 99.
- Bryas Darii et Artystonæ fil. vii.
 72
- Brygi, Thraces, vi. 45. vii. 185.
- Bubali, iv. 192.
- Bubares Persa, Megabyzi filius,
 v. 21. vii. 21. viii. 136.
- Bubastis urbs, ii. 59, 137, 156.
- Bubastis Ægyptiace, Diana ii.
 137, 154. prope Pelusium, ii.
 156.
- Bubastiana plaga, ii. 166.
- Bucolicum ostium Nili effossum,
 ii. 17.
- Budii, Medorum gens, i. 101.
- Budini populus, iv. 21, 108. eo-
 rum mores, etc. iv. 108.
- Bulis Spartiata, Nicolai filius,
 vii. 134. offert se sponte ad
 Talthybii iram placandam, una
 cum Sperthie: et eorum acta,
 vii. 134, 135, 136, 137.
- Bura Achæorum opp. i. 145.
- Busæ, Medorum gens, i. 101.
- Busiris urbs, ii. 59, 61.
- Busiritana plaga, ii. 165.
- Butacides, v. 47.
- Butus (*vel potius Buto*) urbs Æ-
 gypti, ubi oraculum Latonæ,
 ii. 59, 63, 155.

- Bybassia, i. 174.
 Byblus *Aegyptiorum ejusque de-*
scriptio, ii. 92.
 Byzantium ab Ionibus subactum,
 v. 103
 Byzantii ab Otana capti, v. 26.
- C.
- CABALES gens Africæ, iv. 171.
 Cabalii, populus, iii. 90.
 Cabelees Meones, qui et Laso-
 nii, cum Xerxe militantes, et
 eorum armatura et dux, vii.
 77.
 Cabirorum sacra, ii. 51. eorum
 templum Cambyses profanat,
 iii. 37.
 Cadmus Agenoris, fil. iv. 147.
 v. 58, et 59. Semeles pater, ii.
 45. Theram appellit, iv. 147.
 venit in Boeotium, ii. 49.
 Cadmei, i. 146 Pelasgos ejiciunt,
 i. 56. Cadmei ab Argivis e-
 jecti, v. 57, 61. in eos expe-
 ditio Atheniensium, ix. 27.
 Cadmeæ litteræ, v. 59.
 Cadmea quædam victoria Pho-
 censibus obtigit, i. 166.
 Cadmus Cous, Scythis filius, ho-
 mo justitiae amantiss. vii. 163,
 164.
 Cadytis, magna Syriæ urbs, ii.
 159. iii. 5. a Neco rege occu-
 pata, ibid. urbs non minor
 quam Sardis, iii. 5.
 Cænides Eëtion, v. 92. §. 2.
 Caici campus Mysorum, vi. 28.
 Caicus fluvius, vii. 42.
 Calamisa, ix. 96.
 Calamitas dimidiata est occidi
 ab digno, v. 111.
 Calantiae Indi, iii. 97. *vide* Ca-
 latiae.
 Calasiris vestis nomen, ii. 81.
 Calasiræ *Aegypti* pugnatores,
- ii. 164. ix. 32. soli arti mili-
 tari operam dant, ii. 166, 168,
ubi et alia. Calasirium plagæ,
 ii. 166.
 Calatiæ Indi parentibus vescun-
 tur, iii. 38. *at cap.* 97. *vocantur*
 Calantiae.
 Calchas, vii. 91.
 Calchedonia, iv. 85. Calchedonii,
 v. 26.
 Calculorum ludus inventus a Ly-
 dis, i. 94.
 Callatebus urbs, vii. 31.
 Calliae Phænippi filii odium in-
 tyrannos, vi. 121. solus bona
 Pisistrati Athenis ejecti ausus
 emere, ibid. *ubi alia de eodem*,
 122. filiabus nuptum dat ex
 Atheniensibus quem quæque
 deligat, iv. 122.
 Callias Eleus Jamiderum unus,
 vaticinus, v. 44, 55.
 Callias Hipponici filius, vii. 151.
 Calliades sumnum Athenis ma-
 gistratum gerit, viii. 51.
 Callicrates ejusque virtus et mori-
 bundi dictum, ix. 72. ejus
 sepulcrum apud Lacedamo-
 nios, ix. 85.
 Callimachus Aphidnæus pol-
 marchus, vi. 109. ejus virtus et
 interitus, vi. 114.
 Callipidæ populus Scythiæ :
iidem et Græcoscythæ, iv. 17.
 Callipolitani pop. vii. 154.
 Callista insula, iv. 147.
 Calvi populi ab ipso natali, iti-
 demque feminæ calvæ, iv. 23.
 Calvi paucissimi apud *Aegy-*
ptios, et cur, iii. 12.
 Calvitiem quid impediat, ibid.
 Calumnia unde in aulis, iii. 80.
 ejus propria, vii. 10. §. 7.
 Calydñi pop. vii. 99.
 Calyndensium rex, et navis de-
 mersa, viii. 87.
 Calyndici montes, i. 172.

- Camarina quondam Syracusæ
norum, vii. 154. eversa a Ge-
lone, vii. 156.
- Cambyses**, Cyri pater, i. 46, 107,
112, 207. vii. 11. ei in ma-
trimonium tradita filia Astya-
gis, i. 107.
- Cambyses** rex Pers. Cyri et
Cassandanæ Pharnaspe geni-
tae filius, i. 107. ii. 1. iii. 2.
ejus genus sibi vendicant $\text{\AE}$ -
gyptii, iii. 2. regnum Cyri
suscepit, ii. 1. ejus in $\text{\AE}$ gyptio
expeditio, ibid. et iii. 1, etc.
quidque eum præcipue mo-
verit ad hanc expeditionem,
iii. 1, 2, 3, 4. $\text{\AE}$ gypto poti-
tur, i. 181. iii. 7, etc. cum A-
rabum rege foedus init, iii. 7,
9. ei dedunt se Afri, Cyrenæi
ac Barcæi munera mittunt, iii.
13. triplex movet bellum, iii.
17. exploratores mittit ad $\text{\AE}$ -
thiopas, iii. 20. temeraria et
infelix expeditio in $\text{\AE}$ thiopas,
iii. 25. jubet Ammonios diri-
pere et Jovis oraculum incen-
dere, ibid. Cambysis insania,
iii. 25, 29, 30, 33, 34, 38.
Apim Deum vulnerat lethali-
ter, iii. 29. fratrem occiden-
dum curat ex falso somnio, iii.
30, 61. sororem, eandemque
uxorem, interficit, iii. 31, 32.
morbo sacro laborat ab ipsis
natalibus, iii. 33. ejus vinolen-
tia, et inde scelera, iii. 34, 35.
religionis derisor, iii. 37. ejus
fatum, et inimicationes in se,
iii. 64, 65. ejus interitus, iii.
66. cur Dominus a Persis ad-
pelletur, iii. 89.
- Cameli**, i. 80. iii. 103. vii. 86.
cameli Indorum, ibid. id ani-
mal non solent invadere leones,
vii. 125. camelos timent equi,
i. 80.
- Camicus oppidum, ejusque ob-
sessio, vii. 169, 170.
- Caminus** poëmatum Homeri, ii.
32.
- Camirus** civitas, i. 144.
- Campsa** urbs, vii. 123.
- Campus Mæandri**, i. 161. Xan-
thius, i. 175.
- Canæ** mons, viii. 42.
- Canales coriacei** miræ longitudi-
nis, iii. 9.
- Canastræum** promontorium, vii.
123.
- Candaules** Myrsi filius, Sardium
tyrannus, i. 7. Myrsilus a
 Græcis cognominatus, ibid.
uxorem suam conspici nudam
a Gyge vult, i. 8, 9, 10. uxoris
et Gygis consilio et dolo in-
terimitur, i. 11, 12.
- Candaules** alias Damasithymi
pater, vii. 98.
- Canes** custodes domus, ii. 22.
- Canes** Indici, i. 192.
- Canobus**, ii. 97.
- Canobicum** Nili ostium, ii. 17,
113, 179.
- Caput** nullam suturam habens,
ix. 83. e capitibus inimicorum
cæsorum potant Scythæ, iv.
65. capita animantium non
degustant $\text{\AE}$ gyptii, ii. 39. ca-
pita $\text{\AE}$ gyptiorum cur firma,
Persarum vero fragilia, iii.
12.
- Capita** quercus, locus sic dictus,
aliter Tria capita, ix. 39.
- Cappadociae** fertilitas, i. 73.
- Cappadoce**s a Græcis Syri no-
minati, i. 72. v. 49. vii. 72.
- Cappadociis** bellum infert
Crœsus, i. 73.
- Capras** Mendesii cur non ma-
ctent, ii. 42, 46.
- Caprarii** in honore apud Men-
desios, ii. 46.
- Capripedes** homines, iv. 25..

- Capreæ et bubali apud Afros, iv. 192.
 Captivorum immolatio apud Scythas, iv. 62, et apud Tauros, iv. 103.
 Car fratres habuit Lydum et Mysum, i. 171.
 Caria, pars Ioniæ, i. 142. a Persis capitum, vi. 25.
 Cares olim Leleges, eorumque status antiquus, i. 171. eorum tria inventa, ibid. aiunt se aborigines, ibid. a Crœso subacti, i. 28. subacti et ab Harpago, i. 174. quidam Ægyptum incolentes, ii. 61, 152, 154. iii. 11. eorum a Persis defectio et pugnæ, v. 117, 118, 119, 120. naves et armatura in Xerxis exercitu, vii. 93.
 Caricarum mulierum factum contra maritos, i. 146.
 Carica Vestis, v. 88.
 Carine urbs, vii. 42.
 Carius Jupiter, i. 171, v. 66.
 Carcinitis urbs, iv. 55, 99.
 Cardamyla Laconica, viii. 73.
 Cardia urbs, vi. 33. vii. 58. ix. 115
 Carenus Euæneti pater, vii. 173.
 Carnia festum, vii. 206.
 Carpathium mare, iii. 45.
 Carpis fluvius, iv. 49.
 Carthaginiensium bellum cum Phocænsibus, i. 166. rex Amilcar, vii. 165. iis vult bellum inferre Cambyses sed omnittit, iii. 17, 19 colunt imaginem Amilcaris, vii. 167.
 Carystus opp. iv. 33. obsessa, vi. 99.
 Carystii se dedunt Persis, ibid. pecuniam dant Themistocli exigenti, viii. 112. contra Athen. bellum gerunt, ix. 105. eorum ager vastatur, viii. 121.
 Casambus, Aristocratis filius Atheniensibus traditus ab Æginetis, vi. 73.
 Casia ubi et quomodo nascatur et metatur, iii. 110.
 Casius mons, ii. 6, 158, iii. 5.
 Casmena oppidum, vii. 155.
 Caspatyrus urbs, iii. 102. iv. 44.
 Caspii, iii. 92, 93. eorum armatura in exercitu Xerxis, vii. 67. eorum equites, vii. 86.
 Caspium mare, 202, 203.
 Cassandane Cyri uxor, mater Cambysis, ii. 1. iii. 2.
 Cassiteros, *id est, stannum*, iii. 115.
 Cassiterides insulæ, ibid.
 Castalia loci nomen, viii. 39.
 Casthanæa urbs, vii. 183, 188.
 Castor et Pollux Tyndaridæ, ii. 43. excepti ab Euphorione domo, vi. 127.
 Castores in quo lacu capiuntur, iv. 109. eorum testiculi morsibus matricis, auxiliantur, ibid.
 Castra Tyriorum, locus sic dictus, ii. 112.
 Castra, nomen loci Ionibus et Caribus ad habitandum in Ægypto dati, ii. 154.
 Catadupa Ægypti, ii. 17.
 Catarractes amnis Mæandro par, vii. 26.
 Catiari et Traspies, Scytharum genus, iv. 6.
 Cava Eubœæ, viii. 13.
 Caucasus mons, i. 203, 204. iii. 97.
 Caucones Pyli pop. i. 147. iv. 148.
 Caunus ab Harpago capta, i. 176, ad Iones deficit, v. 103.
 Caunii eorumque genus et mores, i. 172.
 Caustrobius Aristæx pater, iv. 13.
 Caystrius fl. v. 100.
 Cebreniorum origo, ii. 20.

- Cecrops rex, viii. 44. unde Cēcōpidæ dicti Athenienses, ibid.
 Ceiorum cœnaculum Delphis, iv. 35.
 Celænæ, ubi Mæandri fontes, vii. 26.
 Celees socius Doriei, v. 46.
 Celtæ populus, i. 33. omnium extremi in Europa ad solis occasum, iv. 49.
 Centum appellatæ insulæ, i. 151.
 Ceos prope Athenas, viii. 76.
 Cephenes olim, qui Persæ, vii. 61. Cepheus Andromedæ pater, vii. 61, 150.
 Cepheus Beli fil. vii. 61.
 Cephissus Thūæ pater, vii. 178.
 Cephissus amnis, viii. 3S.
 Ceramicus sinus, i. 174.
 Cercasorum urbs, ii. 15, 17, 97.
 Cercopes Homeri, ii. 24.
 Cercopæn sedes, vii. 216.
 Ceres, Ægyptiace Isis, ii. 156. cum Cerere alea ludit Rhamphinitis rex, ii. 122. Ceres et Bacchus inferorum principes, ii. 123 Cereris matris templum in Scythia, iv. 53. Cereris Eleusiniæ templum, ix. 62, 97, 181, et lucus, ix. 65. Amphyctyonidistemplum, vii. 200. Achæiæ templum et orgia, v. 161. Cereris legifere sacra Thesmophoria, vi. 16. Cereris et Proserpinæ solemnia, viii. 65.
 Cervi in Africa nulli, iv. 192.
 Chalcedonii cæci a Megabazo dicti, ibid. ab Otane capti, v. 26.
 Chalcedonii in ulteriore litore Byzantii, vi. 33. vetustiores Byzantiis, iv. 144.
 Chalcidenses oram Atticam populantur, v. 74. vastantur ab Atheniensibus, v. 77. Olynthum obtinent, viii. 27. illis open ferunt Milesii, v. 99.
 Chalcidicum genus, vii. 185. viii. 127.
 Chaldæi, vii. 63. Chaldæi inter Assyrios, ibid. Chaldæi sacerdotes Ioves Dei i. 181, 183. Chalestra urbs, vii. 123.
 Chalybes a Crœso subacti, i. 28. Champsæ crocodili dicti, ii. 69.
 Charadra oppidum, viii. 33.
 Charaxus, vir Mitylenæus, Sapphus frater, ii. 185. iv. 185.
 Charileus Mæandrii frater, iii. 145.
 Charillus Eunomi filius, viii. 131.
 Charopinus Aristagoræ frater, v. 99.
 Chemmis insula, ii. 156.
 Chemmis oppidum grande Thebaicæ præfecturæ, ii. 91.
 Chemmitæ, ibid. Chemmitana plaga, ii. 165.
 Cheops, rex Ægypti, Rhampisiniti successor, ii. 124. ejus gesta, pyramides, ii. 124, 125, 126.
 Chephrenis regis Ægypti tyrannis, et pyramis, ii. 127, 128.
 Cherasmis Persa, vii. 78.
 Chersis Gorgi pater, vii. 98.
 Chersis Onesili pater, v. 104.
 Chersonesi urbes subactæ et eversæ a Phœnicibus, vi. 33.
 Chersonesi tyrannus Miltiades, vi. 34. Chersonesus quæ est in Hellesponto, vii. 33. Atheniens. ditionis fuit, vi. 140.
 Chersonesus, aspera, iv. 99.
 Chersonesitarum portas Sesti Atheniensibus aperiunt, ix. 118.
 Chersonesitarum primores in vincula conjecti a Miltiade, et quo astu capti, vi. 39.
 Chilei viri Tegeatæ consilium, ix. 9.
 Chilo vir Spartæ sapientiss. vii. 235. ejus consilium Hippo-

- erati datum, i. 59. Demar-
meni filius, vi. 65.
Chius Ionom civitas, i. 142. ii.
178. a Persis capta, vi. 31.
Chii soli Milesiis contra Lydos
opem ferunt, i. 18. Chiorum
tyrannus Strattis, viii. 132.
Minerva Poliuchos, i. 160.
eorum lingua, i. 142. ut Atar-
neum obtinuerint, i. 160. eo-
rum lingua, i. 142. ut Atar-
neum obtinuerint, i. 160 eo-
rum clades, vi. 15, 16, 26, et
prodigia quæ præcesserunt,
vi. 27.
Choaspes fluvius ad Susa, i. 188,
v. 49, 52. ejus aquam solam
rex potat, i. 188.
Chœnix mensura, vi. 57.
Chœreatæ (*q. d. porcales*) tribus
Sycnia, v. 68.
Chœreæ nomen loci in Eubœa,
vi. 101.
Chœrus Micythi pater, vii. 170.
Chorasmii populus, iii. 98. eo-
rum in Xerxis exercitu arma-
tura, vii. 66.
Chori muliebres lascivi, v. 83.
Chori tragicæ, v. 67
Chorus 100, adolescentum ex
Chio missus Delphos, vi. 27.
Chromius Argivus, i. 82.
Chutri, lavacri genus, vii. 176.
Cicones gens Thraciæ, vii. 59,
108, 101.
Cii sive Cei insulare, viii. 1.
Cilices, ii. 28, 72. v. 49, 52. eo-
rum armatura, vii. 91. eorum
tributum, iii. 90.
Cilicia, ii. 17, 34. Ciliciæ præ-
fectura, ix. 107.
Cilissæ naves, viii. 14.
Cilix Agenoris filius, a quo dicti
Cilices, vii. 91.
Cilla, Æolum civitas, i. 149.
Cimmerii, i. 6, 15, 16. 103. iv. 1,
11, 12.
Cimmerius Bosporus, iv. 12, 28,
100. Cimmeria portoria, iv.
12, 45. Cimmerii muri, iv.
12.
Cimon Miltiadis pater, vi. 34,
39.
Cimon, Miltiadis filius, vii. 107.
multam patri impositam ex-
solvit, vi. 136.
Cimon Stesagoræ pater, vi. 38.
Cineas rex Thessal. v. 63.
Cinnamomum ubi dignatur, et
quomodo colligatur, iii. 111.
Cinyps fluvius, iv. 175. v. 42.
Cinyps tellus Africæ fertilis, flu-
vio cognominis, iv. 198.
Cion Mysiæ, v. 122.
Cippus finium index, vii. 30.
Circumcisio Ægyptiorum, ii. 36,
et aliorum quorundam popu-
lorum, ii. 104.
Cissi in exercitu Xerxis militan-
tes, vii. 62. eorum dux et ar-
matura, ibid. eorum equitatus,
vii. 86. eorum tributum, iii.
91.
Cissæ terra, v. 49, 52. Cissæ-
portæ Babylonis, iii. 155, 158.
Cithæronis radices, ix. 19, 25.
exitus, ix. 38.
Cius fluvius, iv. 49.
Claves Cyperi, promontorium
dictum, v. 108.
Clazomenæ Ionom civitas, i.
142. ii. 178. hæc invaditur ab
Alyatte, qui cladem accipit,
i. 16. capitul ab Artapherne
et Otane, v. 123. eorum the-
saurus, i. 51.
Cleades Autodici filius, ix. 85.
Cleanax Argivus, ii. i. 2.
Cleander vates, Phigalensis, vi.
83.
Cleander et Euclidis Hippocra-
tis filii, vii. 155.
Cleander Pantarei f. Gelæ ty-
rannus, vii. 154.

- Cleobis et Bitonis historia et beatitudo,** i. 31.
- Cleodæus Hylli filius,** vi. 52. vii. 204. viii. 131.
- Cleombrotus et Leonides gemini,** 41, I. viii. 71. Anaxan-dridæ filius, *ibid.* et ix. 10. pater Pausanæ, iv. 81.
- Cleomenes Anaxan-dridæ filius,** v. 41, 64. vii. 148. inops men-tis, v. 42. Spartæ rex creatus, non propter fortitudinem, sed propter genus, v. 39. auro corrumpi non potest a Mæandrio, ideoque virorum justiss. audit, iii. 148. discordia inter illum et Demaratum, vi. 51, 61, 73, 74. Clisthenem Athenis ejicit, v. 70, 72. ejus cum Aristagora acta, v. 49, 50, 51. inter Cleomenem et Argivos acta, vi. 76, 77, 78, 79, 80. proficiscitur contra Pisistratidas, v. 64. Achæum se esse ait, non Dorem, v. 72. profugit Sparta et Arcadas solicitat contra Spartanos, vi. 74. adversus Athenienses bellum gerit, v. 74, 75. ad insaniam redactus, v. 75, 84. ejus interitus, v. 48.
- Cleonæ urbs,** vii. 22.
- Clinias Alcibiadis filius Atheniensium præstantissimus in classe contra Xerxem,** viii. 17.
- Clisthenes Sicyonis tyrannus,** vi. 126. ejus odium in Atrastum, v. 67. circa Clisthenem et filiam Agaristam ac procos acta, vi. 126, 127, *etc.*
- Clisthenes Alcmæonides Atheniensis Sicyonii** Clisthenis nepos, v. 66, 67. vi. 131. ejus et Isagoræ factiones, v. 66, 69, 70.
- Clytiades Tisamenus,** ix. 33.
- Cnidus civitas,** i. 144. ii. 178.
- Cnidii Lacedæmoniorum coloni,** i. 174. eorum cum Tarentinis amicitia, iii. 138. suam ditio-nem in insulæ formam per-fodiendo tentant redigere, i. 174. et isthmum perfodere vo-lentes quomodo impediti, *ibid.* Harpago se dedunt, i. 174 Cyrenæorum quosd. servant, iv. 164.
- Cnœthus pater Nicodromi,** vi. 88.
- Cobon Aristophanti filius,** vi. 66.
- Codrus Atheniensium rex,** v. 65. 76.
- Codrus Melanthi f. i.** 147.
- Codrus Nelei pater,** ix. 97.
- Cœla, via quædam,** vi. 103.
- Cœla Chii,** vi. 26. Eubœæ, viii. 13.
- Cœnyrorum et Ænyrorum locu-** prope quem metalla Thasia, vi. 47.
- Coës Mitylenæ Erxandi fi-** lius, iv. 97. v. 11. Mitylenes tyrannidem a Dario accepit, v. 11. captus Iatragora, v. 37. a Mitylenæis lapidibus inter-fectus, v. 38.
- Coitus in templis,** ii. 64
- Colaxais Targitai filius,** iv. 5. ab eo oriundi Scythæ, iv. 6 tri-plex filius constituit regnum, iv. 7.
- Colchi,** i. 104. progenies Ægy-ptia, ii. 104. iii. 97. iv. 40. eorum armatura et dux in Xerxis exercitu, vii. 79. Col-chicum linum Sardonicum dictum, ii. 105.
- Colias ora Atticæ,** viii. 96.
- Colophon Smyrnæ conditor,** i. 164.
- Colophon Ionum civitas,** i. 142. ii. 8. vi capta a Gyge, i. 14.

- Colophonii soli cur ex Ionibus ab Apaturiis festis arcentur, i. 147.
 Colophoniorum profugi, Smyrnam occupant, i. 150.
 Colossæ, oppidum Phrygiæ, vii. 30.
 Colossi, ii. 130, 143, 153, 175, 176. Colossi apud Ægyptios cujusque pontificis, ii. 143.
 Columbæ Dodonææ nigræ, ii. 55.
 Columbas albas cur expellant Persæ, i. 188.
 Columnæ albæ in Caria, v. 118.
 Columnæ instar palmarum, ii. 160.
 Comam Lacedæmonii ex quo alant et Argivi non, i. 82. comam ut Babylonigerant, i. 195. pectentes Lacedæmonii, vii. 208. comam ut alant et tondent Macæ, iv. 175. comam quomodo gestent Maxyes, iv. 191.
 Combrea urbs, vii. 123.
 Comedunt in viis Ægyptii, ven-trem domi exonerant, ii. 35.
 Compsatus fluvius, vii. 109.
 Conchylia in montibus Ægypti, ii. 12.
 Coniæus Thess. v. 63.
 Conos pini fructus, ii. 20.
 Consilio bono felix eventus, vii. 157.
 Consuetudines avitæ placent gen-ti cuique, iii. 38.
 Consultant Persæ inter pocula, et quidem de rebus etiam maxime seriis, sed ab iisdem sobriis confirmari oportet consilia que tum capta fuerint, i. 133 consulture bene maximum est lucrum, vii. 10, §. 4.
 Contadesdus fluvius, iv. 90.
 Convitia irritant iram, vii. 160.
 Copais palus, viii. 135.
 Corcyra a Corinthiis condita, iii. 49. ei imperitat Periander, iii. 52.
 Corcyrae, iii. 48, 49. eorum cum Corinthiis perpetua discordia, iii. 49. interficiunt Periander filium, iii. 53. in bello Xerxi-anò astute neutrarum partium, vii. 168.
 Coressus in agro Ephesio, v. 100.
 Corinthiorum tyranni Eetion et Periander filius, v. 92. Corinthii cccc adversus Persam missi, vii. 200. Corinthii minime contemtui habent opifices, ii. 167. Corinthiorum thesaurus, i. 14, 50. iv. 162. eorum et Samiorum simultates, iii. 48. eorum cum Corcyraeis discordia, iii. 49. Corinthii Peloponnenses contra Athenienses deserunt, v. 75. Corinthii naves nummo vendunt Atheniensibus, dono dare lege prohibiti, vi. 89. eorum fuga socios deserentium in bello Persico, viii. 94. eorund. virtus, ix. 102. Corinthiæ mu-lieres universæ exutæ a Periandro et cur, v. 92. Corinthia vestis cui simillima est Doris, v. 87.
 Corinthus felix, iii. 52.
 Cornua pecoribus ubi mature aut fero nascuntur, iv. 29.
 Corobius purpurarius, iv. 151.
 Corona oleagina Olympiorum præmium, viii. 26.
 Coronæ Thebanorum vicini, v. 79.
 Corsica vel Cyrnus, i. 165.
 Corycium antrum, viii. 36.
 Corydalus Anticyrensis, vii. 214.
 Corys Arabiæ flumen, iii. .
 Cos civitas, i. 144.

- Cos insula Tyrannos passa, vii. 164.
- Cotys Asiæ pater, iv. 45.
- Cranapes Mitrobatis filius, una cum patre ab Orcœ cæsus, iii. 126.
- ²Cranai dicti Athenienses, viii. 44.
- Crastis, et Crastia Minerva, v. 45.
- Crater, qui Cræso portabatur, interceptus et caelatura ejus, i. 70. iii. 47. crater in ostio Ponti, a Pausania dedicatus, iv. 81. crater Argolicus, iv. 152. crateres Lesbii, iv. 61.
- Crathis Ægarum fluvius perennis, a quo et Italicus ille vocatus est, 145.
- Cratines Anaxilai pater, vii. 165.
- Cratinus Aminoclis pater, vii. 190.
- Cremni, emporium paludis Mæotidis, iv. 20.
- Creston urbs, i. 57.
- Crestonæ, v. 3, vii. 137.
- Crestoniatæ, i. 57.
- Crestonicus ager, vii. 124.
- Crestonicæ terræ rex, viii. 116.
- Creta universa a barbaris habitata, i. 170.
- Cretenses cur auxilium non tulerint Græcis contra Persam, vii. 167. 170, 171, *ubi alia* de eorum migratione et fortuna.
- Crex avis, ii. 76.
- Crimppus Terilli pater, vii. 165.
- Crisæus campus, viii. 33.
- Cristas galeis imponere primi ostenderunt Cares, i. 171.
- Critala in Cappadocia, vii. 36.
- Critheis Melanopi filia, ii. 1.furtivo concubitu prægnans, ii. 2. parit Homerum, ii. 3. nubit Phemio, ii. 4. ejus mors, ii. 5.
- Crithon Ithagenis pater, ii. 1.
- Critobuli filia, Amasis uxor, ii. 181.
- Critobulus Toronæus, viii. 127.
- Crius Polycriti filius, vi. 50. circa eum et Cleomenem acta, ibid. Atheniensibus traditus ab Æginetis, vi. 73.
- Crius Ægineta, Polycriti pater, viii. 92.
- Crobyzi Thraces, iv. 49.
- Crocodili descriptio, ii. 68, 69, 70. crocodili sacri, ii. 69, 148. eorum sepulcra, ii. 148. crocodili Africæ, iv. 192.
- Crocodilorum urbs, ii. 148.
- Crœsus rex Lydorum ejusque genus, i. 6, 7, 92. Ephesios invadit, i. 26. bonus vir, et religiosus, ac deorum cultor, i. 87. cum Astyage affinitas, i. 73. primus Græcos ad tributum pendendum adigit, i. 6, 27. Iones et Æoles subigit, ibid. cum Ionibus insulanis hospitium contrahit, i. 27. per eum aucta Lydorum potentia, i. 28, 29. ejus cum Solone colloquium, i. 30, 31, 32, 33. eum deorum indignatio excipit, i. 34. Gygis tritavi crimen luit, i. 91. ejus somnium, i. 33. ejus luctus super filio interfecto, i. 44. Cyrum invasurus oraculum consulit varie, i. 46, 47, etc. donaria et hostiæ ab eo consecrata et jugulatæ, i. 50, 51, 52. v. 36. potentiss. Græcorum amicitiam petit, i. 16, 69. crater, viii. 124. ejus expeditio contra Cyrum, i. 71, 73. Halyn fl. trajicit, i. 75. Pteriam expugnat, i. 76. pugna cum Cyro, ibid. Sardis reddit, i. 77. vincitur a Cyro et obsidetur, i. 81. in observantia et amore a Cyro habetur, qui ejus consiliis utitur, i. 88, 89, 90, 155, 156, 207. Pythio mittit compedes, i. 90, 91.

- alia ejus in Græcia donaria, i. 92. fratrem Pantaleontem interficit, ibid. Cambysem desipientem admonet, et vix mortem effugit, iii. 36. alia sententia Cambysi adprobata, iii. 34. ejus munificentia in Alcmæonem, vi. 125. liberat Miltiadem, vi. 37. Sardibus captis et ipse capit, et vivus ad Cyrum perducitur, i. 86. rogo impositus ab Apolline invocato servatur, immissa pluvia, i. 86, 87.
- Crœsi filius mutus, quando vocem rupit, i. 85. templi Delphici locupletator, viii. 35.
- Crophi mons, ii. 28.
- Crossæ regio, vii. 123.
- Crotoniatae, genere Achæi, viii. 47. eorum cum Sybaritis bellum, v. 44, 45.
- Crotonienses, vel potius Crotoniatae medici dicti primi, secundi Cyrenæi, iii. 131.
- Cubiti regii mensura, i. 178. cubitus Ægyptius Samio par, ii. 168.
- Cubiti mensura, ii. 149.
- Culicum vis ingens apud Ægyptios palustres et contra eos ab Ægyptiis excogitata, ii. 95.
- Cunctatio utilis, vii. 10. Cuniculi hostiles ære deprehensi, iv. 20.
- Cupere multa malum est, vii. 18.
- Cuphagoras Epizeli pater, vi. 117.
- Curium urbs Cypri, v. 113.
- Curienses, Argivorum coloni, ibid.
- Curotropho sacra Sami fiunt a feminis, ii. 30.
- Currus bellici, v. 113.
- Currus sacer Jovis in Xerxis exercitu, vii. 55, quomodo ammissus, viii. 113.
- Cyanææ insulæ, errabundæ a Græcis existimatæ, iv. 85.
- Cyaxares, Phraortis filius, Deiocis nepos, Medorum rex, i. 73, 103. ejus res gestæ, i. 103, 104, etc. in ira peracerbus, i. 73. ejus interitus et anni regni, i. 107.
- Cybeles templum, Sardibus concrematum, v. 102.
- Cyberniscus Lycius, vii. 98.
- Cyclades insulæ, v. 30.
- Cydippa, Anaxilai uxor, Terilli filia, vii. 165.
- Cydonia in Creta condita a Samiis, iii. 44, 59.
- Cydrara oppidum, vii. 30.
- Cyllesteres, panes Ægypt. ii. 77.
- Cyllyrii Syracusanorum quondam servi, dominos ejiciunt, vii. 155.
- Cylon Atheniensis tyrannidis affectatæ compertus, v. 71.
- Cymæ civitas Æolieæ, i. 149. v. 123. vii. 194. ii. 1, 2. vocata et Phriconis, i. 149. ii. 38. ejus origo, ii. 1, 2. capitul. a Persis, v. 123.
- Cymæi hiberna classis Xerxeæ, viii. 130. oraculum consulunt de reddendo Pactya, i. 157, 158, 159. Factyam in Chium deportant, i. 165. tyrannum suum vivum dimittunt, v. 38. spernunt inepte Homerum, ii. 12, 13, 14, 15.
- Cymæus Aristagoras, iv. 138.
- Cynægirus, Euphorionis filius, navem adversariam prehensans, manu truncatur, vi. 114.
- Cyneas Philagri pater, vi. 101.
- Cynetæ Celtarum accolæ in ultimis Europæ occidentalis plagiis, iv. 49.
- Cynesii populus, ii. 33.
- Cyniscus appellatus Zeuxidamus, vi. 71.

- Cyno, sive Spaco, Mitradatis, bubulci Astyagis, uxor, i. 110. quomodo Cyrum servaverit, i. 112, 113. Cyno, semper in ore Cyri, i. 122.
- Cynocephali populi, iv. 191. in Cynosarge Herculis templum, vi. 116.
- Cynosyra, v. 63. viii. 76.
- Cynurii, soli putantur Iones, Dores effecti, viii. 73.
- Cypria carmina, Homeri non sunt, ii. 118.
- Cyprus primum ab Amasi capta et tributaria facta, ii. 182. Persis tributaria, iii. 91. Cypriorum lex, i. 199. Cypri se dedunt Cambysi, iii. 19. eorum bella et defectiones a Persis, v. 104, 105, 106, etc. in servitutem redacti, v. 116. eorum armatura, vii. 90. gentes variae unde sint? ibid.
- Cypria vox, Sigynas, v. 9.
- Cypri claves, promontorium, v. 108.
- Cypsela quid sit, v. 92. §. 5.
- Cypselus, Eetionis filius, i. 114, v. 92. Cypselidæ, Corinthi, vi. 128. unde nomen hoc ei impositum, v. 92, §. 5. Corinthiorum tyrannus, ut eos tractarit, v. 92.
- Cypselus Miltiadis pater, vi. 35.
- Cyraunis insula, iv. 195. lacus in ea picifer, ibid.
- Cyrene circumflua, iv. 164. Cyrenen, quam non diripuerant quum esset occasio, frustra adoriuntur postea Persæ, iv. 203. Cyrenaicæ regionis plagaæ tres miræ fecunditatis, iv. 199.
- Cyrenæ, iv. 154, 155. 159. 169, etc. Cambysi se dedunt, iii. 13. eorum et Ægyptiorum conflictus, iii. 161. iv. 159. agros Libyum vastant, iv. 159. clamdem a Libybus accipiunt, iv. 160. eorum amicitia cum Samiis, iv. 152. oraculum consulunt, iv. 161. Cyrenæ medici, secundi sunt: ut Crotoniatæ, primi, iii. 131. Cyrenææ feminæ boven superstitione observant, iv. 186. apud Cyrnum civitas a Phocænsibus condita nomine Alalia, i. 165. Cyrus Carystia, ix. 105. Cyrus heros, i. 167.
- Cyrnii, vii. 165.
- Cyrus pater Cambysis Cyri patris, i. 111.
- Cyrus Persa, i. 120. vii. 11. ejus parentes, avus, etc. i. 75, 91, 107, 108, (*ubi et ejus nativitas*) i. 111. mulus oraculo (i. 55.) dictus, quia Semimedus et Semipersa, i. 91. Harpago traditus interimendus, et quomodo servatus, i. 109, 110, etc. educatur ab uxore bubulci, i. 113. cur a cane educatus dicitur, i. 122. bubulci filius cognominatus, i. 114. regalis indoles ut enituit in pueri, ibid. ut a materno avo Astyage agnitus fuerit, i. 116. pervenit ad suos veros parentes, i. 122. Cyrus laudatur, iii. 89. *ubi dicitur* pater suis appellatus. Item iii. 160. *ubi dicitur de eo*, cui comparari (*vel potius*, cui se comparare) nullus unquam Persarum dignum se (*vel rem se dignam*), existimavit. *Videatur autem hæc fuisse illorum opinio ob ea præsertim quæ dicuntur de ejus genitura, ob quam se existimabat majus quiddam homine esse*, i. 204, et de ejus felicitate *ibidem*. *Sic vero et i. 126. divina quadam sorte genitum se dicit*.

Cyrus quæ prudenter dixerit, cum alibi, tum ix. ult. Cyri prudentia in alienandis animis Persarum a Medis, i. 125, 126, 127. et in eo quod commentus est, ut Persas ad rebellandum induceret, i. 125, et tamen stulte Gyndi amni minatur, i. 189. omnem Asiam adeptus, i. 130. ejus cum Crœso proelium, i. 76, etc. ut se adversus Croesum gesserit in iisdem usque, 91. ut se gesserit contra rebellantes Lydos, i. 154, etc. ejus apolodus ad Ionas, i. 141. Smerdi mago aures amputat, iii. 69. bellum adversus Labynitem, et Babylonios, quorum urbem capit, i. 188, 189, 190, 191. bellum contra Tomyrin, Massagitarum reginam, i. 205, 206, etc. in quo occubit, i. 214. ubi narrantur et quæ acta circa mortui caput.

Cythera insula Argivorum ditionis, i. 82. Templum habet Veneris Cœlestis ex Ascalone, i. 105. eam conducibilis Lacedæmoniis obrui quam extare, vii. 235.

Cythnii, gens, vii. 90. viii. 46. Cytissorus, Phrixo genitus, vii. 197. ejus posteriorum calamitas, ibid.

Cyzicum, urbs Propontidis, vi. 33. Cyziceni Oebari Persæ se dedunt, ibid. Cyzicenorum festum in honorem Matris deum, iv. 76.

D.

DADICÆ populus. iii. 91. eorum in Xerxis exercitu dux et armatura, vii. 66.

Dædalum vestigat Minos, vii. 170.
Dai, Persarum genus, i. 125. pecuarii, ibid.
Damas Samyris fil. vi. 127.
Damasithymus Candaulis filius, dux in classe Xerxis, vii. 98.
Damasithymus, Calyndensium rex, viii. 87. demersus ab Artemisia, ibid.
Damas Sirites, vi. 127.
Damiae et Auxesiae simulacra, v. 82, 83.
Danaë, Acrisii filia, Persei mater, i. 91. vi. 135. vii. 60. 150.
Danaus et Lynceus Chemmitæ, ii. 91.
Danaus Archandri sacer, ii. 98.
Danai filiae Thesmophoria in Ægyptum afferunt, ii. 171. templum Minervæ quod Lindi est, extruxerunt filios Ægypti fugientes, ii. 182.
Danai et Xuthi in Peloponnesum adventus, vii. 94.
Daphnae Pelusiæ, ii. 30, 107.
Daphnis Abydenus, iv. 138.
Dardanus urbs, v. 117. contermina Abydo, vii. 43.
Dardanei, i. 189.
Daritæ populus, iii. 92.
Darius rex, Hystaspis filius, i. 183. 210. ii. 110. iii. 70. vi. 98. vii. 1. viii. 11. e conjuratis in magos fuit unus, iii. 70. Darius idem sonat quod ἱρέας, id est, coërcitor, vi. 98. ejus uxores, iii. 88. Darii liberi, iii. 12. vii. 2. 64. 68, 69. 72, 78. 97. 224. viii. 89. ix. 107. de Darii futuro regno Cyri visio, i. 209, 210. qua arte ad adipiscendum regnum usus, iii. 85, 86, 87. cum Persæ aiunt fuisse κάπηλον (*id est, institorem*) quoniam omnia quæstui habebat, iii. 89. Darii c 2

- reditus et auri thesaurus, iii. 95, 96. statua ejus equestris, iii. 88. pecuniarum spe frustratus sepulcro Nitocridis aperito, i. 187. unde Græciae infensor redditus, vii. 1. ejus expeditio in Scytha, iv. 1, 85, 86, etc. *Alia ejus facta præ aliis memorata digna vide*, ii. 110. iii. 88. iv. 44. 88. 135. v. 11, 12. vii. 194. *item quædam ejus dicta*, iii. 160. iv. 143. v. 105. ejus cum Idanthyro colloquium per quendam equitem, iv. 126, 127. ejus oratio pro monarchia, iii. 82. oratio ejusdem ad primores Persarum de Orcæ interficiendo, iii. 127. oratio ad Iones de ponte ad Istrum custodiendo, iv. 98. Darius quondam Cambysis satelles, iii. 139. bene de se meritos remunerat, iii. 140. v. 11. luxato pede a Democede sanatur, et acta cum eo, iii. 129, 130, 131, etc. Babylonem obsidet, capit, et diruit portas murosque, iii. 150, 151, 152, etc. Indos subegit, iii. 44. ejus crudele factum, iv. 84. a Macedonibus poscit terram et aquam, v. 17. et a Græcis, vi. 48. vii. 133. ejus moneta ex auro puriss. iv. 166. ejus legati a Græcis in barathrum et puteum projiciuntur, vii. 133. ejus obitus, vii. 4.
- Darius Xerxis filius Artayntam ducit, ix. 108.
- Dascylus Gygis pater, i. 8.
- Dascylum, urbs iii. 120. 126. vi. 33.
- Datis Medus contra Athenas missus a Dario, vi. 94. revocat Delios metu fugientes ipsum, vi. 97. visionem in som-
- nis videt, vi. 118. ejus filii, vii. 88.
- Datus opp. ix. 75.
- Dauliorum oppidum incensum, viii. 35.
- Daurises Darii gener, v. 116. aduersus Cariam tendit, 121. interitus, ibid.
- Decelea, ix. 15. 73.
- Decelus, ix. 73.
- Decelensium circa Helenæ investigationem acta, ix. 78. eorum in Sparta vectigalium immunitas et dignitas præsidendi, ibid.
- Decelensis populus, ibid.
- Decima redēptionis captivorum conscripta, v. 77.
- Decimæ pecuniarum ex prædis, vii. 27.
- Decimum quemque sorte comedunt inter se Cambysis milites fame adacti, iii. 25.
- Deiōces Phraortis fil. i. 16, 37, 96. vir sapiens et juris dicundi peritus, i. 96. ad tyrannidem Medorum quo commento pervenit, i. 97, 98. rex Medorum declaratus, i. 98. ab eo regnum obtainente acta, et quomodo severitatem in exercenda justitia exercuerit, i. 98, 99, 100, 101. ejus mors et anni regni, i. 102.
- Deiphonus Euenii filius Apolloniata, ix. 92.
- Delphi, i. 51. ad eos missa donaria a Gyge, i. 14. a Crœso, i. 50, 51, 52. apud Delphos primus quis munera posuerit, i. 14. in numerum Delphorum adscribi volenti jus perpetuum datum cuiilibet de Lydis, i. 54. Delphi oraculum pro se et Græcia consulunt, vii. 178. extreme formidantes

- Xerxem, urbem deserunt, viii. 37. barbaros a deo suo male affectos cædunt, viii. 38. Delphicum oraculum, *infinitis locis*. Delphicum templum sua sponte conflagravit, i. 50. ii. 180. aliud Amphictyones trecentis talentis construendum locarunt, ii. 180. et quinam conduxere, v. 62.
- Delta Ægyptiorum, ii. 13, 15, 16, 17, 18, 19, 179. solum Delta Ægyptum esse aiunt Iones non recte, ii. 15.
- Delubrum Jovis Carii, i. 171, Jovis Olympii, ii. 7. Cereris, iv. 53. Bacchi, iv. 87. Amphiaraï, viii. 134. Laii et Oedipodis, iv. 149. in fano Latonaë admirabilissimum, ex uno factum lapide, ii. 155. delubra primi statuere Ægyptii, ii. 4. delubra a Persis incensa, iv. 96. viii. 144.
- Delus insula, iv. 33, 34, 35. expiata a Pisistrato, i. 64.
- Delos tremit antea inconcussa, vi. 98.
- Deliorum fuga ob Persas, vi. 97 revocati a Persis et nihil passi, ibid.
- Delium Thebanorum, vi. 118.
- Demaratus Aristonis filius, rex Spartæ, v. 75. vi. 50, 63, etc. de ejus genere et procreatione varia circumferuntur, vi. 63, etc. 69. matrem sciscitur, qui verus ipsius parens, vi. 68. Demarati, *id est*; *a populo votis petiti*, unde nomen impositum, vi. 63. Cleomenem deserit in expeditione, v. 75. ejus cum Cleomene similitates et odium, vii. 51, 63, 64, etc. fuga ad Persas, vi. 70. vii. 3. ejus elo-
- gium, vi. 70. ejus colloquia de rebus Græcorum cum Xerxe, vii. 101, 102, 103, 104, 209, 234, 235, 236. ejus ingeniosa per pugillares clam nunciandi ratio, vii. 239.
- Demarmenus, v. 41. vi. 65.
- Democedes, Calliphontis filius, medicus, quantus vir, ejus fortuna, et in quanto honore habitus a Dario, iii. 124, 129, 130, 131, 132. quo astu e Persia in patriam rediit, iii. 132, 133, 134, etc.
- Democratiam laudat Otanes, iii. 80. vi. 43. improbat Megabyzus et Darius, iii. 81, 82. ejus incommoda, iii. 81. eam constituit in Græcia Mardonius, vi. 43.
- Democritus, vir illustris, et Naziorum trierarchus, vii. 46.
- Demonax a Mantineis, Cyrenæsis missus reip. constituendæ, iv. 161.
- Demonous Pentyli pater, vii. 195.
- Demophilus Diadromæ filius, vii. 222.
- Dens Hippiae tussi excussus evanescit: et quid hac re portentum, vi. 107.
- Dentes ex uno osse universi, tam molares quam ceteri, in quadam maxilla, ix. 83.
- De deposito nihil aliud cogitandum quam ut repetenti redditatur, quidque acciderit quidam depositum neganti, vi. 86.
- Derusiæ, Persarum genus, i. 125.
- Dersæi Thraciæ populus, vii. 110.
- Descriptio temporis nunquam finiendi, v. 92.

- Detractio res deterr. vii. 10. §. 7
 Deucalion rex, i. 56.
 Deus eminentissima gaudet de-
 primere, vii. 10. §. 5. deum
 tentare, idem quod prave fa-
 cere, vi. 86. §. 3. deus quod
 fieri vult, nemo effugiat, ix.
 16. invidens vite humanae
 spatio, vii. 46. præsignificat
 ingentia mala orbi aut regioni
 ventura, vi. 27. Deus Græ-
 corum, i. 90. de illo impia co-
 gitatio Apriæ, ii. 169. Deos
 nemo latet in sceleribus, viii.
 106.
 Deorum νέμεσις καὶ φόνος i. 34.
 iii. 40. vii. 10, §. 5. viii. 106,
 et 109. invidiam excitant acres
 vindictæ, iv. ult. viii. 106 deus
 ab Ægyptiis verberatur qui-
 dam, ii. 132. decorum ira in ne-
 potes etiam extenditur, vii.
 137. duodecim deorum cog-
 nomina ab Ægyptiis Græci
 sunt mutnati, ii. 4. sacra pera-
 gunt illis Athenienses, vi. 108.
 omnia fere deorum nomina ex
 Ægypto in Græciam perve-
 nerunt, ii. 50.
 Dii Arabum, iii. 8. Libyum, iv.
 188. Scytharum, iv. 59. Thræ-
 cum, v. 7. Græci, v. 49. re-
 gales, v. 106. Χθόνιοι, iv. 33.
 deos externos exigunt Caunii
 i. 172.
 Diaclorides pater Eurydames
 uxoris Leutychidis, vi. 71.
 Diaclorides Cranonius, unus e
 procis Agaristæ, vi. 127.
 Diadromes Demophili pater, vii.
 222.
 Diana Osiris seu Dionysi filia, ii.
 156. eam Cereris filiam unde
 fecerit Æschylus, ibid. Bu-
 bastis ab Ægyptiis dicta, ibid.
 et 137. Templum Buto, ii. 155.
 Dianæ festum in Ægypto, ii.
137. aliud apud Brauronem, vi.
 138. Dianæ templum
 maxime memorabile apud
 Bubastin, ii. 137, 138. Dianæ
 templum Sami, iii. 48. ad
 Trachinem, vii. 176. Diana
 regia, iv. 23. Dianæ Orthosiæ
 ara, iv. 87. Dianæ oraculum,
 ii. 83. Dianæ urbem suam
 donant Ephesii obsecsti, i. 26.
 templum in Artemisio, vii.
 176.
 Dicæa urbs, vii. 109.
 Dicæus, Theocydus filius, exul,
 apud Medos illustris, viii. 65.
 quædam sibi visa portenta
 narrat, Demaratum testem
 citans, viii. 65.
 Dictys, animal, iv. 192.
 Dictynnæ delubrum et a quibus
 structum, iii. 59.
 Dieneccis Spartani virtus ad Ther-
 mopylæ, vii. 226. ejus dic-
 tum. ibid.
 Dies, repente nox factus, i. 47.
 103. vii. 37. certo die non
 egrediuntur Lacedæmonii ad
 bellum, vi. 106. diei natalis
 observatio apud Ægyptios, ii.
 42. diei in horas distributio a
 quibus facta, ii. 4 iter, iv. 101.
 dies variæ vitæ hominum, i. 32.
 Dindymene mater, i. 82.
 Dinomenes Gelonis pater, vii.
 145.
 Diomedis ἀριστία, ii. 116.
 Dion urbs, vii. 22.
 Dionysiophanes Ephesius, ix. 84.
 Dionysius Phœcænsis, classis
 Ionus dux ejusque ad Iones o-
 ratio, vi. 11. res ab eo gestæ,
 ibid. et seq. post cladem Ionus
 quo devenerit, vi. 17.
 Dionysus, Apollinis et Dianæ
 pater, ii. 156. e Semele Cad-
 mi filia a Græcis putatur ge-
 nitus, ii. 145. educatus in re-

- gione cinnamomifera, iii. 111.
ab Jove insutus in femore, ii.
146. e deorum novissimis a-
pud Græcos, non et apud Æ-
gyptios, ii. 145. Ægyptiace
Osiris dictus, ii. 144. Dionysi-
festum, iii. 97. Dionysi tri-
terica, iv. 108. Dionysus et
Urania ab Arabibus invocan-
tur in fœdere ineundo, iii. 8.
Arabibus Urotal dictus, ibid.
Dioscuri, vi. 127. eorum nomen
Ægyptiis ignotum, ii. 50.
Dipænsium prælum, ix. 34.
Dipodes, murium genus, iv. 192.
Diræ in capita ii. 39.
Dithyrambus Harmatidæ filius,
vii. 227.
Dithyramborum auctor quis fuer-
it, i. 23.
Divinatio Ægyptiorum, ii. 83.
Nasamonum, iv. 172. Scy-
tharum, iv. 67. divina præ-
ferenda humanis, v. 63. di-
vinum quid videatur Herodo-
to, vii. 137.
Divinitatis solers prudentia erga
homines, iii. 108.
Doberes pop. Paoniacæ, v. 16.
vii. 113.
Dodona, ii. 52, 58. Dodonæum
oraculum, i. 46. ii. 52, 55.
Dodonæorum antistites, ii. 55.
Dodonæi, iv. 33. Dodonææ
columbæ, ii. 55, 57.
Dolia argentea Delphos a Crœso
missa, i. 51.
Dolonci Thraces, vi. 34. ab Ab-
sinthiis bello vexati, ibid. o-
raculum consulunt, ibid. Mil-
tiadem regem creant, vi. 35,
36
Dolopes, vii. 132, 185.
Domus subterraneæ Æthiopum,
iii. 97. domos non possident
Indi nonnulli, iii. 100.
Domestica mala Psammeniti ma-
- jora qnam ut ea deflere possit,
ii. 14.
Domicilia subterranea pyramidis,
ii. 148. domicilia ex micis sa-
lis, iv. 185. domicilia e virgul-
tis, et versatilia, e lentiscis sus-
pensa, iv. 190.
Dona ad Æthiopes explorandi
gratia missa, ii. 20. dona A-
masis Delphis data, ii. 180.
dona Græcorum Ægyptum in-
coletium ad templum Delph.
instaurandum, ii. 180. dona
Democedi medico ab rege et
uxoribus data, iii. 130. dona
quantum apud milites possint,
viii. 4, 5. dona ei qui primus
muros Sardium ascenderit pol-
licetur Cyrus, i. 84.
Donaria Alyattis Delphos missa,
i. 25. donaria Crœsi varia, i.
92. donaria divis data a Crœ-
so ex bonis adversarii, i. 92.
donaria Delphos a Crœso
missa et rursus alia, i. 51, 52.
donaria Delphos a Gyge missa,
i. 14. donarium Midæ Del-
phos missum, regia sella, i. 14.
donaria in templo Delphico,
viii. 35. donarium Lacedæ-
moniorum, i. 51. donaria A-
masis, ii. 182. donaria regis
Pheronis, ii. 111. donaria Rho-
dopis Delphos missa, ii. 135.
donarium Arionis apud Tæ-
narum, i. 25. donaria e præda
Persica, ix. 86.
Dores, i. 144, 146. Dores a Crœ-
so subacti, i. 6, 28. eorum mi-
gratio crebra, i. 56. Dores et
Iones ex insulis egredientes in
continenti sedes ponunt, i. 171.
eorum prima expeditio adver-
sus Asiam, iii. 56. Dores in
classe Xerxis militantes, vii.
93. Dores in Atticam quater-
profecti, v. 76.

- Dorienses Pentapolin incolentes, i. 144. Doriensium principes ex Ægypto oriundi, vi. 53. Doriensium civitates multæ et insignes, viii. 73. Doriensium sacra, i. 144.
- Dorica gens unde cognominata, i. 56. Doricæ tribus mutantur, v. 68.
- Doris regio incursata a Medis Thessalorum consilio et odio, viii. 31. Doris vestis, v. 87.
- Dorieus Euryanactis pater, ix. 10.
- Dorieus Anaxandridæ filius ex prima uxore, v. 41. inter æquales excellit, v. 42. nolens sibi a fratre imperari, colonom alio ducit, v. 42. ejusque fortuna, v. 42, 43, 44, 45, 46. ejus mors, v. 45, 46. vii. 158, 205
- Dorisicus, v. 93. vii. 25, 106. Doriscus, Thraciæ litus et campus ingens, et castellum Darii, vii. 59.
- Dorus Hellenis filius, i. 56.
- Doryssus Leobotæ fil. vii. 204.
- Dotus Megasidræ fil., Paphlagonum et Matienorum Dux, vii. 72.
- Dromos Achilleus, iv. 55.
- Dropici, Persarum genus, i. 125.
- Drymus oppidum, viii. 33.
- Dryopis regio, i. 56. viii. 31. Dryopes pop. i. 146. Dryopum civitates, viii. 73.
- Dyma Achæorum, i. 145.
- Dymanatæ tribus Sicyonia, v. 68.
- Dyrus amnis, vii. 198.
- Dysorum mons, v. 17.
- Dysenteria in Xerxis exercitu, viii. 115.
- E.
- EBENUM ubi nascatur, iii. 114.
- Ecbatana v. Agbatana.
- Echecrates Eetionis pater, v. 92.
- Echemus Aëropi filius, ix. 26.
- Hyllum in monomachia interfecit, ibid.
- Echestratis Agis filius, vii. 204.
- Echidri fl. aqua copias Xerxis deficit, vii. 127. ejus origo, vii. 124.
- Echinades insulæ, ii. 10.
- Echidna, iii. 108.
- Echines murium genus sic dictum, iv. 192.
- Eclipsis solis, vii. 37.
- Edoni pop. v. 11. et 124. vii. 110. 114, ix. 74.
- Eetion Echecratis filius ejusque genus, v. 92. ei datum oraculum, ibid.
- Egestani, v. 46.
- Eion urbs super Strymonem, vii. 25, 113. viii. 118.
- Elatea urbs, viii. 33.
- Elbo insula, ii. 140.
- Electrum unde venire feratur, iii. 115.
- Eleonius civis, v. 43.
- Elephantess supra modum grandes in Africa, iv. 191.
- Elephantina urbs Ægypti, ii. 9, 17, 28, 29, 30, 31. 69, 175.
- Elæus Chersonesi, vi. 140. vii. 21, 33. ix. 116. Elæusii Xanthippum orant de ultione Protæsilai sumenda, ix. 119.
- Eleus Onomastus Agæi filius, unus e procis Agaristæ, vi. 127. Eleus quidam vates, iii. 132.
- Eleusis, viii. 65. apud Eleusinem Atheniensium prælium, i. 30. Eleusinem Cleomenes cum Peloponnesibus invadit, v. 74, 75, 76. ibi fanum dearum, vi. 75. Eleusine sepulti Argivi, ix. 27.
- Eleusiniæ Cereris templum, ix. 57, 101.

- Elis, Aetolorum colonia, viii. 73.
 Eleorum agonothetæ, vi. 127.
 Eleorum justissimum ac maximum certamen, ii. 160. quod tamen arguunt, Egyptii, ibid.
 Elei Minyarum oppida delevere, iv. 148. Elei venientes post proelium suos duces exilio cur multtarint, ix. 77. in Eleo agro muli cur nequeant gigni, iv. 30.
 Elorus flumen, vii. 154.
 Enagees, *id est piaculares*, i. 61. v. 71.
 Enarees, divinationem a Venere habentes, iv. 67. i. 105.
 Enchelees, v. 61.
 Eneti, qui sunt ex Illyriis et eorum lex, i. 196. Eneti, in A-dria, v. 9.
 Enienses, vii. 132, 185, 198.
 Enipeus fluvius Thessaliam, vii. 129.
 Enneacrunos, vi. 137.
 Enneaodoi, vii. 114.
 Eordi populi, vii. 185.
 Epaphus, qui et Apis, ii. 153. iii. 27, 28.
 Epaphi boves mares, ii. 38.
 Ephesus, civitas Ionum, i. 42. ii. 10, et 158. ex Epheso ad Sardis iter, v. 54. Ephesinum templum, ii. 148. Ephesii ob-sessi a Crœso urbem suam donant Dianæ, i. 26. Ephesii soli ex Ionibus ab Apaturiis festis arcentur, et cur, i. 147.
 Epori Spartæ, ix. 6
 Epialtes Eurydemi filius, vii. 213. Thermopularum proditor, vii. 213, 214, etc. ejus fuga et interitus, vii. 213.
 Ephicichlides Homeri, ii. 24.
 Epicydas Glauci pater, vi. 86.
 Epidaurus, insula, antea Oenone dicta, viii. 46. Epidaurus ex-pugnata, iii. 52. Epidauri ty-
 rannus Procles, iii. 50. Epidaurii, i. 146. Epidaurii oracula consulunt, quum eorum tellus nihil produceret, v. 82. Epidauriis oleas per-mittunt Athenienses, et inter eos pacta et acta, v. 82, 83. 84. iis Aeginetae antea paren-tes, ab iis desciscunt, et clades inferunt, v. 83.
 Epigoni Homeris, si modo ejus sunt, iv. 32.
 Epigramma vatis Megistiae, vii. 228. Mandroclis Samii, iv. 83. epigrammata Spartatarum, qui occubuerent ad Thermopy-las, vii. 228. tripodum litteris Cadmeis incisa, v. 59, 60, 61. Επιγράμματα, id est, Age Scytham: hoc est, intemperantius bibe, vi. 84.
 Epistrophus Amphimnesti pater, vi. 127.
 Epium oppidum, iv. 148.
 Epizelus Cuphagoræ filius, vi. 117. cæcus in acie quomodo factus, ibid.
 Epulæ in festis, i. 31.
 Equa leporem enixa, vii. 57. equæ tres Olympiacas victorias adeptæ, ubi sepultæ, vi. 103. equæ Thessaliam optimæ, vii. 196. equis pisces pro pabulo ubi, v. 16. equi colubros vorant, i. 78. equi sacri candidi in Cyri exercitu, i. 189. equi sacri in exercitu Xerxis, vii. 55. equi fluviales Egyptiis sacri, eorum natura, et de-scriptio, ii. 71. equos præcipue immolant Scythæ, iv. 61. equi ubi Soli immolantur, i. 216. equus camelum reformidat et ideo contra equos cameli instructi, i. 80. vii. 87. apud Persas habebant nomina, iii. 88. equorum regiorum fæ-

- tura, i. 191. equos qudrijugos jungere Græci ab Afris didicere, iv. 189. equos ad venatum in ventrem cubare edoces ducunt Iyrcae, iv. 22. equi Sigynnarum quales, v. 9. equi satrapæ Babylonii, i. 192. equi Indorum, iii. 106. equi silvestres candidi, iv. 52. equorum jubæ pro cristis, vii. 70. equi vim hyemis ferunt in Scythia, quam nec muli nec asini, iv. 28. equi quinquaginta strangulantur ad sepulcra regum Scytharum, iv. 72. equi Nisæi, iii. 106. vii. 40. equi albi triceni a Cilicibus Dario pendì soliti, iii. 90. equi hincit Darius quomodo regnum nactus, iii. 85, 86, 87. equus Masistii ipsum excutit, ix. 22. equo crura cum genibus absissa, quod dominum straverat, vii. 88. equus Artybii in armatum erigi doctus, v. 111.
- Equisonem regis Scythæ cum rege defuncto sepeliunt, iv. 71. equisonis et equi virtute Darius ad regnum promotis, iii. 85, 86, 87.
- Equitatus Xerxis quantus, vii. 84, etc.
- Equitare docent liberos statim a quinto anno Persæ, i. 136.
- Equites Sparta, viii. 124.
- Erasinus fluvius, vi. 76. Cleomenis de eo dictum, ibid.
- Erechtheus rex Atheniensium, viii. 44. Orithyiaæ pater, vii. 189. ab Homero laudatus, ii. 28. ei apud Athen. sacra afferunt Epidaurii, v. 82. ejus templum in arce Atheniensium, viii. 55.
- Eresione Homeri, ii. 33. contra Eretriam et Athenienses, du-
- ces Persarum missi, v. 94. Eretrium et Persarum acris pugna, vi. 101. Eretria et Eretrientes a Persis subacti, vi. 101. Eretrium naves Milesis auxiliantur, ut gratiam reddant, v. 99. Eretrientes Iones, viii. 46. Eretrientes Susa abducti clementer a Dario tractati, vii. 119.
- Eridanus fluvius fabula Herodoto, iii. 115.
- Erinnyes Laii et Oedipi, iv. 149.
- Erinnyum delubrum, iv. 149.
- Erochus urbs, viii. 33.
- Error parit damna, vii. 10. §. 6.
- Erxander, Cois pater, iv. 97. v. 37.
- Erycis regio, Heraclidarum, v. 43.
- Erycina regio, v. 45.
- Erytha insula, iv. 8.
- 'Ερυθρὴ θάλας* urbs sic dicta, *id est, rubra gleba*, ii. 111.
- Erythræ, i. 142.
- Erythræorum cum Chiiis bellum, i. 18.
- Erythræ Bœot. ix. 15, et 19. Erythræi et Chii eandem sermonis proprietatem servant, i. 142.
- Erythræa urbs aspera et montosa, ii. 18.
- Eryxo, Arcesilai vidua mariti interemptorem necat, iv. 160.
- Etearchus rex Axi, iv. 154. alias Ammoniorum rex, ii. 32.
- Eteocles Laodamantis pater, v. 61.
- Etesias non esse caussam augmenti Nili, ii. 20.
- Euænetus Careni filius, vii. 173.
- Euagoras Laco, vi. 103.
- Eualcides Eretrium dux, vir illustris, v. 102.
- Eubœa insula, magna ac beata, Cypro non inferior, v. 31. ad.

- eam prælium Græcorum cum Persis gestum, viii. 4, etc.
- Eubœenses ut tractati a Gelone, vii. 156. Eubœensibus datum oraculum, quod male spernunt, viii. 20.
- Euboicum talentum, iii. 89.
- Euboicæ minæ, ibid.
- Eubœæ cava, viii. 13.
- Euclides et Cleander Hippocratis filii, vii. 155.
- Euergetæ regis Persici, viii. 85.
- Euenius Deiphoni haruspicis pater, ix. 92. sacrarum solis ovium custos, ix. 93. excæcatus misere, et ultio ob id de Apolloniatis sumpta, ibid. caecus divinationem obtinet, ix. 94.
- Euelthon Salaminis rex, iv. 162. v. 104. ab eo thuribulum dedicatum Delphis, ibid. circa eum et Pheretimam acta, ibid.
- Euesperidæ bonum solum incolentes, iv. 171.
- Eumelus Admeti fil. ii. 2.
- Eumenes Anagyrasius Atheniensis præstantissimus in pugna navalی, viii. 93.
- Eunomius Polydectis filius, viii. 131.
- Eunuchi apud Persas pretiosiores quam servi non castrati, viii. 105.
- Eupalinus, Naustrophi filius, architectus, iii. 60.
- Euphorbus Alcimachi, proditor Eretriæ, vi. 101.
- Euphorion, Æschyli poëtæ pater, ii. 156.
- Euphorion Cynægiri pater, vi. 114.
- Euphorion Laphanis pater, qui Castorem et Pollucem in domum suam recepit et in onnes homines fuit hospitalis, vi. 127.
- Euphrates flumen, i. 180. v. 52: tortuosus a Nitocri redditus, i. 185.
- Euripus, v. 77. vii. 173. viii. 15.
- Europa Cretensibus rapta, i. 2. Europæ filii Sarpedon et Minos, i. 173 Europa Tyria an nomen Europæ dederit, iv. 45.
- Europa longitudine Asiam et Africam, non et latitudine, assequitur, 42, 45. Europæ commoditates, vii. 5. Europæ nomen unde impositum, iv. 45. Europæ extrema ignota, iii. 115, 116.
- Euryanax Doriei filius, collega Pausaniæ, ix. 10, 53, 55.
- Eurybates quinquertio, vi. 92. ejus clades et interitus, ibid. ix. 74.
- Eurybiades, Euryclidæ filius, dux classis Græcorum, viii. 2 in Eurybiade consilii inopia, viii. 74. Eurybiadæ laus, viii. 124.
- Euryclides, viii. 2.
- Euryrates Polydori filius, vii. 204.
- Eurycratides Anaxandri filius, vii. 204.
- Eurydame Leutychidis uxor, vi. 71. ejus genus, ibid.
- Eurydemus Epialtæ pater, vii. 213.
- Euryleon cum Dorieo coloniæ deductor, unus superstes e bello, v. 46. Selinusiorum tyrannus, ibid. ejus interitus, ibid.
- Eurymachus Leontiadis pater, vii. 205.
- Eurymachus Leontiadis filius interemptus, vii. 233.
- Euryphon Proclis filius, viii. 131

- Eurypylus frater Thoracis Larissæ, ix. 58.
- Eurysthenes, Aristodemi filius, vii. 204.
- Eurysthenis familia honoratior, vi. 51.
- Eurysthenes et Procles gemini, Spartæ reges, iv. 147. vi. 52. oraculum super eis consultum, ibid. eorum dissensio per omnem vitam, ibid. circa eos et Theram avunculum pro regno acta, iv. 147.
- Eurystheus, ix. 26, 27. genus ejus nolunt labefieri Lacedæmonii, v. 40.
- Eurytus et Aristodemus ob extreham lippitudinem e castris a Leonide remittuntur, vii. 229. Euryti virtus et interitus, ibid.
- Euthynus Hermolyci pater, ix. 105.
- Eutychides Sophanis pater, ix. 73.
- Euxinum mare, i. 6, 72.
- Euxini ponti nationes, iv. 47.
- Exampæus locus inter Borysthenem et Hypanin, iv. 52. et 81.
- Exercitu donari apud Persas, eximum, ix. 109.
- Exitus rerum inspiciendus, i. 32. cum initio non est manifestus, vii. 51.
- Experiendo fiunt omnia, vii. 9.
- Expiandi modus idem fere apud Lydos qui apud Græcos, i. 55. expiatio Adrasti fratricidæ, ibid. expiatio Deli, i. 64.
- F.
- FABAS nec gerunt Ægyptii nec edunt, ii. 37.
- Fabæ in sortitionibus, vi. 109.
- ad FAME marcendam quid Lydi excogitaverint, i. 94. famæ immanis in castris Cambysis. ii. 25. famæ in Xerxis exercitu, in reditu, viii. 115. famæ obsessorum Sesti, ix. 118. familia quadrigam alens, vi. 35.
- FANUM Jovis Thebani, i. 182. Jovis Beli, i. 181. Jovis sub fago conditum, ii. 56. Protei, ii. 112. Veneris Vraniae vetustissimum, i. 105. Apollinis, viii. 135. Pallenidis Minervæ, i. 62. Æaci, v. 89. Phylaci, viii. 39. Autonoi, ibid. Androcratis herois, ix. 25. fanum Græcum maximum et celeberrimum in Ægypto, ii. 178.
- FATO sortem destinatam deo quoque fugere impossibile, i. 91. fati necessitas, i. 91. iii. 43, 63. v. 92.
- FAX Vulcani, viii. 98.
- FELIS amantissima fætuum, ii. 66. Ægyptiorum circa hoc animal supersticio, ibid. felium sepulturæ, ii. 67.
- FELICITAS humana in eodem tenore non perstat, i. 5. felicitas Polycratis insidiosa, iii. 40, etc.
- FERRUM ad perniciem hominum, i. 68.
- FERRI compactionem solus omnium excogitavit Glaucus Chius, i. 25.
- FESTA ad imitationem instituta, iii. 48.
- FESTI celebratio, i. 191.
- FESTINATIO parit errores, vii. 10. §. 6.
- FESTUM Cyzicenorum, matri deorum, iv. 76. festum Ægyptiorum abrogatum a Cambysè, iii. 29. festa Ægypti-

orum, Diana, Isidis, Miner-
væ, Solis, Latonæ, Martis, ii.
59. festum Minervæ, iv. 180.
festum Dionysi, ii. 48. iii. 97.
festum Theophania, i. 51. fes-
tum Persarum, μαγιστρία dic-
tum, iii. 79. festa Apaturia,
i. 47. festi nomen, Accensio
lucernarum, ii. 62.
Fidei dandæ modus apud Nas-
mones, iv. 172. fides Arabum
firmissima, iii. 8.
Filios regum benigne tractant
Persæ, iii. 15.
Fibularum in veste ab feminis
periculum, v. 87.
Ficus non habebant Persæ, i. 71.
Finitimos Medi et Persæ co-
lunt, i. 134.
Flamma e pectore simulacri ef-
fulget, vi. 82.
Fluvios inter omnia religiose co-
lunt Persæ, i. 138. fluviorum
Scytiæ nomina, Ister, Tyres,
Hypanis, Borysthenis, Panti-
capes, Hypacyris, Gerrhus,
Tanais, iv. 47. fluviorum Thra-
ciæ nomina, Tearus, Conta-
desdus, Agrianes, Hebrus, iv.
90. Thessaliæ fl. præcipui hi
quinque, Peneus, Apidanus,
Onochonus, Enipeus, Pamisus,
vii. 29. Penei *autem fit mentio*
et cap. proxime præced. Araxes
qualis et quantus, i. 202. Aso-
pus, ix. 15, 30. Achelous, ii.
10. Axius, vii. 23. Corys in
Arabia, iii. 9. Cynips, iv. 175.
Crathis, i. 145. Caicus, vii. 21.
Contadesdus, iv. 90. Choaspes,
v. 49. Gerrhus, iv. 19. Gyn-
des, v. 52. Halys, i. 72. Hy-
panis, iv. 47. Is, i. 179 Me-
las, vii. 58. Phasis, ii. 103. iv.
38. Parthenius, ii. 104. Pirus
ingens fluvius, i. 145. Panti-

capes, iv. 54. Sperchius, vii.
198, 228. Thermodon, ii. 104.
ix. 27. Tigris, i. 189. Tanais,
iv. 20. Tyres, iv. 11. 51. Tri-
ton, iv. 191.
Fluvii quorum aqua exercitui
Xerxis defecrit, vii. 42, 108,
196. *fit autem mentio bujus de-*
fectionis, etc. 21. et 187.
Fœdus affinitate firmatum, i. 74.
fœderis ineundi ratio apud
Scythes, iv. 70. apud Ara-
bes, iii. 8. fœdus a Baby-
loniis cum Crœso initum, i.
74. fœdus Crœsi cum Amasi
Ægyptiorum rege, ibid. Po-
lycratis cum Amase rege, iii.
39. fœdus perfidum Persarum
cum Barcæis, iv. 201.
Fœmina exuta tunica verecundi-
am pariter exuit, i. 8. fœ-
minæ Ægyptiæ humeri ba-
julant, viri capitibus onera im-
ponunt, ii. 35. fœminæ apud
Ægyptios negecantur, ibid.
fœminæ Zauecum currus au-
rigantur in bellum, iv. 193.
fœminas Atheniensium a Bra-
rone prædati Pelasgi, iv. 145.
vi. 138. fœminæ ex Asia ra-
ptæ, i. 23, 4. fœminarum Bar-
cæarum mamillæ circa muros
appensæ, v. 302. fœminæ a
Babylonii strangulatæ ne fru-
mentum absumerent, iii. 150.
earum quinquaginta millia
Babylonii a Dario suppedita-
ta, ut succresceret soboles,
iii. 159. fœminæ colo et simi-
libus rebus donandæ, non ex-
ercitu, iv. 162. fœminas ad-
ducere, Persarum convivian-
tium mos, v. 18. fœminæ vi-
rili virtute, viii. 88. fœminæ
agrestes, iv. 19. fœmina vir-
go, quæ erat semivipera. iv. 9.

- fœmineus morbus fani Veneris spoliatoribus immissus, i. 105.
- Fodiendi ratio ut terra effossa non prodeat, ii. 150.
- Fons Thestes, iv. 159. fons Apollinis, i. 118. fons Solis, iv. 181. fons Gargaphie, ix. 25. fontes Maandri, vii. 26. fons, in quo qui loti sunt, efficiuntur perinde atque oleo inuncti, violam oientes, iii. 23. fons quidam amarissimus, iv. 52, 81. fontes novem aquarum, *vide* Novem fontes.
- Formicæ Indicæ ubi nascantur canum magnitudine, earumque descriptio, iii. 102, etc. *ubi* ut illis Indi aurum suffuren- tur.
- Fortunam bonam in vita et in morte experiri difficile est, iii. 43. fortuna consilium aliquando superat, vii. 10. §. 4. for- tunati iidem semper non sunt, i. 207.
- Forum nullum est Persis, i. 153. fora Græcorum, ibid.
- Fratrem præ marito et liberis uxor Intaphernis salvum cu- pit, et sui desiderii rationem reddit, iii. 119.
- Frigoris vis apud Cimmerium Bosporum, iv. 28.
- Fructus quarundam arborum, qui jactus in ignem odore suo circumstantes inebriat, i. 202.
- Fulgura et tonitrua sive, πεντῆσες, in Xerxis exercitum ingruunt, et complures occidunt, vii. 42.
- Fulmen in ædes Scylæ reges de- lapsum, iv. 79. fulmina gran- des arbores aut ædificia per- cutiunt, vii. 10. fulmina in barbaros Delphis e cœlo de- missa, viii. 37.
- Furens homo, iii. 38.
- Fures pecuniæ Sardanapali, ii. 150. fures regiarum Rhampsiniti pecuniarum et eorum solertia, ii. 121.
- Fustuaria pugna apud Ægyptios in sacris, ii. 73.
- G.
- GADES, iv. 8.
- Gæson locus, ix. 97.
- Galaica regio, atate Herodoti Briantia, vii. 108.
- Galea Corinthia, iv. 180.
- Galepus, Græca urbs, vii. 122.
- Gamori Syracusani, vii. 155.
- Gandarii pop. iii. 91. eorum ar- matura et dux in Xerxis ex- ercitu, vii. 66.
- Garamantes pop. et eorum mo- res, iv. 174, et 183.
- Gargaphie fons, ix. 25, 48.
- Gauanes Temeno oriundus, viii. 137.
- Γεβλέτζις, dæmon, iv. 94.
- Gela a Lindiis condita, vii. 153. ejus tyrannus Hippocrates, vi. 23. Gela Hieroni a Gelone fratre demandata, vii. 156.
- Geleon, Ionis fil. v. 66.
- Gelo Siciliæ tyrannus, ejusque potentia, et opes, vii. 145, 153, 157, 158. quomodo creverit et ad regnum pervenerit, vii. 153, 154, 155, etc. circa eum et legatos Græcorum acta, vii. 153, 154, etc. ejus res ges- tæ, vii. 155, 156, 158.
- Gelonus Herculis filius, iv. 10.
- Gelonus Budinorum urbs, iv. 108.
- Geloni quondam Græci, ibid. eo- rum mores, iv. 109.
- Gelu maximum ubi, iv. 28.
- Genitura Indorum qualis, iii. 101,

- per Generationes computatio, ii. 142.
- Geometria unde ad Græcos venierit, ii. 109.
- Gephryæ unde oriundi, v. 57.
- Athenas commigrant, et cur, v. 57, 62. ubi templa seorsum ab eis extracta, etc. v. 62.
- Geræstus, ix. 105.
- Gergis Arizi filius imperator in Xerxis exercitu, vii. 82.
- Gergithæ, vii. 43. e prisci Teucris, v. 122.
- Germanii, Persarum genus, i. 125.
- Gerra Persarum, ix. 60, 61, 98.
- Gerrhus locus, iv. 53.
- Gerrhus fluvius, iv. 19, 47. ejus descriptio, iv. 56.
- Geryonis vaccæ, iv. 8.
- Getae immortales a Dario subacti, iv. 93. qui dein exercitum Darii sequuntur, iv. 96. eorum dæmon Zamolxis, iv. 94.
- Gigonus urbs, vii. 123.
- Giligammæ, populus Afer et eius descriptio, iv. 169.
- Gillus Tarentinus exul, redimit Persas et ad Darium reportat, iii. 198. Darius cum frustra per Cnidos reducere Tarentum conatur, ibid.
- Gindanes populus, iv. 176. uxorum eorum simbriæ pellicæ in vestimentis, ibid.
- Glaucon Leagri pater, ix. 75.
- Glucus Chius, i. 25. solus omnium compactionis ferri excoxitator, ibid.
- Gaucus Chius caprarius, ii. 21, 22, 25.
- Glucus Epicydis fil. vi. 86. §. 1. ejus laus, ibid. depositum suscipit ab hospite Milesio, ibid. id postea suscepisse negat, vi. 86, §. 2. Pythian consultit on jurejurando pecuniam intervertat, vi. 86, §. 3. ejus genus funditus interit, vi. 86. §. 4.
- Glaucus Hippolochi fil. i. 147.
- Glisanem et Tanagrem Thermodon interfluit, ix. 43.
- Gnurus Lyci filius, Anacharsidis pater. iv. 76.
- Gnomonis inventores Babylonii, ii. 109.
- Gobryas e magi occisoribus, iii. 70, 73, 78. Gobryas Mardonii pater, vii. 82. Gobryæ consilium de abeundo e Scythia, Dario datum, iv. 132, 134. Gobryæ uxor, Darii soror, vii. 5. Gobryæ filia, uxor Darii, vii. 2.
- Gonnus urbs, vii. 128, 173.
- Gordius, Midæ pater, i. 14. viii. 138. avus Adrasti, i. 35, 55.
- Gorgo Cleomenis filia, v. 48. patrem scite monet ut sibi caveat ab Aristagora, v. 51. eadem Leonidæ uxor, ut Demarati tabellas aperiri monerit, vii. 239.
- Gorgon's caput ex Africa affert Perseus, ii. 91.
- Gorgus Salaminis Cypræ rex, v. 104. viii. 2. viii. 11. spoliatus a fratre, v. 104. eam recipit, v. 115.
- Gorgus, Chersis filius, dux in classe Xerxis, vii. 98.
- Græcia temperatiss. anni tempestates sortita, iii. 106. Græcia paupertatis alumna, hospes virtutis, vii. 102. non imperatorum indiga in bello Pers. sed exercitus, vii. 161, in eam primi a Dario exploratores missi, iii. 135, 138. Græciæ infensor unde redditus Darius, vii. 51. in Græciam cauceatores missi ad petendum

terram et aquam, vi. 48. vii. 32. Græcia a quo tempore et sub quibus plus mali passa, vi. 98.

Græcorum et Persarum in cultu deorum collatio, i. 131. Græcorum cœnæ quo dicto a Persis perstringantur, i. 133. Græcorum festorum nomina eadem littera finiunt, i. 148. Græcorum negotiaciones, i. 153. Græcorum litteræ et calculi, ii. 36. v. 58. Græci ab Ægyptiis pleraque sumpsero, ii. 49, 50. 51, 58. Græca lingua quando primum in Ægyptum introducta, ii. 154. Græcorum in Ægypto negotiaciones, fana, urbes, ii. 178. Græcorum deorum aetas cum Ægyptiorum collata, ii. 144, 145, 146. Græcorum natalitia, iv. 26. Græci in templis non coëunt, ut nec Ægyptii, sicut alii mortales, ii. 64. Græci vestem et ægidias Minervæ et alia ab Afris mutuati, iv. 189. Græcorum et Lydorum leges prope similes, i. 94. Græcorum ampla fora, i. 153. Græci puerorum amoriibus dediti, i. 135. Græca gens dexterior quam barbara et ab ineptiis abhorrens, i. 60. Græci virtutis certamen agunt, non pecuniaæ, viii. 26. Græcos auctores injuriarum aiunt barbari, i. 2, 4. universi ante Crœsi imperium liberi fuere, i. 6. Græcorum potentissimos sibi conciliat Crœsus, i. 56. Ignorantia ante res Persicas, ut Samum et columnas Herculis æque distare opinarentur, viii. 132. Græcis discordie principium cum Persis quod exiterit, i. 5. Græcis

et barbaris malorum initium, v. 97. Græcorum variae sententiæ de loco pugnæ navalí constituendo, viii. 49. Græcorum ducum dissensus in bello Persico, viii. 74. Græcorum concilium contra Xerxem, vii. 145. Græcorum consultatio insequantur hostes necne, viii. 108, 109. Græcorum consilium de bello Thebis inferendo, ix. 86. Græcorum a Mycale profectorum consultatio, ix. 114. Græcorum duces ad Pylas, vii. 204. Græcorum duces ad Salaminem qui fuerint præstantissimi et præmia iis data, vii. 123, 124. Græcorum præstantissimi Lacedæmonii, i. 69. Græcorum strenuissimi et civitatum et virorum contra Medos, ix. 71. Græcorum præstantissimi ad Mycalen, ix. 105. Græcorum præstantissimi in pugna navalí, vii. 17. Græci Ægyptum incolentes cum Cambyse congrediuntur sanguine epoto, iii. 11. contra Græcos expeditionem Xerxis quid moverit, vii. 6. ubi Xerxem excipere statuerint, vii. 177. Xerxem qui Græcorum opperiebantur ad Thermopylas, vii. 202. eorum fœdus contra eos, qui non adacti necessitate cum Xerxe pèpigerant, vii. 132. e Græcis qui terrestres copias Xerxi præbuerint, et qui nauticas, vii. 185. et alii qui se recens adjunixerunt Xerxis exercitui, viii. 66. Græcorum exercitus contra Mardonium ad Plataeas quibus et quemodo comparatus et instructus, ix. 29. Græci contra Mardonium

castra ubi locarint, ix. 19.
quem locum permutant, ix.
51, 52. Græci prædam
Mardonii inter se dispartiun-
tur, ix. 81. Græci qui naves
ad classem Græcorum suppe-
ditarunt, viii. 43, 44, *et seq.*
Græcorum prælrium ad Eu-
bœam gestum, viii. 11, 12.
Græcorum classis ad Salami-
nem perstat Atheniensium ro-
gatu, viii. 40. Græci classem
ad Samum applicant, ix. 96.
Græci fugam facere volentes
ut a Themistocle retenti, viii.
4. Græci Olympia agentes et
alia certamina in medio bello,
viii. 26.

Græcoscythæ, iv. 17.

Gratiarum collis, iv. 175.

Grinus Æsanii filius, Theræ in-
sulæ rex, iv. 150.

Grynea urbs, i. 149.

Grues, plagæ Scythicæ hyemem
fugientes, quo se conferant, ii.
22.

Grypes aurum servantes, iii. 116.
iv. 13.

Gygadas Delphis dictus thesa-
rus, ab Gyge donatus, i. 14.

Gygæa palus, proxima Alyattis
sepulcro, i. 93.

Gyrgæa, Amyntæ filia, v. 21.
viii. 136. Bubari collocata a
fratre Alexandro, v. 21. viii.
136.

Gyges, Dasyli filius, i. 8. Can-
daulis satelles, i. 8. vel Hera-
clidarum, i. 91. ejus circa
uxorem Candaulis acta, i. 8,
9, *etc.* Candaulem obtruncat,
i. 12, 91. uxore Candaulis et
regno potitur, i. 13, 91. do-
naria Delphos ab eo missa, i.
14. et primus barbarorum is-
munera apud Delphos posuit,
ibid. Mileto et Smyrnæ arma

infert, Colophonem vi capit,
ibid. quot annos regnarit, ibid.
ejus filius Ardys, i. 15.

Gyges pater Myrsi, iii. 122.

Gymnicum certamen, ii. 91.

Gymnopædiæ Lacedæmonio-
rum, vi. 67.

Gyndes unde oriatur, et quo us-
que fluat, i. 189, v. 52, a Cy-
ro in ccc. ac sexaginta rivos
diductus, i. 202, v. 52.

Gyzantes, Afri, iv. 194. simia-
rum comedores, ibid.

H.

HAEMUS mons Scythiae, cujus e
jugis tres fluvii manant, iv.
49.

Haliacmon amnis, vii. 127.

Halicarnassus civitas, ii. 178. cur
privata sacrorum participa-
tione, i. 144. Pedasensibus vi-
cina, viii. 104,

Halys amnis, i. 5. vii. 26. post
Phrygiam, v. 52. quos popu-
los interfluat, i. 72. ejus flux-
um quomodo averterit Thales
Milesius, i. 75. intra Halym
fluvium populi a Crœso sub-
acti, i. 28.

Hamilcar, v. Amilcar.

Hannon Amilcaris pater, vii.
165.

Harmamithres et Tithæus Xer-

xis equitatus præfecti, vii. 88.

Harmatides Dithyrambi pater,
vii. 227.

Harmocydæ, Phocensium dux,
ix. 17.

Harmodius et Aristogiton Hip-
parchi interfectores, v. 55.
liberatores Athenarum, vi.
123.

Harpagi Medi familiaritas et
autoritas apud Astyagem, i.

108. ei negotium datur interimendi Cyri, ibid. et dominus in luctu ideo, i. 111. quia jussum non exequutus, carnis filii ab Astyaga pastus, i. 119. et ejus constantia in perferenda Astyagis crudelitate, ibid. Astyagis ulciscendi cupidus, quo pacto defectio nem molitus fuit, i. 123, *et seq.* Astyagi a Cyro capto insultat, i. 129. Mazari defuncto succedit, i. 162. gesta ab eo adversus Ionas, i. 162, 163, *et seq.* litteræ ejus ad Cyrus scriptæ missæque occulte, i. 123, 124.
- Harpagus alius Persa dux, vi. 28. capit Histæum vivum et in crucem agit, vi. 28, 50.
- Haruspicina Menelai nefaria, ii. 119.
- Hebes tesseram dat Leutychides militibus, ix. 98.
- Hebrus fluvius, iv. 90. vii. 59.
- Hecatæus, Hegesandri filius, historiographus, ii. 143. v. 125. vi. 137. ejus genus, etc. ii. 143, *et seq.* bellum adversus Persas dissuadet Aristagoræ, v. 36. ejusdem consilium Aristagoræ datum, v. 125.
- Hecatonnesi, i. 151.
- Hector natu major et virtute præstantior Alexandro, iii. 120.
- Hegesicles et Leon Spartæ reges, i. 65.
- Hegesander Hecatæi pater, v. 125, vi. 137.
- Hegesipyle, Olori, regis Thracum, filia, Miltiadi collocata, vi. 39.
- Hegesistratus Sigei tyrannus, v. 94. ejus pugna cum Mitylenæs pro Sigeo, ibid.
- Hegesistratus haruspex, Tellia-
- darum præstantissimus, in Mardonii exercitu, ix. 37. ejus audacia mira et interitus, ibid.
- Hegesistratus Aristagoræ filius, legatus Samius, ix. 90, 91.
- Hegetoridæ, filii Antagoræ, filia, ix. 76.
- Hegias Tisameni frater, ix. 33.
- Helene Tyndari filia, et ejus raptus historia, ii. 112, *et seq.* v. 94. ix. 73. templum Therapnæ, vi. 61.
- Helice Achæorum, i. 145.
- Heliconius Neptunus, i. 148.
- Heliopolis, urbs Solis, ii. 3, 7, 8, 9, 59, 63.
- Heliopolitani Ægyptiorum solertissimi, ii. 3.
- Hellen, Dori pater, i. 56.
- Hellenica gens, i. 56, 57.
- Hellenium fanum, ii. 178.
- Hellenodicæ, v. 22.
- Helles Athamantis filiæ sepulcrum, vii. 58.
- Hellesponti urbes, vi. 33. Hellespontus ubi angustissimus, iv. 85. eum transiit Darius, v. 11. Hellespontus ex Asia in Europam conjungitur a Xerxe, vii. 33. denuo ponte junctus, vii. 36, et priore ponte rupto, quomodo a Xerxe castigatus, vii. 35. Hellesponti trajectus stadiorum septem, vii. 34.
- Hellesponto phiala aurea datur a Xerxe, aureus crater, et gladius Persicus ejus placandi, vii. 54.
- Hellespontii in Xerxis classe militantes, vii. 95. eis pontium custodia demandata, ibid.
- Hellespontias ventus, vii. 188.
- Hellopiæ, viii. 23.
- Heliocyti, vii. 165.
- Helotarum ruditas in distinguendo ære ab auro, ix. 80.

- Hephæstienses in Lemno, vi. 140.
 Heraclea Siciliæ ab Hercule condita, v. 43.
 Heraclidæ ex Jardani ancilla et Hercule geniti, i. 7. eorum imperium quamdiu duraverit in Asia et ut fuerit translatum, i. 7. eorum ultio in at nepotem Gygis devoluta, i. 13.
 Heraclidæ in Peloponnesum redire conati, ix. 26.
 Heraclides Ibanolis fil. v. 122. ejus insidiæ Persis structæ, ibid.
 Heraclides Aristodici Cymæi pater, i. 158.
 Heraclides Aristagoræ Cymæi pater, v. 37.
 Heræi urbs sive Heræopolis, iv. 90.
 Hercules Amphitryone et Alcmena genitus, ii. 43, 44, 45, 145, 146. ejus tres liberi ex Echidna, iv. 10. ex Hercule et Jardani ancilla geniti Heraclidæ, i. 7. Hercules Hylli pater, vii. 204. viii. 131. auctor generis Leonidæ, vii. 204. Hercules e deorum novissimis apud Græcos: apud Ægyptios secus, ii. 145. Hercules Olympius, ii. 44. Hercules Græcorum, ii. 43. Herculis templum in Cynosarge, vi. 116. Herculis in Marathone tempulum, vi. 108, 116. Herculis templum servis pro asylo, ii. 113. Herculis Tyri templum, ii. 44. Herculis Thasii templum, ibid. Herculi bifaria templa cur dentur, ibid. Herculis oraculum, ii. 83. Herculis in Scythiam adventus, etc. iv. 8, 9. ejus arcus, baltheus, iv. 10. ejus tres filii, ibid. Scythurum deus, iv. 59. ejus vestigium in petra, iv. 82. Herculis ara apud Pylas, vii. 176. Hercules relictus ab Argonautis, vii. 193. Herculi fert opem fl. Dyras, vii. 198. Herculeæ columnæ, iv. 181, et 185.
 Hermeus sinus, ii. 2.
 Hermion Lasi pater, vii. 6.
 Hermione Dryopum civitas, viii. 73. Hermioneenses, iii. 59. viii. 43.
 Hermippus Atarnites, vi. 4.
 Hermolycus Atheniensis, Eu-thyni filius, in pancratio celeber, ix. 105.
 Hermophantus dux contra Persas ad Sardis, v. 99.
 Hermotimus Pedasensis inter eunuchos apud regem magnæ auctoritatis, viii. 104. executorem suum Panionium quomodo ultus, viii. 105, 106.
 Hermotybie, Ægyptiorum pugnatorum genus, ii. 164. ix. 31. quas plagas incolant, ii. 165. tantum rei militari vacant, ii. 165, 168, ubi et alia.
 Hermus annis, i. 55, 80. v. 101. ii. 9.
 Heroës ignoti Ægypto, ii. 50.
 Heroibus Trojanis parentatum a Xerxe, vii. 43.
 Herodotus posterior Homero et Hesiodo annis quadringentis, ii. 53. ejus ætas citra Mœrin. ii. 18. ejus cautio circa ea, quæ ad rem divinam pertinent, ii. 3, 65, 171. ejus mos in distinguendo, vii. 152. ejus colloquium cum Vulcani sacerdotibus, ii. 3, et item cum quodam Archim. iii. 55. ejus sententia de Ægypto, ii. 15. de Nilo, ii. 24. de Persarum moribus, i. 137. de hoc, an, si intra Ilium fuisset Helena,

- reddita fuisse, ii. 120. vidit
bella Peloponnesiorum et Atheniensium, vii. 137. ejus
peregrinationes φιλιππίας gra-
tia, ii. 1, 2, 44. postponit Alc-
maeonidis Harmodium et Aristogitona, vi. 123.
- Herodotus Basilidæ filius, viii.
132.
- Herophantus Parienus, iv. 138.
- Heros conditor urbis, i. 168. di-
versus ab immortali, ii. 44.
- Heroum Astrobaci, vi. 69.
- Heryps Timogenidæ pater, ix.
38.
- Hesiodus quadringentis annis ex-
tit ante Herodotum, ii. 53.
- Hesiodus et Homerus de diis
scripserunt, ibid. ejus mentio
fit et iv. 36.
- Hexapolis quæ sæculo Herodoti
Pentapolis dicta, i. 144.
- Hieron Gelonis frater, vii. 156.
- Hieronymus Andrius, ix. 33.
- Hilotæ septem circa unum Spar-
tanum, ix. 28.
- Himera Siciliæ, vi. 24. vii. 165.
- Hippagogæ naves, quibus equi
vehuntur, vi. 48. vii. 97.
- Hipparchus, Pisistrati filius,
Hippiæ frater, v. 55. Ono-
macritum Athenis cur ejecit,
vii. 6. ejus somnium, v. 56. ab
Harmodie at Aristogitone interemptus, v. 55. vi. 123.
- Hippias, Pisistrati filius, i. 61.
eum Athenas reducere volunt
Lacedæmonii, v. 94. sed fru-
stra, v. 93. ei visum in somnis
oblatum, vi. 107. ei dens tus-
siendo excussus, ibid.
- Hippobotarum prædia, v. 77.
vi. 100.
- Hippoclides, Tisandri filius pro-
cus Agaristæ, vi. 127. ejus
majores Cypseli Corinthii pro-
pinqui, vi. 128. ejus laus præ-
ceteris procis, ibid. ejus salta-
tiones et gesticulationes prop-
ter quas excidit nuptiis, vi.
130.
- Hippoclus Lampsacenus, iv. 138.
- Hippocoön Scæi pater, v. 60.
- Hippocrates Pisistrati pater, A-
thenarum tyranni, i. 59, v. 65.
- Hippocrates Megacles fil. vi.
131.
- Hippocrates Gelæ tyrannus,
Cleandri frater, vi. 23. vii.
154. a Zanclæis arcessitus,
eos Samiis prodit, ibid. ejus
interitus, vii. 155.
- Hippocrates Smindyridis pater,
vi. 127.
- Hippocratides Leutychidis filius,
viii. 131.
- Hippolai promont. iv. 53.
- Hippolochus Glauci pater, i.
147.
- Hippomachus, Græcorum qui
erant cum Mardonio harus-
pex, ix. 87.
- Hipponicus Calliæ pater, vii.
151.
- Hipponicus Calliæ filius, vi. 121.
- Hippopotamus, ii. 71.
- Hippotoxotæ, ix. 49.
- Hircus Ægyptiacæ Mendes dic-
tus, ii. 46. hirci urina spasio
liberant pueros suos Afri, iv.
187. hircorum barbis innatum
ledanum apud Arabes, iii. 112.
hircus cum muliere coiens, ii.
46.
- Histiæ Scytharum regina, iv.
127.
- Histiæa, viii. 23.
- Histiæi, ibid.
- Histiæotis ora, i. 56. vii. 175.
- Histiæus Milesius, Lysagoræ fi-
lius, iv. 138, v. 30. vir solers
et industrius, v. 23. ejus de
ponte non deserendo senten-
tia, qua re de Dario et Persis

bene meritus, iv. 137, v. 11, vi. 30. vii. 10. a Dario defec-tionis Ionom insimulatus, v. 106. Aristagoram ad defec-tionem quam occulte sollici-tarit, v. 35. ejus ad mare fuga, vi. 2. a Chiis in vincula con-jectus, sed liberatus consilio ejus intellecto, vi. 2. Miletum reductus, a quibus rejicitur et vul-neratur, vi. 5. ejus res circa Byzantium, vi. 26. res ges-te contra Chios, vi. 26, 27. contra Thasum contendit, vi. 28. quomodo captus et inter-fectus, vi. 29. in crucem sub-latus ab Artapherne et Har-pago, vi. 30. ejus gratia e-tiam mortui apud Darium, ibid.

Histiæus Phylaci pater, viii. 85. Histiaeus Tymnis filius captus, v. 37. dux in classe Xerxis, vii. 98.

Homerus poëta, vii. 161. qua-drincentis annis extitit ante Herodotum, ii. 53. veritatem cognovit de Alexandri et He-llenæ erroribus, ii. 116. finxit nomen Oceani, ii. 23. Homeri loci citati, ibid. iv. 29. Homeri carmina Argos cele-brantia, et ideo summota a Clisthene, v. 67. Homeri non sunt versus Cyprii, ii. 117, nec forte Epigoni, iv. 32.

Homo e deo non dignitur, ii. 143. homo hominem fato im-pendenti eripere non potest, iii. 43. ix. 16. in hominis na-tura situm non est avertere quod sit eventurum, iii. 64. hominem omnia consequi est impossum, i. 32. hominum injuriorum est rapere feminas: raptis ulciscendis operam dare amenitum: prudentium, pro-

nulla habere raptarum pul-chritudinem, i. 4. homini sa-tius mori quam vivere, i. 31 mala multa eveniunt, iii. 33. homines in arbitrio fortuito-rum et non contra, vii. 49. homo sibi malorum autor, non deus, i. 91. homines molles mollis fert regio, ix. ult. nunc boni in pugna, alio tempore possunt esse segnes, ix. 27. homines unoculi, v. Arimaspi homines, viri et feminae calvi nascentes simis naribus et in-genti mento, iv. 23. homines hominibus vescentes, i. 216. iii. 99. homines senos menses dormientes, iv. 25. homines radicibus vescentes, i. 202. homines piscibus crudis victi-tantes, ibid. homo nullus sine aliquo malo, vii. 203. homi-nes capripedes in montibus, iv. 25. homines excoriant Scythæ, iv. 64. hominum quorumdam cum mulieribus concubitus in propatulo, i. 203. cujusque mala, vii. 152. Humanæ vitæ anni, i. 32. hu-manæ vitæ brevitas, et æ-rumnae, vii. 46. humanis in rebus nihil stabile, i. 86. hu-manarum rerum vicissitudo, et conditio, i. 32. humanarum rerum circulus, i. 207.

Horarum inventio, ii. 109.

Hoples Iones filius, v. 66.

Hordei foliorum quanta latitudo apud Babylonia, i. 193.

Horti Midæ, Gordio geniti, viii. 138.

Hyacinthia Lacedæmoniis so-lemnia, ix. 6, 11.

Hyænæ, feræ, iv. 192.

Hyampeus vertex Parnassi, viii. 39.

Hyampolis urbs, viii. 28, 33.

- Hyampolis urbs, viii. 28, 33.
 Hyatæ, nomen unius a tribubus
     Sicyoniis: quod sonat *suals*,
     v. 68.
 Hybla oppidum, vii. 155.
 Hydrias regio, v. 118.
 Hydarnes Persa, iii. 70. vi. 133.
     Asianæ oræ præfetus, vii.
     135.
 Hydarnes Hydarnis filius impe-
     rator in Xerxis exercitu, eo-
     rum qui immortales appella-
     bantur, vii. 83, 211.
 Hydarnes Sisamnis pater, vii.
     65.
 Hydrea insula Troezeniis obli-
     gata, iii. 59.
 Hyela civitas in agro Oenotriæ
     a quibus possessa, i. 167.
 Hygennenses pop. iii. 90.
 Hylæa, iv. 18, 54, 55. ejus re-
     gionis situs, iv. 76.
 Hyllenses, nomen unius e tribu-
     bus Sicyonis, v. 68.
 Hyllus, vi. 51. Herculis filius,
     vii. 204. viii. 131. ab Eche-
     mo in monomachia interfec-
     tus, ix. 26.
 Hymeæ Darii gener, v. 116.
     capit Cion Mysiam, v. 122.
     ejus res gestæ interitus, ibid.
     sub Hymesso regio Pelasgis
     data ab Atheniensibus, vi.
     137.
 Hymni in deos Homeri, ii. 9.
     ab Olene compositi, iv. 35.
 Hypachai qui postea Cilices
     dicti, vii. 91.
 Hypacyris fluvii descriptio, iv
     47, 55.
 Hypanis flumen, iv. 17, 18, 47.
     ejus descriptio, iv. 52.
 Hypanis mater, palus, ibid.
 Hyperanthes et Abrocomes Da-
     rii filii cadunt in prælio, vii.
     224.
- Hyperborei, iv. 13, 32, 33, 36.
     eorum sacra, iv. 33.
 Hyperborearum puellarum hi-
     storia, iv. 33, 34, 35.
 Hypernotii, iv. 36.
 Hyperoche et Laodice Hyper-
     boreorum pueræ, iv. 33.
 Hyrcanii, militantes in exercitu
     Xerxis, vii. 62. eorum arma-
     tura et eorum dux, ibidem.
 Hyrgis fluvius, iv. 57.
 Hyria oppidum, vii. 170.
 Hyrcades Mardus quomodo.
     Sardis adscenderit, i. 84.
 Hysia, oppidum, vi. 108. ix. 15,
     et 25.
 Hysias et Oenoën, Atticæ po-
     pulos ultimos, occupant Bœo-
     tii, v. 74.
 Hystanes, Badris pater, vii. 77.
 Hystaspes Achæmenides, Arsa-
     mis filius, Darii pater, i. 209.
     v. 83. vii. 224. Persis præ-
     fetus, iii. 70. Hystaspes Da-
     rii filius et Attossæ, dux Ba-
     ctriorum et Sacarum, vii.
     64.
 Hystriches ubi gignantur, iv. 192.

I.

- IACCHUS mysticus, viii. 65.
 Iadmon Samius herus Æsopi, ii.
     134.
 Ialyssus oppidum, i. 144.
 Iamidæ, v. 44. ix. 33.
 Iapygia, iii. 138. iv. 99. vii. 170.
 Iapyges Messapii, ibid.
 Iardani ancilla, Herculis uxor,
     mater Heraclidarum, i. 7.
 Iason in Africa, iv. 179. ejus
     æreus tripus, ibid. circa A-
     phetas, vii. 193.
 Iatragoras dolo capit classicos
     duces, v. 87.

- Ibanolis Mylassensis; ibid. Heraclidae pater, v. 122.
- Iberiam Phocænenses ostendunt, i. 163.
- Ibis Ægyptiis sacra, ii. 65, 75. ejus forma, et duplex genus, ii. 75, 76.
- Icarium pelagus, vi. 95, *et seq.*
- Ichnae urbs terræ Bottiædis, vii. 123.
- Ichneutæ, ii. 67.
- Ichthyophagi, iii. 19, 20.
- Ida, i. 151. vii. 42.
- Idanthyrsus, Saulii fil. rex Scytharum, iv. 76, 120. ejus responsio ad Darium, iv. 127.
- Idrias, regio Cariæ, v. 118.
- Jejunia ante sacrificia et festus dies Isis, ii. 40.
- Ienus terminus Arabiæ et Syriæ, iii. 5.
- Ignem Persæ deum arbitrantur, iii. 16. infamia notato non dant Spartani, vii. 231. ignes in speculis, vii. 182. ignis Ægyptiis animata bellua, iii. 16. ignis laus Homericæ, ii. 31. ne Ignifer quidem elabatur, viii. 6.
- Ilia in sacrificiis non cremabant. Æoles, ii. 37.
- Ilias minor Homeri, ii. 16. regio ab Æoliis possessa, v. 122.
- Illiadi Minervæ mille boves a Xerxe immolantur, vii. 43.
- Ilium, ii. 10. Ilii obsidio et expugnatio, i. 5, ii. 118. Iliensis ager, v. 94. vii. 42.
- Ilissus fluvius, vii. 189.
- Illyriorum Eneti, i. 196.
- Imbecillitatis necessitas summa, vii. 172.
- Imbribus carentes Africæ tractus, iv. 185.
- Imbrus capta ab Otane, v. 26. vi. 41.
- Immortales Getæ, iv. 93. immortales qui apud Persas, vii. 83. et hinc vir Immortalis, vii. 31.
- Imperium potens vix quiescit, i. 185.
- Impossibilitatis numen, viii. 111.
- Indus fl. fert crocodilos, iv. 44.
- Indi in mare ostium explorat Darius, *ibid.*
- Inarus Afer, iii. 12, 15. vii. 7.
- Inconstantiam rerum humana- rum notat Herodotus, i. 5.
- Indi Calantiae, iii. 97.
- Indi Calatiae parentibus vescun- tur, iii. 38. Indorum multi- tudo, iii. 94. Indi pecuarii et eorum mores, iii. 98, 99. Indi canes, i. 192. eorum na- vigia, iii. 99. Indi Padæi ægrotos suos epulantur, *ibid.* Indorum coitus in propatulo, iii. 101 genitura nigra, *ibid.* Indis sol matutinus ardentissi- mus, iii. 104. Indi ut aurum colligant, iii. 102, 104, 105. a Dario subacti, iv. 44. Indorum in Xerxis exercitu armatura, vii. 65.
- Inimicitiarum nihil medium est, vii. 11.
- Inopæ et Impossibilitatis numina, viii. 111.
- Insanus quis, iii. 38.
- Insomniorum ludibriæ, vii. 16.
- Institores primi, Lydi extitere, i. 94.
- Institor quare Darius fuerit ap- pellatus, iii. 89.
- Institutio Persarum puerorum i. 136.
- Insulæ in Araxe, i. 202. insulæ, Oenussæ, i. 165. insula na- tans, ii. 156. insulæ Echina- des, ii. 10. insula Chemunis, ii. 156. insulæ beatorum, iii. 26.

- insulæ rubri maris, iii. 93. insulæ Cassiterides Herodoto ignotæ, iii. 115. insulæ Thraciæ objacentes, vii. 185. insulani Iones qui, i. 142.
- Intaphernes unus ex septem Magi occisoribus, iii. 70. facinus, ejusque et domesticorum omnium interitus, præter fratrem uxoris, et filium majorem, iii. 118, 119.
- Intercalaris mensis, i. 32. ii. 4. intercalatio Græcorum et Ægyptiorum, ii. 4.
- Invideri melius quam miseracionem habere, iii. 52. invidia a quo abesse debet, iii. 80.
- Inycum oppidum, vi. 23, 24.
- Io filia Inachi regis, i. 1. a Phœnicibus rapitur, ibid. Io stuprata, i. 5. Io ut a Græcis depingatur, ii. 41.
- Iolcon Thessali Hippiæ offerunt, v. 94. Ion Xuthi filius, vii. 94. viii. 44. Ionis filii, iii. 62.
- Ioniæ translationem impediunt Athenienses, ix. 106. Ioniam Harpagus subigit, i. 169. Iones a Cræso primo subacti, i. 6, 28. ad Cyrum legatos mittunt, et quid Cyrus responderit, i. 141. Ionum regio, Asiaticarum pulcherrima, et ejus descriptio, i. 142. secunda defectio a Persis, ix. 104. Ionum duodecim in Peloponneso civitates, i. 143, 145, 146. Iones insulares a reliquis deficiunt: alios etiam Ionici nominis pudet, i. 143. Iones qui nobilissimi: et de eorum uxoribus, i. 146. Iones ab Achivis, suis sedibus pulsi, i. 145. Ionum reges qua progenie oriundi, i. 147. Iones veri et genuini qui, ibid. Ionum qui ab Apaturiis arcean- tur, ibid. eorum universorum Panionium sacrum, i. 148. Iones insulani Cyro se dedunt, i. 169. Iones Biantis consilium spernunt, i. 170. Iones secundo subacti, i. 169. in Ægyptum quomodo venerint, ii. 152. Ionas Scythæ ut Dario transitum intercludant, frustra adhortantur, iv. 133, 136. Iones captas Sardis incidunt, v. 101. Iones ad Ephesum vincuntur, v. 102. tertio subjugati, vi. 32, eorum de Ægypto sententia reprehensa, ii. 16. eorum tributum, iii. 90. vi. 42. laborum nauticorum insueti, vi. 12. Ionum in Xerxis exercitu armatura, vii. 94. prius Pelasgi Ægialees appellati, ibid. Ionicæ rebellionis occasio, v. 28, etc. vi. 1. Ionicarum navium catalogus, vi. 8. Ionius sinus, vi. 127.
- Ios insula ubi Homerus mortuus, ii. 34, 36.
- Iphiclus pater Protesilai, ix. 116. Iphigeniæ apud Tauros cultus, iv. 103.
- Ipni locus quidam, vii. 188.
- Irasa locus ubi, iv. 158.
- Is urbs et flumen, i. 179.
- Isagoras Tisandri filius, v. 66, 70, 72.
- Ischenus sive Ischenous pater Pytheæ, vii. 181. viii. 92.
- Isis δημότης, id est Ceres; dicta ii. 59, 156. Isidi vaccæ sacræ, ii. 41. iv. 186. Isidis simulacrum bubula cornua habens, ii. 41. Isidis templum maximum in urbe Busiri, ii. 59. Isidis et Dionysi filii, ii. 156.
- Ismaris palus famosissima, vii. 109.
- Ismenias Bœotus, ii. 2.

Ismenii Apollinis templum, v. 59.
 Isonomia, omnium pulcherrima, iii. 80.
 Issedones populus, i. 201. iv. 15, 16, 26, 27. Issedonum mores, ibid.
 Ister ubi, iv. 47, 48, etc. semper sibi par, iv. 48, 50. cum Nilo comparatus, ii. 33, 34, iv. 50.
 Istri ortus et fluxus, ii. 33, 34. iv. 48, etc.
 Isthmus Cnidiæ, i. 174. Isthmus Chersonesi muro præseptus a Miltiade, vi. 36.
 Istiæotis locus proximus Ossæ et Olympo, i. 56, v. et Histiaæotis. Italiotæ, iv. 15.
 Itanus oppidum, iv. 151. iter diurnum 200. stadiorum, iv. 101.
 Ithaca, ii. 7.
 Ithagenes Crithonis fil. ii. 1.
 Ithamates Persa, vii. 67.
 Judices regii apud Persas, iii. 14, 31. judicis corrupti justæ vindictæ exemplum, v. 25.
 Junonis festum, i. 31. Junonis duæ imagines ubi, ii. 182. Junonis templa, iv. 90, ante urbem Platæas, ix. 52, 60. templum Argis, vi. 81.
 Jupiter expiator, hospitalis, i. 44.
 Jupiter apud Persas Cœlum, i. 131. Bel apud Babylonios, i. 181. Ammous, ii. 42. Thebanus, ii. 54. liberator, et ejus templum, iii. 142. Herceus, vi. 68. Scytharum deus, iv. 59. Papæus apud Scythes, ibid.
 Lycæus, iv. 203. Carius, v. 66. Lacedæmon, vi. 56. cœlestis, ibid. æreus decem cubitorum ubi, ix. 81. Jovi decimæ necessario redduntur, i. 89. Jovis Carii fanum apud

Mylassa, i. 171. Jovis Beli templum et simulacrum, i. 181. iii. 158. Jovis Thebæensis templum, i. 182. ii. 42. iv. 181. Jovis simulacrum arietina facie, ii. 42. Jovis fanum apud Thesprotos, ii. 56. Jovis cultus apud Meroén, ii. 29. Jovis oraculum apud Ægyptios, ii. 88.
 Jupiter præcellit omnibus Diis, ii. 136.
 Jupiter Ammoniorum capite arietino, iv. 181. Jovis Ammonii templum a Cambyses incendi jussum, iii. 25. Jovis förensis ara, v. 46. Jovis militaris, στρατίος, templum, v. 119. Jovis Olympii delubrum, ii. 7. Jovis sacer currus in Xerxiano exercitu, vii. 40. viii. 115. Jovis Laphystii templum, vii. 197.
 Jurare per aquam Stygis, vi. 74. Justitia principis in deponenda tyrannide, viii. 164.
 Justum injusto inimicum, i. 96.
 Justi principis officium, iii. 148.
 Jyrcæ populus Scythiae, iv. 22.

K.

KIKI, unguentum Ægyptiorum, ii. 94.

L.

LABDA Amphionis filia et ejus historia, v. 92.
 Labdacus Laii pater, v. 59.
 Labranda, loci nomen, v. 119.
 Labynetus Babyloniorum tyranus, i. 74, 77.
 Labynitus Assyriæ rex, i. 188.
 Labyrinthus Ægypti, ii. 148.

- Lacedæmon de regione, vi. 58.
 Lacedæmonii Cræso amici, i. 6.
 51. Græcorum potentissimi, i.
 56. eorum leges a Lycurgo
 latae, i. 65. bellum Tegeatis
 inferunt, i. 66. eorum com-
 pedes apud Tegeatas, i. 66.
 quomodo Tegeatis facti sint
 superiores, i. 68. Laconica bre-
 vitas, iii. 46. eorum Argivo-
 rumque pro agro Thyrea di-
 micatio, i. 82. Lacedæm. co-
 ma post victoriam de Argivis,
 ibid. eorum mandata ad Cy-
 rum, i. 153. eorum adversus
 Polycratem expeditio, iii. 44.
 in Sanum expeditio, ibid. mos
 in sumendis suppliciis noctu,
 iv. 146. de se ipsis opinio, vi.
 52. regum apud eos jura, fune-
 ra, etc. vi. 56, 57, 58. eorum ob-
 servatio lunæ, vi. 106. eorum
 oratio ad Platæenses, vi. 108.
 ad Athenienses, viii. 142. eo-
 rum virtus bellica, vii. 102,
 104. gymnastico ludo se ex-
 ercent, et comam pectunt, vii.
 208. Lacedæmoniorum ccc.
 ad Pylas clades, vii. 224. oc-
 cisorum sepultura ad Platæas,
 ix. 85.
 Lacmon mons, ix. 93.
 Lacrines legatus ad Cyrum, i.
 152.
 Lactis emulgendi mos apud Scy-
 thas, iv. 2.
 Lacus Tritonidis, iv. 179. lacus
 unde pix hauritur, iv. 195.
 lacus Stymphalius, vi. 76. la-
 cus Bœbeis, vii. 129. lacus
 Gygæus, i. 93. lacus famo-
 sissimus Ismaris, etc. vii. 109
 ad salem parandum, vii. 30.
 Lada insula, vi. 7.
 Ladice uxor Amasis, ejusque vo-
 tum, ii. 181.
 Laii Erinnyn delubrum, iv.
149. oracula, v. 43. ejus ge-
 nus, v. 59.
 Lampito Leutychidis filia, vi. 71.
 Lampon Pythei filius, ix. 78. e-
 jus nefandum consilium Pau-
 sanias respuit, ibid.
 Lampon Thrasyclis fil. ix. 90.
 Lampon Olympiodori pater, ix.
 21.
 Lamponium captum ab Otane,
 v. 26.
 Lampsacus urbs, v. 117.
 Lana arborea ubi, iii. 106.
 Laodamas Phocæensis, iv. 138.
 Laodamas Eteoclis filius mo-
 narcha, v. 61.
 Laodamas Sostrati pater, iv.
 152.
 Laodice Hyperborea puella, iv.
 33.
 Laphanes Euphorionis filius, vi.
 127.
 Laurei metalla, vii. 144.
 Laphystius Jupiter, vii. 197.
 Lapidicinae ad pyramides Mem-
 phios, ii. 8.
 Lapis Æthiopicus ad scinden-
 dum, ii. 87. Porinus, et Pa-
 riuss, v. 62.
 Lapis Melampygus, vii. 216.
 Lapis acutus ad cœlanda sigilla,
 vii. 69.
 Lapidum acervi a Darii copiis
 congesti, iv. 92.
 Lapideus leo, vii. 225.
 Larissa Æolie civitas, ii. 11.
 Lasonii, pop. iii. 90. vii. 77.
 Lasus Hermioneensis, vii. 6.
 Latonæ oraculum, ii. 155.
 Laus opp. vi. 21.
 Leæna partus unus in vita cur,
 iii. 108.
 Leager Glauconis fil. ix. 75.
 Learchus frater Arcesilaum
 strangulat, iv. 160. ab uxore
 fratris necatur, ibid.
 Lebadia, viii. 134.

- Lebæa urbs Macedoniæ, viii. 137.
 Lebedus, i. 142.
 Lectos, ix. 114.
 Ledanum, alias ladanum, ubi nascatur et quomodo comparetur, ejusque medica vis, iii. 112.
 Legati Darii in puteum conjecti, vii. 133. legati non violandi, vii. 137.
 Leges Atheniensium a Solone conditæ, i. 29.
 Leitum (*Λιτόν*) Achæi vocant curiam, vii. 197.
 Lemnus capta ab Otane, v. 26.
 Lemno potitur Miltiades, vi. 140.
 Lemnii, viii. 73.
 Lemnia facinora, vi. 138.
 Leo lapideus, vii. 225.
 Leo Sardius, i. 84.
 Leon et Hegesicles Spartiarum reges, i. 65.
 Leon Eurykratidæ fil. vii. 204.
 Leon, viri nomen, vii. 180.
 Leonis ex auro effigies, i. 50.
 Leonum in Macedonia natura atque loca et ubi tantum gigantur, vii. 125, 126.
 Leobotes Spartiarum rex, ibid. Echestrati fil. vii. 204.
 Leocedes Phidonis Argivorum tyranni filius, vi. 127.
 Leonides rex Spart. nascitur, v. 41. ejus genealogia, vii. 204. ejus strenuitas ad Thermopylas et mors, vii. 120, etc. 224. tollitur in crucem ejus caderet a Xerxe, vii. 238. ejus cædis vindicta, vii. 114. ix. 64.
 Leontiades Eurymachi fil. vii. 205, 233.
 Leontini populus, vii. 154.
 Leoprepes pater Theasidæ, vi. 85, et Simonidis, vii. 228.
 Lepreum oppidum, iv. 148.
 Leprosos abominantur Persæ, i. 138.
 Lepus ex equa natus, vii. 57.
 Leporis fecunditas, iii. 108.
 Leros insula, v. 125.
 Lesbus insula, i. 160. sex urbium, i. 151. a Persis capta, vi. 31. quando habitari cepta, ii. 38.
 Lesbii a Polycrate victi, iii. 39.
 Leucadii Dorica gens, viii. 45.
 Leucas, ii. 6, 7.
 Leuce acte, vii. 25.
 Leucon oppidum Africæ, iv. 160.
 Leutychides Menaris filius, vi. 65. viii. 131. Zeuxidami pater, vi. 71. ejus genealogia, viii. 131. ejus cum Demarato inimicitia, vi. 65, etc. caussæ inimicitia ex prærepta sibi sponsa, vi. 65. jurat Demaratum non esse legitimum regem, ibid. ejus regis facti in locum Demarati cavillum in Denaaratum, spectantemgynopædias, vi. 67. Spartiarum rex, ibid. ejus fuga et mors, vi. 72. ejus oratio de deposito reddendo, vi. 86. præfector classis, viii. 131. ejus strategema, ix. 98.
 Leutychides Anaxilai fil. viii. 131. ix. 90.
 Lex omnium rex et domina, vii. 104. Laconum, ne uterque rex exeat, v. 75.
 Liberi cultus apud Meroën, ii. 38. Liber Græc. Osiris dictus, ii. 144, v. Dionysus.
 Libertas est gubernari, in quantum quis vult, iii. 83. auget potentiam, v. 90.
 Libertatis gustus, vi. 5.
 Lybia unde sortita nomen, iv.

45. Libyæ ambitus et magnitudo, iv. 41, 42, etc. arboribus nuda, iv. 175.
 Libya feris abundans, iv. 181.
 Libyæ incolæ, iv. 168, etc.
 Libyes primi Neptuni nomen habuerunt, iii. 50. solis deorum, omnium Soli et Lunæ sacrificant, iv. 188. Ægyptiis se quidam eorum dedunt, iv. 159. Cambysi se dedunt, iii. 13. Libyum tributum, iii. 91.
 Libyum variae nationes, iv. 168. Libyes Nomades, *id est pastoritii*, iv. 181, 186, 187, 188. saluberrimo sunt corpore, iv. 187. Libyum pastorum sacrificia, iv. 188. Libyum inventa quæ Græci didicerunt, iv. 189. Libyum in Xerxis exercitu armatura, vii. 71, 86.
 Libycus mons, ii. 8.
 Libyssarum mulierum ejulatus, iv. 189.
 Licentia regis Persarum, iii. 31.
 Liches Spartiata unus ex beneferitis, i. 67, 68.
 Lida mons Cariæ, i. 175.
 Ligures supra Massiliam, v. 9.
 Ligylum in Xerx. exercitu armatura, vii. 72.
 Liliorum ingens vis ubi, ii. 92. eorum radices esui aptæ, ibid.
 Limeneion regionis Milesiorum, i. 18.
 Lindii populus e Rhodo, vii. 153.
 Lindos oppidum, i. 144. ii. 182.
 Linum Colchicum, Sardonicum, Ægyptiacum, ii. 105. in Pæonia, v. 12.
 Linus, modulationis genus apud Ægyptios, i. 79.
 Lipaxus urbs, vii. 123.
 Lipoxais Targitai filius, iv. 5. ab eo oriundi Scythæ, iv. 6.
 Lipsydrium oppidum, v. 62, 123.
 Lisæ oppidum, vii. 123.
 Lissus fluvius, vii. 108. ejus aquæ, Xerx. copiis non sufficerunt. vii. 109.
 Literæ Histiai predictæ, vi. 4. litterarum mira occultatio, vii. 289. litteræ Themistoclis ad Iones lapidi incisæ, viii. 22. litterarum per sagittam transmissio, viii. 128. litteræ capiti impressæ, v. 35.
 Litteræ Græcorum a Phœnicibus, v. 58. litteræ Cadmeæ, v. 59. Phœniciaz, v. 58.
 Litus pulchrum, ubi, vi. 23.
 Locri, vii. 132.
 Locri Epizephyrii, vi. 23. Oppuntii, vii. 203. viii. 1.
 Locri Ozolæ, viii. 32.
 Lotio muliebri visum recipit Phero, ii. 121.
 Lotos ubi plurima, ii. 92. loti radix esculenta, ibid. loti fructus descriptio, iv. 177.
 Lotus Cyrenæa, ii. 96.
 Lotophagi populus, iv. 177.
 Loxias, iv. 163.
 Lucernarum accensarum festum apud Ægyptios, ii. 62. Lucernarum accensio, *pro crepusculo*, vii. 215.
 Lucinæ tributum, iv. 35.
 Lucus platanorum, v. 119.
 Ludorum primi inventores Lydi, i. 94.
 Ludus literarius, 120. puerorum, vi. 27.
 Luna Persarum præses, vii. 37. Lunæ festum, ii. 47.
 Lupi ex hominibus effici dicuntur Neuri, iv. 105. luporum sepultura, ii. 67.
 Lutræ ubi capiantur, iv. 109. Ægyptiis sacræ, ii. 72.
 Luxus Persarum, ix. 81.
 Lycæus Jupiter, iv. 203.

- Lycaretus Mæandrii germanus, v. 27.
- Lycia olim Milyas, i. 173.
- Lycidas senator Athen. cum uxore et liberis lapidatur, ix. 5.
- Lycii in potestatem Crœsi redacti, i. 28. eorum e Creta origo, i. 173. a Lyco nomen accepere, vii. 92. ab Harpago victi, i. 176. populus Dario tributarius, iii. 90. eorum in Xerxis exercitu armatura, vii. 92. quondam Termilæ vocati, i. 173. vii. 92. eorum nomen et leges, i. 173.
- Lycii arcus, vii. 77.
- Lycomedes Æschrei fil. vir strenuus, viii. 11.
- Lycopæ Lacedæm. strenuitas, iii. 55.
- Lycophronis Periandri filii interitus, iii. 53. *de eo et in præcedentibus cap.*
- Lycurgus Aristolaidis filius, i. 59. Lycurgus et Megacles Pisistratum ejiciunt, ibid. Lycurgus Spartiata, integerrimæ vitæ, i. 65. ei oraculum a Pythia redditur, ibid. legum-lator est apud Lacedæmonios, ibid. Leobotæ Spartiatarum regis tutor, ibid. Lycurgi-delubrum apud Spartiatas, i. 56.
- Lycurgus Amianti pater, vi. 127.
- Lycus fluvius, vii. 30, 123.
- Lycus Anacharsidis avus, iv. 76.
- Lycus Pandionis filius, vii. 92. a fratre Ægeo pellitur Athenis, i. 173.
- Lyda mons, i. 174.
- Lydias fluvius, vii. 127.
- Lydia auri ramenta e Tmolo provenientia habet, i. 93. argenti etiam feracissima, v. 49.
- Lydi populus ante Meones vocati, i. 7. vii. 74. strenua gens, i. 79. equitandi peritissima, ibid. Lydorum mores et leges, i. 93, 94. ritus ineundi fœderis idem qui apud Græcos, i. 74, ut et expiandi, i. 35. Lydorum filiae omnes prostittuantur, i. 93. Lydi primi capones institoresque, i. 94. eorum partes primæ in consulendo oraculo Delphico, i. 54. eorum Medorumque fœdus, i. 74. Lydorum Medorumque quinquennale bellum, i. 74, 103. Lydorum cum Persis conflictus et fuga, i. 76, 80. primi omnium aurum argentumque ad utendum percusserunt, i. 94. primi inventores ludorum, ibid. in Thusciam colonias deduxerunt, ibid. Lydorum divisio, ibid. Lydi quomodo a Cyro effeminati, i. 155, 157. Lydi Caribus germani, i. 171. eorum tributum, iii. 90. eorum in Xerxis exercitu armatura, vii. 74.
- Lydus Atyis filius, ibid.
- Lydus frater Caris, i. 171.
- Lygdamis Artemisiæ pater, vii. 99.
- Lygdamis Naxius, i. 61, 64.
- Lynceus Chemmita, ii. 91.
- Lysagoras Tisiæ fil. vi. 133.
- Lysagoras Histiae pater, v. 30.
- Lysanias, e procis Agaristæ, vi. 127.
- Lysimachus Aristidis pater, viii. 79, 95.
- Lysistratus Atheniens. viii. 96.

M.

Mæcæ populus Africæ, iv. 175.
v. 42.

- Macedones a Dario subacti, vi.
44.
Macedonis terra, vii. 127.
Macednus, locus, i. 56.
Machlyes populus, iv. 178.
Macistus, Eleorum oppidum, iv.
148.
Macrobius populus Æthiopiæ, iii.
17.
Macrones pop. ii. 104. iii. 94.
eorum in Xerxis exercitu ar-
matura, vii. 78.
Mactorium urbs super Gelam.
vii. 153.
Madyes filius Prothoxyæ, Scyth.
rex, i. 103.
Madytus urbs, vii. 33. ix. 120.
Mæander fluvius tortuosus, ii.
29. iii. 122. v. 118, et ejus
fontes ubi, vii. 26.
Mæandri campus, i. 18, 161. ii. 10.
Mæandrius Polycratis scriba,
iii. 123. Sami procurator, iii.
142, et rex, v. 27. ejus gesta
cum Samiis, iii. 142, 143, etc.
Mæotæ, iv. 123.
Mæotis et Mætis palus ubi, i.
204. iv. 3, 45, 86, 101, 120.
Magdolus oppidum ubi, ii. 159.
Magi populus Medizæ, i. 101.
magi Persarum, i. 140. heroi-
bus Ilio parentant, vii. 43. ma-
gorum commentum ut Per-
sarum imperium occupent, iii.
61, etc. et eorum interitus, iii.
78. magorum promiscua cæ-
des, iii. 79.
Magophonia, Persarum festum
celebre, ibid.
Magna negotia cum periculis
suscipiuntur, vii. 50.
Magnesia urbs, i. 161, ii. 1. re-
gio, vii. 176, 183.
Magnetes populus, iii. 90. vii.
132.
Malæ dextræ in contumeliam
derasæ, ii. 121.
- Malea regio, i. 82. promonto-
rium, iv. 179.
Malena in regione Atarnitidi;
vi. 29.
Males Ætolus, vi. 127.
Mandane Astyagis filia, i. 107.
Cambysi nuptum datur, ibid.
Mandrocles Samius architectus,
iv. 87. monumentum ab eo
positum, iv. 88.
Maneros Ægyptiis quid, i. 79.
Manes Lydus, i. 94, iv. 45.
Mantineenses veniunt post præ-
lium, ix. 77.
Mantinea urbs Arcadum, iv.
161.
Mantyes et Pigres fratres, v. 12.
Mapen, Siromi filius, vii. 98.
Maraphii Persarum genus, i.
125.
Maraphius Amasis, iv. 167.
Marathon locus, vi. 107. Mara-
thonem occupat Pisistratus,
i. 62.
Marathonia clades, vi. 113.
Mardonius Xerxis exercitus im-
perator, vii. 82. Gobryæ fil.
vi. 43. vii. 5, 82. ix. 41. vul-
neratur, vi. 45. a præfectura
semovetur, vi. 94. ejus ad
Xerxem oratio de bello Gre-
ciæ inferendo, vii. 10. ejus
cædes, ix. 63, 64.
Mardonius Artontis pater, ix.
84.
Mardentes Persa, vii. 80. viii.
130.
Mardi pop. Persarum genus, i.
125. iii. 94.
Mardus Hyrcades v. Hyrcades.
Mare Sardonium ubi, i. 166.
Caspium, i. 202. rubrum, i.
189. non patiuntur venti, ut
fruatur natura sua, vii. 16. Io-
nium, vii. 20. mare Echina-
dum insularum, ii. 10. Thra-
cicum, vii. 176.

- Marea urbs, ii. 18, 30.
 Mares quam armaturam in Xerxiano exercitu tulerint, vii. 79.
 Mari taurus immolatus, vi. 76.
 Mariandyni, populus, iii. 90.
 Mariandyni a Crœso subacti, i. 28. Mariandynorum in Xerxiano exercitu armatura, vii. 72.
 Mariandynus sinus ubi, iv. 38.
 Maris fluvius, iv. 49.
 Maris natura, vii. 16.
 Maron et Alpheus, Orsiphanti fil. vii. 227. eorum strenuitas ad Thermopylas, ibid.
 Maronea Græca urbs, vii. 109.
 Marsyas fluvius, v. 118.
 Marsyæ Sileni pellis in utrem, vii. 26.
 Martis oraculum, ii. 83. vii. 76.
 Marti soli simulacra faciunt Scythæ, iv. 59, 62. ejus delubrum apud Scythes, iv. 62.
 Massages Oarizi filius dux Libyum, vii. 71.
 Mascames, vii. 105. Ejus elogium, vii. 106.
 Maspии, Persarum genus, i. 125.
 Masistes Darii filius, Xerxis exercitus imperator, vii. 82. ix. 107.
 Masistæ et liberorum ejus cædes, ix. 113.
 Masistius a Græcis Macisius dictus, ix. 20. ejus interitus, ix. 24.
 Masistius Siromitris fil. vii. 79.
 Massagetæ populus ferus et robustus, i. 204, 215. eorum deus Sol, i. 212, 216. eorum mores, etc. i. 216. uxores communes, i. 216. iv. 172. senes immolant, i. 116. Cyrum vincunt, i. 214.
 Maternum genus paterno nobilis apud Lycios, i. 173.
 Matieni montes, i. 189, 202.
 Matieni populus, i. 189. 202. iii. 94. v. 49, 52. eorum in Xerxis exercitu armatura, vii. 72.
 Matris Martis templum ubi, ii. 64.
 Maxyes Libyes, iv. 191.
 Mazares Medus, i. 156. Prinenses subigit, i. 161. Mæandri campum incursat, ibid. ejus mors, ibid.
 Mecyberna Græca urbs, vii. 122.
 Medea Colchorum regis filia, i. 2. vii. 62. Medeæ raptus a Græcis, i. 2.
 Medicæ regionis tractus, i. 110.
 Medi, iv. 40. per vicos habitantes, i. 96. Medorum gentes, i. 101. Medorum appellatio unde, vii. 62. eorum tyrannus Cyaxares, i. 73. Medorum et Lydorum mos ineundi fœderis, i. 74. Medorum bellum quinquennale cum Lydis, ibid. Medorum et Lydorum bello dies repente nox facta, ibid. et i. 103. Medorum ab Assyriis defectio, i. 95. Medi Assyrios subigunt, i. 106. Medorum a Dario defectio, i. 190. imperium ut ad Persas primum translatum, i. 130. Medorum in Xerxis exercitu armatura, vii. 62, 86. Deiocem sibi judicem constituunt, i. 96. regi suo regiam ædificant, i. 98. a Scythis prælio fusi, Asiae imperium amittunt, i. 104. Nium civitatem expugnant, i. 106. inebriatos Scythes interimunt, ibid. Medis canis spaco dicitur, i. 110. Medicum imperium Halys fluvius terminat, i. 72. Medicum nomen Græcis terrorem incutere solet, vi. 112.
 Medici singuli singulorum mor-

- borum apud *Ægyptios*, ii. 84.
 Medicus oculorum in *Ægypto*,
   iii. 1. medici Crotoniatæ pri-
   mi dicti, secundi Cyrenæi, iii.
   131.
 Medimnus farinæ, vi. 57.
 Medimnus Atticus, i. 192.
 Megabates Persa, v. 32.
 Megabazus Megabatis filius, vii.
   97.
 Megabyzus Persa unus ex vii.
   qui conjurant in magum, iii.
   70. ejus oratio ad suos pro
   oligarchia, iii. 81. ejus elo-
   gium, iv. 143, 144. in Pæones
   exercitum dicit, v. 12. Xerxis
   exercitus imperator, vii. 82.
 Megabyzus Zopri fil. iii. 160.
   dux adversus Atheniens. ibid.
 Megacles Alcmæonis pater, vi.
   124.
 Megacles Alcmæonis filius, i.
   59. vi. 127, 130. Megacles et
   Lycurgus Pisistratum imperio
   Atheniensium ejicunt, i. 59,
   vide de eo et 60, 61. Clisthenis
   gener factus, vi. 130.
 Megacles Hippocratis filius, vi.
   131.
 Megaclis filiam ducit Pisistratus,
   i. 61.
 Megacreon Abderites, vii. 120.
 Megadostes, vii. 105.
 Megapanus Hyrcanorum dux,
   vii. 62.
 Megarenses Siciliæ, vii. 156.
   Megarensis plebs venundatur,
   ibid.
 Megasidres Doti pater, vii. 72.
 Megistias vates, vii. 219, 221.
   ejus intrepidus animus, vii.
   221. ejus carmen epitaphium,
   vii. 228.
 Melampus Amytheonis filius, ii.
   49. ejus postulata ab Argivis,
   ix. 34. primus Bacchica Græ-
- cis exposuit, ut et alia ab
   Ægypto accepta, ii. 49.
 Melampygus lapis, vii. 216.
 Melanchlæni populus, iv. 20,
   102, 106. eorum mores et no-
   menclatura, iv. 107. eorum
   victus humana caro, ibid.
 Melanippus Astaci filius, v. 67.
 Melanippus Alcæi sodalis, v. 95.
 Melanopus Ithagenis filius, ii. 1.
 Melanthus Codri pater, i. 147.
   rex Athen. v. 65.
 Melas fluvius, vi. 40. vii. 198.
   Melas sinus et fluvius ejus-
   dem nominis, vi. 40. vii. 58.
 Meles primus rex Sardium, i. 84.
 Melesigenes unde appellatus
   Homerus, ii. 8.
 Meles fluvius, ibid.
 Melibæa urbs, vii. 188.
 Melienses, vii. 132, 196.
 Melensis sinus, iv. 33.
 Melii ex insula, viii. 46.
 Melis regio, vii. 198. viii. 31.
 Melissa Periandri uxor, iii. 50.
   v. 92. a Periandro occisa, ibid.
 Mellis ubi maxima copia, iv.
   194. factio ex myrica et tri-
   tico, vii. 31.
 Membyares socius Cadmi, iv.
   147.
 Memnonia regia, v. 53. Susa,
   vii. 151. Memnonis urbs,
   v. 54.
 Memphis urbs, ii. 10. a Mene
   primum condita, ii. 99. ejus
   situs, ibid.
 Menares Leutychidis pater, vi.
   65, 71. viii. 131.
 Mendacium dicere quando ex-
   pediat, iii. 72.
 Menda urbs, vii. 122.
 Mendes lingna *Ægyptiaca* Pan
   et Hircus, ii. 46.
 Mendetis templum, ii. 42.
 Mendesium ostium Nili, ii. 17.

- Mendesia provincia, ii. 42, 46.
plaga, ii. 166.
- Mendesii cur oves immolent,
capris abstinentes, ii. 42. capras et maxime capros venerrantur, ii. 46. caprarios præcipuo honore afficiunt, *ibid.*
- Menelaus Helenam recipit, ii. 119. Menelaius portus, iv. 169.
- Menes primus regnasse fertur, ii. 4, 99.
- Menestheus dux Athen. ii. 28.
- Menius Eurydames frater, vi. 71.
- Mensa solis, iii. 18, 28.
- Mensis intercalaris, i. 32. a Græcis tertio quoque anno introductus, ii. 4.
- Mentes navicularius, ii. 6, 7. ubi laudatus ab Homero, ii. 26.
- Mentiri apud Persas turpissimum, i. 138. et tamen fit, iii. 72.
- Mentor Ithacensis ægrum Homerum sedulo curat, ii. 7. vir justus et humanus, *ibid.* ab Homero ubi laudatus, ii. 26.
- Mentulae circumgestatio apud Ægyptios, ii. 48.
- Meones Lydorum nomen assumpserunt, i. 7. vii. 74.
- Merbalus Aradius, vii. 98.
- Mercurii statua porrectum retrum habens, ii. 51. ejus templum, ii. 138. a quibus gentibus colatur, v. 7.
- Meretrices Naucraticæ, ii. 135.
- Mermnadæ, i. 7. quomodo regnum Lydiæ obtinuere, i. 14.
- Meroë, metropolis, ii. 29.
- Mesambria urbs, iv. 93. vii. 108. ejus origo, vi. 33.
- Messana olim Zanca, vii. 164.
- Messapii pop. vii. 170.
- Messeniorum præium ad Isth-
- muni cum Lacedæmoniis, ix. 35.
- Metalla aurea atque argentea, vii. 112. de metallis aureis certamen, ix. 75. metallum salis, iv. 185. metalla Thasia, vi. 46, 47.
- Metapontini populi, iv. 15.
- Methymnae in Lesbo, i. 151.
- Metiochus Miltiadis filius caps, vi. 41.
- Metrodorus Proconnesius, iv. 138.
- Micythus Anaxilai famulus, vii. 170.
- Midas Gordii fil. rex Phrygiæ, i. 14. ii. 11. apud Delphos munera posuit, i. 14. ejus sella regia, *ibid.* Midæ horti, viii. 138. Midæ epigrammata epitaphia scripta ab Homero, ii. 11.
- Milesiorum cum Alyatte bellum diuturnum, i. 17, 18, 19, etc. Cyro confederati, i. 148. Milesiorum correctio a Pariis delectis, v. 28, 29. Milesiorum et Carum fuga contra Persas prælio, v. 120.
- Miletus urbs Ioniae prima, i. 142. oppugnatur a Gyge, i. 14. invaditur ab Ardye, i. 15. capta diripitur a Persis, vi. 18.
- Milii Babylonici proceritas, i. 193.
- Militiae ordine a quo primum distributi Asiani, i. 103.
- Militum Cambysis depastio mutua ob famem, iii. 25.
- Milo Crotoniates luctator, iii. 137.
- Miltiades Cypseli filius quomodo Chersoneso petitus, vi. 34, 35, 36. ejus hospitalitas, vi. 35. victor in Olympia, vi. 36. ejus gesta et captivitas,

- vi. 36, 37. Crœso charus, vi.
37. ejus mors, vi. 38.
- Miltiades Cimonis filius Chersonesi tyrannus, iv. 137. vi.
34. Atheniensium dux, iv.
137. ut Lemnum obtinuit, vi.
137, etc. Parios frustra obserdet, vi. 133, 134. ejus accusatio et obitus, vi. 136.
- Milyas Asiæ regio, i. 173. Milyæ Solymi dicti, ibid. Milyarum in Xerx. exercitu armatura, vii. 77.
- Milyenses, populus, iii. 90.
- Mimas mons, ii. 17.
- Minæ duæ pretium hominis, vi.
79.
- Minervæ Assesiæ templi deflagra^{tio}, i. 19. pro eo duo ædificata, i. 22. Minervæ Pallenidis fanum, i. 62. Minervæ festo virginum pugna ab Aibus instituta, iv. 180. Minervæ Pedasiæ sacerdoti barba pullulat, i. 175. viii. 104. Poliuchos, i. 160. Minervæ Aleæ templum apud Tegeatas, i. 76. ix. 70. tutelaris apud Chios templum, i. 160. Minervæ oraculum apud Ægyptios, ii. 83. antefores apud Saltas, ii. 175. inaurata statua ab Amasi Cyrenas missa, ii.
182. lapidea duo simulacula ab eodem Lindum, ibid. Minervæ parentes, iv. 181. tempulum in Sigeo, v. 95. fanum ante templum Delphicum, viii. 37. Sciradis templum, viii. 94. Mivervæ aegis, iv. 189. Crastiaæ fanum, v. 45. Minervæ in arce Athen. adytum Doriensibus accedere non licitum, v. 72. Minerva πολιας v. 82. Minervæ Iliadi mille hoves immolantur a Xerxe, vii. 43.
- Minoa Selinusiorum colonia, v.
46.
- Minos Cnossius, iii. 122.
- Minos et Sarpedon Europæ filii, i. 173. Minois cædes, vii. 169,
170.
- Minyæ populus, i. 46. iv. 145.
- Minyæ commento suarum uxorum liberantur, iv. 146.
- Mitra Venus Persis, i. 131.
- Mitradates pastor, Cyri nutritius, i. 120, 121.
- Mitrobates Dascylii præfектus, iii. 120. ab Oræte cæsus, iii.
126, 127.
- Mitylene, ii. 178.
- Mitylenæorum Sigeum, v. 64.
- Mnesarchus Pythagoræ pater, iv. 95.
- Mnesiphilus Athenensis, viii.
58.
- Mœnia lignea Budinorum, iv.
108, 125.
- Mœris Ægyptiorum rex, ii. 15,
101. ejus præclara opera, ibid.
- Mœrios stagnum, ii. 4, 69, 148. ejus descriptio, ii. 149. ejus proventus, iii. 91.
- Mœror maximus inter homines, ix. 16.
- Moloeis fl. ix. 57.
- Molossi populus, i. 146 vi. 127.
- Molpagoras Aristagoræ pater, v. 30.
- Momemphis, urbs Ægypti, ii.
163.
- Monarchæ incontinentia, iii. 80.
- Mons Arabicus, ii. 8, 124.
- Mons ingens eversus indagandis metallis, vi. 47.
- Mophi mons, ii. 28.
- Mora utilitas, vii. 10.
- Morbus femineus Scythas invadit, i. 105.
- Mors optatissimum perfugium ærumnosæ vitæ, vii. 46. op-

- timum homini contingit, i. 31.
- Mortui exemplar apud Aegyptios, ii. 78, 85, mortuorum apud eosdem condituræ, ii. 85, 86, etc. Mortui cum lætitia ubi humentur, v. 4.
- Morum vis, iii. 38.
- Moschi populus, iii. 94. eorum in Xerxiano exercitu armatura, vii. 78.
- Mosynæci populus, iii. 94. eorum in Xerxiano exercitu armatura, vii. 78.
- Mula mulum ancipitia genitalia habentem peperit, vii. 57. mulæ partus, iii. 152. muli ubi non gignantur, iv. 30. mulorum species Scythis horrenda, iv. 129.
- Mulier exuendo tunicam et verrecundiam pariter exuit, i. 8. mulierum raptus illicitus, i. 4. mulieris offendio vindictam querit, i. 11. mulieres mulierem prædicant, i. 31. mulieris simulacrum ex argento, i. 51. mulierum Babyloniarum mos fœdus, i. 196. mulierum Aegyptiarum mores, ii. 35, 36. mulieres, quæ oracula in Græciam intulerunt, columbæ vocatae, ii. 57. muliere pejor dux, ix. 106. mulierum pudenda cippis a Sestore inscripta, ii. 102. mulieris, quæ cum marito suo solo concubuerat, urina Pheroni visus restitutus, ii. 111. mulieri non committitur exercitus, iv. 168. mulieris Corinthiorum denudatæ, v. 92. mulier ex turpissima, formosissima facta, vi. 61. mulier vocari convicium est, ix. 20, et 107. mulierum Atticarum una cum liberis cædes, vi. 138. mulieres stuprando extinctæ, viii. 33.
- Multum quod est, creditur robustum Persis, i. 136.
- Multos decipere facilius est quam unum, v. 97.
- Munerum regiorum apud Persas eximium, ix. 109.
- Munychia, viii. 76.
- Mures Africani, iv. 192.
- Murium tria genera apud pastorales Libyes, iii. 131. murium auxilia in bello Sethonis contra Sanacheribum, ii. 141.
- Murichides Hellespontius, ix. 4.
- Muri lignei Budinorum, iv. 108, 123. murus ligneus Persarum, ix. 65. et ejusdem expugnatio, ix. 70.
- Musæus, viii. 96.
- Musæi sortes et earundem verdictor, vii. 6.
- Musici Argivi, iii. 131.
- Mustelæ Libycæ, ibid.
- Mycale promontorium, i. 148. vii. 80. Ioniæ, ix. 90.
- Mycenæi servos voluerunt facere Heraclidas, ix. 27.
- Mycerinus rex Aegypti, ii. 129. ejus clementia et justitia, ibid. ejus concubinarum simulacra, ii. 130. ut elusit oraculum de sua morte, ii. 133. pyramis ejus, ii. 134.
- Mycerini filiæ mors et sepultura, ii. 129, 130, 131, 132.
- Myci, populus, iii. 93.
- Myconus insula, vi. 118.
- Mycorum in Xerxis exercitu armatura, vii. 68.
- Myecphoritana plaga, ii. 166.
- Mygale, ii. 67.
- Mygdoniam a Bottiaeide Axius dirimit, vii. 123 et 127.
- Mylassa oppidum, i. 171.
- Mylassensis Heraclides, v. 122.
- Mylassorum fanum, i. 171.

- Myndia navis, v. 33.
 Mylitta Assyrii Venus appellata, i. 131 et 199.
 Myrcinus urbs Edonum, v. 11, 23, et 124.
 Myriades singulae in Persico exercitu numeratae, vii. 60.
 Myrina Æoliae civitas, i. 149.
 Myrinæ in Lemno, vi. 140.
 Myrmex scopulus, vii. 183.
 Myron avus Clisthenis, vi. 126.
 Myrsilus alias Candaules dictus, i. 7.
 Myrsus Candaulis pater, ibid.
 Myrsus Gygis filius, iii. 122. v. 121.
 Mys Europæus a Mardonio missus ad oracula consulenda, viii. 133, 134, 135.
 Mysi populus eorumque tributum, iii. 90. eorum expeditio, vii. 20. Caribus germani, i. 171. a Crœso subacti, i. 28. eorum in Xerxis exercitu armatura, vii. 74.
 Mysia Cios ab Hymæe capitur, v. 122.
 Mysiam petit Xerxes, vii. 42.
 Mysus frater Caris, i. 171.
 Mytilene, i. 160.
 Myus urbs Ioniæ, i. 142. v. 36.
 Myusii populus ubi, viii. 8.
- N.
- NAPARIS Scythæ fluvius, iv. 48.
 Nasamones populus, ii. 32. eorum mores, iv. 172.
 Nascentium deploratio apud quam gentem, v. 4.
 Natho insulæ Papremitis pars, ii. 165.
 Naturæ solertia, iii. 108.
 Naucrari, v. 71.
- Naucratis celeberr. emporium, ii. 97, 179.
 Naucraticæ meretrices, ii. 135.
 Naves fluviatiles miræ, i. 194.
 Naves Ægyptiorum e spina, ii. 96. naves rubrica delibutæ, iii. 58. naves quinis drachmis venditæ, vi. 89. navium Persicarum catalogus, vii. 89, etc. navibus longis qui primi usi fuerint, i. 163. naviculæ Babyloniorum, i. 194. naufragi ubi immolentur, iv. 103.
 Navis Mytilenæ apud Cambyses, iii. 13.
 Navigatio diurna, quanta, iv. 86.
 Navigandi ratio in Euphrate ex Armenia, i. 192.
 Nauplia, vi. 76.
 Naustrophus pater Eupalini, iii. 60.
 Naxus insula, v. 31. a Pisistrato subacta, i. 64.
 Naxii in Sicilia et eorum origo, vii. 154. viii. 46. ejecti quidam turbas movent, v. 30, etc. urbs cum templis cremata, vi. 96.
 Neapolis Pallenæ, vii. 123.
 Neapolis Ægypti, ii. 91.
 Necessitatis numen, viii. 111.
 Necus rex Ægyptiorum Psammitichi filius, ii. 158. iv. 42. ejus victoria contra Syros, ii. 159.
 Necyomantium Thesprotiæ, v. 92, 7.
 Neleus Codri filius, ix. 97.
 Neleidæ, v. 65.
 Neon urbs, viii. 32, 33.
 Neptunus terræ quassator, vii. 129. Afrorum deus, ii. 50. iv. 188. Scythice Thamimasades, iv. 39. Neptuno Heliconio Panionium locus sacer, i. 148. Neptuni Servatoris templum,

- vii. 192. Neptuni templum a-
pud Potidætas, viii. 192.
Neptuni ara, viii. 123. Nep-
tunus æreus septem cubito-
rum, ix. 81.
Nereidibus sacrificant magi, vii.
191.
Nestus fluvius, vii. 109, 126.
Nestor pater Pisistrati, v. 65.
Neuri populus et eorum mores,
iv. 105.
Neuris regio, iv. 17, 51.
Nicandra Dodonæorum sacerdos,
ii. 55.
Nicander rex Spartiat. viii. 131.
Nicodromus Cnæthi filius, vi.
88.
Nicolas Bulis fil. vii. 137.
Niger sinus, vi. 41.
Nilus Ægypti fluvius, iv. 50. e-
jus origo, ii. 7, 29. ejus na-
tura et incrementum, ii. 19,
20, etc. ejus ostia, ii. 17. solus
amnium aura caret, ii. 19. cur,
ii. 27. fontes ejus ignoti, ii. 19,
34. iv. 53. Nilus scopulosus,
ii. 112. Africam medium di-
vidit, ii. 33.
Nili cum Istro comparatio, iv.
50. ii. 15.
Ninus Assyriorum urbs, ii. 150.
ejus situs, i. 193. subacta a
Nitocri, i. 185. eam Cyaxares
obsidet, i. 103, et expugnat,
i. 106.
Nipsæi Thracæ, iv. 93.
Nisæa urbs, i. 59.
Nisæi equi, iii. 106.
Nisæus campus, vii. 40.
Nisyrii, vii. 99.
Nitetus Apriæ regis filia, iii. 1.
Nitocris regina Babylonis, i.
185. ejus egregia monumen-
ta, ibid. Ninum oppidum
subegit, ibid. ejus sepulcrum
et inscriptio, i. 187.
- Nitocris Ægyptiorum regina, ii.
100.
Nitri vis, ii. 87.
Noctu exiguntur capitalia sup-
plicia Lacedæmone, iv. 146.
Noës fluvius, iv. 49.
Nomades Scythæ, i. 15. eorum
seditio, ibid.
Nomades Libyes, iv. 187.
Nomades Sagartii, vii. 85.
Nœus, omnium rex. iii. 38.
Nonacris oppid. vi. 74.
Nothon Æschinæ pater, vi. 100.
Notium urbs, i. 149.
Nova urbs oppidum in Pallena,
vii. 122.
Novus murus, civitas Ætolæ et
Cymæorum colonia, i. 149. ii.
9, 10.
Novem fontes ubi, vi. 137.
Novem viæ Edonorum, vii. 114.
Nox pro die extitit portentose,
vii. 37. noctes in dies commu-
tatae a Mycerino rege, ii. 133.
Nodium oppidum, iv. 148.
Numerus minor affert cladem,
ii. 169.
Numi primum a Lydis percussi,
i. 94.
Nunciorum Persicorum celeri-
tas et ratio, viii. 98.
Nymphodorus Pythæ f. vii. 137.
Nysa in Æthiopia, ii. 146. iii.
97.

O.

- OARIZUS, pater Massagis, vii.
71.
Oarus fluvius, iv. 123.
Oasis urbs ubi, iii. 26.
Obeli, Pheronis donaria, ii. 111.
obeli in fano Minervæ, ii. 170.
Oceanus ortus, iv. 8.
Oceanum fabulosum putat He-
rodotus fluvium, ii. 23.

- Octamasades Scylem fratrem regem Scyth. occidit, iv. 80.
 Oculos in pectoribus gestantes, iv. 191.
 Ocytus, Adimanti pater, viii. 5.
 Odomanti populus Paonice, v. 16. vii. 112.
 Odryses pop. iv. 92.
 Oea locus, v. 83.
 Oebares Darii equiso, iii. 85.
 Oebares Megabazi filius, vi. 33.
 Oedipus Laii fil. v. 60. ei delubrum extructum, iv. 149.
 Oenoë demus Atticus, v. 74.
 Oenone insula, viii. 46.
 Oenotriæ ager, i. 167.
 Oenussæ insulæ, i. 165.
 Oeobazus Persi, iv. 84. ejus liberorum fatum, ibid.
 Oeobazus Siromitris pater, vii. 68.
 Oebazus Persa in obsidione Sesti, ix. 114. ejus interitus, ix. 119.
 Georoë Asopis, ix. 51.
 Oetæi montes ubi, vii. 217.
 Oetosyrus Apollo apud Scythes, iv. 59.
 Oiolycus unde appellatus, iv. 149.
 Olibopolitæ populus, iv. 18.
 Olei quodam tempore sola Athenis, v. 83.
 Olea in arce Atheniens. viii. 55. oleagina corona Olympiorum, præmium, viii. 26.
 Olen Lycius, iv. 35.
 Olenus pars Achæorum, i. 145.
 Oliatus Mylassensis, v. 37.
 Ollas pulsandi mos, vi. 58.
 Olophyxus urbs, vii. 22.
 Olerus rex Thraciae, vi. 39, 41.
 Olympia, v. 22. viii. 26.
 Olympia oraculum, viii. 134.
 Olympia, vii. 206.
 Olympieni, Mysi, vii. 74. a monte Olympo dicti, ibid.
 Olympiorum institutio derisa ab Ægyptiis, ii. 160.
 Olympionices, v. 47 et 71.
 Olympia certamen, ii. 160.
 Olympii Jovis delubrum, ii. 7.
 Olympiorum præmium corona oleagina, viii. 26.
 Olynipiodorus Lamponis filius, ix. 21.
 Olympus mons Mysice, i. 36, 43. vii. 74.
 Olympus Thessalice mons, i. 56. vii. 128, 129.
 Olynthus urbs, vii. 122.
 Olynthiorum ab Artabazo ob-sidio et expugnatio, viii. 127.
 Omen in re propter panes crescentes, viii. 137.
 Omyretis filia, ii. 2.
 Oneatae, tribus Sicyoniorum, v. 68.
 Onesilus Gorgi frater, v. 104. dolo fratrem Salamine excludit, ibid. Amathuntem obsidet, v. 104, 108. Cyprios ad rebellionem inducit, v. 104, ejus victi caput supra portas suspensum ab Amathusiis, v. 114. ei tamen dein ut heroi Amathusi sacra faciunt solemnia, ibid.
 Onetes Phanagoræ filius, vii. 214.
 Onochonus Thessalice fluvius, vii. 129. Xerxis exercitui deficit, vii. 196.
 Onomacritus sortilegus Athenis ejicitur, vii. 6.
 Onomastus Eleus, vi. 127.
 Onuphitana plaga, ii. 166.
 Ophryneus urbs, vii. 43.
 Opifices ubi ignobiles, ii. 167.
 Opis virgo Hyperborea, iv. 35.
 Opis civitas ad ostia Tigris, i. 189.
 Opœa uxoris regis Scylis, iv. 78.

- Opuntii Locri, vii. 203.
 Ora inter Sestum et Madytum,
 vii. 33.
- Oraculorum origo secundum
 sententiam Herodoti, ii. 54.
 oracula Græcorum, i. 46. ora-
 cula apud Ægyptios quæ, ii.
 83. oraculum Alyatti a Py-
 thia redditum, i. 19. oracu-
 lum Delphicum Crœso reddi-
 tur, i. 47. id quomodo Crœ-
 sus verum deprehendit, i. 48.
 oraculum Lycurgo a Pythia
 redditur, i. 65. oraculum cap-
 tiosum Spartiatis redditum, i.
 66. oraculum Pythiæ de ossi-
 bus Orestis, i. 67. oraculum
 Crœso redditum de muto fi-
 lio, i. 85. oraculi ad Crœsum
 excusatio, ii. 91. oraculum
 Branchidarum de Pactya, i.
 158. oraculum Hammonis de
 Ægyptiis, ii. 18. oraculum Do-
 donæum omnium vetustissi-
 mum, ii. 52. oraculi Ham-
 monis origo, ii. 55. oraculum
 Pheroni regi redditum, ii. 111.
 oraculum Mycerini regis ex
 urbe Buto, ii. 136. oraculum
 de ærea phiala, ii. 151. ora-
 culum Psammiticho datum, ii.
 152. oraculum Battò datum,
 iv. 155. Theræis, iv. 156, 157.
 159. Arcesilao; iv. 163. Cli-
 stheni, v. 66. Milesiis, vi. 77.
 Glauco, vi. 86. Atheniensi-
 bus, vii. 140, 141. oraculum
 Latonæ sacrum, ii. 152. ora-
 culum Siphniis redditum, iii.
 57. Corinthiis, v. 92. Argi-
 vis, vi. 19. vi. 77. vii. 148.
 Doloncisi, vi. 34. oraculum
 Martis, vii. 76. Dionysi, vii.
 111. oraculum datum Cre-
 tensibus, vii. 169. Spartiatis,
 vii. 220. oraculum Baccidis,
 viii. 20, 77, 96. Amphiaraï, i.
46. ix. 135. oraculum Persis,
 a Bacide redditum, ix. 42. ora-
 cula Æthiopum, ii. 139.
- Oratio Prexaspis ad Persas, iii.
 75. Orationes de triplici sta-
 tu, regio, optimatum, plebis,
 iii. 80, 81, 82. Cois Mityle-
 næorum præfecti, iv. 97. Hi-
 stiæ Milesi ad Scytha, vi.
 139. Aristagoræ ad Cleome-
 nem, v. 49. Sosiclis, v. 92.
 Histiai ad Darium, v. 106.
 Cypriorum ad Iones, v. 109.
 Persarum ad Ionum tyrannos,
 vi. 9. Leutychidis de reddendo
 deposito, vi. 86. Datis ad
 Delios, vi. 97. Clisthenis ad
 procos filiæ suæ, vi. 130.
 Xerxis de inferendo bello
 Græciæ, vii. 8, et Mardonii,
 vii. 9, et de bello adversus
 Græcos suscepto, vii. 10.
 Xerxis ad Persas, vii. 53.
 Harmocydis ad Phocenses,
 ix. 17 *et aliae infinitæ.*
- Orbelus mons, v. 16.
- Orbis partitio secundum Hero-
 dotum, iv. 36.
- Orbis rerum humanarum, i. 207..
- Orchomenii populus, i. 146. vii.
 24. Orchomeniorum ager,
 viii. 34.
- Ordessus Scythiæ fluvius, iv. 48.
- Orestæ templum, ix. 12.
- Orestes Agamenonis filius, i.
 67. ejus proceritas et loculus,
 i. 69.
- Orges pater Antipatri, vii. 118.
- Orgia Cereris, v. 61.
- Orgyia, ii. 5. 149.
- Oricus portus, ix. 93. Oricus re-
 gis Ariapithis fil. iv. 78.
- Orithyia Boreæ uxor, vii. 189.
- Orneate populus, viii. 73. On-
 rætes Sardium præses poten-
 tiss. iii. 120, 127. indigne Po-
 lycratem suffigit cruci et ejus-

- rei caussæ, iii. 120, *etc.* 125.
ejus interitus, iii. 128.
- Oromedon Syennesis pater, vii.
98.
- Oropus, vi. 100.
- Orosangæ qui Persica lingua,
viii. 85.
- Orphica, ii. 81.
- Orsiphantus Alphei et Maronis
pater, vii. 227.
- Orthium carmen, i. 24.
- Orthocorybantes populus, iii.
92.
- Orus Osiris filius rex Ægypti,
ii. 144. Græcis Apollo dici-
tur, *ibid.*
- Oryes ubi gignantur, iv. 192.
- Osiris Ægyptiis, Bacchus et Di-
onysus dictus, ii. 144.
- Ossa Thessalæ mons, i. 56. vii.
128, 129.
- Ossa viri quinque cubitorum,
ix. 93.
- Ostenta Xerxi oblata, vii. 57.
ostentat Delphis quæ barbaris
contigerunt, viii. 37, 38.
- Ostia Nili septem numero, ii.
17.
- Ostracismi exemplum, viii. 79.
- Otanes Pharnaspis filius, iii. 68.
conjunctionis in magum autor,
iii. 70. oratio ejus de statu po-
pulari ad Persas, iii. 80.
- Otanes Amestris pater dux Per-
sarum, vii. 61. Otanes missus
contra Samum, iii. 141. O-
tanis morbus, iii. 149.
- Otanes dux Persarum Darii ge-
ner, v. 116. ejus gesta: res in
Ionia et Æolia, v. 123.
- Otanes Sisamnis fil. super pelle
patris sedens judicat, v. 25.
- Otaspes fil. Artachai, vii. 63.
- Othrys mons Thessalæ, vii.
129. oves sacrae Solis ubi,
ix. 93.
- Ovium mira duo genera, quæ
habet Arabia, iii. 113.
- Ozolæ Locri, viii. 32.
- P.
- PACTOLUS fluvius, qui ramenta
aurea e Tmolo defert, v.
101.
- Pactyæ urbs Chersonesi, vi. 36.
- Pactyas Lydus a Cyro deficit,
i. 154. Persis traditus, i. 160.
- Pactyica regio, iii. 93, 102. iv.
44. lingua, vii. 85.
- Pactyes quam armaturam in
Xerxis exercitu tulerint, vii.
67. Pactyicus cultus, vii.
85.
- Padæi Indi, iii. 99.
- Pæana cantant Perinthii ante-
victoriam, v. 1.
- Pæonia situs, v. 13.
- Pæones, v. 13, 98. vii. 113.
magna pars transportati in
Asiam, v. 15. Xerxis socii,
vii. 185.
- Pæonius ager ubi, vii. 124.
- Pæoplæ pop. vii. 113. abducti
in Asiam, v. 15.
- Pæsus urbs Hellesponti. v.
117.
- Pæti Thraciæ populus, vii.
110.
- Pæum oppidum, vi. 127.
- Pagasæ, et sinus ad illas ferens,
vii. 193.
- Palæstina Syria, i. 105, et Pa-
læstini, iii. 5. vii. 89.
- Palenses sive Pales in Cephala-
lenia, ix. 28.
- Palladis sacerdotis barba porten-
tum, i. 175. viii. 104.
- Pallena, viii. 26, 126.
- Pallena Phlegra prius appellata,
vii. 123.

- Pallenidis Minervæ templum, i. 62.
 Palmarum Babyloniarum diversitas, i. 193. palmarum spathæ, vii. 69. palmæ ubi multæ, iv. 172, 182.
 Pamisus Thessalizæ fluvius, vii. 129.
 Pammon Scyrius, vii. 183.
 Pamphylorum in Xerxis exercitu armatura, vii. 91.
 Pamphyli tribules Sicyone, v. 68.
 Pamphyli populus, iii. 90. a Crœso subacti, i. 28.
 Pan unus inter viii. deos, ii. 46.
 Pan Ægyptius vetustissimus deorum, ii. 145. Panis templum, vi. 106. Panis simulacrum, ii. 46. Pan quibus parentibus ortus, ii. 145, 146.
 Panætius Sosimenis filius, viii. 82.
 Panegyres Atheniensium, vi. 111.
 Panes Perdicæ dupli effecti, viii. 137.
 Pangæus mons, v. 16. vii. 112.
 Panionium locus sacer, i. 143, 148, 170.
 Panionius Chius exsector pœna se digna affectus, viii. 105, 106.
 Panitis Messenii consilium in discernendis geminis, vi. 52.
 Panopeæ, viii. 34. Panopensium oppidum, viii. 35.
 Panos portus ubi, i. 157.
 Pantagnotus Polycratis frater, iii. 39.
 Pantaleon Alyattis f. a Crœso fratre occisus, i. 92.
 Pantareus pater Cleandri, vii. 154.
 Pantheræ Libycæ, iv. 192.
 Panthialæci Persarum genus, i. 125.
 Panticapes fluvius, vi. 18, 47. ejus fluxus, iv. 54.
 Pantimathi populus, iii. 93.
 Pantites sese strangulat, vii. 232.
 Papæus Jupiter apud Scythas, iv. 59.
 Paphlagones populus, i. 6, 72. iii. 90. a Crœso subacti, i. 28. eorum in Xerxis exercitu armatura, vii. 72.
 Papraces pisces, v. 16.
 Papremis oppidum, ii. 59. iii. 12.
 Papremiticum festum, ii. 63.
 Papremitanis equi fluviales sacri, ii. 71.
 Papremitana plaga, ii. 165.
 Paræbates Dorei comes, v. 46.
 Paralatae Scythæ, iv. 6.
 Parapotamii populos, viii. 33.
 Parasanga mensura, ii. 6. v. 53.
 Paretaceni populus Mediae, i. 101.
 Paricanii, populus, iii. 92, 94. Paricaniorum in Xerxis exercitu armatura, vii. 68, 86.
 Parii, viii. 67.
 Paris Alexander ad Proteum ducitur, ii. 115.
 Parion urbs, v. 117.
 Parius lapis, v. 62.
 Parmys filia Smerdis filii Cyri, vii. 78.
 Parnassus mons, viii. 27. ejus vertices duo, viii. 32.
 Paroreatae populus in Peloponneso, iv. 148. viii. 73.
 Parthenius fluvius, ii. 104.
 Parthenius mons ubi, vi. 105.
 Parthi populus, iii. 93, 117. eorum in Xerxis exercitu armatura, vii. 66.
 Partus leznae et viperæ cur non copiosus, iii. 108. partus diversa tempora decem, novem, septem menses, vi. 69.

- Parus insula, v. 31. Parus a Miltiade obsidetur frustra, vi. 133, 134.
- Pasargadæ Persarum genus, i. 125. ex his Badres, iv. 167.
- Pasicles Philisti pater, ix. 97.
- Pata Scythice, pro occidere, iv. 110.
- Pataicus Ænesidemi pater, vii. 154.
- Pataici dii, iii. 37.
- Patara oppidum Lyciæ, i. 182.
- Pateræ aureæ sex a Gyge apud Delphos positæ, i. 14. pateræ aurea et argentea Delphos a Cræso missæ, i. 51. pateræ aheneæ mira capacitus, i. 70.
- Patarbemni aures nasusque præscinduntur, ii. 162.
- Paterna in opificia ubi succedant et filii, vi. 60.
- Patiramphes Xerxianus currus auriga, vii. 40.
- Patizithes magus, iii. 61, 63.
- Patrenses pars Achæorum, i. 145.
- Patumus oppidum Arabiæ, ii. 158.
- Pausanias Cleombroti filius, iv. 81. v. 32. ix. 10, 61. ejus exercitus ordo permutatus, ix. 47. victoria de Mardonio, ix. 63
- Pausaniæ præda, ix. 80. ejus dictum de luxu Persico, ix. 82.
- Pausicæ populus, iii. 92.
- Pausiris Amyrtæi filius, iii. 15.
- Pax, ejus felicitas præ bello, i. 87.
- Pecuarii Armenii ubi, i. 194. pecuarii Indi, iii. 99. pecuarii Persæ, i. 125.
- Pedasa, urbs, v. 121. vi. 20.
- Pedasensis Hermotimus, viii. 104.
- Pedasii populus ab Harpago expugnatus, i. 175 viii. 104.
- Pediculorum comedores, iv. 109. eos vicissim mordent feminæ Adyrmachidarum, iv. 168.
- Pedieæ oppidum ubi, viii. 33.
- Pedienses, ibid.
- Pedis mensura, ii. 149.
- Pelasgi populus, i. 145, 146. ii. 50. vii. 44. et eorum lingua, i. 57. Lemnum et Imbrum tenent, v. 26. Lemnum, vi. 136. et Antandrum, vii. 42.
- Pelasgi Ægialees prius, Iones dicti, vii. 94. Pelasgi ex Attica exacti, vi. 136.
- Pelasgicus murus Athenis, v. 65.
- Peleus rapuit Thetin, vii. 191.
- Pelius mons vel Pelion ubi, iv. 179. vii. 129.
- Pella urbs Bottiæidis terræ, vii. 123.
- Pellena Achæorum pars, i. 145.
- Pelles ad scribendum, v. 58.
- Pelops Phryx Persarum servus, vii. 11. Pelopis Phrygis regio, vii. 8.
- Peloponnesi gentes septem, viii. 78.
- Peloponnesium bellum, ix. 73.
- Peloponnesus pleraque sub Spartanis, i. 68.
- Pelusium ostium Nili, ii. 17, 154. iii. 10.
- Πειραιάς Αἰολού, ii. 37.
- Peneus fluvius Thessaliæ, vii. 20, 128, 129, 173.
- Pennis oppletum aërem Scythæ narrant, iv. 31.
- Pentapolis ante Hexapolis appellata, i. 144.
- Penthylus dux Paphius captus, vii. 195.
- Percalos, Chilonis filia, vi. 65.
- Percotes urbs, v. 117.
- Perdiccas, Gauanes, et Aëropus.

fratres. vii. 22. viii. 137. Perdicæ pueri panes dupli effecti, viii. 138. quomodo Macedoniæ tyrannus factus, viii. 137, 138.
 Peregrini dicti Spartanis Persæ, ix. 11.
 Pergamum Priami, vii. 43.
 Pergamum murorum Pierum unus, vii. 112.
 Perialla Delphica vates, vi. 66.
 Periander Cypseli filius Corinthiorum tyrannus, i. 20. iii. 48. ei maximum miraculum oblatum, i. 23. uxorem necat, iii. 50. cum defuncta uxore concubuit, v. 93. ejus filii, iii. 50. gesta cum minore, iii. 50, 51, etc.
 Pericles quibus majoribus, vi. 131.
 Perilaus, ix. 103.
 Perpherenses in Delo, iv. 33.
 Perinthus urbs, iv. 90. vi. 33. ejus expugnatio, v. 2.
 Perinthii a Persis subacti, v. 1 eorum cum Pæonibus singulare certamen, v. 1. Tyrodiza eorundem urbs, vii. 25.
 Perrhæbi, populus, vii. 128, 132.
 Persarum origo unde, vii. 150. complura genera, i. 125. aspera regio, i. 71. ix. ult. Persæ aratores, Persæ pecuarii, i. 125. præstantissimi Pasargadæ, ibid. institutio qualis, i. 136. numina que et religio, i. 131. ritus dum Jovi immolant, ibid. ritus in sacrificiis, i. 132. Persarum mores varii, i. 133. Persæ immunes a tributo, iii. 97. Persæ Uraniae Veneri sacrificant, i. 132. Persæ Venus Mitra appellatur, ibid. Persarum natalitia, i. 133. Persæ inter pocula consultant, ibid. Persarum ne-

cessitudo vicinitatis maxima, i. 134, eorum philautia, ibid. externalium rerum studiosissimi, i. 135. flumina religiosissime colunt, i. 138. mos in sepeliendis cadaveribus defunctorum, i. 140. gyrum cœli Jovem appellant, i. 131. deos ex hominibus ortos esse negant, ibid. ignem deum arbitrantur, iii. 16. eorum virtus habitusque priscus, i. 71. virtus vivendique spatum, iii. 22. eorum ingenium, i. 89. Persarum convivia lasciva, v. 18. Persarum cædes in convivio, v. 20. multitudine in præliis victores, v. 2, et 119. opprobrium, muliereignavor, ix. 107. Persæ Æthiopas numero vincunt, iii. 21. Persæ criniti, vi. 19. Cephenes appellati et Artæi, vii. 61. Persæ immortales qui, vii. 83. Persicus luxus, ix. 80, 82. Persarum uxores per vices concubunt, iii. 69. Persis oraculum redditum, ix. 43. Persarum tabellionum cursus et modus, viii. 98. magi, i. 140, satrapeiæ, iii. 89. clementia, i. 137. iii. 15. capita cur fragilia, iii. 12. eorum cum Lydis conflictus, i. 80. in potestatem Medorum a Phraorte redacti, i. 102. Persarum ab Astyage defectio, i. 27, etc. Persarum bellica arma, v. 49. cum Caribus consertum bellum, v. 119, etc. Persarum minæ Ionibus intentatum, v. 9. Persarum ornatus in Xerxiano exercitu, vii. 61. Persarum equestrium copiarum numerus, vii. 87. Persarum cum Lacedæmoniis congressio, vii. 211.

- Persarum naufragium ad Eu-
bœam, viii. 12. Persicum im-
perium ad Caucasum, iii. 97.
Persicum mare, iv. 39. Per-
sici equitatus præfecti, vii. 88.
Persicarum copiarum apud
Plataeas ordo, ix. 30.
Persees Persei fil. vii. 61.
Perseus Assyrius, vi. 53, et 54.
Danaës et Jovis filius, ii. 91,
vii. 61.
Persei specula, ii. 15 ejus temp-
lum, simulacrum, sandalium
ubi, ii. 91. gymnkorum lu-
dorum institutor, ibid. ejus
profectio in Ægyptum, ibid.
Persidae reges, i. 125.
Petrica tribus, v. 92.
Petræ Trachiniæ, vii. 198.
Phædyma Otanis filia, iii. 68.
magum prodit, iii. 69.
Phænippus Callice pater, vi.
121.
Phagres castellum Pierum, vii.
112.
Phalerus urbs, v. 63. navale A-
theniens. vi. 116. viii. 91. ix.
32.
Phalli in sacris, ii. 49.
Phanagoras Onetæ pater, vii.
214.
Phanes Halicarnasseus, iii. 4. e-
jus astutia et effugium, ibid.
filii in ejus conspectu mactati,
iii. 11.
Pharandates Theaspis filius, vii.
79. ix. 75.
Pharbætitana plaga, ii. 166.
Pharenses pars Achæorum, i.
145.
Pharnaces pater Artabazi, vii.
66. ix. 41.
Pharnaspes Achæmenides, iii. 2.
Pharnazathres dux Indorum,
vii. 65.
Pharnuches præfectura cedit in-
felici equi lapsu, vii. 88.
Phaselis urbs, ii. 178.
Phasis, i. 104. ii. 103. iv. 38,
86. vi. 84.
Phayllus Pythonices ter, viii.
47.
Phegeus Aëropi pater, ix. 26.
Phemius Smyrnæus Homeri
præceptor, ii. 5. etiam pater
ejusdem adoptivus, ii. 4. ubi
laudatus ab Homero, ii. 26.
Pheneum urbs, vi. 74.
Pherendates Megabazi fil. vii. 67.
Pheretime Arcesilai regis mater,
iv. 162. exercitum poscit ab
Euelhone, et colum accipit,
ibid. in Barcaeos crudelitas e-
jus, iv. 202. ejus miseranda
mors, iv. 205.
Pheron Ægypti rex cæcus, ii.
111. ei oraculum redditur,
ibid. ejus donaria, ibid.
Phiala in balteis Scytharum,
iv. 10.
Phidippides Athen. vi. 105.
Phiden Argivorum tyran. vi.
127.
Phigalensis ex Arcadia, vi. 83.
Philæus Ajacis filius, vi. 85.
Philagrus Cyneæ fil. proditor
Eretriæ, vi. 101.
Philaon Chersis filius, viii. 11.
Philes pater Rhœci, iii. 60.
Philippus Butacidæ f. Olympi-
onices, v. 47.
Philippus Macedo, viii. 139.
Philistus Pasicles fil. ix. 97.
Philitis pastor, ii. 128.
Pilocyon Spartan. ix. 72, 85.
Philocyprus a Salone versibus
celebratus, v. 113.
Phla insula, iv. 178.
Phlegra regio, vii. 123.
Phliasii, ix. 28.
Phlius oppidum, vii. 202.
Phocæa urbs, i. 80, 142. ii. 106,
178. Phocæa quomodo capta,
i. 164.

- Phocaïs Homéri, ii. 16.
 Phocenses, i. 152. primi longis
 navibus usi sunt, i. 163. Pho-
 cænsum murus, ibid. eorum
 demigratio in Cyrnum, i. 165.
 eorum mutua execratio nequis
 in patriam rediret, i. 165. cum
 Tyrrhenis et Carthaginiensi-
 bus navale bellum, i. 166.
 prælio victi Cyrno secedunt,
 ibid. eis Cadmea victoria ob-
 tigit, ibid. in Rheygium demi-
 grant, ibid. capti lapidantur,
 i. 167.
- Phocenses, i. 146. Phocensium
 in Thessalos eruptio, viii. 27,
 28, Phocensium regio a bar-
 baris vastatur, viii. 32.
- Phœbi fanum, vi. 61.
- Phœnices, ii. 104.
- Phœnices Sidonii, vii. 44.
- Phœnices Tyrii, ii. 112. Phœ-
 nices ex Palæstina Syria, i.
 105. Palæstini, ii. 104.
- Phœnices dissensionum auctores
 cum Græcis, i. 1. Phœnices
 ad Libyam cognoscendam
 missi, iv. 42. invenerunt auri-
 fodinas Thasi, vi. 47. Phœ-
 nices primi litteras in Græ-
 ciam adulere, v. 58. Phœni-
 cum armatura in exercitu
 Xerxis, vii. 89. Phœnices qui-
 dam decollati jussu Xerxis,
 vii. 90.
- Phœnicum aversio in Iædendis
 colonis, iii. 19.
- Phœnicia litteræ, v. 58.
- Phœnix Ægypt. avis sacra, ii.
 73. ejus descriptio, ibid.
- Phœnix fluvius, vii. 176, 200.
- Phormus Atheniensis, vii. 182.
- Phraortes filius Deiocis, rex Me-
 diae, i. 102. ejus res gestæ et
 interitus, ibid.
- Phrataguna Darii regis uxor,
 vii. 224.
- Phriconis, i. 149. ii. 1.
- Phrixæ, oppidum, iv. 148.
- Phrixus, vii. 197.
- Phronima Etearchi filia ejusque
 fortuna, iv. 154. concubina
 Polymnesti, iv. 155.
- Phryges a Crœto subacti, i. 28.
- Phryges antiquissimi homi-
 num, ii. 2. eorum in Xerxiano
 exercitu armatura, vii. 73.
- Phryges Briges dicti antea,
 ibid.
- Phyrnichi fabula, vi. 21.
- Phrynon pater Attagini, ix. 15.
- Phthiotæ Achæi, vii. 132.
- Phthiotis ora, i. 56.
- Phya mulier ex tribu Pæanica,
 i. 59. ab ea Pisistratus ut re-
 ductus, ibid.
- Phylacus Histiai fil. viii. 85.
- Phylacus et Autonous Del-
 phorum heroës et eorum de-
 lubrum, viii. 39.
- Phyllis regio, vii. 113.
- Pilorus urbs, vii. 122.
- Pieria pix, iv. 195.
- Pieres pop. vii. 112. 185.
- Pierum muri, vii. 112.
- Pigres Seldomi fil. vii. 98.
- Pigres et Mantyes fratres, v.
 12.
- Pindarus poëta, iii. 38.
- Pindus mons Thessaliæ, i. 56.
 vii. 129.
- Pinus, locus, ii. 20.
- Pinus, fructus nomina, ibid.
- Pini natura quæ, vi. 37.
- Pirus, ingens fluvius, i. 145.
- Piromis ex Piromi Ægyptio-
 rum, ii. 143.
- Pisa urbs, ii. 7.
- Piscatores Tirynthii, vii. 137.
- Piscatorum ænigma, ii. 35.
- Piscibus Ægyptus abstinet, ii.
 37. piscium qui Ægypto sa-
 cri, ii. 72. piscium genitura
 in stagnis apud Ægyptios, ii.

93. pisces pabulum equorum
ubi, v. 16.
- Pisistratus Hippocratis filius Atheniens. tyrannus, i. 59. vi.
103. ejus nobile commentum,
quo Athenarum imperio potitus, ibid. Athenis ejicitur,
i. 59. per feminam mire reducitur, i. 60. illegitime cum uxore coit, i. 61. Marathonom occupat, i. 62. ejus contra Athen copiae, i. 61, 62.
tertio urbe Athenis potitur, i. 64. Naxum insulam subegit,
ibid. Delum insulam expiat, ibid. Pisistratidæ Athenis pulsi, v. 63, etc.
- Pisistratus Nestoris fil. v. 65.
- Pisistris Crœsi effigies apud Delph. i. 51.
- Pistryus urbs, et lacus in ea sal-sus ac piscosus, vii. 109.
- Pitana civitas Æoliæ, i. 149.
- Pitane tribus, iii. 55.
- Pittaci Mitylenæi responsum ad Crœsum, i. 27.
- Pituitæ fluxus remedia, iv. 187.
- Pix Pieria ubi, iv. 195. Cyrauenensis et Zacynthia, ibid.
- Pixodarus Cindyensis, v. 118.
- Placia, regio, i. 57.
- Placianorum lingua, i. 57.
- Platæa insula Libyæ, iv. 151, 153, magnitudo ejus, 156, 169.
- Platæa urbs incenditur, viii. 50.
- Platæenses, vi. 108.
- Platæensis clades, ix. 53, 64, 100.
- Platæensis ager, ix. 15.
- Platanus aurea atque vitis, vii. 27. platanorum ingens lucus, v. 119. platanus aureo monili a Xerxe donata, vii. 31.
- Plistorus Apsinthiorum deus, ix. 119.
- Pleunus portus, iv. 168.
- Plinthinetes sinus, ii. 6.
- Plistarchus Leonidæ fil. ix. 10.
- Pluvia nulla apud Theræos per septem annos, iv. 151. pluvia apud Ægyptios portentosa, iii. 10.
- Pœciles, iv. 147.
- Pœnæ modus apud Persas, i. 137.
- Pœni, *vide supra* Libyes.
- Pogon Træzeniorum portus, viii. 42.
- Poli et gnomonis inventio, ii. 109.
- Polichnitani Cretes, vii. 170.
- Pollux et Castor, iv. 145, v. Tyndaridæ.
- Polyas Anticyrensis speculator, viii. 21.
- Polycratis prodigiosa fortuna, iii. 39, etc. Polycratis smaragdus, iii. 41. ejus callidum commentum, iii. 56. Polycratis cædis occasio, iii. 120, 121.
- Polycratis filiæ somnium, iii. 124. Polycrates cruci affixus, iii. 125.
- Polycritus Ægineta ejusque strenuitas, viii. 92, 93.
- Polydectes rex Spart. viii. 131.
- Polydorus Alcamenis fil. vii. 204.
- Polydorus avus Laii, v. 59.
- Polynnestus Theræus, iv. 155.
- Polynices, iv. 147. vi. 52. ix. 27.
- Ponticum, genus arboris, iv. 23.
- Pontus Euxinus, iv. 46. ejus dimensio, iv. 85, 86.
- Populus contubernium ingratissimum, vii. 156.
- Porata fl. iv. 48.
- Porinus lapis, v. 62.
- Porthnia Cimmeria, iv. 45.
- Posideum urbe, iii. 91.
- Posidoniates vir, i. 167.
- Posidonius Spart. ix. 71, 85.
- Potidæa urbs, vii. 122. obsidio ejus, viii. 127, 128, 129.

Præda Græcorum e Persarum
 clade, ix. 80. præda Pausaniae,
 ix. 81.
 Præsepe Mardonii totum ex ære
 a Græcis diripitur, ix. 70.
 Præsii Cretes, vii. 170, 171.
 Prasiadis paludis inhabitatores,
 v. 16.
 Praxilaus Xenagoræ pater, ix.
 107.
 Praxinus navarchus Trœzen. vii
 180.
 Prexaspes Persa, iii. 34. inter-
 ficit Smerdin, iii. 30. se præ-
 cipitem dat e turri habita
 ante oratione ad Persas, iii.
 75.
 Prexaspes Aspathinis filius, vii.
 97.
 Priami Pergamum, vii. 43.
 Priene urbs Ioniæ, i. 142. eam
 Ardys expugnat, i. 15.
 Prienenses, vi. 8. a Mazare
 subiguntur, i. 161.
 Primogenitus ex lege Spart. suc-
 cedit in regnum, vi. 52.
 Prinetades Demarmeni fil. v. 41.
 Procles rex Spart. viii. 131. iv.
 147, *vide* Eurysthenes.
 Procles Epidauri tyrannus, iii.
 50. capit, iii. 52.
 Preconnesus Aristeas, iv. 13.
 Proconnesus incensa, vi. 33.
 Prodigiorum maxima observa-
 tio apud Ægyptios, ii. 82.
 Promenea Dodonæorum sacer-
 dos, ii. 55.
 Promethei uxor Asia, iv. 45.
 Properare est noxiū, vii. 10.
 Propontidis dimensio, iv. 85.
 Proserpinæ et Cereris festum,
 viii. 65.
 Prosopitis insula et ejus latitudo,
 ii. 41. ejus plaga, ii. 165.
 Proteus Pheronis in regno Æ-
 gypt. successor, ii. 112. Pro-

tei fanum apud Memphin,
 ibid.
 Protemplaris Minerva, viii. 39.
 Protesilai templum ubi, vii. 33.
 ix. 116.
 Protohyes Mæcys pater, i. 03.
Proverbia.
 Ætheri Jovis contermina regio,
 vii. 8. Animus in auribus ha-
 bitat, vii. 39. Cadmea victo-
 ria, i. 166. Dolosi homines,
 dolosa et eorum vestimenta,
 iii. 22. Cum Jove de divitiis
 certare, v. 49. Episcythison,
 vi. 84. E tripode oraculum,
 iv. 179. Hunc calceum tu qui-
 dem consuisti: Aristagoras
 autem induit, vi. 1. Ignifer
 non relinquendus, viii. 6. In
 frigidum furnum panes in-
 gerere, v. 92. Isthmum fod-
 dere, i. 174. Lemnia facinora,
 vi. 138. Longæ regum manus,
 viii. 140. Molles viri ex mol-
 libus regionibus, ix. ult. Mu-
 læ partus, iii. 151. Muliere
 ignavior, ix. 107. Non est
 istud curæ Hippoclidæ, vi.
 129. Ovem lupis relinquere,
 iv. 149. Pinus in modum ex-
 cidere, vi. 37. Sylosontis ami-
 culum, iii. 139. Ver ex anno
 exaruisse, vii. 162.
 Prytanes Naucratorum, v. 71.
 Prytanis rex Spart. viii. 131.
 Prytaneum Athen. i. 146. vi.
 139. vii. 197.
 Psammenitus Amasis filius Æ-
 gypti rex, iii. 10. captus a
 Cambyses, ejusque captivi di-
 cta, iii. 14. liberatus res no-
 vas moliens epoto taurino
 sanguine obiit, iii. 15.
 Psammis rex Ægypti, Neci fil.
 ii. 159, 160. ejus mors, ibid.
 Inari pater, vii. 7.

- Psammitichus *Ægypti* rex, i. 105. ii. 2, 28, 151, *etc.* vii. 7.
 Psylli, populus, iv. 173. eorum expeditio infelix adversus austrum, *ibid.*
 Psyttalea insula, viii. 76, et 95.
 Pteria locus Cappadocia^æ munitissimus, i. 76.
 Pteriorum urbs a Crœso expugnatur diripiturque, *ibid.*
 Ptoum, viii. 135.
 Pudenda pueris qui præcidant, ii. 104. pudenda *Ægypti* munditiae caussa præcidunt, ii. 37.
 Puellæ ex legibus elocantur, i. 198.
 Pugna Sagartiorum cum restibus, vii. 85.
 Puteus trifarias rerum species exhibens, vi. 119.
 Pygargi, iv. 192.
 Pylæ, vii. 201.
 Pylæa. vii. 213.
 Pylagoræ, *ibid.*
 Pylii, i. 147. v. 65.
 Pylus locus, v. 65. vii. 168.
 Pyramides apud Memphin, ii. 8. pyramides Mæridis regis *Ægypt.* ii. 101. pyramis regis Cheopis, ii. 124, 125. pyramis a quæstu meretricio, ii. 126. pyramis Chephrenis *Ægypt.* regis, ii. 127. pyramides Philistidis pastoris, ii. 128. pyramis Mycerini regis, ii. 134. pyramis Rhodopis mulieris falso credita, *ibid.* pyramis regis Asychis lateritia, ii. 136
 Pyrene urbs, ii. 38.
 Pyretos fluvius Scythiae, iv. 48.
 Pyrgus oppidum, iv. 148.
 Pythagoras Mnesarchi filius, iv. 95. sophista celebris, *ibid.*
 Pythagoras Milesius patriæ procurator, v. 126.
 Pythagoras monarcha Selinuntis, v. 46.
 Pythermus Phocæensis, i. 152.
 Pythes sive Pytheas Ischenoi f. vir strenuiss. captus, vii. 181. viii. 92. liberatus, viii. 92.
 Pythes Nymphodori pater, vii. 137.
 Pytheus Lamponis pater, ix. 78.
 Pythia corrupta, v. 66.
 Pythiæ oraculum Lycurgo redditum, i. 65. de ossibus Orestis, Lacedæmoniis redditum, i. 67. ad Crœsum, i. 91. de Isthmo Cnidiis datum, i. 174, *v.* oracula.
 Pythii Lacedæmone qui, vi. 57.
 Pythius Atyis f. Lydus, vii. 27. ejus ingentes facultates, vii. 27, 28. ejus filius a Xerxe dissecitus, vii. 39.
 Pytho, i. 54.
 Pythogeres in Inicum oppidum relegatur, vi. 23.

R.

- RASURA Argivorum, i. 82.
 Regem ubi conspici nefas, i. 199. rex ubi statura maximus deligitur, iii. 20.
 Reges Saitæ in *Ægypto*, ii. 169.
 Regio nulla sibi præbet omnia, i. 32.
 Regis Græci civilitas, iv. 78.
 Regna olim pecuniae eguna, viii. 137.
 Regum jura apud Laconas, vi. 56
 Regum filios benigne tractant Persæ, iii. 15.
 Rerum humanarum inconstans, i. 5. rerum omnium inspiciens exitus, i. 52. res divinitus futuræ signis declarantur, ix. 100.

Restibus instructa pugna, vii. 85.
 Rex Persarum non vincitur beneficiis, vii. 39. ix. 18.
 Rhadinaces Persis olei genus, vi. 119.
 Rhampsinitus rex Aegypti: et ejus simulacula, ii. 121. filiam prostituit, ibid. ejus ingentes pecuniae, ibid. Rhampsiniti descensus ad infernas sedes, ii. 122.
 Rhapsodi propter Homerica carmini expulsi Sicyone, v. 67.
 Rhegium, i. 176, 177. Reginorum maxima caedes, vii. 170.
 Rhenæa, vi. 97.
 Rhodi populus Lindii, vii. 158.
 Rhodium mare ubi, i. 174.
 Rhodope mons, iv. 49.
 Rhodopis meretrix famosa, ii. 135. ejus an pyramis una, ii. 134, 135. ejus donarium in templo Delphico, ii. 135.
 Rhodus civitas, ii. 178.
 Rhœcus architectus, iii. 60.
 Rhœtium opp. vii. 43.
 Rhypes pars Achæorum, i. 145.
 Ridere coram aliquo apud Persas indecens, i. 99.
 Rosæ sexagenum foliorum, viii. 158.
 Rubrum mare, ii. 8, 158, 159.
 Ruinæ hominibus disciplinæ sunt, i. 207.

S.

SABACUS rex Aethiopum, ii. 137, 152. Aegyptum subigit, ibid. ejus acta in Aegypto, ii. 137, 138. viso in somnis Aegyptum relinquit, ii. 139.
 Sabylus Gélos, vii. 154.
 Sacæ populus, iii. 93. vii. 9.

Sacas omnes Scythes Persæ vocant, vii. 63. Sacarum in Xerxiano exercitu armatura, et dux, vii. 64.
 Sacerdotes Aegyptiorum, ii. 37.
 Sacra ante expeditionem, ix. 19.
 Sacra et profana vulgo non discreta, ii. 65. Sacra Cabironum a Pelasgis sumpta, ii. 51. Sacra Triopii Apollinis, i. 143. Sacrificium publicum, vi. 57. Sacrum Panionium, i. 143.
 Sardyattes Ardyis fil. rex Lydiae, i. 16, 18.
 Sagartii, Parsarum genus, i. 125. iii. 93. vii. 85. eorum tributum, iii. 93.
 Sagitta ad cœlum excusso a Dario, v. 105. Sagittæ, Scytharum robur, iv. 132.
 Sais urbs Aegypti, ii. 28, 59.
 Sais urbs regia Apriæ, ii. 163, 170 Saitana plaga, ii. 165. Saitanorum regum sepultura, ii. 169. Saiticum ostium Nili, ii. 17.
 Sal sua sponte crescens, iv. 53. ex lacu, vii. 30. salis colles ubi, iv. 181, 182, 183. Salinarii Aegyptii concubitus cum muliere mortua, ii. 89.
 Sala urbs Samothraciæ, vii. 59.
 Salamis Atheniensium refugium, viii. 56.
 Salamini Cypri, iv. 162. v. 104. ii. 28.
 Salmydessus, Thraciæ, iv. 93.
 Samii a Lacedæmoniis tentati, iii. 47. frustra, 55.
 Samium templum, ii. 148.
 Samothracia, vi. 47. Samothraciæ populus Pelasgi, ii. 51. Samothraces jaculatores, viii. 90. Samothraci muri, vii. 108.
 Samus et Samiorum lingua, i.

142. Sami eversionis per Darium caussa, iii. 139. Samus Sylosonti traditur, iii. 149. Samiorum *Æschronia* tribus, iii. 26. Samiorum crater, iv. 152. Samii Zanclam occupant, vi. 23. Samiorum Apaturia, ii. 29. Samiorum tria miranda, iii. 60. Samyris sapiens, vi. 127. San Dorum, i. 139. ea littera Persarum nomina terminantur, *ibid.*
 Sana urbs, vii. 22, 122.
 Sanacharibus rex Arabum et Assyriorum *Ægyptum* invadit, ii. 141. fugatur, *ibid.*
 Sandalium Persei, ii. 91.
 Sandanis Lydus, i. 71.
 Sandoces Thaumasiæ f. cruci affigitur et liberatus tandem capitur, vii. 194.
 Sanguinem lingendo fœderis fit vinculum, i. 74.
 Sapæi Thraciæ populus, vii. 110.
 Sapientes non esse potentes, acerbum, ix. 116.
 Sapires, populus, iv. 40.
 Sappho poëtria, ii. 135.
 Sarangæi populus, iii. 93, 117.
 Sarangarum in Xerxis exercitu armatura, vii. 67.
 Sardanapallus rex Nini, ii. 150. ejus thesaurus, *ibid.*
 Sardena mons, ii. 9.
 Sardinia, i. 170.
 Sardinia insula maxima, v. 106, et 124.
 Sardis a Cimmeriis captæ, i. 15.
 Sardis una parte saltem expugnabiles et earum expugnatio, i. 84. captæ et concrematæ ab Ionibus, v. 101, 105.
 Sardium reges Heraclidæ, i. 7.
 Sardium primus rex Agron, i. 7. Meles, i. 86. Sardius leo circumlatus ubi, *ibid.* Sardum expugnatio in tertium annum dilata a deo, i. 91.
 Sardonium linum, ii. 105.
 Sardonium mare, i. 166.
 Sarta urbs, vii. 122.
 Sarpedon et Minos Europæ filii, i. 173.
 Sarpedonium promontorium, vii. 58.
 Saspries populus, iii. 94. eorum armatura, vii. 79.
 Sataspes Achæmenides, iv. 43. cruci affixus, *ibid.*
 Satrae Thraciæ populus, vii. 110, 111.
 Satrapæ Persarum, i. 192. iii. 89, 90, etc.
 Sattagydae populus, iii. 91.
 Saulius rex Scytharum, iv. 76. interficit patruelem Anacharsin, iv. 76, 77.
 Sauromatæ Amazonibus miscentur, iv. 110, 113, 114. solēcissant lingua Scythica, iv. 117. eorum uxores et conjugia, iv. 116, 117.
 Scæus pugil, v. 60.
 Scamander fluvius, v. 65. ejus aqua exercitum Xerxis deficit, vii. 42.
 Scamandronymus pater Charaxi, ii. 135.
 Scaptesyle, vi. 46.
 Sceptra gerendi ratio apud Babylonios, i. 195.
 Schoenus mensura, ii. 6.
 Sciathus insula, vii. 176. viii. 7, et 90.
 Scidrus oppidum, vi. 21.
 Sciona urbs in Pallena, viii. 123.
 Sciradis Minervæ templum, viii. 94.
 Scironis via in Isthmo, viii. 71.
 Scholæ tectum in pueros corruens, vi. 27.

- Scelos oppid. Bœotiae, ix. 15.
 Scolopoeis, ix. 97.
 Scoloti Scythæ, unde nominati, iv. 6.
 Scopadæ Thessali, vi. 127.
 Scopasis rex Scytha, iv. 128.
 Scutum Persis ostendisse dicuntur Alcmæonidæ, vi. 121, et Herodoti de ea re sententia, 123, 124.
 Scylace urbs, i. 57.
 Scylus Caryandeus, iv. 44. Scylacis cujusdam supplicium, v. 33.
 Scyles Ariapthis filius rex Scytharum, iv. 78. ejus interitus, iv. 80.
 Scyllias urinator, viii. 8.
 Scyrius Pammon, vii. 183.
 Scyrmiadæ Thraces, iv. 93.
 Scytha Herculis filius, iv. 10.
 Scytharum origo, iv. 5. Scytharum regum origo, iv. 10.
 Scythæ nomades pecuarii, i. 73. iv. 19, 55. vi. 84. Scytharum nomadum seditio, i. 73. iv. 11. Scythæ trucidatum coctumque puerum Cyaxari loco venationis offerunt, i. 73. ad Alyattem configunt, ibid. in Asiam transeunt, i. 103. iv. 12. Cimmerios ex Europa pellunt, i. 103. iv. 11. Medium occupant, i. 104. eorum cum Medis ad Caucasum congressio, ibid. fusis Medis Asia potiuntur, i. 105. Vraniaë Veneris templum depuluntur: unde femineo morbo corripiuntur, ibid. a Medis inebrati, quum Asiam aliquandiu obtinuissent, occiduntur, 106. a Sesostre subacti, ii. 103, 111. Scytharum servi cur oculis orbentur, iv. 2. Scytharum ratio emulendi lactis, ibid. Scythæ oratores, iv. 18, 19, 53, 54. Scythæ Auchatæ, iv. 6. Scythæ regii, iv. 57. Scytharum mores, iv. 46, etc. dii, iv. 59. iusjurandum, iv. 68. eorum mos in cædendis victimis, iv. 60. in hostes sævitia, iv. 62, 64. mos ineundi fœderis, iv. 70. Scyth. regum sepultura, iv. 71, 72. a Scyle Scytharum defectio, iv. 80. Scythæ suorum institutorum observantissimi, iv. 76, 80. Scythis eorumque equis asinorum et mulorum vox insueta, iv. 129. Scyth. munera ad Darium, iv. 180. Scyth. intemperantia, vi. 84. Scythæ Persis Sacæ appellati, vii. 68. Scythia vetus ubi, iv. 29. Scythæ duæ partes, ibid. Scythæ flumina, iv. 47. Scythia lignorum inops, iv. 61. Scythicae grues ubi hybernent, ii. 22. Scythicum gramen, iv. 58. Scythicus exercitus contra Medium, vii. 20.
 Scythes Zanclæorum rex, vi. 23, 24.
 Scythes Cadmi Coi pater, vii. 163.
 Sebennytana plaga, ii. 166.
 Sebennyticum ostium Nili, ii. 17.
 Seditionis intestinæ pravitas, viii. 3.
 Seldomus Pigris pater, vii. 98.
 Selinusii pop. v. 46.
 Selybria oppidum, vi. 33.
 Semen Indicum quale, iii. 100.
 Semiramis Babyl. regina, i. 184. ejus egregia monumenta, ibid.
 Senectæ maximus honos apud Ægyptios, ii. 80. senes ubi mactentur, iii. 99.
 Sepias litus, vii. 183, 188, 191, 195.

- Sepulcra patria Scytharum, iv. 127.
 Sepulcrum Alyattis apud Lydos, i. 93. sepulcra Babyloniorum, i. 198. sepulcra vitrea, iii. 24. sepulcrum Helles filiae Athamantis, vii. 58.
 Serbonis palus ii. 6. iii. 5.
 Seriphii populus, viii. 46.
 Sermyla Græca urbs, vii. 122.
 Serpentum sacrorum descriptio, ii. 74. serpentum sepultura in Jovis templo, ibid. sterilitas, iii. 108. serpentes cornuti, iv. 192. serpentes alati, ii. 75, 76. serpentum alatorum generatio, iv. 108, 109. thuriferas arbores observantes, iii. 107. serpentum vis apud Neuros, iv. 105. serpentibus vescentes, iv. 183. serpens arcis Athenarum custos, viii. 41.
 Serrium promontorium, vii. 59.
 Servitutem aversantur Phocæenses, i. 164.
 Servi Scytharum cur oculis priventur, iv. 2. nulli in Græcia, vi. 137. servi boni interdum hominibus malis, et contra, viii. 68. servorum bellum, vi. 83.
 Sesami Babylonici proceritas, i. 193.
 Sesostris rex Ægypti, ii. 102, etc. quas gentes subegerit, ii. 103. ejus cippi et inscriptiones et monumenta, ii. 106.
 Sestus urbs, iv. 142. vii. 33. a Græcis obsidetur, ix. 114, etc.
 Sethon Ægypti rex, Vulcani sacerdos, ii. 141. ejus mira victoria de Assyriis, ibid. ejus statua, ibid.
 Sicania, tempore Herod. Sicilia dicta, vii. 170.
 Sicas Cyberniſci pater, vii. 98.
 Sicinus Themistoclis Domesticus, viii. 75.
 Sicyon, v. 67. Sicyoniarum tribuum nomina, v. 68. Sicyoniis et Ægyptiis irrogata multa ab Argivis, vi. 92.
 Sidon Phœnicum urbs, ii. 116 iii. 136.
 Sidonia navis Xerxis, vii. 28.
 Sigeum et ejus occupatio per Pisistratum, v. 65, 94.
 Sigeum in Hellesponto Troicum, iv. 38. ad Scamandrum, v. 65.
 Sigma littera Persarum nomina terminantur, i. 139.
 Sigynnæ populus ubi, v. 9. sigynnarum appellatio quid apud alios notet, ibid.
 Silenus ubinam captus fuerit, viii. 138.
 Sileni Marsyæ pellis in utrem formata ubi suspensa, vii. 26.
 Sillicypria eorumque fructus pro oleo in lucernis, ii. 94.
 Silphium ubi, iv. 170, 192.
 Simiarum comedores, iv. 194.
 Simiarum ubi maxima vis, ibid.
 Simonides Ceus, v. 102.
 Simonides Leoprepis f. et ejus epigrammata, vii. 228.
 Simulacrum pistricis Crœsi, i. 51. simulacra ab Ægyptiis primum diis consecrata, ii. 4. simulacrum Jovis arietina facie, ii. 45. Panis, ii. 46. æstatis et hyemis, ii. 121. simulacrum ex pelvi factum ab Amasi et cur, ii. 172. simulacrum Veneris in Cyrene, ob preces exauditas, ii. 181. simulacra Minervæ lapidea duo, ii. 182. simulacrum Isidis, bubulis præditum cornibus, ii. 41. simulacrum Mercurii, porrectum veretrum ha-

- bens, ii. 51. simulacrum Darii lapideum, iii. 88. simulacrum Vulcani Pataicis simile, iii. 37. simulacula soli Marti faciunt Scytha, iv. 59. simulacula ex oleis, Damiae et Auxesiae, v. 82.
 Sindus urbs, vii. 123.
 Singus urbs, vii. 122.
 Sinope urbs, i. 76. ii. 34. iv. 12.
 Sinus Arabici maris descriptio
ii. 11.
 Sipia, locus, vi. 77.
 Siphnus insula dives metallis,
iii. 57. multata a Samiis, iii.
58.
 Sighili quae naves Salaminem,
miserint, viii. 46.
 Siris Italica, viii. 62.
 Siris Paenica, viii. 115.
 Sirites Damas, vi. 127.
 Siromitres Oebazi f. Pariconiorum dux, vii. 68. Masistii pater, vii. 79.
 Siromus Mapenis pater, vii. 98.
 Siromis pater Chersios Salimini, v. 104.
 Sisimaces dux, v. 121.
 Sisamnes Hydarnis fil. Aricorum dux, vii. 65.
 Sisamnes Otanis pater, injuste
judicans, excoriatus jussu Cambysis, v. 25.
 Sisyrna genus penulæ, vii. 67.
 Sitalces Thracum rex, iv. 80.
vii. 137.
 Sithonia regio, vii. 122.
 Siuph urbs Ægypti, ii. 172.
 Smaragdus Polycratis, iii. 41.
 Smerdis Cambysis fr. iii. 30. e-
jus a fratre mandata cædes
perpetratur, ibid. occisum a
se Cambyses luget, iii. 65.
 Smerdis fictius regno potitur,
ibid. ex auribus amputatis
agnoscitur, iii. 69. occiditur,
iii. 30.
- Smerdomenes Otanis fil. Xerxis
exercitus dux, vii. 82, 121.
 Smila oppidum, vii. 123.
 Smindyrides Sybarita unus ex
procis filiæ Clisthenis, vi.
127.
 Smyrnae origines, i. 16. a Gyge
oppugnata, i. 14. ab Alyatte
capitur, i. 16. a Colophoniis
condita, ibid. uti ab Ionibus
direpta, i. 149.
 Smyrna Thesei uxor, ii. 2.
 Smyrna Æolia civitas condita
eaque celeberrimum emporium,
ii. 5. ut amissa ab Æliis,
i. 149.
 Sobalis procreanda præmia a-
pud Persas, i. 136.
 Sogdi populus, iii. 93. eorum
in Xerxis exercitu armatura,
vii. 66.
 Sol Massagetarum deus, i. 212
 Soli Massagetæ equos immo-
lant, i. 216. Sol auctor ex-
undationis Nili, ii. 25.
 Soleæ Bœoticæ, i. 195.
 Solis insoliti ortus, quos refe-
runt Ægyptii, ii. 142. solis
vis in India, iii. 104. solis
mensa ubi, iii. 18. solis fons,
iv. 181. solem execrantes, iv.
184. solis eclipsis Xerxe mo-
vente exercitum contra Græ-
cos, vii. 37. sol Græcorum
deus, ibid. sol pro mercede
redditus, viii. 137. sol obscu-
ratus, i. 47, 103. vii. 37. solis
sacræ oves ubi, ix. 91.
 Soli urbs et ejus obsessio, v. 115.
 Solii in Cypro, v. 110.
 Solon legislator Athen. i. 29. e-
jus peregrinatio in Ægyptum,
i. 30. in Cyprus veniens,
carminibus celebrat Phili-
ocyprum, v. 113. ejus cum
Cræso de beatitudine collo-
f. 2.

- quiūm, i. 20, 31, 32, 33. So-
Ionis lex Athen. data, ii. 177.
Soloeis promontorium, ii. 32.
iv. 43.
Solymi olim Milyæ dicti, i. 173.
Somnium filiæ Polycratis, iii.
124. Hipparchi, v. 56.
Somniorum natura, vii. 16.
Sophanes Decelensis, vi. 92. Eu-
tychidis fil. ix. 73. ejus anco-
ra et præclaræ facinora, ix.
74, 75.
Sophistarum totius Græciæ pe-
regrinatio, i. 29.
Sororem Cambyses ducit, occi-
dit, et aliam superinducit, iii.
31, 32.
Soror eadem et uxor, iii. 31.
Sosiclis Corinthii restituendo
Hippia oratio, v. 92.
Sosimenes Panætii pater, viii.
82.
Sostratus Laodamantis fil. iv.
152.
Spaco Medis canis appellatur,
i. 110.
Spargapises Tomyridis f. a Cyro
capitur, i. 211. seipsum in-
terimit, i. 213.
Spargapithes Agathyrorum rex,
iv. 76, 78.
Sparta urbs Lacedæmoniis, vii.
234. Spartiarum instituta a
quo, i. 65.
Spartiatæ Lycurgum delubro
ædificato colunt, i. 66. non
donant civitate peregrinos,
ix. 34. Spartiarum cum Ar-
givis de Thyrea agro conten-
tio, i. 82. Spartiarum regum
dignatio et jura, vi. 55, etc. eo-
rum senatus, vi. 75. de regi-
bus, v. 75. Spart. cædes ad
Thermopylas, vii. 224. eo-
rumque epigrammata, vii.
228.
Spasmi remedia, iv. 187.
- Spathæ palmarum, vii. 69.
Sperchius amnis Anticyram præ-
terlabitur, vii. 198, 228.
Sperthies Aneristi f. cum Bule
se offert ad placandam iram
Talthybii, eorumque acta,
vii. 134, 135, 136, 137.
Sphendaleæ opp. ix. 15.
Spina Ægyptii et ejus gummi,
ii. 96.
Sponsa ubi dotem concubitu
quærat, iv. 172.
Spuere apud Persas indecorum,
i. 99.
Squamosus piscis Ægypt. sacer,
ii. 72.
Stadium, orgyia, passus, cubitus,
pes, ii. 149.
Stagirus Græca urbs, vii. 115.
Stathmi regii quid, v. 52.
Stentoris palus, vii. 58.
Stenyclerus, ix. 63.
Stessagoras Cimonis pater, vi. 34;
103. cædes, vi. 38.
Stesenor Curii tyrannus, v. 113.
Stesileus Thrasyli fil. vi. 114.
Strattis Chiorum tyrannus, iv.
34, 138. viii. 132.
Strobilos, pini fructus, ii. 20.
Struchates populus Medixæ, i.
101.
Struthi subterranei, iv. 192. vi.
175, 192.
Strymon fluvius, i. 64. v. 113.
vii. 113. ejus fontes, viii. 115.
Strymonias ventus, viii. 118.
Strymonii prius, qui Thracæ,
vii. 75.
Stryma Thasiorum urbs, vii.
108, 109.
Stymphalis palus, vi. 76.
Styracis usus ad thus legendum,
iii. 107.
Styrenses gens Dryopica, viii.
i. 46.
Styreorum insula, vi. 107. ix.
28.

- Styx et ejus aqua, vi. 74.
 Sua quemque inspicere debere,
   i. 8.
 Suadelæ numen, viii. 111.
 Subulci apud Ægyptios profani,
   ii. 47.
 Successionis jus apud Spartiatas,
   vii. 3.
 Suniacum jugum, iv. 99.
 Sunium, vi. 87.
 Supplex, ix. 75.
 Sus animal spurcum apud Æ-
   gyptios, ii. 47. sus hostia Lu-
   nae et Liberi patris, ibid. sues
   apud Scythes, iv. 63. sue ab-
   stinent Ægyptii, ii. 28. iv
   186.
 Susa oppidum, i. 188. v. 49, 52
   Memnonia, vii. 151.
 Syagrus Lacedæmoniorum lega-
   tus ad Gelonem, vii. 153, 159.
 Sybaris urbs capitul, v. 44. vi
   21. maxime florens, vi. 127.
 Sybaritanum bellum, v. 45.
 Syene urbs Thebaidos, ii. 28.
 Syennesis Cilicum rex, i. 74.
   v. 118.
 Syennesis Cilix, dux in classe
   Xerxiana, vii. 98.
 Syleos campus, vii. 115.
 Syloson Polycratis fr. Æaci fil.
   iii. 39, 139, 140, etc. 149.
 Symæ vicinum mare ubi, i. 174.
 Syrgis fluvius in Mæotidem in-
   fluit, iv. 123.
 Syria Ægypto contermina, ii.
   116. iii. 5.
 Syria Palæstina, iii. 91. vii. 89.
 Syrii circa Pteriam, i. 76.
 Syrii Græcis Cappadoces, i. 6.
   72. iii. 90. Syrorum prædia
   Crœsus devastat, eosque ex-
   terminat, i. 76. v. 49. Syro-
   rum in exercitu Xerxiano ar-
   matura, vii. 72. Syrii Palæ-
   stinam incolentes, vii. 89.
 Syrii Græcis, qui barbaris As-
   syrii, vii. 63.
 Syropæones in Asiam abducti,
   v. 15.
- T.
- TABALUS Persa, Sardibus præ-
   fектus, i. 154, etc.
 Tabella totius orbis, v. 49.
 Tabellionum Persarum cursus
   et modus, viii. 98.
 Tabiti Scythis Vesta, iv. 59.
 Tachompsa insula, ii. 29.
 Tænarus locus, vii. 168.
 Talaus Adrasti pater, v. 67.
 Talentum Babylonicum, iii. 89.
 Talthybii ira in Lacedæmonios,
   vii. 134, 137, Talthybii tem-
   plum apud Spartiatas, vii.
   134. Talthybius Agamemno-
   nis præco, ibid. Talthybida-
   rum honos apud Spart. ibid
 Tanagra, ix. 15 et 35.
 Tanagram præterfluit Thermo-
   don, ix. 43. Tanagræi The-
   banorum vicini, v. 79. Tana-
   gricus tractus, v. 57.
 Tanais fluvius, iv. 20, 125.
 Tanitana plaga, ii. 166.
 Tarentum urbs, iii. 138. iv. 99.
 Tarenti i., iii. 138. eorum ma-
   xima cædes, vii. 170.
 Targitaus et ejus tres filii, iv. 5.
 Tartessacæ mustelæ, iv. 192.
 Tartessus emporium nobile, iv.
   152.
 Tartessum Phocæenses aperiunt,
   i. 163.
 Tartesiorum rex Arganthonius,
   ibid.
 Tauchira oppidum, iv. 171.
 Tauri Iphigeniam Agamemno-
   nis filiam colunt, iv. 103. Tau-
   rum nions, ibid. Taurica gens,

- iv. 99, 103. Taurici montes,
iv. 3. Taurica regio, iv. 99.
Taxacis Scythiae rex, iv. 120.
Taygetus, iv. 145.
Tearus fluvius, et ejus medicavis,
iv. 90. ejus fontes partim cal-
idi partim frigid, ibid. cippus
ei a Dario errectus, iv. 91.
Teaspes Sataspis f. iv. 43.
Teaspes Persa pater Pharanda-
tis, vii. 77. ix. 76.
Tegea Arcadum, vi. 105. vii.
170. Tegeates, i. 65. et Ar-
givi bellant cum Lacedæmoniis,
ix. 35. Tegeatibus a La-
cedæmoniis bellum infertur,
i. 66. ix. 26. ubi mortuus Leu-
tychides, vi. 72.
Teii demigrant in Thraciam
capta sua urbe, et Abdera
condunt, i. 68.
Telamon heros, viii. 64.
Teleboæ, v. 59.
Teleclus fil. Archelai, vii. 205.
Teleion Persis Tycta, id est,
coena, ix. 109.
Telesearchus, ii. 142.
Telines et ejus gesta, vii. 153.
Telli Atheniensis historia, i. 30.
Telliadæ, ix. 37.
Tellias vaticinus, viii. 27.
Tellus eadem non fert omnia, i.
32. Tellus Scythurum dea, et
Apia Scythis dicitur, iv. 59.
Telmessenses conjectores, i. 78.
Telus insula, vii. 153.
Telys Sybaritarum rex, v. 44.
Temeni posteritas, viii. 137,
138.
Tempe locus ubi, vii. 173.
Templa et sacra separata, v. 61.
Tenedus, i. 151. capta a Persis,
vi. 31.
Tenia navis, viii. 82.
Teniis honor Datus Delphis, ibid.
Tenus (Temnus) Æoliæ civitas,
i. 149.
Tenus insula, iv. 33. vi. 97.
Teos oppidum, i. 142. ii. 178.
capta ab Harpago, i. 168. im-
pensas adjuvit exstruendi fani
in Ægypto, ii. 178.
Tereus Sitalcis pater, vii. 137.
Terillus, Crinippi fil. Himeræ
tyrannus, vii. 165.
Termeneus Histæus, v. 37.
Termilæ vocantur Lycii Mily-
adæ, i. 173. vii. 92.
Terram et aquam poscere, iv.
126. v. 18. terræ divisio tri-
partita, ii. 16. terræ motus
tanquam prodigium in Scy-
thia, iv. 28.
Tesserarum ludi inventores, i. 94.
Tethrippotrophus, vi. 35.
Tathronium oppidum, viii. 33.
Tetramnestus Sidonius, vii. 98.
Teucri, vii. 20, et 43.
Teuthrania, ii. 10.
Thales Milesius defectionem so-
laris luminis Ionibus prædixit,
i. 74. ejus inventum in traducendo per fluvium Crœsi ex-
ercitu, i. 75. consilium Ioni-
bus datum, i. 170. ejus de in-
cremento Nili sententia innui-
tur, ii. 20.
Thamanæi populus, iii. 93.
Thamasias Sandocis pater, vii.
194.
Thamimasades Neptunus apud
Scythas, iv. 59.
Thannyras Inari Afri filius, iii.
15.
Thasia metalla, vi. 46, 47.
Thasii subacti a Mardonio, vi.
44. muros diruere jussi, vi.
48. in continente possederunt.
Strymani, vii. 108.
Thasiorum urbes in continente,
vii. 118.
Thasus et ejus conditores, iii. 44.
vi. 47. ab Histiaeo tentata,
vi. 28.

- Theasides Spartiat vi. 85.
Thebæ campus, v. 42.
Thebæ Ægyptiæ, 3. ibi plurimam decidisse, aximum miraculum, iii. 17. Thebæ olim Ægyptus voca, ii. 15. Thebani Jovis fanu i. 182. Thebanis arietes crosancti, ii. 42. Thebana aga, ii. 166. Thebanis stigma inuruntur regia, vii. 233. Thebani a Gris obsidentur, ix. 85. Thebani eligu Amphiaraum auxiliatorem, iii. 134. Thebe, Asopi ia, v. 80. Themistocles Æclis f. vii. 143, 173. corruvit duces, ut manent, viii. ejus strategema, viii. 22. literæ ad Iones lapidi incise, bid. cum Aristide simulta viii. 79. vafrities, exactio, avitia, viii. 75, 112. omnium Cæcorum prudenter, viii. 10. secundas retulisse judatur e prælio navalí conti Persas, viii. 23. ut honoratis Spartæ, viii. 124 responsu lido cuidam datum, viii. 25. Themiscyraiv. 86. Themison Theræus, iv. 154. Theocydes ater Dicæi, viii. 65. Theogoniae tantus in sacrificiis Persarum i. 132. Theomestos Andromantis fil. viii. 85. i. 90. Theophanicum festum, i. 51. Theopompus rex Spart. viii. 131. Thera insua quondam Callista, iv. 147. a conditore Thera vocata, i. 148. septem annos pluviam non sentit, iv. 151. Theræorun colonia, iv. 156. Therambu in Pallena urbs, vii. 123. Therapne locus, vi. 61. Theres Autesionis f. Cadmeus genere, iv. 147, 148. Therma urbs, vii. 123, 127, 183. Thermæus sinus, vii. 123. viii. 127. Thermecdon fluv. ii. 104. iv. 86. ix. 27, 42. Thermopylarum mons, vii. 176, 219. ad eas prælium Lacedæmoniorum et Persarum, vii. 223, etc. Theron Agrigentinorum monarchus, vii. 165. Thersander Orchomenius, ix. 16. Thera avus et Autesionis, iv. 147. vi. 52. Theseus Thessalus conditor Smyrnæ, ii. 2. raptor Helenæ, ix. 72. Thesmophoria, ii. 171. Ephesi, vi. 16. Thespia urbs incenditur, viii. 50. Thespienses, v. 79. adsumunt cives, viii. 75. Thesproti populus, v. 92, 7 viii. 47. Thessali cæsi ab Phocensibus, viii. 27, et 28. Thessaliae descriptio, vii. 128, 129. equæ ibi omnium optimæ, vii. 196. Thessalus socius Doriei, v. 46. Thestes fons, iv. 159. Thestorides litterarum professor, ii. 15. ejus perfidia erga Homerum, ii. 16. quæ illi non bene semper vertit, ii. 24. Thetidi sacrificant magi, vii. 191. Thmuitana plaga, ii. 166. Thoas in Lemno, vi. 138. Thoës feræ in Libya, iv. 192. Thomanii populus, iii. 117.

- Thonis præfector Canobici os-
 tia, ii. 114.
 Thoraces picturati Amasis regis,
   iii. 47.
 Thoras Larissæus, ix. 58.
 Thoricum Atticæ, iv. 99.
 Thornax Laconicæ, i. 69.
 Thraces a Crœso subacti, i. 28.
   a Sesostre subjugantur, ii.
   103. populus Asiæ, iii. 90.
   cannabe vestiuntur, iv. 74.
   adversus tonitrua sagittas ex-
   cutiunt, iv. 94. Bithyni et
   Strymonii qui appellati, vii.
   75. Xerxis socii, vii. 185. Jo-
   vis sacrum currum cum equis
   abegerunt, viii. 115. Thracum
   sepulturæ quales, v. 8. Thra-
   cum in Xerxiano exercitu ar-
   matura, vii. 75, 76. Thracia
   tellus descripta, iv. 99. Thra-
   cia gens ejusque mores, v. 3,
   etc. Thraciæ muri, vi. 33.
 Thrasybuli Milesiorum tyranni
   commentum, i. 21, 22. aliud,
   v. 92.
 Thrasycles Lamponis pater, ix.
   90.
 Thrasydeius Aleuades, ix. 58.
 Thrasyleus Stesilei pater, vi.
   114.
 Thriasius campus, viii. 65. ix. 7.
 Thus ubi et quomodo colliga-
   tur, iii. 107.
 Thyiæ Cephissi filiæ fanum,
   vii. 178.
 Thyni a Crœso subacti, i. 28.
 Thyrea ager, vi. 76, et de eo
   contentio, i. 82.
 Thyssagetae populus, iv. 122.
 Thyssus urbs, vii. 22.
 Tiaræ, iii. 12.
 Tiarantus fl. Scythiæ, iv. 48.
 Tibareni populus, iii. 94. eorum
   in Xerxis exercitu armatura,
   vii. 78.
 Tibisis fl. ythiæ, iv. 49.
 Tigranes hæmenides Medo-
   runt duxii. 62.
 Tigranis dis species et statura,
   ix. 96.
 Tigris fluvi in rubrum mare
   infunditu i. 89. v. 52. vi.
   20.
 Tigres tres: eorum ortus, v.
   52. Tigristium, vi. 20.
 Tilones piscev. 16.
 Timagoras 'monactis pater,
   vii. 98.
 Timander Asodorii pater, ix.
   69.
 Timareta anties Dodonæa, ii.
   94.
 Temegenides Lebanon. ix. 86.
 Timesitheus, v72.
 Timesius Clazoenius, i. 168.
 Timnes Ariapits tutor, iv. 76.
 Timo sacrificia, lria genere, vi.
   184, 135.
 Timodemus Apidnæus, viii.
   125.
 Timogenides Thbanus, ix. 38.
 Timon Androbu fil. Delphus,
   vii. 141.
 Timonax Timagæ filius, vii.
   98.
 Timoxenus Scionorum imper.
   viii. 128.
 Tiryns et Tirynthia regio, vi.
   76, 77, 83. vii. 37.
 Tisamenus Græcum aruspex,
   ix. 33.
 Tisamenus Spart. i. 147. vi. 52.
 Tisander Isagoræ pter, v. 66.
 Tisander Hippoclius pater, vi.
   127, 129.
 Tisias Lysagoræ pter, vi. 133.
 Titacus Aphidnæus ix. 73.
 Tithæus Datis filius, vii. 88.
 Tithorea Parnassi, viii. 32.
 Titormus Ætolus fater Malæ,
   vi. 127.

- Tmolus, i. 84, 93. v. 101. Tmolus auri ramenta profert, i. 93.
 Tomyris Massagetarum regina a Cyro bello petitur, i. 205. etc. ejus magnanimitas, i. 212. Cyri caput crux immersit, i. 214.
 Tonitrua in Xerxis exercitum ingruunt, ii. 42.
 Torona Græca urbs, vii. 22, 122.
 Trachea Chersonesus, iv. 99.
 Trachis urbs, vii. 199.
 Trachinii, vii. 175, 176.
 Trachinia regio Melidis, vii. 201.
 Trachiniæ petræ, vii. 198.
 Trapezus Arcadiæ, vi. 127.
 Traspies Scythæ, iv. 6.
 Trausi populus Thraciæ, v. 4.
 Trauus fl. vii. 109.
 Tria capita, seu capita quercus, locus sic dictus, ix. 39.
 Triballicus campus, iv. 49.
 Tribus in Sardibus, iv. 45.
 Triopii Apollinis sacrum atque certamen, i. 144. iv. 39. vii. 153.
 Triopium Cnidiorum regio, i. 144, 174.
 Triopium promontorium, iv. 38.
 Tripodes in templo Apollinis Ismenii, v. 59, et 60, et 61.
 Tripus apud Tritonidem paludem, iv. 179.
 Tritæenses Achæorum pars, i. 145.
 Tritantæchmes, Artabazi fil. i. 192.
 Tritantæchmes, vii. 82. Artabani filius, viii. 26. ejus gene rosa sententia, ibid.
 Trieterica et Bacchanalia apud Gelonus, iv. 108.
 Triteæ oppid. viii. 33.
- Friton fl. et Tritonis palus, iv. 178, 191.
 Træzenii, vii. 99.
 Trojana ætate tertia post Minœum, vii. 171.
 Trophonium, viii. 134.
 Tutelaris Minervæ templum apud Chios, i. 160.
 Tychius coriarius, Homeri hospes, ii. 9. ab Homero celebratur, ii. 26.
 Tycta, Persicæ cœnæ regalis nomen, ix. 110.
 Tymnes Histæi pater, v. 37. vii. 98. ubi occultatus, iii. 5.
 Tyndaridarum expeditio in Atticam, ix. 73.
 Tyndaridarum unus relinquitur in urbe Sparta, v. 75.
 Tyndarus, ii. 112.
 Typhon, ii. 156. iii. 5. Tyrannis lubrica-res, iii. 53. Tyrannidis incommoda, v. 92. Tyrannorum mores, iii. 80. Tyrannum secundum ejecto priore nullus admitit, vi. 5.
 Tyres Scytha, iv. 80.
 Tyres fl. iv. 11, 47, 51, 53, 82.
 Tyritæ, Græci, iv. 51.
 Tyrus quando extracta, ii. 44.
 Tyriorum castra, locus, ii. 112.
 Tyrodiza Perinthiorum, vii. 25.
 Tyrrhenus Atyis f. colonias in Tyrrheniam ducit, i. 94. Tyrrheni oppugnant Phocæenses, i. 166. Tyrrhenia seu Thuscia, i. 163. Tyrrheniam Phocæenses aperiunt, i. 163.

V.

- VACCÆ Isidi sacræ, ii. 41.
 Vaccinam non gustantes, iv. 186.
 Vates in exercitu, ix. 33.
 Vaticini Scytharum, iv. 67.

Veneris Vraniae templum a Scythis compilatum, i. 105. Veneris fanum apud Cyprum, ibid. Mylitta Assyriis dicta, Arabibus Alitta, Persis Mitra, i. 131. Vrania Arabibus Alilat, iii. 8. Veneris templum apud Atarbechin, ii. 41. Veneris hospitæ, quæ Helena fuit, ædes, ii. 112 Scythurum dea et ab iisdem Artimpasa dicta, iv. 59. Venus Assyria et Babylonica, i. 199. Vehiculum Spartæ honoratum, viii. 124. Venti etesiae non sunt causa exundationis Nili, ii. 20. ventorum ara in Thyia, vii. 178. Ventus Strymonias, viii. 118. Ventus Hellespontias, vii. 188. Veritas et mendacium ejusdem pretii, iii. 72. Verua quina Æolum, ii. 37. Vesta Scythurum dea, iv. 59. Vester laneæ ubi profanae, ii. 81. Vestis Ionica et Dorica, v. 87. Via sacra, vi. 34. Vici Medorum, i. 86. Vicinos Medi et Persæ colunt, i. 184. Victimæ cædendæ ritus apud Scythes, iv. 60. Vinum palmeum, ii. 86. ex hordeo apud Ægyptios, ii. 77. Viperarum generatio cur rara, iii. 108, 109. Vir prudens in suscipiendo quid cogitet, vii. 49. Virginum auctio apud Babylonios, i. 196. virgines ubi devirginentur a rege, iv. 168. virginum anniversarius conflictus, iv. 180. Viri pauci apud Persas, homines multi, vii. 210. Vita Ionica, iv. 95.

Vitæ humanæ brevitas et calamitas, vii. 46. dies variæ, i. 32. Vitis ac platanus aurea, vii. 27. Vivos defodere Persis in usu, vii. 114. Ultio fratris necessaria, iii. 65. vehemens apud Deos invidiosa, iv. 205. Ulysses, ii. 7, 26. Umbri pop. i. 94. iv. 49. Vocalissimus Ægyptius, iv. 141. Urbana Minerva, v. 82. Urbium Græciæ incrementa decrementaque, i. 5. Urbes a Dario in Scythia conditæ, iv. 124. Urania Veneris fanum vetustissimum, i. 105. ejus templum a Scythis diripitur, ibid. apud Persas sacrificia, i. 131. Urania Venus Alilat Arabibus dicta, iii. 8. Urina hirci spasmi remedium, iv. 187. Ursorum ac luporum sepultura, ii. 67. Urotal Arabibus, Dionysus, iii. 8. Utii populus, iii. 93. et eorum in Xerxis exercitu armatura, vii. 68. Vulcani sacerdotes, ii. 3. et maximum templum Memphi, ii. 99. vestibula, ii. 101, 121. Vulcani colossus, ii. 176, et fax, vii. 98. Vulcani templum et statua, iii. 37. Vulpanseres Ægyptiis sacri, ii. 72. Uxor Candaulis Gygi nuda visa, i. 9. uxorum mactatio ad mariti funus, v. 5. uxores Atheniens. raptæ, vii. 138.

X.

XANTHIUS campus, i. 176. Xanthii populus, ibid.

Xanthippus Aiphronis f. vi. 181, 136. vii. 33. viii. 31.
 Xanthippus dux Atheniensium cruci figit Artaycten, vii. 33. ix. 120.
 Xanthus Samius, i. 184.
 Xenagoras Praxilai f. Halicarnass. ix. 107.
 Xeni, hostes, ix. 11.
 Xerxes Darii filius, i. 183. Xerxis genealogia, vii. 11. impius et scelestus, viii. 109.
 Xerxis quid Græcissignificet, vi. 98. rex Persarum declaratur, vii. 3. cur bellum Græcis intulerit, vii. 6, 7. copiae Xerxis maximæ, vii. 20. Xerxes Hellesponto compedes injicit, vii. 35. Xerxis crudelitas, vii. 39. ix. 112. Xerxis dona in Hellespontum collata, vii. 54. Xerxis exercitus in Europam trajectus, vii. 56. Xerxi quæ ostenta oblata sint, vii. 57. Xerxes exercitum suum lustrat, vii. 59. ejus copiarum catalogus et numerus, vii. 60, 61, 62, etc. 184, etc. Xerxis duces qui fuerint, vii. 82, 98. Xerxis magnanimitas, vii. 136. confidentia, vii. 146. Xerxiana classis, vii. 184. Xerxis formæ dignitas, vii. 187. Xerxi naves quadrinquentæ submersæ, vii. 190. Xerxis ad Thermopylas clades, viii. 24. Xerxis ridiculum factum, ibid. Xerxis impietas, viii. 109. ejus copias famæ pestis extinguit, viii. 115.

ejus reditas in Asiam, viii. 117, etc. Xerxis amores, ix. 108, et *passim plurima de eo toto libro*, vii. et viii. Xuthus Ionis pater, vii. 94. Xystum aureum Amphiaraodenatum, i. 52.

Z.

ZACYNTHII pop. iii. 59. vi. 70. Zacynthus, iv. 195. vi. 70. Zalmoxis dæmon ejusque cultus, iv. 19, 94, 95, *ubi alia de eo*. Zancla, nunc Messana dicta, vii. 154, et 164. pulcherr. urbs, vi. 25. Zancla a Samiis occupata, vi. 23. Zanclæ populus, vi. 22. vii. 154. prodiit ab Hippocrate, ibid. Zaueces, Afri, iv. 193. Zegeries, murium genus in Africa, iv. 192. Zeuxidamus Leutychidis f. vi. 71. Zira amiculi genus, vii. 69. Zona urbs Samothracie, vii. 59. Zopyrus se mutilat, iii. 154. ejus ad Babylonios ficta fuga, iii. 156 Babylonici exercitus dux declaratur, iii. 157. ejus præstantia, iii. 160. Megabyzi pater, ibid. Zopyri filia vitiata a Sataspe, iv. 43. Zopyrus Megabyzi fil. iii. 160. Zopyrus a rege deficit et Athenas fugit, iii. 160. Zoster locus, viii. 107.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

LGr   Herodotus
H562Du   Herodotus graece & latine;
v.7   [ed. by Dunbar].

